

சங்க இலக்கியத்தில் பாலைத்திணை மரபுகள்

முனைவர் (பிஎச்.டி.) பட்டப் பேற்றிற்காகச்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு
அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

ஆய்வாளர்
சீ. ஜெயமணி
முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை

மேற்பார்வையாளர்
முனைவர் திருமதி **எம். சற்குணவதி**
முதுநிலை விரிவுரையாளர்
தமிழ்த்துறை
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்

சென்னை - 600 005.

ஆகஸ்டு - 2012

முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி
முதுநிலை விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை,
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.

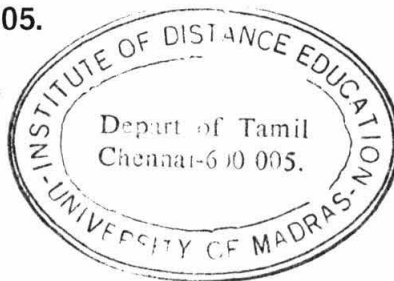
மேற்பார்வையாளர் சான்றிதழ்

“சங்க இலக்கியத்தில் பாலைத்திணை மரபுகள்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வேடு முனைவர் (பிஎச்.டி.,) பட்டப்பேற்றிற்காக, என் மேற்பார்வையில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்தின் தமிழ்த்துறையில், ஆய்வாளர் சீ. ஜெயமணி அவர்கள், 2010 ஜூன் முதல் 2012 ஆகஸ்டு வரை ஆய்வு நிகழ்த்தி எழுதப்பெற்றதாகும்.

இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் ஆய்வரங்கிற்கும் இவ்ஆய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் இதன் மீது வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் சான்றிதழ் வழங்குகிறேன்.

இடம் : சென்னை-600 005.

நாள் : 16.08.2012

(எம். சற்குணவதி)
Dr. Mrs. M. SARGUNAVATHY
SENIOR LECTURER IN TAMIL
INSTITUTE OF DISTANCE EDUCATION
UNIVERSITY OF MADRAS
CHENNAI - 600 005.

சீ. ஜெயமணி

முழுநேர முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,
தமிழ்த்துறை,
தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனம்,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

“சங்க இலக்கியத்தில் பாலைத்திணை மரபுகள்” என்னும் தலைப்பில் அமைந்த இந்த ஆய்வேடு 2010 ஜூன் முதல் 2012 ஆகஸ்டு வரையில் என் முயற்சியினால் ஆய்வு நிகழ்த்தி எழுதப் பெற்றதாகும்.

இதற்கு முன் வேறு எந்த ஆராய்ச்சிப் பட்டத்திற்கும் ஆய்வரங்கிற்கும் இவ்ஆய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் இதன் மீது வேறு எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப்பெறவில்லை என்றும் நான் உறுதி கூறுகிறேன்.

இடம் : சென்னை-600 005.

நாள் : 16.08.2012

(சீ. ஜெயமணி)

நன்றியுரை

“சங்க இலக்கியத்தில் பாலைத்திணை மரபுகள்” என்ற தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொள்ள எனக்கு வாய்ப்பளித்த சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கும், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்திற்கும் என் பணிவான நன்றி.

இந்த ஆய்விற்கு நெறியாளராக இருந்து எனக்கு நல்ல முறையில் வழிகாட்டி உதவிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவனத்தின் தமிழ்த்துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் முனைவர் திருமதி எம். சற்குணவதி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றி.

நான் முனைவர்பட்ட ஆய்வினை மேற்கொள்ள உதவித்தொகை நல்கிய பல்கலைக்கழக மான்யக் குழுவிற்கும் அதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்த எனது நெறியாளருக்கும் பல்கலைக்கழகத்திற்கும் மீண்டும் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என்னை முனைவர் பட்டம் பயில ஆற்றுப்படுத்திய சென்னைப் பல்கலைக்கழக முன்னைத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் ந. தெய்வசுந்தரம் அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் வளர்ச்சியில் பங்கெடுத்துக் கொள்ளும் நண்பர் இல. சுந்தரம் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். என் ஆய்வுத் தொடர்பான கருத்துக்களைக் கூறிய பேராசிரியர் (பணி நிறைவு) சேதுராமலிங்கம் ஐயா அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வினை விரைந்து செய்யும்படி ஊக்கப்படுத்திய நா. நாகேஸ்வரி, ஜோ. தனலட்சுமி, வா. வினோத், சி. மகேந்திரன் ஆகிய அனைவருக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வு மேற்கொண்ட காலத்தில், என் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் பங்கெடுத்துக் கொண்ட மு. தேவராஜ், ரா. செல்வராஜ், கோ. வீரராகவன், ச. நீலமேகன், ப. திருஞானசம்பந்தம், இரா. கார்த்திகேயன், இரா. ராஜமூர்த்தி, அ. சுனில்குமார்சிங் மற்றும் நண்பர்கள் அனைவருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வுத் தொடர்பான நூல்களை வழங்கிய சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தொலைதூரக் கல்வி நிறுவன நூலகர் திருமதி வை. சுகந்தி அவர்களுக்கும் பரிதிமாற் கலைஞர் வளாக நூலகர், கன்னிமாரா நூலகர், ரோஜா முத்தையா நூலகர், உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன நூலகர், மறைமலையடிகள் நூலகர், உ.வே.சா. நூலகர் ஆகிய நூலகர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

என் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாய் விளங்கும் என் தாய் தந்தையர்களான லோகம்மாள்-சந்திரன், எமராஜம்மாள்-சீனிவாசன், கல்யாணி-சீனிவாசன், ஜீவா-ஜெகதீசன், செஞ்சிராய்-சொக்கநாதன், ஜெயா-ரேணு ஆகியோர்களுக்கும் என் சகோதரர்களான சீ. சத்தியமூர்த்தி, ச. தங்கமணி, சொ. செந்தில்நாதன், ரே. பிரசாந்த் ஆகிய அனைவருக்கும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். என் வளர்ச்சியில் மகிழும் தண்டப்பந்தாங்கல் கிராம மக்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஆய்வேட்டைச் சிறந்த முறையில் தட்டச்சு செய்து தந்த டே. கிராபிக்ஸ் நிறுவனர் திரு. பாபு அவர்களுக்கும், திருமதி ஷீலா அவர்களுக்கும் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

(சீ. ஜெயமணி)

பொருளடக்கம்

இயல்	தலைப்பு	பக்கம்
	முன்னுரை	1
ஒன்று	பாலைத்திணை	6
இரண்டு	முதற்பொருள்	55
மூன்று	கருப்பொருள்	123
நான்கு	உரிப்பொருள்	214
	நிறைவுரை	281
	துணை நூற்பட்டியல்	290
	பின்னிணைப்புகள்	

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

தொல்.	-	தொல்காப்பியம்
பொருள்.	-	பொருளதிகாரம்
அகத்.	-	அகத்திணையியல்
நச்சர்.	-	நச்சினார்க்கினியர்
க.ஐ.	-	கணேசஐயர்
சூ.எ.	-	சூத்திர எண்
இளம்.	-	இளம்பூரணர்
ஆ.சி.	-	ஆ. சிவலிங்கனார்
த.நெ.வி.	-	தமிழ் நெறி விளக்கம்
உ.வே.சா.	-	உ.வே. சாமிநாதையர்
ந.அ.	-	நம்பியகப்பொருள்
க.கா.	-	களவியற்காரிகை
இரா.இ	-	இரா. இளங்குமரனார்
மா.அ.	-	மாறனகப்பொருள்
வீ.சோ.	-	வீரசோழியம்
பொ.ப.	-	பொருட்படலம்
பெ.தே.உரை	-	பெருந்தேவனார் உரை
தி.வே.கோ.	-	தி.வே. கோபாலையர்
இ.வி.	-	இலக்கண விளக்கம்
தொ.வி.	-	தொன்னூல் விளக்கம்

மு.வீ.	-	முத்துவீரியம்
அ.ஓ.இ.	-	அகவொழுக்கவியல்
சு.நா.	-	சுவாமிநாதம்
அ.ம.	-	அகத்திணை மரபு
செ.வை.ச.	-	செ.வை. சண்முகம்
அ.இ.	-	அறுவகை இலக்கணம்
பு.பொ.	-	புறப்பொருள்
நற்.	-	நற்றிணை
பா.எ.	-	பாடல் எண்
குறு.	-	குறுந்தொகை
ஐங்.	-	ஐங்குறுநூறு
அக.	-	அகநானூறு
ம.ப.	-	மணிமிடை பவளம்
நி.கோ.	-	நித்திலக் கோவை
கலி.	-	கலித்தொகை
பட்.	-	பட்டினப்பாலை
உ.அ.	-	உரையாசிரியர்
ப.ஆ.	-	பதிப்பாசிரியர்
ப.	-	பக்கம்
பக்.	-	பக்கங்கள்
மேலது.	-	மேற்கூறியது

முன்னுரை

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சங்க இலக்கியங்கள் பெருமை உடையதாகவும் தமிழ்மொழியின் செம்மைக்கு அடையாளமாகவும் விளங்குகின்றன. பத்துப்பாட்டும் எட்டுத்தொகையுமாகிய பதினெட்டு நூல்கள் சங்ககால மக்களின் வாழ்வியலைத் திணை அடிப்படையில் எடுத்துரைக்கின்றன. இவை அனைத்தும் அகம், புறம், அகமும் புறமும் எனப் பாகுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. செம்மொழியாம் தமிழ் உலக அரங்கில் சிறப்பு அடைவதற்குச் சங்க இலக்கியங்களே மிக முக்கியக் காரணமாக அமைந்தன. அகப்பொருள் பற்றிய இலக்கியங்கள் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்னும் அன்பின் ஐந்திணைகளையும் பெருந்திணை, கைக்கிளை என்னும் பொருந்தாத் திணைகளையும் கொண்டு அமைந்துள்ளன. புறப்பொருள் பற்றிய இலக்கியங்கள் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என்று எழுதிணை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. அகம், புறம் ஆகிய இருநிலை இலக்கியங்களும் சங்ககால மக்களின் காதல் பற்றியும் வீரம் பற்றியும் பேசுகின்றன. காதல் பற்றிப் பேசுகின்ற இலக்கியங்களுள் தலைவன், தலைவியின் பிரிவு பற்றிய ஒழுக்கத்தைப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

இப்பாலைத்திணை இலக்கணம் தொல்காப்பியத்தில் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. அதாவது முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் பாலைத்திணை இலக்கணத்தைத் தொல்காப்பியம் சொல்கிறது. தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணை இலக்கணம் சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணை செய்திகளுடன் பொருந்தி வருகிறதா என்பதைக் கண்டறிவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணை இலக்கணம் மட்டுமே இந்த ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றுள்ளது.

ஆய்வின் நோக்கம்

தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணை இலக்கணத்தில் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவை பற்றிய செய்திகள் சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணை பாடல்களில் பொருத்தி ஆராய்வதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும்.

ஆய்வு எல்லை

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் உள்ள அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல் ஆகிய மூன்று இயல்களும் சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள பாலைத் திணைப் பாடல்களும் இந்த ஆய்விற்கு எல்லைகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

ஆய்வு மூலங்கள்

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தில் இடம் பெற்றுள்ள முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகியவற்றினுடைய இலக்கணச் செய்திகளும் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் பற்றிய இலக்கியச் செய்திகளும் இந்த ஆய்விற்கான முதன்மைத் தரவுகள் ஆகும்.

சங்க இலக்கியம் பற்றியும் பாலைத்திணைப் பற்றியும் இதுவரை வெளிவந்துள்ள நூல்கள், ஆய்வுகள், கட்டுரைகள் முதலானவை இந்த ஆய்வுக்குரிய துணைமைச் சான்றுகளாகும்.

ஆய்வு அணுகுமுறை

தொல்காப்பியப் பாலைத்திணை இலக்கணத்துடன் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள முதற்பொருள், கருப்பொருள்,

உரிப்பொருள் ஆகியவற்றைப் பொருத்திப் பார்க்கும் இந்த ஆய்வில் மதிப்பீட்டுமுறை என்னும் ஆய்வு அணுகுமுறை மேற்கொள்ளப் பட்டுள்ளது.

ஆய்வுப் பகுப்பு

“சங்க இலக்கியத்தில் பாலைத்திணை மரபுகள்” என்னும் தலைப்பிலான இந்த ஆய்வேடு முன்னுரை, நிறைவுரை நீங்கலாக நான்கு இயல்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் ஒன்று – பாலைத்திணை

இயல் இரண்டு – முதற்பொருள்

இயல் மூன்று – கருப்பொருள்

இயல் நான்கு – உரிப்பொருள்

துணை நூற்பட்டியல்

பின்னிணைப்புகள்

முன்னுரை

முன்னுரையில் ஆய்வின் நோக்கம், ஆய்வு எல்லை, ஆய்வு மூலங்கள், ஆய்வு அணுகுமுறை, ஆய்வுப் பகுப்பு ஆகியன பற்றிய செய்திகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

இயல் ஒன்று

“பாலைத்திணை” என்னும் இவ்இயலில் தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணை இலக்கணமும் பிற அகஇலக்கண நூல்கள் கூறும் பாலைத்திணை இலக்கணங்களும் தக்க சான்றுகளுடன் தரப்பெற்றுள்ளன.

இயல் இரண்டு

“முதற்பொருள்” என்பது இரண்டாவது இயலாகும். இப்பகுதியில் தொல்காப்பியர் கூறும் முதற்பொருளாகிய நிலமும் பொழுதும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள நிலமும் பொழுதும் ஆகிய முதற்பொருள் தொல்காப்பிய முதற்பொருளுடன் பொருந்தி வரும் தன்மையி் பற்றி ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இயல் மூன்று

“கருப்பொருள்” என்னும் இம்மூன்றாம் இயலில் தொல்காப்பியர் மற்றும் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்களை விளக்கி அவற்றுடன் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள கருப்பொருள்கள் பொருந்திவருமாற்றைத் தொடர்புபடுத்தித் தெளிவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இயல் நான்கு

“உரிப்பொருள்” என்பது நான்காம் இயலின் தலைப்பாகும். தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளை எடுத்துரைத்து அவற்றுடன் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள உரிப்பொருள் செய்திகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

நிறைவுரை

தொல்காப்பியப் பாலைத்திணை இலக்கணமும் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணை இலக்கியச்செய்திகளும் இன்றைய காலக்கட்டத்தில் எந்தவகையில் மாற்றம் பெற்றுள்ளன என்பது நிறைவுரைப் பகுதியில் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

மேற்கண்ட நான்கு இயல்களில் கூறப்பெற்றுள்ள ஆய்வின் பிழிவுகள் இந்த நிறைவுரைப் பகுதியில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. மேலும் மேலாய்வுக்கான களங்களும் சுட்டப்பெற்றுள்ளன.

இந்த ஆய்வேட்டில் உள்ள நான்கு இயல்களிலும், சங்க இலக்கிய அக நூல்களில் எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள் பகுதிகள் அடிக்குறிப்பில் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

சுருக்கக் குறியீட்டு விளக்கப் பகுதிகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ள சுருக்கக் குறியீடுகள் ஆய்வு முழுவதும் ஆங்காங்கே இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆய்விற்குதவிய நூல்கள், ஆய்வேடுகள் முதலியன துணைநூற்பட்டியலில் அகரவரிசையில் தரப்பெற்றுள்ளன.

ஆய்விற்குதவிய பிற தகவல்கள் பின்னிணைப்பில் சேர்க்கப் பெற்றுள்ளன.

கியல் - ஒன்று

பாலைத்தனை

இயல் - ஒன்று

பாலைத் திணை

‘சங்க இலக்கியம்’ எனப்படுவது எட்டுத்தொகையும், பத்துப்பாட்டும் ஆகும். இவ்விலக்கியம் அகத்திணை, புறத்திணை எனத் திணை அடிப்படையில் வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கைக்கிளை, முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல், பெருந்திணை எனும் ஏழிணையும் அகத்திணை எனவும் வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனும் ஏழு திணைகளையும் புறத்திணை எனவும் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகிறது. அகப்பொருள் திணைகளுள் ஒன்றான பாலைத்திணை குறித்துத் தொல்காப்பியர் கூறும் இலக்கணமும் பிற அகப்பொருள் நூல்கள் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணமும் இவ்வியலில் தொகுத்தளிக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும் தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணத்துடன் பிற அகப்பொருள் நூல்கள் கூறும் அப்பாலைத் திணைக்குரிய இலக்கணத்தின் ஒற்றுமை, வேற்றுமைக் கூறுகளை விவரிப்பதாய் இவ்வியல் அமைகிறது.

தொல்காப்பியம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்
அகப்பொருள் திணை

தொல்காப்பியம் அகப்பொருட் திணைகளை ஏழாக வகைப் படுத்துகிறது. இதனை,

“கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை யிறுவாய்
முற்படக் கிளந்த வெழுதிணை யென்ப”¹

என்னும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். இதற்கான உரையில் நச்சர், “கைக்கிளை யெனப்பட்ட ஒழுக்கம் முதலாகப் பெருந்திணை யென்னும்

ஒழுக்கத்தினை இறுதியாக உடைய ஏழனையும் முற்படக் கூறப்பட்ட அகத்தினை யேழுென்று கூறுவர் ஆசிரியர்”² எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அகத்திணைகளின் பெயர்

அகத்திணை ஏழு எனக் கூறிய தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளின் பெயர்களைக் கூறுகின்றவிடத்து அதனை, தெய்வத்துடனும் நிலத்துடனும் சேர்த்துக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“மாயோன் மேய காடுறை யுலகமுஞ்
சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும்
வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்
வருணன் மேய பெருமண லுலகமும்
முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச்
சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே”³

எனும் சூத்திரத்தால் அறியலாம். இவற்றுள் முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனும் நான்கு திணைகளுக்குரிய தெய்வத்தையும் நிலத்தையும் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐந்திணையின் பகுப்பு

முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனும் ஐந்திணையும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றினையும் உள்ளடக்கியதாய் அமையும். இதனை,

“முதல்கரு வுரிப்பொரு ளென்ற மூன்றே
நுவலுங் காலை முறைசிறந் தனவே
பாடலுட் பயின்றவை நாடுங் காலை”⁴

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

முதற்பொருள்

நிலம், பொழுது எனும் இரண்டின் இயல்பைக் கூறுவது முதற்பொருளாகும். இதனை,

“முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே” ⁵

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

நிலப்பகுப்பு

தொல்காப்பியர் இந்நில வுலகத்தை நான்காக வகைப்படுத்திக் கூறுகிறார். இதனை,

“அவற்றுள்,
நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” ⁶

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. அகத்திணை ஏழனுள் ‘நடுவணது திணை’ எனப்படும் பாலைத்திணை தவிர்த்து முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனும் நான்கு திணைகளுக்குமாகக் கடல் சூழ்ந்த உலகம் பகுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

இச்சூத்திரத்திற்கான உரைகளை நோக்குகையில், ‘மேற்சொல்லப்பட்ட எழுதிணையுள், நடு எனப்பட்ட பாலை ஒழிய, (கைக்கிளை பெருந்திணைக்கு) நடுவணதாகி நின்ற ஐந்திணை, ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகம் பகுக்கப்பட்ட இயல்பு’ ⁷ என இளம்பூரணரும்,

“உலகத்தைப் படைக்கின்ற காலத்துக் காடும் மலையும் நாடுங் கடற்கரையுமாகப் படைத்த நால்வகை நிலத்திற்கு ஆசிரியன் தான் படைத்த ஐவகை ஒழுக்கத்திற் பாலை யொழிந்தனவற்றைப் பகுத்துக் கொடுத்தான்

அப்பாலை ஏனைய போல ஒருபாற்படாது நால்வகை நிலத்திற்கும் உரியவாகப் புலனெறி வழக்கம் செய்து வருதல் பற்றிப் பாலைக்கு நடுவணதென்னும் பெயர் ஆட்சியுங் குணனுங் காரணமாகப் பெற்ற பெயர்”⁸ என நச்சரும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

பாலை எனும் சொல்லாட்சி

‘பாலை’ எனும் சொல்லின் பொருளைத் தொல்காப்பியர் மேற்கூறிய குத்திரத்தில் ‘நடுவணது திணை’ எனும் சொல்லால் உணர்த்துகிறார். மேலும் பாலைத்திணைக்குரிய பொழுதைக் குறிப்பிடுகின்றவிடத்து ‘நடுவு நிலைத் திணை’ எனும் சொல்லால் பாலைத்திணையை உணர்த்துகிறார்.

பாலைத்திணைக்குரிய பொழுது

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்குரிய பொழுதாக நண்பகற் பொழுதையும் வேனிற் காலத்தையும் (இளவேனில், முதுவேனில்) பின்பனிக் காலத்தையும் குறிப்பிடுகிறார். இதனை முறையே,

“நடுவுநிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே”⁹

“பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப”¹⁰

எனும் குத்திரங்களின் வழி உணர்த்துகிறார்.

கருப்பொருள்

தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், புள்(பறவை), பறை, தொழில், யாழ் இவை போன்றவற்றுடன் பிறவும் கருப்பொருள் எனக் கூறுவர். இதனை,

“தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப”¹¹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாக இளம், வேனிற்காலத்து நிகழ்வன கருப்பொருளாகக் கொள்ளப்படும் எனக் கூறி, 'தெய்வம்-கொற்றவை, உணவு-ஆறலைத்தலான் (வழிப்போவாரை துன்புறுத்தல்) வரும் பொருள், மா-வலியிழந்த யானையும், வலியிழந்த புலியும், வலியிழந்த செந்நாயும், மரம்-பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை, புள்-எருவையும், பருந்தும் பறை - ஆறலைப் பறையும், சூறை கொண்ட பறையும், செய்தி - ஆறலைத்தல், பண் - பாலை பிறவும் என்றதனால், பூ - மரம்பூ, நீர் - அறுநீர்க்கூவலும், அறுநீர்ச்சுனையும், பிறவும் இந்நிகரன கொள்க"¹² எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

உரிப்பொருள்

புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் என்னும் பத்தும் ஐந்து திணைக்கும் உரிய உரிப்பொருளாகும். இதனை,

“புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க

லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை

தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”¹³

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். இதற்கான உரையில் இளம், 'புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் இரங்கலும் ஊடலும் அவற்றின் நிமித்தம் என்று சொல்லப்பட்ட இவை ஆராயுங் காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம். பிரிவு பாலைக்கு உரித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது. 'ஏனைய மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்' (மரபு-110) என்னும் தந்திர உத்தியால், புணர்தல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருதத்திற்கும் பெரும்பான்மையும் உரித்தாகவும் சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும் எல்லாத் திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும்"¹⁴ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

**பாலைத்திணைக்கு இலக்கணம் கூறும் பிற இலக்கண நூல்கள்
அகப்பொருள் மட்டும் உணர்த்துவன**

- ♦ இறையனார் அகப்பொருள்
- ♦ தமிழ்நெறி விளக்கம்
- ♦ நம்பியகப் பொருள்
- ♦ களவியற் காரிகை
- ♦ மாறனகப் பொருள்

பிறவற்றுடன் அகப்பொருளையும் உணர்த்துவன

- ♦ வீரசோழியம்
- ♦ இலக்கண விளக்கம்
- ♦ தொன்னூல் விளக்கம்
- ♦ முத்து வீரியம்
- ♦ சுவாமிநாதம்
- ♦ அறுவகை இலக்கணம்

முதலான இலக்கண நூல்களாகும்.

**இறையனார் அகப்பொருள் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய
இலக்கணம்
முதற்பொருள்**

இறையனார் அகப்பொருள், பாலைத்திணைக்குரிய முதற்பொருளான நிலம் – மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் எனவும் பெரும்பொழுது – இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி எனவும் சிறுபொழுது – நண்பகல் எனவும் குறிப்பிடுகிறது.

கருப்பொருள்

தெய்வம்-கன்னி; தலைவன்-மீளி, விடலை, காளை, எயினர்; தலைமகள்-எயிற்றியர்; உணவு-ஆறலைத்தன, ஊர் எறிந்தன; விலங்கு-செந்நாய், வலியிழந்த யானை; மரம்-இருப்பை, ஓமை; புள்-கழுகு, பருந்து, புறா; பறை-பூசற்பாறை, ஊரெறிபறை; யாழ்-பாலையாழ்; ஊர்-கொல்குறும்பு; நீர்-அறுநீர்க்கிணறு, அறுநீர்ச்சுனை; பூ-குரம்பூ, பாதிரிப்பூ; பண்-பஞ்சுரம்; தொழில்-ஆநிரை கோடல், சூறையாடல் ஆகியனவற்றைப் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருட்களாக இறையனார் அகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது.

உரிப்பொருள்

இறையனார் அகப்பொருள் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக 'பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்' என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

தமிழ்நெறி விளக்கம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம் அகப்பொருள்

'தமிழ்நெறி விளக்கம்' முதலும் கருவும் சார்ந்த உரிப்பொருள் அகப்பொருளாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

‘முதல்கரு வணைந்த வுரிப்பொரு ளாகமே’ ¹⁵

எனும் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

ஐந்திணையின் இடம்

மலைச்சாரலும், வெம்பரலத்தமும், சிறுதூறுடைப் புறவும், மலர்களுலிய பழனஞ்சூழ்ந்த வயலும், கடலொடு கழி சார்ந்த பெருமணலெக்கரும் எனுமிவற்றை ஐந்திணைக்குரிய இடமாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“பொருப்பே வெம்பரல் புறவொடு பழனம்
பரப்பமை வாரி குறுஞ்சிமுதற் பாகே” 16**

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசை முறையில், பாலைத்திணைக்குரிய நிலமாக ‘வெம்பரலத்தம்’ என்பதைத் தமிழ் நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது.

ஐந்திணைக்கும் உரிய பெரும்பொழுது

ஐப்பசியும் கார்த்திகையுமாகிய கூதிர்க்காலம், ஆனியும் ஆடியுமாகிய வேனிற்காலம், ஆவணியும் புரட்டாசியுமாகிய கார்காலம், மாசியும் பங்குனியுமாகிய பின்பனிக்காலம், சித்திரையும் வைகாசியுமாகிய இளவேனிற் காலம், மார்கழியும் தையுமாகிய முன்பனிக் காலம் எனும் பெரும்பொழுது ஆறும் ஐந்து திணைக்கும் உரியதாகும். இதனை,

**“கூதிர் வேனில் கொழுங்கா ரொழிபனி
வேனில் முன்பனி மெய்யுயர் பொழுதே” 17**

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

ஐந்திணைக்கும் உரிய சிறுபொழுது

நடுவுபட்ட இருள்யாமம், கதிர் காயும் உச்சிப்பொழுது, மாலைப்பொழுது, புலர்காலை, அந்தி, எற்பாடு எனும் சிறுபொழுது ஆறும் ஐந்து திணைக்கும் உரியதாகும். இதனை,

**“இருணிலை யுச்சி மாலை வைகறை
பொருணிலை யந்தி புணர்க்கும் பொழுதே” 18**

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

கருப்பொருள்

முதற்பொருளுக்குரிய தெய்வமும் அங்கு வாழும் மக்களும் அவர்களின் தொழிலும் அவர்களுக்குரிய உணவும் இசையும் அவ்விடத்து வாழும் விலங்குகளும் பிறவும் ஐந்து திணைக்கும் உரிய கருப்பொருளாகும். இதனை,

“தெய்வ மானிடஞ் செய்தி யுணவோ
டெய்திய விசைவிலங் கினையன பிறவும்
பொய்தீர் கருவெனப் புகன்றனர் கொளலே” ¹⁹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

ஐந்திணைக்குரிய தெய்வம்

முருகவேள், பகலோன் (சூரியன்), மாயன், இந்திரன், வருணன் ஆகியோர் ஐந்திணைக்கும் முதன்மையான தெய்வங்கள் ஆவர். இதனை,

“முருகனு மிரவியு மாயனும் வேந்தனும்
வருணனு மாக வகுத்தனர் கொளலே” ²⁰

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாகத் தமிழ்நெறி விளக்கம் பகலோனைக் (சூரியன்) குறிப்பிடுகிறது.

ஐந்திணைக்குரிய மக்கள்

வெற்பன், விடலை, குறும்பொறை, நாடன், மகுணன், சேர்ப்பன் என்பன தலைமகன் பெயர் எனவும் குறவர், எயினர், குடவர், உழவர், பரதவர் என்பன அந்நிலத்து வாழும் மக்கட்பெயர் எனவும் தமிழ்நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“வெற்பன் குறவர் விடலை யெயினர்
ஒற்கமில் குறும்பொறை நாடன் குடவர்
மகுண னுழவர் சேர்ப்பன் பரதவர்
இனையன பிறவு மக்கட் பெயரே” ²¹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். இதன்வழி பாலைத்திணைக்குரிய தலைமகன் பெயராக ‘விடலை’ என்பதையும் மக்கட்பெயராக ‘எயினரையும்’ தமிழ்நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது.

பிறவும் என்றதனால் பாலைத்திணைக்குரிய மக்கட்பெயராக, ‘காளை, விடலை, எயினர், எயிற்றி மறவரெனவும்”²² என இந்நூலின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐந்திணை மக்களுக்குரிய தொழில்

தேனழித்தல், ஆறலைத்தல், நிரைமேய்த்தல், உழுதல், கடலூடு புகுதல் ஆகியன ஐந்திணை மக்களுக்குரிய தொழிலாகும். இதனை,

“நிறைத்தே னழித்தலு நெறிச்சென் றலைத்தலும்
ஒருக்கின மோம்பலு முழுவொடு பயிறலும்
திரைக்கடற் சேறலோ டினையன செயலே” ²³

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. இதன்மூலம் பாலைநில மக்களுக்குரிய தொழில் ‘ஆறலைத்தல்’ என்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணை மக்களின் உணவு

தினையும் தருப்பணமும் வரகும் வயலில் விளையும் செந்நெல்லும் உப்பும் ஆகிய இவை ஐந்திணை மக்களின் உணவாகும். இதனை,

“தினையே தருப்பண முதிரை செந்நெல்
விலைகோ ளினையன மேவிய வுணவே” ²⁴

எனும் சூத்திரத்தின் மூலம் அறியலாம்.

இனையன என்றதனால், “வெதிர் நெல்லும், கிழங்கும், தேனெய்யும், அருவி நீரும், சுனைநீரும்; ஆறலைத்தனவும், வறுஞ்சுனை நீரும், உவர் நீரும்; கான்யாற்று நீரும்; வெண்ணெல்லும், கிணற்று நீரும், பொய்கை நீரும்; மணற் கூவல் நீரும் உள்ளிட்டன வெல்லாம் கொள்க”²⁵ என இந்நூலின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதன்வழி பாலைநில மக்களின் உணவாக, ஆறலைத்தனவும், வற்றிய சுனைநீரும், உவர் நீரும் ஆகியனவற்றைத் தமிழ்நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது.

ஐந்திணைக்கும் உரிய இசை

வெறிப்பறை, குறிஞ்சிப்பண், துடி, பஞ்சுரப்பண், ஏறங்கோட்பறை, தாரப்பண், நெல்லரி கிணை, முதற்பல்லியம், மருதப்பண், நெய்தற்பறை, செவ்வழிப் பண் ஆகியனவற்றை ஐந்து திணைக்கும் உரிய இசைக்கருவிகளாக தமிழ்நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“முருகியங் குறுஞ்சி துடியே பஞ்சுரம்
பெருகிய வேறங் கோட்பறை தாரம்
பல்லிய மருத மழப்பறை செவ்வழி
சொல்லிய பிறவுஞ் சொற்றவற் றிசையே”²⁶**

என்னும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். பிறவும் என்றதனால், ‘தொண்டகப் பறையும், பூசற் பறையும், வேயங்குழலும், யாமும், நாவாய்ப் பறையும் உள்ளிட்டன வெல்லாங் கொள்க”²⁷ என இந்நூலின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐந்திணைக்குரிய மரம், பூ, விலங்கு, பறவை

வேங்கை மரமும், பூங்குலைக் காந்தளும், சீயமாவும், மயிற்புள்ளும்; ஓமை மரமும், மரம்பூவும், செந்நாயும் பருந்தும்; குருந்த மரமும், கொடிப்பூ முல்லை, இரலை, புறவு; காஞ்சி மரமும், பூங்கழி முள்ளி, முதலை, கம்புட்

பறவை முதலானவற்றை ஐந்திணைக்குரிய கருப்பொருட்களாக, தமிழ்நெறி விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“வேங்கை காந்தள் சீய மயிலே
பாங்கர் மராமரஞ் செந்நாய் பருந்தே
குருந்தே முல்லை யிரலை புறவே
காஞ்சி கழுநீர் மேதி யன்னம்
கைதை முண்டகங் கராமே கம்புளென்
றெய்திய பிறவு மியம்பிய விலங்கே”²⁸

எனும் சூத்திரத்தால் அறியலாம். இதன் மூலம் பாலைத்திணைக்குரிய மரம், பூ, விலங்கு, பறை இவற்றிற்கு முறையே ஓமை, மரம்பூ, செந்நாய், பருந்து முதலானவற்றைத் தமிழ்நெறி விளக்கம் சுட்டுகிறது.

பிறவும் என்றதனால் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாக, ‘குரம்பூவும், பாதிரம்பூவும், முருக்கும்’²⁹ என இந்நூலின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

ஐந்திணைக்குரிய உரிப்பொருள்

“புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலு
மனைவயி னிரங்கலு மவற்றி னிமித்தமும்
களவொடு கற்பெனக் கவைநர் கூறிய
அளவி லுரிப்பொரு ளாகு மென்மனார்”³⁰

எனும் சூத்திரத்தின் வழி தமிழ்நெறி விளக்கம் ஐந்திணைக்குரிய உரிப்பொருளைக் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக ‘பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்’ என்பதனை உணர்த்துகிறது.

நம்பியகப்பொருள் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்

நம்பியகப்பொருள் அகப்பொருளின் வகையாக கைக்கிளை, ஐந்திணை, பெருந்திணை என ஏழு திணைகளைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மலர்தலை யுலகத்துப் புலவோர் ஆய்ந்த
அருந்தமிழ் அகப்பொருள் கைக்கிளை ஐந்திணை
பெருந்திணை யெனவெழு பெற்றித்தாகும்” ³¹

எனும் குத்திரத்தால் அறியலாம்.

ஐந்திணையின் பெயர்

நிலம் வகுக்கப்படாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் தவிர்த்து
மற்ற ஐந்திணைக்கும் உரிய பெயரை நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது.
இதனை,

“குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்தல் ஐந்திணைக் கெய்திய பெயரே” ³²

என குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசைமுறையில்
உணர்த்துகிறது.

ஐந்திணை பொருள் உணர்த்தும் முறை

மேற்கூறிய குறிஞ்சி முதலான ஐந்திணையும் தமக்குரிய பொருளை,
முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் எனும் முப்பொருளின் வழி
உணர்த்தும் என நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“அவைதாம்,
முதற்பொருள் கருப்பொருள் உரிப்பொருள் எனமுறை
நுதற்பொருண் மூன்றினும் நுவலப்படுமே” ³³

எனும் குத்திரம் உணர்த்துகிறது.

முதற்பொருளின் வகை

முதற்பொருள் எனப்படுவது நிலம், பொழுது எனும் இரண்டு
கூறுபாட்டினை உடையதாகும். இதனை,

“நிலமும் பொழுதுமென முதலிரு வகைத்தே” ³⁴

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

நிலமாகிய முதற்பொருளின் வகை

நிலம் என்னும் முதற்பொருள், வரையும் வரை சார்ந்த இடமும், சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும், புறவும் புறவு சார்ந்த இடமும், பழனமும் பழனம் சார்ந்த இடமும், கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் எனப் பத்து வகையினை உடையதென்று நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“வரையே சுரமே புறவே பழனந்
திரையே யவையவை சேர்தரு மிடனே
எனவீ ரைவகைத் தனையியல் நிலமே”** ³⁵

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது. இதன் மூலம் பாலைத்திணைக்குரிய நிலம் ‘சுரமும் சுரம் சார்ந்த பகுதியும்’ என்பதை அறியலாம்.

காலமாகிய முதற்பொருளின் வகை

பொழுது, பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என்னும் இரண்டு பகுதியை உடையதாகும். இதனை நம்பியகப்பொருள் கூறும்,

**“பெரும்பொழு தென்றா சிறுபொழு தென்றா
இரண்டு கூற்ற தியம்பிய பொழுது”** ³⁶

எனும் சூத்திரத்தின் வழி உணரலாம்.

சிறுபொழுதின் வகை

மாலை, யாமம், வைகறை, எற்படுகாலை, நண்பகல் எனும் ஐந்திணையும் சிறுபொழுது என நம்பியகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மாலை யாமம் வைகறை யெற்படு
காலை வெங்கதிர் காயுநண் பகலெனக்
கைவகைச் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்” ³⁸

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும்

“வேனில் நண்பகல் பின்பனி யென்றிலை
பான்மையி னுரிய பாலை தனக்கே” ³⁹

எனும் சூத்திரத்தால் பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுது வேனில், பின்பனி, சிறுபொழுது, நண்பகல் என்பதை அறியலாம்.

கருப்பொருள் வகை

கருப்பொருள் தெய்வம் முதலாகத் தொழில் ஈறாகப் பதினான்கு வகையினை உடையதாகும். இதனை,

“ஆரணங் குயர்ந்தோ ரல்லோர் புள்விலங்
கூர்நீர் பூமர முணாப்பறை யாழ்பண்
டொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்” ⁴⁰

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பாலைத்திணையின் கருப்பொருள்

நம்பியகப்பொருள் பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருளாக, தெய்வம்-துர்க்கை; உயர்ந்தோர்-விடலை, காளை, மீளி, எயிற்றி; ஏனையோர்-மறவர், மறத்தியர், எயினர், எயிற்றியர்; பறவை-புறா, பருந்து, எருவை, கழுகு; விலங்கு-செந்நாய்; ஊர்-குறும்பு; நீர்-நீரிலாக்குழிநீர், வற்றிய கிணறு; மலர்-மரம்பூ, குராஅம்பூ; மரம்-உழிஞை, பாலை, ஓமை, இருப்பை; உணவு-வழிப்பறி செய்தவை, கொள்ளையடித்தவை; பறை-துடி;

யாழ்-பாலை யாழ்; பண்-பஞ்சரம், வெஞ்சமம்; தொழில்-பகற்குறையாடுதல் என்பனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கன்னி விடலை காளை மீளி
இன்னகை எயிற்றி எயினர் எயிற்றியர்
மறவர் மறத்தியர் புறவுபருந் தெருவை
கழுகு செந்நாய் கல்கெழு குறும்பு
குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
உழிஞ்சில் பாலை யோமை யிருப்பை
வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
பகற்குறை யாடல் பாலைக்கருப் பொருளே” ⁴¹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

உரிப்பொருள்

நம்பியகப்பொருள் ஐந்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக, புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும்; பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்; இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்; ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்; இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் எனும் பத்து வகையினைக் குறிப்பிடுகிறது. இவற்றுள் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக ‘பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்’ என்பதை உணர்த்துகிறது. இதனை,

“புணர்தலும் பிரிதலும் இருத்தலும் ஊடலும்
இரங்கலும் இவற்றி னிமித்தமு மெனவாங்
கெய்திய உரிப்பொருள் ஐயிரு வகைத்தே” ⁴²

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

களவியற்காரிகை கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்

களவியற் காரிகையில் இடம்பெற்றுள்ள முதல் இருபத்திரண்டு சூத்திரங்கள் சிதைவுற்றிருந்தன என்பதையும் அவற்றுள் முதல் பன்னிரண்டு

நூற்பாக்களில் ஐந்து திணைக்கும் உரிய முதல், கரு, உரிப்பொருள்கள் கூறப்பெற்றிருந்தன என்பதையும் இடையிடையே சிதைவுடன் கிடைத்த பகுதிகளால் அறிய முடிகிறது என இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் கூறுவதன் மூலம் அறியலாம்.

களவியற் காரிகை, இறையனார் அகப்பொருட்கருத்தையும் அதன் உரையையும் பெரிதும் ஒத்து விளங்குவதால், “இறையனார் அகப்பொருளில் உள்ளவாறு முதல் கரு உரிப்பொருள்கள் இம்முதற் பகுதியில் உரைக்கப்பெறுகின்றன. களவியற் காரிகையில் கிடைத்துள்ள பாலைத்திணைக் கருப்பொருளுடன் இறையனார் அகப்பொருள் உரைக்கும் பாலைக் கருப்பொருளை ஒப்பிட்டுக் கண்டு இவ்விணைப்பின் பொருத்தம் அறிக”⁴³ என இந்நூலின் பதிப்பாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

களவியற்காரிகை கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்-பகவதியும் ஆதித்தனும்; விலங்கு-வலியிழந்த செந்நாயும் வலியிழந்த யானையும்; மரம்-இருப்பையும் ஓமையும்; பறவை-பருந்தும் புறாவும்; பறை-பூசற்பறையும் ஊரெறி பறையும்; தொழில்-நிரை கோடல்; யாழ்-பாலை யாழ்; பண்-பஞ்சுரம்; தலைமகன் பெயர்-மீளி, விடலை, காளை; பூ-பாதிரிப்பூ; நீர்-அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சுனையும் என்பனவற்றைப் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருளாக, களவியற் காரிகை குறிப்பிடுகிறது.

மாறனகப்பொருள் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம் அகப்பொருளின் வகை

அகப்பொருள் கைக்கிளை, ஐந்திணை, பெருந்திணை என ஏழு வகையினை உடையதாகும் என்று மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கண்ணகன் ஞாலம் நுண்ணிதி னுணரத்தமிழ்க்
கடலகத் தகப்பொருள் கைக்கிளை முதலா
விடமிகு பெருந்திணை யிறுவா யிடைப்படு
திடனுறு மைந்திணை யெனவெழு வகைத்தே” ⁴⁴

எனும் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

அகப்பொருள் உணர்த்தும் முறை

அகப்பொருள், புனைந்துரையுடன் கூடிய வாழ்வியல், வாழ்வியல் உண்மைகளைக் கூறுவதாகும். இதனை,

“அதுவே
உரனுடைப் புனைந்துரை யொடுமுல கியல்பெறும்” ⁴⁵

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

ஐந்திணை

ஒத்த அன்புடைய ஒழுக்கத்தை, ஐந்திணை என மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“உழுவலன் புடைத்தா யொழுகலைந் திணையே” ⁴⁶

எனும் சூத்திரத்தால் அறியலாம்.

ஐந்திணையின் பெயர்

குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசைமுறையில் ஐந்திணைக்கும் உரிய பெயர்களை மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கருதிய குறிஞ்சி பாலை முல்லை
மருத நெய்தல் வகுத்தவைந் திணைப்பெயர்” ⁴⁷

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

ஐந்திணைக்கும் உரியன

முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் இவை ஐந்திணைக்கும் உரிய பொருளாகும். இதனை,

**“அவைதாம்
முதல்கரு வரியெனு முறைப்பொருளன”** ⁴⁸

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

முதற்பொருள்

முதற்பொருள் நிலம், பொழுது எனும் இரண்டு வகையினை உடையதாகும். இதனை மாறனகப்பொருள்,

**“அவற்றுள்ளும்
முதனிலம் பொழுதென மொழியிரு வகைத்தே”** ⁴⁹

எனும் சூத்திரத்தான் உணர்த்தும்.

ஐந்திணைக்குரிய நிலம்

மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியும், சுரமும் சுரம் சார்ந்த பகுதியும், புறவும் புறவு சார்ந்த பகுதியும், வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதியும், கடலும் கடல் சார்ந்த பகுதியும் என நிலம் பத்து வகைப்படுமென்று மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“மலைசுரம் புறவம் வயல்கட லவைசார்
நிலைபெறு மிடங்களி னிலனா மீரைந்தே”** ⁵⁰

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். இதன்மூலம் பாலைத்திணைக்குரிய நிலம் சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமுமென மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது.

சிறுபொழுதின் வகை

ஓர் நாளைக்குரிய இருபத்துநான்கு மணி நேரத்தைப் பகுத்து, காலை, நண்பகல், கதிர்மறை, மாலை, யாமம், வைகறை எனும் ஆறு சிறுபொழுதினை மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“அவற்றுள்

காலை நண்பகல் கதிர்மறை வென்றா

மாலை யாமம் வைகறை யென்றா

நாளென் றறுபா னாழிகை பெறுமுதல்” ⁵¹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பெரும்பொழுதின் வகை

ஆவணி முதல் ஆடி வரையில் உள்ள ஓர் ஆண்டினைக் கார்காலம் முதலாக முதுவேனில் ஈறாக உள்ள ஆறு பெரும்பொழுதிற்கும் பகுத்துக் கூறுவர். இதனை,

“கார்முதல் கடியவே னில்றாப் பேருல

குணர்பெரும் பொழுதெனு அவைதா மாவணி

முதலிய திங்களா றிரண்டுறும்” ⁵²

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதும்

மாறனகப்பொருள் பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதாக நண்பகலையும் பெரும்பொழுதில் இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி எனும் பெரும்பொழுதுகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“பகல்பின் பனியிரு வேனில் பாலையதே” ⁵³

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பாலைக்குரிய பொருள்

பாலைத்திணைக்குரிய பொருளாக, இருவகைப் பிரிவை மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“உரிமை யதாய்வகுத் துணர்த்திய விருவகைப்
பிரிவினு மரீஇய பெற்றிய பின்பணியே” ⁵⁴

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

கருப்பொருளின் வகை

தெய்வம் முதலாகத் தொழில் ஈறாகப் பதினான்கு வகையுடையதாய் கருப்பொருள் அமையும் என மாறனகப்பொருள் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“அவைதாம்
அணங்குயர்ந் தவரிழிந் தவர்புள் விலங்கூர்
பூமர நீர்துப்பு வீயாழ் பண்பறை
யேழுறு செய்தியொ டரே மென்ப” ⁵⁵

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்

மாறனகப்பொருள் பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருளை,

“மறமலி திகிரி வலம்பயில் கன்னி
விறன்மலி காளி மீளி விடலை
மயில்புரை சாயல் வனமுலை யெயிற்றி
யெயினர் மறவ ரெயிற்றிவர் மறத்தியர்
பயில்புற வதனொடு பருந்து கழுகு
வயமழி யாணை மறப்புலி செந்நாய்
குறும்பு பறந்தலை குராமரம் பாதிரி
உலரிய பாலை யோமைஞெமை யிருப்பை

யறுநீர் கூவல ளுற்று குறுஞ்சுனை
யாறலைத் துறுபொருள் சூறைகொண் டடைபொருள்
பாலையாழ் பஞ்சுர மிருவகைப் பகைத்துடி
சூறை யாடல் சுரக்கருப் பொருளே” ⁵⁶

எனும் சூத்திரன்வழி உணர்த்துகிறது.

**வீரசோழியம் உணர்த்தும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்
பொருளின் வகை**

வீரசோழியம் பொருட்களின் பகுப்பை அகம், புறம், அகப்புறம், புறப்புறம் என நான்கு வகையாகக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“ஆற்று மகமே, புறமே, யகப்புறம், அன்றிவென்றி
போற்றும் புறப்புறம், என்றாம் பொருள், அளப்பானளவை
ஏற்றும் பிரமேய மென்றும் வகுப்பர்; இவையுமன்றிச்
சாற்றும் புலவரு மெண்ணிறந் தாரென்பர்; தாழ்குழலே” ⁵⁷

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

அகப்பொருள் திணை

முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், பாலை, நெய்தல் என்னும் ஐந்து நிலமும் அகப்பொருளுக்கு அடையாளமாகும் என வீரசோழியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“முல்லை குறிஞ்சி மருதத் தொடுபாலை நெய்தலைந்துஞ்
சொல்லு மகமாம்; அதனுக் குரைதொகு சட்டகமோ
டெல்லை நிகழு மிருபதொ டேழுள; ஏனையவற்
றொல்லை நிகழு முரையு மறிந்துகொள்; ஒண்ணுதலே” ⁵⁸

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

திணை-பெயரிடும் முறை

ஐந்திணைக்குரிய திணைப் பெயரிடும் முறையை வீரசோழிய உரையாசிரியர், “திணைப் பெயரிடுங்கால், முதற்பொருள் பற்றியோ உரிப்பொருள் பற்றியோ பெயரிடுதல் சிறப்பு. ஒரு நிலத்துக் கருப்பொருள் மற்றொரு நிலத்தில் வந்து மயங்கும். அவை மயங்குங்கால் எந்த நிலத்தில் காணப்படுகின்றனவோ, அந்த நிலத்தைச் சார்ந்தனவாகும். ஆதலின் கருப்பொருள் பற்றி இன்ன திணை என்னாமல், முதல் பற்றியோ உரி பற்றியோ பெயரிடல் சிறப்பு”⁵⁹ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

பாலைத்திணைக்குரிய முதற்பொருளும் கருப்பொருளும்

வீரசோழியம் பாலைத்திணைக்குரிய நிலம், பாலை அத்தம் எனவும் பெரும்பொழுது வேனில், பின்பனி சிறுபொழுது (பரல் வெம்பரல் ஆகும்) நண்பகல் எனவும் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருளாக தெய்வம்-கன்னி; மக்கள்-வேடர், விடலை, குறும்பர்; பறவை-பருந்து; விலங்கு-கலை, செந்நாய்; மரம்-அகிலம், பாலை; யாழ், பண்-பாலை ஆகியனவற்றை வீரசோழியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“ஓதியவேனி லொடுபின்பனியகில் வெம்பரலே
தீதியல்வேடர் கலையொள் விடலைதிண் பாலையத்தங்
கோதியல்செந்நாய் பருந்தொடுகொம்பனை யார்ப்பிரிதல்
வாதியற்கன்னி குறும்பர்வெம் பாலை; மடவரலே”**⁶⁰

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பாலைத் திணைக்குரிய உரிப்பொருள்

பாலைத் திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக வீரசோழியம் ‘தலைவியைப் பிரிதல்’ எனக் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத்திணைக்குரிய பொருளாகிய உடன்போக்கின் தன்மையை வீரசோழிய உரையாசிரியர் பின்வருமாறு

குறிப்பிடுகிறார். “தமர் வரைவு உடன்படாதவழித் தலைவன் தலைவியை அழைத்துக் கொண்டு வெளியூர் சென்று மணந்து கொள்வது வழக்கம் என்று தோழி கூறுதல் - அவ்வுடன் போக்கினைத் தலைவனும் பின்பற்றுதலே தக்கது என்று தோழி கூறுதல் - அவ்வுடன் போக்கினால் தலைவிக்கு நிகழற்பால துன்பங்களைத் தலைவன் எண்ணிப் பார்த்தல் - உயிரினும் சிறந்த நாணினும் கற்புச் சிறந்தன்று என்பதைத் தோழி தலைவிக்கு எடுத்துரைத்தல்”⁶¹ எனவும்,

“உடன்போக்கிற்குத் தான் உடன்படுத்திய தலைவியைத் தோழி தலைவன் கையில் ஒப்படைத்து மொழிதல் - தலைவன் தலைவியை அழைத்துக் கொண்டு மலை இடையிட்ட பகுதிகளைக் கடந்து சேறல் - தலைவி நடக்க இயலாது களைப்பு எய்துதல் - தலைவன், உடல் தளர்ந்த தலைவியைப் பாதுகாத்து இன்சொல் கூறி மகிழ்வித்தல் - பிறகு அருகிலுள்ள ஓரிடத்தே தங்குமாறு கூறுதல் - தலைவன் தலைவியைச் சந்தித்த ஊர் மக்கள், “இம்மாலை நேரத்திற்குப் பிறகு செலவினைத் தொடர்தல் வேண்டா” எனக் கூறுதல் - அவ்வூர் மக்கள் தலைவன் தலைவியரை எதிர்கொண்டு தம் ஊரில் இரவில் தங்கிக் காலையில் செல்லுமாறு வேண்ட, அவர்கள் விருப்பின்படித் தலைவனும் தலைவியும் இரவில் அவ்வூரில் தங்குதல் - தலைவியுடன் தலைவன் தன்னூர் அடைதல்”⁶² எனவும் மேற்காணும் பொருண்மைகளைப் பாலைத்திணைக்குரிய உடன்போக்கின் பொருளாக, வீரசோழியத்தின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய உடன்போக்கு எனும் ஒழுக்கம் நிகழ்ந்த பின்னர், பிரிவிற்கான ஒழுக்கநிலைகளை பொருள் காரணமாகத் தலைவன் பிரிதல், தான் பிரிந்து செல்லுதலை உணர்த்துதல், தலைவனின் பிரிவிற்கு தலைவி உடன்படாது மறுத்தல், தலைமகன் வருந்துதல், உலகியல் தன்மையை எடுத்துக்கூறல், தலைவன் பிரிந்து செல்லுதல், இடைச்சுரத்துத் தலைவன் வருந்துதல்,

தலைவியின் வருத்த நிலையினை அறிந்து தலைவன் பிரிந்து செல்லுதலைத் தவிர்த்தல், பரத்தையர் பிரிவு அல்லாத மற்ற எல்லாப் பிரிவும் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகும் என வீரசோழியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“நூலியன்முறைமை நுண்ணிதினுணர்ந்தோர்
 பாலைநடையது பகருங்காலை
 உடன்போக்குணர்த்தலு மப்போக்குரைத்தலும்
 மடவோடன்றிறமாண்புறநோக்கலும்
 கற்பியல்காட்டலுங் கையுய்த்து மொழிதலும்
 வெற்பிடைப்போதலு மெல்லியறளர்தலும்
 தளர்ந்தோள் ஒம்பலுந் தம்முபேரென்றலும்
 எதிர்ந்தோர்மொழிதலு மெதிர் கொளத்தவிர்தலும்
 கண்டோரேத்திய கற்புடையொழுக்கமும்
 தண்டளிர்மாடந் தனக்குரைமாற்றமுந்
 தாங்கரும்பூசற் றன்னையரெழுச்சியும்
 ஆங்கவள்வலித்தலு மமைந்தோர்திருத்தலும்
 பதியுடன்படுத்தலும் பண்பெய்தமொழிதலும்
 ஈன்றோளிரங்கலு மெதிர்ந்தோர்கூறலும்
 அம்பலுமலரு மாதலுமயலோர்
 தோன்றக்கூறிய தோமறுகற்பும்
 அன்புறுசெவிலி பின்செலவலித்தலும்
 சென்றவள் வினவலுங் கண்டோர்தெருட்டலும்
 ஒன்றியவுள்ளமொடுவந்தவள் மீண்டலும்
 வறுஞ்சுரங்கடந்தவர் வளநாடுபுகுதலும்
 பிறங்குபுகழ்ப்புதல்வரைப்பெறுதலும் பெற்றோள்
 இருங்கிளை மருங்கின் றாதுவிடுத்தலும்
 ஒருங்கவருந்தலு முவந்துடன்சென்றலும்
 மாதரைக்கொண்டுதம் வாழ்பதிபுகுதலும்
 ஒதியவனைத்து முரியவைபுக்கபின்
 பொருள்வயிற்பிரிதலு மப்பிரிவுணர்த்தலும்
 இருள்புரிகூந்த லிற்றெனமொழிதலும்

ஆற்றானாதலு மதுகேட்டுமொழிதலும்
 கூற்றங்கோளிய வுலகியலுரைத்தலும்
 பின்னைப்பிரிதலும் பெருஞ்சுரத்தழுங்கலும்
 நனிபகர்பள்ளியி னாயந்துசெலவழுங்கலும்
 பரத்தையிற்பிரி வொழித்தெல்லாப்பிரிவும்
 உரைக்குங்காலை யுணர்ந்தனனோக்கே” ⁶³

எனும் சூத்திரத்தின் வழி வீரசோழியம் உணர்த்துகிறது.

இலக்கண விளக்கம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்
 அகப்பொருள் பெயரும் வகையும்

அகப்பொருள் திணையை கைக்கிளைத்திணை, ஐந்திணை,
 பெருந்திணை எனும் ஏழின் இயல்பினை உடையதாக இலக்கண விளக்கம்
 குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை முறையே
 ஒருதலைக் காமமு மன்புடைக் காமமும்
 பொருந்தாக் காமமும் பொருந்துத லுடைய” ⁶⁵

எனும் சூத்திரத்தின் வழி உணர்த்துகிறது.

அகப்பொருளில் புனைந்துரையும் உலகியலும்

நாடக வழக்கும் உலகியல் வழக்கும் எனும் இரண்டு பகுதியால்
 அகப்பொருள் உணர்த்தப்படும். இதனை,

“அவைதாம்
 புனைந்துரை யுலகிய லெனுந்திற மிரண்டினுந்
 தொல்லியல் வழாமற் சொல்லப் படுமே” ⁶⁶

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

ஐந்திணையின் பெயரும் முறையும்

இலக்கண விளக்கம், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசைமுறையில் ஐந்திணைக்குரிய பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்த லைந்திணைக் கெய்திய பெயரே”** ⁶⁷

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

ஐந்திணை பொருள் கூறும் முறை

குறிஞ்சி, பாலை முதலான ஐந்திணையும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் எனும் முப்பொருளையும் உள்ளடக்கியதாய்ப் பொருளை உணர்த்தும். இதனை,

**“அவைதாம்,
முதற்பொருள் கருப்பொரு ளுரிப்பொரு ளெனமுறை
நுதற்பொருண் மூன்றினு நுவலப் படுமே”** ⁶⁸

எனும் சூத்திரத்தின்வழி அறியலாம்.

முதற்பொருள்

நிலம், பொழுது என முதற்பொருள் இரண்டு வகைப்படும் என்று இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“நிலமும் பொழுதுமென முதலிரு வகைத்தே” ⁶⁹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

ஐந்திணைக்குரிய நிலம்

வரையும் வரை சார்ந்த பகுதியும், சுரமும் சுரம் சார்ந்த பகுதியும், புறவும் புறவு சார்ந்த பகுதியும், பழனமும் பழனம் சார்ந்த பகுதியும், கடலும்

கடல் சார்ந்த பகுதியும் என நிலம் பத்து வகைப்படும் என்று இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத்திணைக்குரிய நிலம் சுரமும் சுரம் சார்ந்த பகுதியாகும் என்பதை இதன்வழி அறியலாம். இதனை,

“வரையே சுரமே புறவே பழனந்
திரையே யவையவை சேர்தரு மிடனே
யெனவீ ரைந்து மியம்பிய நிலனவை
குறிஞ்சி முதலா வகனைந் திணைக்கும்
உறுந்திற முறையா னிரண்டிரண் டுரிய” ⁷⁰

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பெரும்பொழுதின் வகையும் காலமும்

பெரும்பொழுது கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் எனும் ஆறு பகுதியை உடையதாகும். இஃது ஆவணி மாதம் முதல் ஆடி மாதம் வரையுள்ள இரண்டிரண்டு மாதக் காலப்பகுதியை எல்லையாகக் கொண்டதாகும். இதனை,

“காரே கூதிர் முன்பனி பின்பனி
சீரிள வேனில் வேனி லென்றாங்
கிருமுன்று திறத்தது பெரும்பொழு தவைதாம்
ஆவணி முதலா விரண்டிரண் டாக
ஆடி யிறுதிய வாயுங் காலே” ⁷¹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

சிறுபொழுதின் வகையும் காலமும்

சிறுபொழுது மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், எற்பாடு எனும் ஆறு பகுதியினை உடையதாகும். இஃது சூரியனின் உதயம் தொடங்கி ஒவ்வொன்றும் பத்துப்பத்து நாழிகையை உடையதாகும் என சிறுபொழுதிற்கான கால வரையறையை, இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மாலை யாமம் வைகுறு வென்றா
காலை நண்பக லெற்பா டென்றா
அறுவகைத் தென்ப சிறுபொழு தவைதாம்
படுகட ரமையந் தொடங்கி யையிரு
கடிகை யளவைய காணுங் காலே” ⁷²

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

பாலைத்திணைக்குரிய காலவரையறை

பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதாக நண்பகலையும் பெரும்பொழுதில் வேனில், பின்பனி ஆகியனவற்றையும் இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“வேனி னண்பகல் பின்பனி யென்றிவை
பான்மையி னுரிய பாலைக் கேற்றலும்” ⁷³

எனும் சூத்திர அடியால் அறியலாம்.

பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்-கன்னி; தலைமகன் பெயர்-விடலை, காளை, மீளி; மக்கட்பெயர்-எயிற்றி எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர்; பறவை-பருந்து, எருவை, கழுகு; விலங்கு-செந்நாய்; ஊர்-கல்கெழு குறும்பு; நீர்-கூவல்; மரம்-குராமரம், மராமரம், உழிஞை, பாலை, ஓமை, இருப்பை; யாழ், பண்-பாலையாழ், பஞ்சுரம், வெஞ்சமம்; தொழில்-பகற்குறையாடல் என பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருள்களை, இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கன்னி விடலை காளை மீளி
இன்னகை யெயிற்றி யெயின ரெயிற்றியர்
மறவர் மறத்தியர் புறவுபருந் தெருவை
கழுகு செந்நாய் கல்கெழு குறும்பு

குழிவறுங் கூவல் குராஅ மராஅ
 உழிஞை பாலை யோமை யிருப்பை
 வழங்குகதிக் கொண்டன செழும்பதிக் கவர்ந்தன
 பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
 பகற்குறை யாடல் பாலைக்கருப் பொருளே” 74

எனும் குத்திரத்தின்வழி அறியலாம்.

உரிப்பொருள் வகையும் வரையறையும்

புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும், இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என உரிப்பொருள் பத்து வகைப்படும். இதன்வழி பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமுமென இலக்கண விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மூடலும்
 இரங்கலு மிவற்றி னிமித்தமு மெனவாங்
 கெய்திய வுரிப்பொரு ளையிரு வகைத்தவை
 யோரிரண் டோரிரண் டுரைத்தவைந் திணைக்கு
 நேரு மென்மனார் நெறியுணர்ந் தோரே” 75

எனும் குத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

தொன்னூல் விளக்கம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம் ஐந்திணையும் நிலமும்

தொன்னூல் விளக்கம் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசைமுறையில் ஐந்திணைக்குரிய பெயரைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும் வரையும் வரை சார்ந்த இடமும், சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும், புறவும் புறவு சார்ந்த இடமும், பழனமும் பழனம் சார்ந்த இடமும், திரையும் திரை சார்ந்த இடமும் என ஐந்திணைக்கும் உரிய நிலத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. பாலைத்

திணைக்குரிய நிலமாகத் தொன்னூல் விளக்கம், சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும் என்பதனைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“குறிஞ்சி பாலை முல்லை மருதம்
நெய்தல் ஐந்திணைக்கு எய்திய பெயர் என
வரையே சுரமே புறவே பழனம்
திரையே அவை அவை சேர் இடம் தானும்
நிரையே ஐந்திணை நிலம் எனப்படுமே”⁷⁶

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பெரும் பொழுது

தொன்னூல் விளக்கம் காலத்தை, பருவம், பொழுது என இரண்டு வகைப்படுமென்றும் பருவம்-கார், கூதிர், பனிமுன், பின், வசந்தம், எரிமுத்திரிவேனில் என ஆறு வகையினையுடையதாகும் எனவும் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“காலமே பருவம் பொழுது என இரண்டு ஆய்ப்
பருவம் கார் கூதிர் பனிமுன் பின் வசந்தம்
எரிமுத்திரிவேனில் என்று இரு மூன்றே”⁷⁷

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

சிறுபொழுது

மாலை, யாமம், வைகறை, எல்தோற்றம், நண்பகல், எற்பாடு எனும் ஆறும் சிறுபொழுது என தொன்னூல் விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“பொழுது மாலைக் கெழுயாமம் வைகறை
எல்தோற்றம் நண்பகல் எற்பாடு என ஆறே”⁷⁸

எனும் சூத்திரத்தின் வழி அறியலாம்.

பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதும்

தொன்னூல் விளக்கம் இத்திணைக்கு இப்பொழுது எனக் கூறாது சிறுபொழுது ஆறு பெரும்பொழுது ஆறு எனக் குறிப்பிடுகிறது. இந்நூலின் உரையாசிரியரே பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுது நண்பகல் எனவும் பெரும்பொழுது-முதிர்வேனில், வசந்தம், பின்பனி எனவும் குறிப்பிடுகிறார்.

பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்

தெய்வம்-பகவதி; மக்கட்பெயர்-காளை, விடலை, மீளி, எயிற்றி, எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர்; பறவை-புறா, பருந்து, எருவை; விலங்கு-செந்நாய்; ஊர்-குறும்பு; நீர்-குழிவறங்கூவல்; மரம்-குராவும், மராவும், உழிஞை, பாலை, ஓமை, இருப்பை; உணவு-வழங்க கதி கொண்டன, செழும்பதி கவர்ந்தன; பறை-பகைத்துடி; யாழ்-பாலையாழ்; பண்-பஞ்சரம், வெஞ்சமம்; தொழில்-பகலிற் சூறையாடல் ஆகியனவற்றைப் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக, தொன்னூல் விளக்கம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“பாலைக் கருப்பொருள் பகவதி தெய்வமே
காளை விடலை மீளி எயிற்றி
எயினர் எயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர்
புறாப் பருந்து எருவை செந்நாய் குறும்பு
குழி வறங்கூவல் குராவும் மராவும்
உழிஞை பாலை ஓமை இருப்பை
வழங்க கதி கொண்டன செழும்பதி கவர்ந்தன
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சரம் வெஞ்சமம்
பகலில் சூறை பரிவெழுந்து ஆடலே” 79

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

முத்துவீரியம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்
அகப்பொருள் திணை

முத்துவீரியம் அகப்பொருட்திணை ஏழு வகையினை உடையதாகும்
எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“அகப்பொருள் கைக்கிளை யைந்திணை பெருந்திணை
எனவெழு வகைப்படு மென்மனார் புலவர்” ⁸⁰

எனும் சூத்திரத்தின்வழி அறியலாம்.

ஐந்திணையின் பெயர்

முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசைமுறையில்
ஐந்திணைக்குரிய பெயரை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“முல்லை குறிஞ்சி பாலை மருதம்
நெய்த லைந்திணைக் கெய்திய பெயரே” ⁸¹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

ஐந்திணைக்குரிய நிலம்

மலையும் மலை சார்ந்த இடமும் குறிஞ்சி, காடும் காடு சார்ந்த
இடமும் முல்லை, சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும் பாலை, வயலும் வயல் சார்ந்த
இடமும் மருதம், கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும் நெய்தல் என குறிஞ்சி
முதலான ஐந்திணைக்கும் உரிய நிலத்தை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது.
பாலைத்திணைக்குரிய நிலம் சுரமும் சுரம் சார்ந்த பகுதியும் என்பதை
முத்துவீரியத்தின் வழி அறியலாம். இதனை,

“வரையே வனமே சுரமே மருதந்
திரையே யவையவை சேர்தரு மிடனே” ⁸²

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

பொழுதின் வகை

பொழுது காலம், பருவம் என இரண்டு வகைப்படும் என்று முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“காலம் பருவம் பொழுதிரு வகைப்படும்” ⁸³

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

பெரும்பொழுதும் காலமும்

பருவம் எனப்படும் பெரும் பொழுது கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனில் எனும் ஆறு வகையினை உடையதாகும். இஃது ஆவணி முதலாக ஆடி இறுதியாக உள்ள இரண்டிரண்டு பருவங்களை தனக்குரியதாகக் கொள்ளும் என முத்துவீரியம் இதனை முறையே,

“அவற்றுள்,

பருவங் காரே கூதிர் முன்பனி

பின்பனி யிளவேனின் முதுவேனி லாறே” ⁸⁴

எனவும்,

“அவைதாம்,

ஆவணி முதலா ஆடி யீறாக

இரண்டிரண் டாக வேற்கு மென்ப” ⁸⁵

எனும் இரு சூத்திரங்களின் வழி உணர்த்துகிறது.

சிறுபொழுதின் வகை

மாலை, யாமம், வைகறை, எற்பாடு, நண்பகல் இவை ஐந்தும் சிறுபொழுதாகும் என முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மாலை யாமம் வைகறை யெற்பாடு

நண்பகற் சிறுபொழு தைவகைத் தாகும்” ⁸⁶

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதும் பெரும்பொழுதும்

முத்துவீரியம் பாலைத் திணையை நடுத்திணை எனக் குறிப்பிடுகிறது. இத்திணைக்குரிய சிறுபொழுதாக நண்பகலையும் பெரும்பொழுதாக வேனில், பின்பனி ஆகியனவற்றையும் குறிப்பிடுகிறது. இதனை முறையே,

“நண்பகல் வேனி னடுத்திணைக் குரிய” ⁸⁷

“பின்பனி தானு முரித்தெனப் படுமே” ⁸⁸

எனும் சூத்திரங்களினால் அறியலாம்.

பின்பனிக்குரிய நிகழ்வுகள்

பாலைத் திணைக்கு உரியதாகக் கூறப்படும் பின்பனிக் காலத்திற்குரிய நிகழ்வுகளாக உலவைக் காற்றடித்தல்; காட்டுக்கோழி, புறா மகிழ்தல்; இலவமும் கோங்கும் மலர்தல்; பேரீந்து, பனை பழுத்தல் ஆகியனவற்றை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

**“வீங்குல வைக்கால் வீசல்கான் கோழி
புறவ மகிழ்தல் பொங்கருங் கோங்கு
மலர்தல் பேரீந்து மடற்பனை பழுத்தல்
பின்பனிக் குரியவாம் பேசங் காலே”** ⁸⁹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

இளவேனிற்குரிய நிகழ்வுகள்

பாலைத் திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடப்படும் இளவேனிற் காலத்தின் நிகழ்வுகளாக தென்றற்காற்றடித்தல்; வண்டு, குயில், அன்றில் மகிழ்தல்; மாங்கனி உதிர்தல்; மயில் மகிழ்ந்து ஆடல்; புன்னை, தாழை மலர்தல் ஆகியனவற்றை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“தென்ற லடித்த றேன்குயி லோடே
அன்றிலு மகிழ்தன் மாங்கனி யுதிர்தல்
மயின்மகிழ்த் தாடன் மலர்தல் புனலின்
தாழை வசந்தந் தனக்குரித் தாகும்” ⁹⁰

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

நண்பகற் பொழுதிற்குரிய நிகழ்வுகள்

பாலைத் திணைக்கு உரியதெனக் கூறும் நண்பகற் பொழுதின் நிகழ்வுகளாக பேய்த்தேரோடல் (கானல்நீர்) சக்கரவாகப் பறவை மகிழ்தல், எருமை நீரில் கிடத்தல் ஆகியனவற்றை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கானல் நீரோடல் களிப்புறச் சக்கர
வாகம் எருமை மாடுநீர்க் கிடத்தல்
உச்சிக் குரியவாம் உணருங் காலே” ⁹¹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

கருப்பொருள்

தெய்வம், தலைவன், தலைவி, குடி, பறவை, மிருகம், ஊர், பூ, மரம், உணவு, பறை, யாழ், இசைப்பாட்டு, தொழில் எனக் கருப்பொருள் பதினான்கு வகைப்படுமென முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“கருப்பொருள்,
தெய்வஞ் செல்வர் சேர்குடி புள்விலங்
கூர்நீர் பூமர முணர்ப்பறை யாழ்பண்
தொழிலெனக் கருவீ ரெழுவகைத் தாகும்” ⁹²

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருள்

பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருளாக, காளி (விமலை) காளை, விடலை, மீளி, எயினர், எயிற்றியர், மறவர், மறத்தியர்; கழுகு, பருந்து; செந்நாய், சிறுபூனை; இருப்பை, கிணறு; பிறர் பகுதியில் திருடல்; பகைத்துடி, பாலையாழ், பஞ்சுரம், வெஞ்சமம்; பகற்கூறையாடல் ஆகியனவற்றை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“விமலை காளை விடலை மீளி
எயின ரெயிற்றியர் மறவர் மறத்தியர்
எருவை பருந்துசெந் நாய்குறும் புழிஞை
இருப்பை கூவ லிரும்பதி கவர்தல்
பகைத்துடி பாலையாழ் பஞ்சுரம் வெஞ்சமம்
பகற்கூறை யாடல் பாலைக் கருப்பொருளே” ⁹³

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

உரிப்பொருள்

புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும், பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும், இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும், இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும், ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும் என ஐந்திணைக்குரிய உரிப்பொருளை முத்துவீரியம் குறிப்பிடுகிறது. இதன்வழி பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருள் பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும் என்பதை அறியலாம். இதனை,

“புணர்தலும் பிரிதலு மிருத்தலு மிரங்கலும்
ஊடலு மிவற்றி னிமித்தமு மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே” ⁹⁴

எனும் சூத்திரம் உணர்த்துகிறது.

சுவாமிநாதம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம் ஐந்திணையும் முதற்பொருளும்

சுவாமிநாதம் ஐந்திணையையும் அவற்றிற்குரிய நிலம், பொழுது ஆகிய முதற்பொருளையும் ஒரு சூத்திரத்தின்கண் உணர்த்துகிறது. ஐந்திணையை, குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் எனும் வரிசை முறையில் குறிப்பிடுகிறது. முதல், கரு, உரி எனும் முப்பொருளும் மேற்கூறிய ஐந்திணைக்கும் உரியதாகும். பாலைத்திணைக்குரிய நிலமாக சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. முதற்பொருளாகிய பொழுதில் பெரும்பொழுது ஆறு, சிறுபொழுது ஆறு எனக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“திணை குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருத(ம்), நெய்தல், ஐந்தாம்;
செறியு(ம்) முதற்கரு, உரிஎன்றவைமூன்று பொருளாந்;
துணை நிலமும், பொழுது(ம்)முதற் பொருளாகும்; வரையே
சுரம், காடு வயல், திரைசேர் இடம்பத்து நிலமாம்;
கனிபொழுது பெரும்பொழுது, சிறுபொழுதாம்; பெரிதே
கார், கூதிர், இரண்டுபனி, இருவேனில், ஆறாம்;
அனைமாலை, யாமமே, வைகறையே, காலை
அழற்றியநண் பகல், எற்பாடு அறுவகைத்தாஞ் சிறிதே”⁹⁵

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதும் சிறுபொழுதும்

பாலைத் திணைக்குரிய பெரும்பொழுதாக வேனில், பின்பனியையும் சிறுபொழுதில் நண்பகலையும் சுவாமிநாதம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“மகிழ்வேனில் பின்பனிநண் பகல்பாலைக் காகும்”⁹⁶

எனும் சூத்திரவடியால் அறியலாம்.

பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருள்

பாலைத் திணைக்குரிய கருப்பொருளாக, கன்னி, விடலை, எயிற்றி, மறவர், மறத்தியர், குறும்பூழ், பருந்து, செந்நாய், கழுகு, புறா, கவுதாரி, செவ்வல், குரவு, மரா, உழிஞை, புன்கு, இருப்பை, பாலை, நெல்லி, முருக்கு, ஓமை, கள்ளி, பாழ்கிணறு, இலவு, நரி, கூகை, சூரை, காரை, நெருஞ்சி, பஞ்சுரம், பாலையாழ், முருங்கை, கொள்ளை, சமர், பகற்கூரையாடல், வழியில் இடையூறு செய்தல், கொலை, கொள்ளையிடல் ஆகியனவற்றை சுவாமிநாதம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“குறைவில்கன்னி, தீவிடலை, எயிற்றி, யுடன் மறவர்,
கொடியமறத் தியர், குறும்பூழ், பருந்து, சென்னாய் கழுகு,
புறவு, கவு தாரி, செவ்வல், குரவு, மரா, உழிஞை,
புன்கு, இருப்பை பாலை, நெல்லி முருக்கு, ஓமைகள்ளி,
வறிய கிணறு, இலவு, நரி, கூகை, யார்ச் சூரை,
வன்காரை, நெருஞ்சி, துடி, பஞ்சுரம், பா லையின்யாழ்,
நிறை, முருங்கை, நொள்ளை, சமர் பகற், சூறை யாடல்,
நெறியலைப்புக் கொலை, கொள்ளை யிடல் பாலைக் கருவே”⁹⁷

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

உரிப்பொருள்

புணர்வும் புணர்வு நிமித்தமும்; பிரிவும் பிரிவு நிமித்தமும்; இருத்தலும் இருத்தல் நிமித்தமும்; ஊடலும் ஊடல் நிமித்தமும்; இரங்கலும் இரங்கல் நிமித்தமும் என ஐந்திணைக்கும் உரிய உரிப்பொருளை சுவாமிநாதம் குறிப்பிடுகிறது. இதன் மூலம் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருள் பிரிவும் பிரிவு நிமித்தமும் என்பதை அறியலாம். மேலும் மேற்கூறிய பொருள்கள் திணைகளில் பயின்று வரும் நிலையை, ‘மணம் உறு முப்பொருளான புணர்வு, பிரிவு, இருத்தல் என்ற மூன்றும் தனக்குரிய திணையோடு பிறதிணையிலும்

மயங்கும். ஐந்திணையில் பெருந்திணையும், கைக்கிளையும் மயங்கும். ஐந்திணையில் களவு, கற்பு என இரண்டொழுக்கம் நிகழும்”⁹⁸ என சுவாமிநாதத்தின் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“புணர்வு, பிரிவு, இருப்பூடல், இரங்கல்அவ் வநிமித்தம்
பேற்றும் இரண் டிரண்டாய்ஐந் திணைக்கும் உரிப் பொருளாய்
மணம்உறுமுப் பொருள்களுந்தத் தந்திணையில் அன்றி
மயங்கலுமாய் ஐந்திணையிற் பெருந்திணைகைக் கிளையை
அணவலுமாய் அதிலதிற்கை கோள்களவு கற்பு என்றுஇ ரண்டாய்”⁹⁹

எனும் சூத்திர அடிகள் உணர்த்துகின்றன.

அறுவகை இலக்கணம் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கணம்

அகப்பொருளின் ஐவகை நிலத்தின் இயல்பை இந்நூலாசிரியர் புறப்பொருளில் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“புறப்பொருட் பகுதியில் பொருவில் ஐவகை
நிலத்துஇயல்பு உரைக்குதும் நிகழ்ந்த வாறே”¹⁰⁰

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

பாலை நிலமும் அதன் இயல்பும்

பசும்புல் காணப்படாத பாலை நிலம் அவ்விடத்துப் பல பேய்கள் திரியும். அவ்வழியில் திருடர்கள் புதிதாய் வருபவர்களிடமிருந்து கொள்ளையிடுவர். இந்நிலத்திற்குரிய தெய்வம் காளி எனப் பாலை நிலத்தின் இயல்பை அறுவகை இலக்கணம் குறிப்பிடுகிறது. இதனை,

“பசும்புல் பற்றாப் பாலையிற் பல்பேய்
திரிவன விருந்துஎனத் திருடர்வந்து அகல்வார்
கிடப்பன உடைதலை ஆதிய கிளத்தரும்
இந்நிலத் தெய்வம் இலங்குஇரு பிறையிற்றி
அகல்வாய்க் காளிஎன்று அறைந்திடத் தகுமோ”¹⁰¹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும்.

**பாலைத்திணைக்குரிய இலக்கண வரையறையில் தொல்
காப்பியத்திற்கும் பிற அக இலக்கண நூல்களுக்கும்மிடையே உள்ள
ஒற்றுமைக் கூறுகள்**

பாலைத் திணைக்குரிய பொழுதாகத் தொல்காப்பியம், வேனில் (இளவேனில், முதுவேனில்), பின்பனி எனும் பொழுதைக் குறிப்பிடுகிறது. பிற அகப்பொருள் இலக்கண நூல்களும் பாலைத் திணைக்குரிய பொழுதாக மேற்கூறியவற்றையே குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் நெறி விளக்கம் சிறுபொழுது ஆறும் பெரும்பொழுது ஆறும் ஐந்து திணைக்கும் உரியதாகும் எனக் குறிப்பிடுகிறது. தொன்னூல் விளக்கம் முதுவேனிலை முதிர்வேனில் என்றும் இளவேனிலை வசந்தம் என்றும் குறிப்பிடுகிறது.

பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் 'பிரிதலும் அதன் நிமித்தமும்' என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். பிற இலக்கண நூல்களும் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக 'பிரிதலும் பிரிதல் நிமித்தமும்' எனக் குறிப்பிடுகின்றன. தொல்காப்பியமும் பிற இலக்கண நூல்களும் வழிப்பறி செய்தலால் வரும் பொருளையே பாலைநில மக்களின் உணவாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இளம்பூரணர் பாலை நிலத்திற்குரிய விலங்காக, வலியிழந்த யானை, புலி, செந்நாய் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். பிற அக இலக்கண நூல்களும் பாலை நிலத்திற்குரிய விலங்காக மேற்கூறியவற்றைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பாலை நிலத்திற்குரிய மரமாக இளம்பூரணர் கூறும் பாலை, இருப்பை, கள்ளி, குரை ஆகியனவற்றைப் பிற இலக்கண நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. உரையாசிரியர் கூறும் எருவை, பருந்து எனும் பாலை நிலப் பறவையைப் பிற இலக்கண நூல்களும் சுட்டுகின்றன. இளம்பூரணர் பாலைநில மக்களின் தொழிலாக வழிப்பறி செய்தலைக் குறிப்பிடுகிறார். பிற

இலக்கண நூல்களும் மேற்கூறிய தொழிலே பாலைநில மக்களுக்கு உரியதெனக் குறிப்பிடுகின்றன. பாலைநில மக்களுக்கு உரியதென உரையாசிரியர் கூறும் பாலை யாழை பிற இலக்கண நூல்களும் குறிப்பிடுகின்றன. பாலை நிலத்திற்கு உரியதாகக் கூறப்படும் மராஅம்பூ பிற இலக்கண நூல்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. பாலை நிலத்திற்குரிய நீராக அறுநீர்க் கூவல், அறுநீர்ச்சுனை இவற்றை இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். பிற அகப்பொருள் இலக்கண நூல்களும் வற்றிய நிலையில் காணப்படும் நீரையே பாலைத்திணைக்குரியதெனக் குறிப்பிடுகின்றன.

வேற்றுமைக் கூறுகள்

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாக நிலத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. பிற அகப்பொருள் நூல்களில், இறையனார் அகப்பொருள், தமிழ்நெறி விளக்கம், வீரசோழியம் தவிர்த்த பிற இலக்கண நூல்கள் 'சுரம்' என்பதையே பாலைத்திணைக்குரிய நிலமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் நெறி விளக்கம் பாலைத்திணைக்குரிய நிலமாக 'வெம்பரல்' என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.

பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாகத் தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் கொற்றவையைக் குறிப்பிடுகிறார். இலக்கண விளக்கம், தமிழ்நெறி விளக்கம், களவியற் காரிகை, மாறனகப்பொருள் முதலான நூல்கள் சூரியனைப் பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமாகக் குறிப்பிடுகின்றன. வீரசோழியம், நம்பியகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம், மாறனகப்பொருள், சுவாமிநாதம் ஆகியன கன்னி (துர்க்கை)யைப் பாலை நிலத்திற்குரிய தெய்வமெனக் கூறுகின்றன. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் வலியிழந்த யானை, புலி, செந்நாய் ஆகியனவற்றைப் பாலை நிலத்திற்குரிய விலங்காகக் குறிப்பிட அவற்றுடனே, வீரசோழியம் கலை (ஆண்

மான்)யையும் சுவாமிநாதம் நரியையும் குறிப்பிடுகின்றன. பாலை நிலத்திற்குரிய மரமாக இளம்பூரணர், பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். முற்கூறியவற்றுடன் வீரசோழியம், முத்துவீரியம் தவிர்த்த பிற அகப்பொருள் இலக்கண நூல்கள் ஒமை மரத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன. வீரசோழியம் அகில் மரத்தையும் முத்துவீரியம் உழிஞை மரத்தையும் குறிப்பிடுகின்றன.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் பாலை நிலத்திற்கு உரியதாகக் கூறிய பறவைகளுடன் இறையனார் அகப்பொருள், நம்பியகப்பொருள், களவியற் காரிகை, மாறனகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம், சுவாமிநாதம் முதலான இலக்கண நூல்கள் கழுகை, பாலை நிலத்திற்குரிய பறவையாகக் குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ்நெறி விளக்கம், வீரசோழியம் தவிர்த்த பிற இலக்கண நூல்கள் புறாவை, அந்நிலத்திற்குரிய பறவையாகக் குறிப்பிடுகின்றன. இளம்பூரணர் ஆறலைப்பறை, சூறை கொண்ட பறை இவற்றை பாலை நிலத்திற்குரிய பறை எனக் குறிப்பிட, தமிழ்நெறி விளக்கம், நம்பியகப்பொருள், மாறனகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் முதலானவைத் துடியைப் பாலை நிலத்திற்குரிய பறையாகக் குறிப்பிடுகின்றன. வழிப்பறி செய்தல் என்பவற்றுடன் கொலை, கொள்ளை, போர் ஆகியவற்றைப் பாலைநில மக்களின் தொழிலாகச் சுவாமிநாதம் குறிப்பிடுகிறது. பாலை யாழ், பாலைப்பண் இவற்றைப் பாலை நிலத்திற்குரியதாக உரையாசிரியர் குறிப்பிட, இறையனார் அகப்பொருள், தமிழ் நெறி விளக்கம், நம்பியகப்பொருள், களவியற் காரிகை, மாறனகப்பொருள், இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமிநாதம் முதலானவை பஞ்சுரப் பண்ணைக் குறிப்பிடுகின்றன. சுவாமிநாதமும், இலக்கண விளக்கமும் உழிஞைப் பண்ணையும் குறிப்பிடுகின்றன.

இளம்பூரணர் கூறிய மராமும் பூவுடன் குரம்பூ, பாதிரிப்பூ ஆகியனவற்றையும் பாலைநிலத்திற்குரிய பூவாகப் பிற இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பாலை நிலத் தலைமகன் பெயராக மீளி, விடலை, காளை என்பதையும் தலைமகள் பெயராக எயிற்றி, பேதை ஆகியனவற்றையும் இறையனார் அகப்பொருளும் களவியற் காரிகையும் குறிப்பிடுகின்றன. பாலைநில மக்களின் ஊராக குறும்பு, பறந்தலை, சேரி என்பனவற்றையும் மக்கட் பெயராக காளை, விடலை, மீளி, மறவர், மறத்தியர், எயினர், எயிற்றியர் ஆகியனவற்றையும் பிற இலக்கண நூல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. பாலை நில மக்கள் பெயராக 'திருடர்' என்பதை அறுவகை இலக்கணம் குறிப்பிடுகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள்., அகத்., சூ.எ.1.
2. தொல். பொருள்., அகத்., நச்சர் உரை, ப.ஆ., க.ஐ., ப.5.
3. தொல். பொருள்., அகத்., சூ.எ.5.
4. தொல். பொருள்., அகத்., சூ.எ.3.
5. தொல். பொருள்., அகத்., சூ.எ.4.
6. தொல். பொருள்., அகத்., சூ.எ.2.
7. தொல்., உரைவளம், பொருள்., அகத்., இளம்.உரை., ப.ஆ., ஆ.சி.ப.22.
8. தொல். பொருள்., அகத்., நச்சர் உரை., ப.ஆ., க.ஐ., ப.7.
9. தொல்., பொருள்., அகத்., சூ.எ.9.
10. தொல்., பொருள்., அகத்., சூ.எ.10.
11. தொல்., பொருள்., அகத்., சூ.எ.18.
12. தொல்., உரைவளம். அகத்., இளம்.உரை,ப.ஆ., ஆ.சி., ப.157.
13. தொல்., பொருள்., அகத்., சூ.எ.14.
14. தொல்., உரைவளம்., அகத்., இளம்.உரை., ப.ஆ., ஆ.சி., பக்.127-128.
15. த.நெ.வி., பொருளியல், சூ.எ.2.
16. த.நெ.வி., பொருளியல், சூ.எ.3.
17. த.நெ.வி., பொருளியல், சூ.எ.4.
18. மேலது, சூ.எ.5.
19. மேலது, சூ.எ.6.

20. மேலது, கு.எ.7.
21. மேலது, கு.எ.8.
22. த.நெ.வி., பொருளியல், ப.ஆ., உ.வே.சா., ப.4.
23. த.நெ.வி., பொருளியல், கு.எ.9.
24. மேலது, கு.எ.10.
25. த.நெ.வி., பொருளியல், ப.ஆ., உ.வே.சா., ப.5.
26. த.நெ.வி., பொருளியல், கு.எ.11.
27. த.நெ.வி., பொருளியல், ப.ஆ.உ.வே.சா., ப.5.
28. த.நெ.வி., பொருளியல், கு.எ.12.
29. த.நெ.வி., பொருளியல், ப.ஆ., உ.வே.சா., ப.6.
30. த.நெ.வி., பொருளியல், கு.எ.13.
31. ந.அ., அகத். கு.எ.1.
32. மேலது, கு.எ.6.
33. மேலது, கு.எ.7.
34. மேலது, கு.எ.8.
35. மேலது, கு.எ.9.
36. மேலது, கு.எ.10.
37. மேலது, கு.எ.11.
38. மேலது, கு.எ.12.
39. மேலது, கு.எ.14.
40. மேலது, கு.எ.19.
41. மேலது, கு.எ.21.
42. மேலது, கு.எ.25.

43. க.கா., ப.ஆ., இரா.இ., ப.1.
44. மா.அ., அகத்., சூ.எ.2.
45. மேலது, சூ.எ.3.
46. மேலது, சூ.எ.6.
47. மேலது, சூ.எ.7.
48. மேலது, சூ.எ.8.
49. மேலது, சூ.எ.9.
50. மேலது, சூ.எ.10.
51. மேலது, சூ.எ.12.
52. மேலது, சூ.எ.13.
53. மேலது, சூ.எ.15.
54. மேலது, சூ.எ.16.
55. மேலது, சூ.எ.23.
56. மேலது, சூ.எ.25.
57. வீ.சோ., பொருள்., பொ.ப., சூ.எ.86.
58. மேலது, சூ.எ.89.
59. வீ.சோ., பெ.தே.உரை., ப.ஆ., தி.வே.கோ., ப.314.
60. வீ.சோ., பொருள்., பொ.ப., சூ.எ.93.
61. வீ.சோ. பெ.தே. உரை., ப.ஆ., தி.வே.கோ., ப.328.
62. மேலது, ப.329.
63. வீ.சோ., பொருள்., பொ.ப., நடையியல், சூ.எ.11.
64. இ.வி., பொருள்., அகத். சூ.எ.376.
65. மேலது, சூ.எ.377.

66. மேலது, சூ.எ.378.
67. மேலது, சூ.எ.379.
68. மேலது, சூ.எ.380.
69. மேலது, சூ.எ.381.
70. மேலது, சூ.எ.382.
71. மேலது, சூ.எ.384.
72. மேலது, சூ.எ.385.
73. மேலது, சூ.எ.386:4-5.
74. மேலது, சூ.எ.389.
75. மேலது, சூ.எ.393.
76. தொ.வி., பொருள்., சூ.எ.174.
77. மேலது, சூ.எ.166.
78. மேலது, சூ.எ.173.
79. மேலது, சூ.எ.177.
80. மு.வீ. பொருள். அ.ஒ.இ., சூ.எ.770.
81. மேலது, சூ.எ.776.
82. மேலது, சூ.எ.777.
83. மேலது, சூ.எ.778.
84. மேலது, சூ.எ.779.
85. மேலது, சூ.எ.780.
86. மேலது, சூ.எ.781.
87. மேலது, சூ.எ.787.
88. மேலது, சூ.எ.788.

89. மேலது, சூ.எ.793.
90. மேலது, சூ.எ.794.
91. மேலது, சூ.எ.800.
92. மேலது, சூ.எ.801.
93. மேலது, சூ.எ.803.
94. மேலது, சூ.எ.808.
95. சு.நா., பொருள்., அ.ம., சூ.எ.72.
96. மேலது, சூ.எ.73:1.
97. மேலது, சூ.எ.75.
98. சு.நா., பொருள். அ.ம., செ.வை.ச. உரை, ப.170.
99. சு.நா., பொருள். அ.ம., சூ.எ.80:1-3.
100. அ.இ., பு.பொ., சூ.எ.334.
101. மேலது, சூ.எ.337.

கியல் - கிரண்டு

முதற்பொருள்

இயல் - இரண்டு

முதற்பொருள்

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள நிலம், பொழுது எனும் முதற்பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுவதுடன் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகத் தொல்காப்பியர் கூறும் நிலமும் பொழுதும் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்று வரும் நிலை பற்றி விவரிப்பதாய் இவ்வியல் அமைகிறது. நிலமும் பொழுதும் பற்றிய வகைப்பாடு பாலைத்திணைப் பாடல்களுக்கு அமைந்துள்ள உரைகளின் வழிப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது. மேலும் பாலைத் திணைப்பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள வேனிற் பொழுதின் காட்சிகளும் அதற்கான சூழலும் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தொல்காப்பியர் கூறும் இலக்கணம்

முதல் என்று சொல்லப்படுவது நிலம், பொழுது எனும் இரண்டின் இயல்பைக் கூறுவது என்பர். இதனைத் தொல்காப்பியர் கூறும்,

“முதலெனப் படுவது நிலம்பொழு திரண்டி
னியல்பென மொழிப வியல்புணர்ந் தோரே”¹

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம். இதற்கு நச்சர், ‘முதலென்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது நிலனும் பொழுதும் என்னும் இரண்டினது இயற்கை நிலனும் இயற்கைப் பொழுதுமென்று கூறுப, இடமுங் காலமும் இயல்பாக உணர்ந்த ஆசிரியர் என்றவாறு’² எனத் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

நிலம்

இந்த நிலவுலகத்தை முல்லை, குறிஞ்சி, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனும் நடுவண் ஐந்திணையுள் நடுவில் உள்ள பாலைத்திணையை விடுத்து

பிற நான்கு திணைகளுக்கு உரியதாகப் பகுத்துக் கூறுவர் எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“அவற்றுள்,
நடுவ ணைந்திணை நடுவண தொழியப்
படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே” ³

எனும் சூத்திரத்தான் அறியலாம்.

கண்ணன் விரும்பிய காட்டினையுடைய உலகமும் முருகன் விரும்பிய மலையினையுடைய உலகமும் இந்திரன் விரும்பிய மிகுந்த நீரையுடைய உலகமும் வருணன் விரும்பிய மிகுதியான மணலையுடைய உலகமும் என காடு, மலை, வயல், கடல் என்று இந்நிலவுலகத்தை நானிலமுடையதாகப் பகுத்துக் கூறிய தொல்காப்பியர் இதனை முறையே, முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் எனும் நிலப்பெயர்களாகக் கூறுவர். இப்பகுப்பில் தொல்காப்பியர் ‘பாலை’ எனும் நிலத்தைச் சுட்டவில்லை என்பதை அறியலாம்.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான இளம்பூரணர் சிலப்பதிகாரம் குறிப்பிடும்,

“முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து
நல்லியல் பிழந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப்
பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்” ⁴

எனும் பாடலடிகளின் மூலம் முல்லையும் குறிஞ்சியும் தம் இயற்கை நிலையிலிருந்து மாறுபட்டு தோன்றும் வடிவம் என பாலைக்குரிய நிலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். நம்மாழ்வார் தாம் இயற்றிய திருவிருத்தத்தில்,

“நானிலம் வாய்க்கொண்டு நன்னீர் அறமென்று
கோதுகொண்ட
வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்து உமிழ் பாலை” ⁵

என நான்கு நிலமும் சூரியனின் வெப்பத்தால் கரிந்து வறண்டு காணப்படுவதாகிய நிலம் 'பாலை' எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியர் பாலைத் திணைக்கு நிலம் குறிப்பிடாது காலத்தைக் குறிப்பிட்டவதனால், 'பாலை என்பதற்கு நிலம் இன்றேனும், வேனிற்காலம் பற்றி வருதலின் அக்காலத்துத் தளிரும் சினையும் வாடுதலின்றி அகச்சிறப்பு நோக்கிப் பாலை என்று குறிப்பிட்டார்'⁶ என இளம் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார்.

பாலைத்திணைக்குரிய முதற்பொருள் பிற திணைக்குரிய முதற்பொருளோடு மயங்கி வந்தால் அவை மயங்கிவந்த திணைக்குரிய நிலமும் பொழுதும் அத்திணைக்கு முதல் எனக் கொள்ளப்படும். இதனை நச்சர், 'தமக்கென நிலனும் பொழுதும் இல்லாத கைக்கிளையும் பெருந்திணையும் நிலனில்லாத பாலையும் பிற முதலோடு மயங்கிற்றேனும் அவை மயங்கிய நிலனும் பொழுதும் அவ்வத்திணைக்கு முதலெனப் படுமென்பதாம்'⁷ எனத் தம் உரையில் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பாலை நிலத்தைப் பற்றிக் கா. சிவத்தம்பி, 'பாலை என்பதனைப் பருவ மாற்றமாகக் கொள்வதே ஏற்புடைத்து'⁸ எனக் கூறுகிறார். இத்தன்மையால் 'பாலை' என்பதனைப் பலர் நிலம் எனக் கொள்ளாது 'சூழல்' என்றே குறிப்பிடுகின்றனர்.

நான்கு நிலமும் இயற்கையின் சீற்றம், பருவமாற்றம், வெப்பத்தின் கொடுமை முதலான காரணங்களால் தம் இயல்பான தன்மையை இழந்து வேறொரு வடிவத்தைப் பெறும். அவ்வாறு பெறப்படும் வடிவம்தான் பாலை நிலம் என்பதை அறியலாம்.

பருவ மாற்றத்திற்கேற்ப மாறாது நிலைத்த தன்மையையுடைய நிலம் எங்கேயும் காண்பது அரிது என்பதால் நிலையாக வறண்டு காணப்படக்

கூடியதாகிய பாலை நிலத்திற்கு நண்பகல், வேனில் முதலிய பருவங்கள் தொல்காப்பியரால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

பொழுது

தொல்காப்பியர் பொழுதினை பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படுத்திக் கூறுவர். ஓர் ஆண்டினது பகுப்பை பெரும்பொழுது எனவும் ஓர் நாளினது பகுப்பைச் சிறுபொழுது எனவும் கொள்வர். பெரும்பொழுதினை கார், குளிர், இளவேனில், முதுவேனில், முன்பனி, பின்பனி எனக் கூறுவர். இதனை, ‘கார் என்பது, மழை பெய்யும் காலம்; அஃது ஆவணித் திங்களும் புரட்டாசித் திங்களும், கூதிர் என்பது குளிர்காலம்; அஃது ஐப்பசித் திங்களும் கார்த்திகைத் திங்களும். முன்பனிக்காலம் என்பது, மார்கழித் திங்களும் தைத் திங்களும், பின்பனியாவது மாசித் திங்களும் பங்குனித் திங்களும். இளவேனில் என்பது சித்திரையும் வைகாசியும்சேர்ந்த காலப்பகுதி. ஆனியும் ஆடியும் சேர்ந்த காலப்பகுதி முதுவேனிலாகும்’⁹ எனவும் காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை எனும் கூறுபாட்டை ஓர் நாளுக்குரியதாகக் கொண்டு, ‘வைகறை என்பது இராப் பொழுதின் பிற்கூறு; விடியலாவது, பகற்பொழுதின் முற்கூறு; ஏற்பாடு, மாலை, யாமம், வைகறை எனும் கூறுபாட்டை ஓர் நாளுக்குரியதாகக் கொண்டு, ‘வைகறை என்பது இராப் பொழுதின் பிற்கூறு; விடியலாவது, பகற்பொழுதின் முற்கூறு; ஏற்பாடு என்பது, பகற்பொழுதின் பிற்கூறு; நண்பகலாவது பகற்பொழுதின் நடுக்கூறு; யாமம் என்பது இராப் பொழுதின் நடுக்கூறு. ஒவ்வொரு பகுதியும் பப்பத்து நாழிகை கொண்டவை”¹⁰ எனவும் ந. சுப்புரெட்டியார் குறிப்பிடுகிறார்.

தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய பொழுது

தொல்காப்பியர் பாலைத் திணையைக் குறிக்க, ‘நடுவணது திணை’ ‘நடுவு நிலைத் திணை’ எனும் பொதுச் சொல்லைக் கையாள்கிறார்.

பாலைத்திணைக்குரிய பொழுதாகத் தொல்காப்பியர், சிறுபொழுதில் நண்பகலையும் பெரும்பொழுதில் வேனிலையும் பின்பனியையும் குறிப்பிடுகிறார். பொழுது குறித்து தொல்காப்பியர் கூறுவது நிலத்தையும் அவ்விடத்து நிகழும் தொழிலையும் அடிப்படையாகக் கொண்டதாகவே அமைகிறது. தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்குரிய பொழுதை,

*“நடுவு நிலைத் திணையே நண்பகல் வேனிலொடு
முடிவுநிலை மருங்கின் முன்னிய நெறித்தே”* ¹¹

“பின்பனி தானு முரித்தென மொழிப” ¹²

எனும் இரண்டு சூத்திரத்தின் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் நிலம்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் பின்னணியில் இடம் பெற்றுள்ள நிலம் பெரும்பாண்மையும் வறண்டும் தம்தன்மை மாறியதாகவும் கொடுமை உடையதாகவும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய வழிநிலமாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பாலைத் திணைப்பாடல்களில், மலை, காடு, அத்தம், சுரம், வழிநிலம், கடல், மருதநிலம், முல்லை நிலம், நெய்தல் நிலம் என நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் பல பெயர்கள் பயின்று வந்துள்ளன. மேற்கூறிய நிலங்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்று வருவதை பின்வருமாறு அறியலாம்.

மலை

மூங்கில் அடர்ந்து காணப்படும் மலையாகவும் பெரிய மலையாகவும் பல பக்க மலைகளையுடையதாகவும் அருவி இல்லாது தோன்றும் மலையாகவும் சிறிய வழியினை உடையதாகவும் மரங்கள் வாடியிருக்கக்கூடிய மலையாகவும் விண்ணை முட்டும் அளவிற்கு உயர்ந்து காணப்படும் மலையாகவும் பொலிவற்றுக் காணப்படும் மலையாகவும் கற்கள் உயர்ந்து

காணப்படக்கூடியதாகவும் நெடிதான மரங்களையுடையதாகவும் சிறியதாகவும் வெப்பம் மிகுந்து காணப்படக்கூடியதாகவும் கடந்து செல்வதற்கு அரியதாகவும் மிகப்பெரிய சோலைகளையுடையதாகவும் நீர் விளங்கக் கூடியதும் பிளவு பட்ட நிலையில் கொடியதாக காட்சியளிக்கக் கூடியதாகவும் பசுமையற்றுக் காணப்படுவதாகவும் பாதுகாப்பு கொடுத்த மலையாகவும் மிகுதியான வெப்பத்தால் ஒளி வீசக் கூடியதாகவும் நெஞ்சத்தை நடுங்க வைக்கக்கூடிய வழியினை உடையதாகவும் உயர்ந்தும் நீண்டும் காணப்படக்கூடிய மலையாகவும் செழுமையான மலையாகவும் என 'மலை' எனும் நிலம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மேலும் மலையின் காட்சிகள் வறட்சியோடு காணப்படுவதாகவும் அவ்வழியில் செல்வோர்க்கு அச்சத்தைத் தரக்கூடியதாகவும் அவ்விடத்து உயிர் வாழும் பிற உயிரினங்களுக்கும் வருத்தத்தைத் தரக்கூடியதாகவும் நீர், உணவு ஆகியன இல்லாத நிலையினை உடையதாகவும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய நிலக்காட்சிகள் மாந்தர்களின் மனங்களை உணர்வு நிலையுடன் கூடிய பாடலின் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கருதி இயற்றிய பாலைத்திணைப் பாடல்களை முழுவதுமாக ஆராய்கின்ற பொழுது அறிய முடிகிறது.

மேற்கூறிய நிலையில் மலையை நிலமாகக் கொண்ட காட்சிகள் மாந்தர்கள் தாம் பேசக்கூடிய நிலத்திற்கு உரிய உவமையாகவும் வேறு இடங்களில் உள்ள நிலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் வகையில் அமைந்த பொது உவமையாகவும் பயன்பட்டு வந்துள்ளன. பாடல்களின் நெடுமை குறுமை அடிப்படையில் நிலம் பற்றிய தன்மையைக் கூறல் உவமை நிலையில் நீண்டும் குறுகியும் காணப்படுகின்றன. அந்த வகையில் அகநானூற்றில் நிலம் பற்றிய

காட்சிகள் நீண்டதாகக் காணப்படுகிறது. அவ்வாறு நெடிதாய் அமைந்த நிலக்காட்சிகள் மாந்தர்களின் உள்ளுணர்வைத் தெள்ளிதின் உணர்த்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

மலை எனும் நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்க பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள சொற்கள் பின்வருமாறு,

சிலம்பில்¹³, நெடுவரை¹⁴, விடர்¹⁵, குன்று¹⁶, விண்டு¹⁷, மலையடுக்கம்¹⁸, கல்பிறங்கு மாமலை¹⁹, குறும்பொறை²⁰, வெவ்வரை²¹, மாமலை²², பெருவரை²³, மலை²⁴, தேம்படு சிலம்பில்²⁵, வேய்பயில் இறும்பின்²⁶, பகுவாய்க் குன்றம்²⁷, வெம்மலை²⁸, ஏகல் மீமிசை²⁹, பெருமலை³⁰, வேனிற்குன்று³¹, கல்³², என்றூழ் விடர் அகம்³³, நெடும்பெருங்குன்றம்³⁴, சிலம்பு³⁵, அரலைக் குன்றம்³⁶, கல்வரை³⁷, இறப்பு அருங்குன்றம்³⁸, அடுக்கம்³⁹, மாஇருஞ்சோலை மலை⁴⁰, ஓங்குமலை⁴¹, வரை⁴², நீர் திகழ் சிலம்பின்⁴³, விடர்முகை⁴⁴, குன்றத்து வெவ்வரை⁴⁵, பைதறு குன்றம்⁴⁶, பிறங்கு மலை⁴⁷, மொழிபெயர் பல்மலை⁴⁸, கல்பக தெறுதலின் வெய்ய வாயினை⁴⁹, வெற்பு⁵⁰, கற்புடை மருங்கு⁵¹, பனிஇருங் குன்றம்⁵², கோடு உயர் பல்மலை⁵³, உயர் நெடும் குன்றம்⁵⁴, செழும்பல் குன்றம்⁵⁵, குன்று உயர் பிறங்கல் மலை⁵⁶, முளிகழை உயர் மலை⁵⁷, தன் மலை⁵⁸, நெடும் பெருங் குன்றம்⁵⁹, வேய்பயில் பிறங்கல்⁶⁰, இருங்கல்⁶¹, மொழிபெயர் தேளத்த பன்மலை⁶², அருவி ஆன்ற பெருவரை⁶³, வின்னோய் பிறங்கல் மலை⁶⁴, வரை செறி சிறுநெறி⁶⁵, மரல் வாடு மருங்கின் மலை⁶⁶, மால்வரை⁶⁷, விண்பொரு நெடுவரைக் கவான்⁶⁸, வின்னோய் சிமைய விறல் வரைக் கவான்⁶⁹, புல் லென் மாமலை⁷⁰, நல்மர மருங்கின் மலை⁷¹, சேண் சிமை கோடு உயர் பிறங்கல் மலை⁷², கழைமாய் பிறங்கல் மலை⁷³, பழம் தூங்கு விடர் அகம்⁷⁴, கல் உயர் பிறங்கல் மலை⁷⁵, நெடுமர மருங்கின் மலை⁷⁶, பெருங்கல்⁷⁷, சூர்புகல் அடுக்கம்⁷⁸, கோடு உயர் பிறங்கல் குன்று⁷⁹

என மலை எனும் நிலத்தைக் குறிக்க மேற்காணும் சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளமையை பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வழி அறியலாம்.

காடு

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் 'காடு' எனும் நிலம் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள காட்சிகள் பின்வருமாறு.

கொடுமையான வழிகளை உடையதாகவும் தலைமக்களை மறைத்துப் பாதுகாத்ததாகவும் ஓமை மரங்களை நெருக்கமாக உடையதாகவும் பெரிதாகக் காணப்படுவதாகவும் மிகுதியானத் தீ பரவியிருக்கக் கூடியதாகவும் சூரைக்காற்று வீசக்கூடிய பகுதியாகவும் அழகு மிகுந்ததாகவும் பிறர் நெருங்குவதற்கும் நடந்து செல்வதற்கும் அரியதாகவும் பல்வேறான வழிகளையுடையதாகவும் நிலம் கரிந்து காணப்படக் கூடியதாகவும் கள்ளிச் செடிகளையுடையதாகவும் வாடாமலிருக்கும் வள்ளிக்கொடி படர்ந்திருக்கக் கூடியதாகவும் துன்பத்தினைத் தரக்கூடியதாகவும் மேல் காற்று மிகுதியாக வீசக்கூடியதாகவும் நாட்டின் தன்மை நீங்கியிருக்கக் கூடியதாகவும் புலிகள் அலைந்து திரிந்திருக்கக் கூடியதாகவும் வெப்பத்தை உடையதாகவும் மரங்கள் கரிந்து விழும் நிலையினையுடையதாகவும் முடை (இறைச்சி) நாற்றத்தை அறிந்து கழுகுகள் ஆரவாரிக்கக் கூடியதாகவும் ஆண் குரங்குகளும் அறிந்திருக்க முடியாத நிலையையுடையதாகவும் கால்களை வைக்க முடியாத அளவிற்கு மிகுதியான வெப்பத்தையுடையதாகவும் மாந்தர்களின் முயற்சியை ஒழிக்கக் கூடியதாகவும் இலைகள் கருகித் தீய்ந்து காணப்படுவதாகவும் கழுகுகளை உடையதாகவும் மான் கூட்டம் வற்றியிருக்கும் மரச் செடியைச் சுவைத்துப் பார்க்கக் கூடியதாகவும் கொள்ளையடித்தல் நிகழக்கூடியதாகவும் திருமணம் நிகழும் வீடு போன்று மணம் வீசக்கூடியதாகவும் பூக்களும் இலைகளும் அதிகமாக உடைய மரங்களையுடையதாகவும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும்

முள்ளம் பன்றிகள் இருக்கக்கூடியதாகவும் சோலைகளையும் மூங்கில்களையும் உடையதாகவும் மூங்கிலின் நெல் விளையக்கூடியதாகவும் எனப் பல நிலையினதாகக் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய 'காடு' எனும் நிலத்தின் காட்சிகள் மாந்தர்களின் மனம் மற்றும் உணர்வு நிலைகளை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைகின்றன.

மேற்குறிப்பிட்ட நிலைமையினையுடைய 'காடு' எனும் நிலத்தைக் காட்சிப்படுத்த பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள சொற்கள் பின்வருமாறு.

உலவை அம் காட்டு⁸⁰, காடு⁸¹, பெருங்காடு⁸², புறவு⁸³, ஓமையங்காட்டு⁸⁴, விருந்தின் வெங்காட்டு⁸⁵, கானம்⁸⁶, காட்ட⁸⁷, கூரெரி கானம்⁸⁸, அம்காட்டு⁸⁹, உலவையங்காடு⁹⁰, கவைஇக் காண்வர⁹¹, அருங்கானம்⁹², தண்படுகானம்⁹³, வழங்கு அருங்கானம்⁹⁴, நிலங்கரி கள்ளியங்காடு⁹⁵, அரிய கானம்⁹⁶, ஓமை அம் பெருங்காடு⁹⁷, } வாடா வள்ளிஅம் காடு⁹⁸, பெருங்காட்டு⁹⁹, இன்னாக்கானம்¹⁰⁰, கடறு¹⁰¹, கான நீள் இடை¹⁰², கோடை தூக்கும் கானம்¹⁰³, மிளை¹⁰⁴, நாடு இடை விலங்கிய வைப்பின் காடு¹⁰⁵, புலி வழங்கு அதர கானம்¹⁰⁶, வெம்காட்டு¹⁰⁷, மரம் முளி கானம்¹⁰⁸, நிலங்காய் கானம்¹⁰⁹, கள்ளியங்கடம்¹¹⁰, கடுமுடை ஆர்க்கும் காடு¹¹¹, அதர கானம்¹¹², கடுவனும் அறியாக் காடு¹¹³, கடன்¹¹⁴, கடுமைய காடு¹¹⁵, வெவ்விடை¹¹⁶, அடிதாங்கு மளவின்றி யழலன்ன வெம்மையாற் கடியவே கனங்குழாய் காடு¹¹⁷, இலைதீந்த உலவையாற் துன்புறாஉந் தகையவே காடு¹¹⁸, உன்னருஉந் தகையவே காடு¹¹⁹, வெம்மைய காடு¹²⁰, நெருப்பெனச் சிவந்த உருப்பு அவிர் அம்காட்டு¹²¹, கயம் துகல் ஆகிய பயம்தபுகானம்¹²², ஊக்கு அரும் கடத்திடை¹²³, கழுகின் கானம்¹²⁴, மையிருங் கானம்¹²⁵, திரங்கு மரல் சுவைக்கும் காடு¹²⁶, கள்ளிக் காட்ட கடத்திடை¹²⁷, கான¹²⁸, கொல்லை இரும்புனம்¹²⁹, இருங்கழை இறும்பின்¹³⁰, கல்காய்

கானத்து¹³¹, மணமனை கமழுங் கானம்¹³², கருமுக முகவின் கானம்¹³³, வெகு வரு தருந கானம்¹³⁴, வீ இலை அமன்ற மரம்பயில் இறும்பில்¹³⁵, வென் ளெமை வியன்காட்டு¹³⁶, கணிவாய்ப் பல்லிய காடு¹³⁷, வெருவரு கானம்¹³⁸, அரும்வியன் காட்டு¹³⁹, கான்¹⁴⁰, துன் அரும் கானம்¹⁴¹, வேனில் வெற்பின் கானம்¹⁴², ஓமை அம் பெருங்காட்டு¹⁴³, கல் நெடும் கவலைய கானம்¹⁴⁴, உட்கு வரு கடத்திடை¹⁴⁵, இருநிலம் உயிர்க்கும் இன்னாக் கானம்¹⁴⁶, நல்நெடுங்கானம்¹⁴⁷, வெல்வெங்களரி¹⁴⁸, நடை அரு கானம்¹⁴⁹, காடு அகல் அத்தம்¹⁵⁰, களரி¹⁵¹, எய்படு நனந்தலை¹⁵², வறம் கூர் கடத்திடை¹⁵³, வேய் பயில் அழுவம்¹⁵⁴, மைதூங்கு இறும்பில்¹⁵⁵, வெம்காட்டு ஆர்இடை¹⁵⁶, புல் சாய் சிறுநெறி பயில் இரு கானம்¹⁵⁷, உம்பல் பெருங்காடு¹⁵⁸, இலை இல்அங்காட்டு¹⁵⁹, வெம்கடற்று¹⁶⁰, கோடு காய் கடற்ற காடு¹⁶¹, புல் இலை வெதிர நெல்விளை காடு¹⁶², இமயக் கானம்¹⁶³ என 'காடு' எனும் நிலத்தின் தன்மையைக் காட்சிப்படுத்த மேற்காணும் பல சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளமையை பாலைத்திணைப் பாடல்களின் வழியும் அதன் உரையின் வழியும் அறிகிறோம். மேற்குறிப்பிட்ட நிலக்காட்சிகள் மாந்தர்களின் உணர்வுகளையும் பாடலின் உரிப்பொருளையும் மையமிட்டதாகவே அமைகின்றன.

அத்தம்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள 'அத்தம்' எனும் நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல் கொடிய காடு, சுரத்து வழி, பாலை நிலம், மலை வழி, அரிய வழி, காட்டு வழி எனும் பொருள்களில் பயின்று வந்துள்ளது. அத்தகைய தன்மையைக் குறிக்கும் 'அத்தம்' பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பயின்று வந்துள்ளது.

அத்தம்¹⁶⁴, புலி வழங்கு அத்தம்¹⁶⁵, பாழ்நாட்டு அத்தம்¹⁶⁶, ஆளில் அத்தம்¹⁶⁷, குறும்பல் அத்தம்¹⁶⁸, வெயில்காய் அமையத்து இமைக்கும்

அத்தம்¹⁶⁹, வறு நிலத்து உதிரும் அத்தம்¹⁷⁰, சோலை அத்தம்¹⁷¹, காட்டு அத்தம்¹⁷², தூம்பின் உயிர்க்கும் அத்தம்¹⁷³, அத்தம் நீள்இடை¹⁷⁴, நிரம்பா நீடு அத்தம்¹⁷⁵, அகன் சேண் அத்தம்¹⁷⁶, ஆள் இல் அத்தம்¹⁷⁷, கல்பிறங்கு அத்தம்¹⁷⁸, வழங்குநர் மடிந்த அத்தம்¹⁷⁹, மிளை நாட்டு அத்தம்¹⁸⁰, கான்யாற்று அத்தம்¹⁸¹, வேனில் அத்தம்¹⁸², எறிவளி சுழற்றும் அத்தம்¹⁸³, கல்கண் சீக்கும் அத்தம்¹⁸⁴, பைதுஅற வெம்பிய பாழ்சேர் அத்தம்¹⁸⁵ எனப் பாலைத் திணைப்பாடல்களில் அத்தம் எனும் நிலத்தைக் குறிக்கும் சொல் பயின்று வந்துள்ளது.

சுரம்

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் 'சுரம்' எனும் சொல் பயின்று வந்துள்ளது. இஃது செல்லுதற்கரிய வழி நிலமாகவும் பாலை நிலம், கடத்தற்கரிய பாலை நிலம் எனவும் வெயிலின் கரிந்த சோலைகளையுடைய பாலை எனவும் வெயிலாள் நீண்டிருக்கும் பாலைநிலவழி எனவும் மலையில் பற்றியெறியக் கூடிய தீப்பிழம்பு போன்ற இடம் எனவும் வாளின் வாய்ப்பகுதியைப் போன்ற கொடுமையுடைய வறண்ட நிலம் எனவும் வேற்று நாட்டிலுள்ள அரிய சுரநெறி எனவும் பல்வகைப் பொருளில் 'சுரம்' எனும் சொல் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட தன்மையைக் குறிக்கும் 'சுரம்' எனும் நிலம் பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சுரன்¹⁸⁶, அருஞ்சுரம்¹⁸⁷, வெம்பல் அருஞ்சுரம்¹⁸⁸, நெடுநீர் அற்ற நீழல் இல் அருஞ்சுரம்¹⁸⁹, சுரம்¹⁹⁰, ஒதுக்கரும்வெஞ்சுரம்¹⁹¹, பெருமலை அருஞ்சுரம்¹⁹², வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை¹⁹³, வெம்முனை அருஞ்சுரம்¹⁹⁴, பெருங்கல் வைப்பின் சுரம்¹⁹⁵, அருஞ்சுரக் கவலை¹⁹⁶, வெஞ்சுரம்¹⁹⁷, பிறங்கு மலை அருஞ்சுரம்¹⁹⁸, உலர்ந்த நல்கூர் சுரமுதல்¹⁹⁹, இன்னா அருஞ்சுரம்²⁰⁰, குன்றுடை அருஞ்சுரம்²⁰¹, நீளிடை அருஞ்சுரம்²⁰², கவலை அருஞ்சுரம்²⁰³,

வெயின்முளி சோலையவே உயர்கரன்²⁰⁴, கதிர் தெறு வெஞ்சுரம்²⁰⁵ என்றாழ் நீடிய சுரன்²⁰⁶, மலையுறு தீயில் சுரம்²⁰⁷, அரிய சுரன்²⁰⁸, உயர் மர வெஞ்சுரம்²⁰⁹, போக்கரு வெஞ்சுரம்²¹⁰, ஆள்வழக்கற்ற சுரத்திடை²¹¹, வேங்கட வைப்பின் சுரம்²¹², வெம்மலை அருஞ்சுரம்²¹³, பனிச்சுரம்²¹⁴, வேனில் நீடிய சுரன்²¹⁵, குறும்பொறை மருங்கில்²¹⁶, இன்னா வெஞ்சுரம்²¹⁷, வாள்வாய் அன்ன வறும் சுரம்²¹⁸, நிலம் பகு வெஞ்சுரம்²¹⁹, சொல் பெயர் தேஎத்த சுரன்²²⁰, மரம் நிழல் அற்ற இயவின் சுரன்²²¹, என்றாழ் வெஞ்சுரம்²²², அறியா தேஎத்து அருஞ்சுரம்²²³, அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ்சுரம்²²⁴, நீள் இடை²²⁵, என்றாழ் வைப்பின் சுரம்²²⁶ என 'சுரம்' எனும் நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் சொல் மேற்காணும் பல நிலைகளில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது. அவை மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

கடல்

நிலத் தன்மையைக் குறிக்கும் கடல் எனும் சொல் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது. கடலின் தன்மையைக் குறிக்கும் நிலையில் பின்வரும் சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

விழுநீர் வியலகம்²²⁷, திரைதபுகடல்²²⁸, தடங்கல்²²⁹, குணகடல்²³⁰, கடல்²³¹, முந்நீர்²³², நீளிரு முந்நீர்²³³, தன்கடல்²³⁴, காவிரிக் கடல்²³⁵, பெருங்கடல்²³⁶, விரிதிரை முந்நீர்²³⁷, பாய் இரும்பனிக் கடல்²³⁸, தென் கடல்²³⁹ எனக் 'கடல்' எனும் நிலத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

வழிநிலம்

மேற்கூறிய மலை, காடு, சுரம், அத்தம், கடல் என வெளிப்படையாகக் குறிக்கப்படுவதுடன் வழிநிலம் எனும் பொருள் தரும்

நிலையில் கீழ்க்காணும் சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

ஆர் இடை²⁴⁰, அழல் அவிர் நீள் இடை²⁴¹, புல்லதர்ச் சிறுநெறி²⁴², கல்லுடைப் படுவிற்²⁴³, அஞ்சவரு நெறி²⁴⁴, வெம்மை ஆர்இடை²⁴⁵, வேய் பயில் அழுவம்²⁴⁶, அம் காட்டு ²⁴⁷, மரன் இல் நீள் இடை²⁴⁸, வேய் பயில் மருங்கு²⁴⁹, கல் சேர் சிறுநெறி²⁵⁰, நீரில் நீளிடை²⁵¹, என்றாழ் நீளிடை²⁵², வெங்கடற்று²⁵³, விடர் அகம்²⁵⁴, நீளிடை²⁵⁵, வெயில் வெய்து உற்ற பரல் அவல் ஒதுக்கில்²⁵⁶, நீர் அழி மருங்கின்²⁵⁷, விலங்கு மலை ஆர் இடை²⁵⁸, அரும் கவலை²⁵⁹, கல்அதர்ச் சிறுநெறி²⁶⁰, பரல்²⁶¹, அவல்²⁶², அஞ்சவரு கவலை²⁶³, துன் அரும் கவலை²⁶⁴, உவலிடு பதுக்கை²⁶⁵, நெடுஞ்சேண் ஆர்இடை²⁶⁶, குன்றுகெழு சிறுநெறி²⁶⁷, தொல் வழங்கு சிறுநெறி²⁶⁸, நீர் இல் வைப்பின்²⁶⁹, கவலை²⁷⁰, அவல நீள்இடை²⁷¹, நீர் இல் ஆறு²⁷², களிறு வழங்கு சிறுநெறி²⁷³, நீர் இல் ஆர் இடை²⁷⁴, நிழல் ஆன்று அவிந்த நீர் இல் ஆர்இடை²⁷⁵, மலை முதல் சிறுநெறி²⁷⁶, மணல் மிகத் தாஅய்²⁷⁷, கல்லதர்க் கவலை²⁷⁸, வெஞ்சுரக் கவலை²⁷⁹, எரிகவர்ந்து உண்ட என்றாழ் நீள்இடை²⁸⁰, ஆள் வழக்கு அற்ற பாழ்படு நனந்தலை²⁸¹, பெருங்கல் அதரிடை²⁸², ஒதுக்கு அரும் கவலை²⁸³, அழல் அவிர் ஆர் இடை²⁸⁴, வறன் நீந்தி நீ செல்லும் நீளிடை²⁸⁵, புள்ளும் வழங்காப் புலம்புகொளாரிடை²⁸⁶, புல்லென்ற களம்²⁸⁷, போக்கு அரும் கவலை²⁸⁸, நீர்இல் ஆர் ஆற்று²⁸⁹, நீர் அற வறந்த நிரம்பா நீள்இடை²⁹⁰, துன் அருங் கானம்²⁹¹, களரி பரந்த கல்நெடு மருங்கின்²⁹², வெருவரு கவலை²⁹³, செதும்பல் ஈர்வழி²⁹⁴, வம்பலர் செகுத்த அஞ்சவரு கவலை²⁹⁵, கல் பிறங்கு ஆர்இடை²⁹⁶, வெருவரு நனந்தலை²⁹⁷, நிரம்பா நீளிடை²⁹⁸, என்றாழ் நீடிய வேய்படு நனந்தலை²⁹⁹, சூர்புகல் நனந்தலை³⁰⁰, குன்று விலங்கு இயவின்³⁰¹, நீர் அறு நனந்தலை³⁰², கான் மயங்கு அழுவம்³⁰³, அழல் அவிர் நனந்தலை³⁰⁴ என வழிநிலத்தின் காட்சிகளைக்

கூறும் நிலையில் மேற்குறிப்பிட்ட சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலை நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கப் பயன்பட்ட பிற பெயர்கள்

‘பாலை’ எனும் நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் சொற்கள் சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. அவை பின்வரும் பல்வேறு சொற்களின் வழி பாலை நிலத்தின் தன்மையைக் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

பார்³⁰⁵, முரம்பு³⁰⁶, வெண்புறக் களரி³⁰⁷, வுலகம்³⁰⁸, படப்பை³⁰⁹, ஆர்மணல்³¹⁰, மண் திணி ஞாலம்³¹¹, நிலத்து³¹², புனிற்றுப் புலம்³¹³, வன்சுவல்³¹⁴, ஈர் அயிர்³¹⁵, துறுகல் அயல தூமணல்³¹⁶, நிலம்³¹⁷, வறும்புலம்³¹⁸, களரி³¹⁹, பாழ்உகு³²⁰, ஈரம்பட்ட செவ்விப் பைம்புனம்³²¹, பெயன்மழை துறந்த புலம்புஉறு கடம்³²², கடறு³²³, வெண்மணற்³²⁴, செஞ்சுவல்³²⁵, பாழ்பட்டு பைதற வெந்த பாலை³²⁶, ஓடு எரி நடந்த வைப்பு³²⁷, கதிர் தெறு வைப்பின்³²⁸, படரும் வெம்பல்³²⁹, வெயில் கடம்³³⁰, அவிர் மணல்³³¹, வறனுழு³³², எக்கர்³³³ (மணல் மேடு), மண் சுவல முரண் நிலம்³³⁴ (மண் மேடாகிய வன்னிலம்), வெம்மை தண்டா எரி உகு பறந்தலை³³⁵, முரம்பின்³³⁶ (மேட்டு நிலம்), முரம்பு உயர் நனந்தலை³³⁷, உவல் இடு பதுக்கை ஆள் உகு பறந்தலை³³⁸, வன்புலம்³³⁹, வேய்கண் உடைந்த வெயில் அவிர் நனந்தலை³⁴⁰, ஈரஞ்சுவல்³⁴¹ (ஈரமுடைய மேட்டு நிலம்), வார் மணல்³⁴², அத்தமர் அழுவம்³⁴³, பைது அற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்³⁴⁴, செந்நிலம்³⁴⁵ (செம்மண் நிலம்), கரிபுறப் பெருநிலம்³⁴⁶ (கரிந்த இடங்களையுடைய பெரிய நிலம்), தண் நிலம்³⁴⁷, புலம் கெடு வைப்பு³⁴⁸, நிலம் நீர் அற்று³⁴⁹, அகல் இடம்³⁵⁰, வறன் உறு செய்யின்³⁵¹, பாழ்படு

நனந்தலை³⁵², நெடுவெண் களரி³⁵³, முதைச்சுவல்³⁵⁴, வாடு புலம்³⁵⁵ (வறண்ட நிலம்) என பாலை நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் மேற்காணும் பல்வேறு சொற்கள் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

மருத நிலம்

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள நிலப்பெயர்கள் சிலவற்றிற்கு உரையாசிரியர்கள் மருத நிலம் அதாவது வயல் எனத் தம் உரையில் வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அத்தகையன பாடல்களில் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

செந்நெலஞ் செறுவின்³⁵⁶ (வயல்களில்) எனவும் இருங்கதிர் அலமரும் கழனி³⁵⁷ என்பதற்கு பெரிய நெற்கதிர்கள் கழல்கின்ற வயல்³⁵⁸ எனவும், பிறங்கு கதிர் கழனி நெல்³⁵⁹ என்பதற்கு விளங்கும் கதிர்களையுடைய வயலின் நெல்³⁶⁰ எனவும் தண் பணைப் பொரு புனல் வைப்பின் நம் ஊர்³⁶¹ என்பதற்கு குளிர்ந்த மருத நிலமாகிய நீர் மோதும் நாட்டிலுள்ள நமது ஊர்³⁶² எனவும் வணங்கு கதிர் நெல்லின் யாணர்த் தண்பனை³⁶³ என்பதற்கு வளைந்த கதிர்களைக் கொண்ட நெல்லினையுடைய அழகிய நீர்வளஞ் சான்ற வயல்³⁶⁴ எனவும் மருத நிலத்தின் வயல் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளமையை அப்பாடல்களாலும் அதற்கமைந்த உரைகளின் வழியும் அறியலாம்.

முல்லை நிலம்

‘கார் தலை மணந்த பைம்புதல் புறவின்’³⁶⁵ எனும் பாடலடிக்கான உரையில் கார் காலம் கூடியதால் பசிய புதல்களையுடைய முல்லை நிலத்தே³⁶⁶ என முல்லை நிலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நெய்தல் நிலம்

பாலைத் திணைப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ள 'மெல்லம்'³⁶⁷ என்பதற்கு 'மெல்லென்ற நெய்தனிலத்து'³⁶⁸ என உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பொழுது

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் சிறுபொழுதாகிய மாலைப்பொழுது, வைகறைப் பொழுது, காலைப் பொழுது, நண்பகற் பொழுது, யாமப் பொழுது, இரவுப் பொழுது ஆகியனவும் பெரும்பொழுதாகிய கார் காலம், வேனிற் காலம், இளவேனிற் காலம், முதுவேனிற் காலம், முன்பனிக் காலம், பின்பனிக் காலம், பனிக்காலம் ஆகியனவும் இடம் பெற்றுள்ளன. மேற்கூறிய பொழுதுகள் பற்றிய பகுப்பு பாலைத் திணைப் பாடல்களுக்கு அமைந்த உரைகளின் வழிப் பின்பற்றப்பட்டதாகும்.

“சங்க இலக்கியங்களில் நிலச் சிறப்பும் பொழுதுகளின் மாறுதல்களும் இடம் பெற்று அவை அந்நிலத்தில் கருக்கொள்ளும் பொருள்களின் தோற்றத்திற்குக் காரணமாகியும் அமைகின்றன”³⁶⁹ என்று கூறுவதற்கேற்ப பொழுது மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் அவ்வுணர்வை மிகுவிப்பதாகவுமே அமைகின்றன.

தொல்காப்பியர் கூறும் பாலைத்திணைக்குரிய சிறுபொழுது அத்திணைப்பாடல்களில் பயின்று வரும் விதம்

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரிய சிறு பொழுதாக நண்பகலைக் குறிப்பிடுகிறார். அத்தகைய நண்பகற்பொழுது பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வரும் விதம் பின்வருமாறு.

குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ள 'உருப்பு அவிர் அமையம்'³⁷⁰ என்பதற்கு 'கானல் விளங்குகின்ற நண்பகற் பொழுதின்கண்'³⁷¹ என உரையாசிரியர் தம் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பட்டினப்பாலையில் வருகின்ற 'நண்பகல்'³⁷² எனும் சொல்லிற்கு 'நல்ல பகற்பொழுது'³⁷³ என உரையாசிரியர் விளக்கம் தருகிறார். அகநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள 'கனை சுடர் அமையம்'³⁷⁴ என்பதற்கு 'வெப்பமிக்க கதிர்களையுடைய பகற்பொழுதில்'³⁷⁵ (நண்பகல்) என விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. மேலும் ஐங்குறுநூற்றில் 'எல்லிடை'³⁷⁶ என்பது 'நண்பகல்'³⁷⁷ எனவும் 'எல்விருந்து'³⁷⁸ என்பது நண்பகல் உணவிற்கு வரும் விருந்தினர்³⁷⁹ எனவும் நண்பகற் பொழுதைக் குறிக்கும் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட சில பாடல்களில் மட்டுமே தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் கூறும் நண்பகற் பொழுது அத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள சிறுபொழுதுகள் மாலைப் பொழுது

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மாலைப் பொழுதைக் குறிக்கும் சொற்கள் அதன் பல்வேறு தன்மைக்கேற்ப பல வடிவங்களில் பயின்று வந்துள்ளன. அவை பின்வருமாறு.

மாலை³⁸⁰, உரன்மாய் மாலை³⁸¹, படுசுடரடைந்த³⁸², கார் செய் மாலை³⁸³, புன்கண் மாலை³⁸⁴, பகல்மடி பொழுது³⁸⁵, எல்லை போகிய பொழுதின்³⁸⁶, செய்போழ் வெட்டிப் பெய்தல் ஆய மாலை³⁸⁷, எரிசினம் தணிந்த³⁸⁸, புன்கண் அந்தி³⁸⁹, பையுள் மாலை³⁹⁰, செலவின் மாலை³⁹¹, சிறுபுன் மாலை³⁹², கன்று புகு மாலை³⁹³, இருள் கூர் மாலை³⁹⁴, கதிர் மாய் மாலை³⁹⁵, மருளின் மாலை³⁹⁶, புல் என் மாலை³⁹⁷, அலைக்கும் மாலை³⁹⁸,

புன் மாலை³⁹⁹, படர் கொண் மாலை⁴⁰⁰, பெரும்புன் மாலை⁴⁰¹, பகல் ஆற்றுப்படுத்த பழங்கண் மாலை⁴⁰², அந்தி⁴⁰³ என மேற்கூறிய சொற்கள் புலப்படுத்தும் மாலைப் பொழுதைப் பற்றிய காட்சிகள் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் துன்ப நிலையை மிகுவிப்பதாகவும் அவ்வருத்தத்தை வெளிப்படுத்தக் கூடியதாகவுமே பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

வைகறைப் பொழுது

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் வைகறைப் பொழுதைக் குறிக்கின்ற நிலையிலும் அதன் தன்மையை உணர்த்துகின்ற நிலையிலும் கீழ்காணும் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வைகு புலர் விடியல்⁴⁰⁴, வைகுறு⁴⁰⁵, வழிநாள்⁴⁰⁶, பெரும்பெயல் விடியல்⁴⁰⁷, வைகல்⁴⁰⁸, பெரும்புலர் விடியல்⁴⁰⁹, விடியல்⁴¹⁰, நாள்⁴¹¹, வைகறை⁴¹², பெரும்புலர் வைகறை⁴¹³, வைகுபுலர்⁴¹⁴ என மேற்கூறியவை வைகறைப் பொழுதின் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் மாந்தர்களின் உணர்வைப் புலப்படுத்துகின்றன.

காலைப்பொழுது

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மாந்தர்களின் உணர்வைக் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் காலைப்பொழுது சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அப்பொழுதைக் குறிக்கும் சொற்கள் பின்வருமாறு பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

காலை⁴¹⁵, நாள்⁴¹⁶, அமையம்⁴¹⁷, காண்பின் காலை⁴¹⁸ என காலைப் பொழுதைக் குறிக்கும் சொல் மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் நிலையில் அமைந்துள்ளது.

யாமப் பொழுது

நள்ளிரவைக் குறிக்கும் யாமப் பொழுது சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது. அது மாந்தர்களின் உணர்வு நிலைக்கேற்ப வருத்தத்தை தரக்கூடியதாகவும் பேய் வழங்கக்கூடிய பாதியிரவாகவும் நடுக்கத்தைத் தரக்கூடியதாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பானாள்⁴¹⁹, யாமத்து⁴²⁰, பையுள் யாமம்⁴²¹, ஊர் துஞ்சு யாமத்து⁴²², மா இருள் நடுநாள்⁴²³, நள் என் யாமத்து⁴²⁴, இருள் நடுநாள்⁴²⁵, கடை நாள்⁴²⁶, கங்குலான்⁴²⁷, அனு மீன் சேரும் இருள் அகல் நடுநாள்⁴²⁸ (கார்த்திகையைச் சேரும் இருள் அகன்ற நடு இரவு), பைதல் பால் நாள்⁴²⁹, கழுகு வழங்கு அரை நாள்⁴³⁰ என நள்ளிரவின் தன்மையைக் குறிக்கும் சொற்கள் மாந்தர்களின் உணர்வு நிலைகளுக்கேற்ப படைக்கப்பட்டுள்ளன.

இரவுப் பொழுது

நள்ளிரவைக் குறிக்கும் யாமப்பொழுதன்றி இரவுப்பொழுதையும் அதன் தன்மையையும் குறிக்கும் சொற்கள் மாந்தர்களின் உணர்வு நிலைக்கேற்ப பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

எல்லிடை⁴³¹, குறைக்கு ஊண் அல்லில்⁴³², இருள் கூர் பொழுது⁴³³, எல்⁴³⁴, அல்கல்⁴³⁵, இராவில்⁴³⁶, கங்குல்⁴³⁷, இன்னா இரவின்⁴³⁸, அல்கு⁴³⁹, எல்லா எல்லை எல்லையும்⁴⁴⁰, நள்ளென் கங்குல்⁴⁴¹, இரவினான்⁴⁴², ஓரிரா⁴⁴³, பால் போலும் பொழுது⁴⁴⁴, துயர் கூர் காலை⁴⁴⁵ என இரவுப்பொழுது பாடல்களில் இடம் பெறும் மாந்தர்களின் உணர்வு நிலைக்கேற்ப காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பெரும் பொழுது

பெரும் பொழுதை ஓர் ஆண்டின் கூறு எனக் கூறுவர். கார், குளிர், இளவேனில், முதுவேனில், முன்பனி, பின்பனி எனும் ஆறு பெரும்பொழுதும் இரண்டிரண்டு திங்களைப் பெற்றுத் திகழும் என்பர். சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் வேனிற்காலம், இளவேனிற் காலம், முதுவேனிற் காலம், முன்பனிக் காலம், கார் காலம், குளிர் காலம் ஆகிய பெரும்பொழுதுகள் பயின்று வந்துள்ளன.

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் கூறும் பெரும்பொழுது பாடல்களில் பயின்று வரும் விதம்

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதாக வேனிற்காலம் (இளவேனிற் காலம், முதுவேனிற் காலம்), பின்பனிக் காலம் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிடும் பெரும் பொழுதுகள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வரும் விதம் பின்வருமாறு.

வேனிற் காலம்

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் மாந்தர்களின் மன உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில் வேனிற்காலம், இளவேனிற் காலம், முதுவேனிற் காலம் ஆகியன பயின்று வந்துள்ளன. வேனிற் காலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் சொற்கள் பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

நின்ற வேனில்⁴⁴⁶, என்றாழ்⁴⁴⁷, வேனில்⁴⁴⁸, இன்ப வேனில்⁴⁴⁹, உருப்பு அவிர் அமையம்⁴⁵⁰, கோடைத் திங்கள்⁴⁵¹, முளியயிர்⁴⁵², காமர் வேனில்⁴⁵³, முகை தலை திறந்த வேனில்⁴⁵⁴, கடுதெறல் வேனில்⁴⁵⁵, கோடை⁴⁵⁶, ஊன் இல் யானை உயங்கும் வேனில்⁴⁵⁷, குயில் குரல் கற்ற

வேனில்⁴⁵⁸, பைது அறு காலை⁴⁵⁹, யாணர் வேனில்⁴⁶⁰, இதழ் வேனில்⁴⁶¹ என மேற்காணும் வேனிலின் தன்மையைக் குறிக்கும் சொற்கள் மாந்தர் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

இளவேனிற் காலம்

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுது எனக் கூறும் இளவேனிற்காலம் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையாக இடம் பெற்றுள்ளது. அவ்விளவேனிற்காலம் பெரும்பாலும் பல்வேறு மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் காட்சியைக் கூறுவதுடன் அக்காலத்துத் தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தியிருக்கும் தலைவியின் மன உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளது.

முற்றா வேனில்⁴⁶², பூமலி காலை⁴⁶³, வேனில்⁴⁶⁴, இன்னாது ஆகிய காலை⁴⁶⁵, முதிரா வேனில்⁴⁶⁶, நறுந்தாது கொழுந்தும் பொழுது⁴⁶⁷, திங்கள்⁴⁶⁸, பிரிவு அரும் காலை⁴⁶⁹, அயிர்க்கேழ் நுண்ணுற னுடங்கும் பொழுது⁴⁷⁰, அணி மிகு கொழுமுடை உடையும் பொழுது⁴⁷¹, கொய்யும் பொழுது⁴⁷², காமர் பொழுது⁴⁷³, செங்கண் இருங்குயில் அறையும் பொழுது⁴⁷⁴, பொரிபூம் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுது⁴⁷⁵, மணங்கமழ் தண்பொழின் மலரும் பொழுது⁴⁷⁶, இளந்தளிர் ஈனும் பொழுது⁴⁷⁷, தேம்படு இளவியவர் தெளிக்கும் பொழுது⁴⁷⁸, தண்பத வேனில்⁴⁷⁹, நீள்சினை உறையும் பருவம்⁴⁸⁰, பெரும்பத வேனில்⁴⁸¹, இகழுநர் இகழா இளநாள் அமையம்⁴⁸², அற்சிரம் நீங்கிய அரும்பத வேனில்⁴⁸³, இன் இளவேனிலும்⁴⁸⁴, பனி நீங்கு வழிநாள்⁴⁸⁵, சிதர் சிதர்ந்து உகுத்த செவ்வி வேனில்⁴⁸⁶, வருவேம் என்ற பருவம்⁴⁸⁷, செவ்வி வேனில்⁴⁸⁸, இளவேனில்⁴⁸⁹, அறல்சாய் பொழுது⁴⁹⁰, நடுக்கம் செய்பொழுது⁴⁹¹, இடை போழும் பொழுது⁴⁹²,

பேதுறாஉம் பொழுது⁴⁹³, இறைகொள எதிரிய வேனில்⁴⁹⁴, குயில் ஆலும் பொழுது⁴⁹⁵, தேன் ஆர்க்கும் பொழுது⁴⁹⁶, பெறலரும் பொழுது⁴⁹⁷, கலக்குறாஉம் பொழுது⁴⁹⁸, தாது அவிழ் வேனில்⁴⁹⁹, ஆர்ப்பது போலும் பொழுது⁵⁰⁰, இகுபு அறல் வாரும் பருவம்⁵⁰¹, இன்னமர் இளவேனில்⁵⁰², தாது உண்ணும் பொழுது⁵⁰³, வில்லவன் விழவினுள் விளையாடும் பொழுது⁵⁰⁴, புதிது உண்ணும் பொழுது⁵⁰⁵, குழவி வேனில்⁵⁰⁶, சீரார் செவ்வி⁵⁰⁷, தணிந்த பருவம்⁵⁰⁸ என மலர்கள் மலர்கின்ற காட்சியையும் பிரிந்து செல்வதற்கு அரிய பருவமாகவும் தலைவனை எதிர்பார்த்திருக்கும் தலைவியின் வருத்தத்தைக் குறிப்பிடுவனவுமாகிய பல நிலைகளில் இளவேனிற்காலம் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

முதுவேனிற் காலம்

சங்க இலக்கியப் பாலைக் கலியில் இடம் பெற்றுள்ள பாடலில் வேனில்⁵⁰⁹, வெங்கோடை⁵¹⁰ எனும் இரு சொற்கள் முதுவேனிற் காலத்தைக் குறித்து வந்தமையை அப்பாடல்களுக்கு அமைந்த உரையின்வழி அறிய முடிகிறது. மேலும் கோடையின் வெம்மையைக் குறிக்கும் 'கோடை'⁵¹¹ எனும் சொல் அகநானூற்றில் பயின்று வந்துள்ளது.

பின்பனிக் காலம்

தொல்காப்பியர் பின்பனிக் காலத்தை பாலைத்திணைக்குரிய பெரும்பொழுதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அக்காலம் குறித்த சொற்கள் பின்வருமாறு பாலைத் திணைப்பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

பின்பனி அமையம்⁵¹², வைகு பனி⁵¹³, மையல் அற்சிரம்⁵¹⁴, வாடைப் பெரும்பனி⁵¹⁵, பின்பனி⁵¹⁶, தைஇ நின்ற தண்பெயல் கடைநாள்⁵¹⁷ என பின்பனிக்காலத்தையும் அதன் தன்மையையும் உணர்த்தும் சொற்கள் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பெரும் பொழுதுகள்

கார் காலம்

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் கார் காலம் பயின்று வந்துள்ளது. அக்கார்காலம் அக்காலத்தின் தன்மையுடன் அக்காலக் காட்சிகளையும் விளக்குவனவாய் அமைந்துள்ளது.

கார்⁵¹⁸, காமர் காலை⁵¹⁹, பிரிந்தோர் இரங்கும் அரும்பெறல் காலை⁵²⁰, மாரி⁵²¹, மாரி பெய்யும் பருவம்⁵²², தண்கார்⁵²³ ஆகியன கார் காலத்தின் தன்மையுடன் மாந்தர்களின் உணர்வு நிலையை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

குளிர் காலம்

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் குளிர்காலத்தை உணர்த்துவதாக, பொழுதுகொல் அமையம்⁵²⁴, ஆர்தளி பொழிந்த வார்பெயல் கடைநாள்⁵²⁵, கூதிர்⁵²⁶ ஆகிய சொற்கள் பயின்று வந்துள்ளன. அவை குளிர் காலத்தையும் அக்காலத்து நிகழ்வுகளையும் வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

முன்பனிக் காலம்

பாலைத் திணைப் பாடல்களில், முன்பனிக் காலத்தையும் அதன் தன்மையையும் குறிப்பதாக, கடும்பனி⁵²⁷, அற்சிறம்⁵²⁸, முன்பனி⁵²⁹, வாடைப் பெரும்பனி⁵³⁰, மழைகால் அற்சிரம்⁵³¹ (மழையெனப் பெய்யும் முன்பனிப் பருவம்) ஆகிய சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை அப்பருவத்தின் காட்சிகளுடன் கூடிய மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளன.

பனிப்பருவம்

முன்பனி, பின்பனி எனும் பருவங்களுடன் பனிப்பருவம் என்பனவும் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. அவை, பனிக்கடு நாள்⁵³², புகைநிற உருவின் அற்சிரம்⁵³³ (புகையின் நிறம் போலும் உருவினையுடைய பனிக்காலம்), அற்சிரம்⁵³⁴, புதுவரல் அற்சிரம்⁵³⁵ எனப் பனிக்காலத்தைக் குறிப்பதாக மேற்காணும் சொற்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பெரும்பொழுது சிறுபொழுது எனக் குறிப்பிடப்படும் பருவங்கள் அனைத்தும் தம் இயற்கையான நிலையினதாகவும் இயற்கைத் தன்மை மாறிய நிலையினதாகவுமென இருவேறு நிலைகளில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவை பெரும்பான்மையும் பாடல்களில் அமையும் முதன்மை மாந்தர்களின் உணர்வையும் அவர்கள் இருக்கின்ற சூழலையும் வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இளவேனிற்கால நிகழ்வுகள்

குறித்த பருவத்துத் தலைவன் வினைமுற்றி வந்தமை கேட்டத் தோழி அவன் வருகையைத் தலைவியிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள். பெரிய கோங்க மரத்தினது மொட்டுகள் மலர்ந்தும் ஈங்க மரம் நல்ல தளிர்களைக் கொண்டு காட்சியளிக்கக்கூடியதுமாகிய இளவேனிற் காலத்தில் நம்மை நினைத்து வந்தார் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனைக்,

“கோங்கங் குவிமுகை அவிழ ஈங்கை
நற்றளிர் நயவர நுடங்கும்
முற்றா வேனில் முன்னவந் தோரே”⁵³⁶

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தது கண்டும் தலைவன் வாராததை நினைத்துத் தலைவி தன் துன்பத்தை எளிப்படுத்துகிறாள். இந்நிலையில் இளவேனிற்காலத்தின் வருகையை, குளிர்ச்சி பொருந்திய சோலையிடத்து ஆண்குயிலும் பெண்குயிலும் ஒன்றையொன்று விரும்பி எதிரெதிரே நின்று ஆரவாரித்திருக்கும் இளவேனிற்காலம் வந்தது எனக் கூறியும் முன்பு பிரிந்து சென்ற காதலர் என்னை மறந்து விட்டாரோ? என்றும் தன் வருத்தத்தைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள். இதனைத்,

**“தளிர்கவின் எய்திய தண்ணறும் பொதும்பில்
சேவலொடு கெழீஇய செங்கண் இருங்குயில்
புகன்றெதிர் ஆலும் பூமலி காலையும்
அகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென”** ⁵³⁷

எனும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

தலைவியைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவன் இளவேனிற் பருவத்தின் காட்சிகளை நினைத்தும் அப்பருவத்துத் தலைவி தம்மை நினைத்து வருந்துவாளோ? எனவும் தன் வருத்தத்தைப் பின்வருமாறு புலப்படுத்துகிறான்.

உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் தொழிலைத் தரும்படியான பெருமழை பெய்த நாளின் காலையில் பல புள்ளிகளையுடைய பாம்பானது ஓடுகின்ற பொழுது அதன் முதுகுப் பகுதியானது வளைந்து ஓடுவதைப் போல ஆற்று நீரானது ஓடுகின்றது. அத்தகைய சிறப்பமைந்த இளவேனிற் பருவத்தில் பூங்கொத்துக்கள் நிறைந்திருக்கும் மாமரத்தில் தனது பெடையுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் குயில் கூவுகின்ற பொழுதெல்லாம் வேங்கைப் பூக்களைப் போன்ற மாமை நிறத்தினையுடைய தலைவி நம்மை நினைத்து வருந்துவாள் எனத் தலைவன் இளவேனிற் பருவக் காட்சிகளைக் கூறித் தன் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துகிறான். இதனை,

“இருங்கண் ஞாலத்து ஈண்டுதொழில் உதவிப்
பெரும்பெயல் பொழிந்த வழிநாள் அமையத்துப்
பல்பொறி அரவின் செல்புறங் கடுப்ப

.....

.....

நுண்பல் தித்தி மாஅ யோளே” 538

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவன் பிரிந்திருக்கும் நிலையில் தலைவி இளவேனிற் காலத்தின் நிலையைக் கூறித் தன் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துகிறாள். பிரியும் பொழுதே துன்பத்தைத் தரக்கூடிய இளவேனிற் காலத்தில் தலைவர் பிரிந்தார் எனக்கூறும் தலைவியின் வருத்தத்தை,

“இன்னா தாகிய காலைப் பொருள்வயின்
பிரிதல் ” 539

எனும் பாடலடி உணர்த்துகிறது.

தலைமகன் பிரியக் கருதியதைக் குறிப்பால் அறிந்த தோழி, அவன் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு தலைவியின் அழகை இளவேனிற் காலத்து மலரும் பூக்களுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறாள்.

முதிராத இளவேனிற் காலத்து மலரும் காட்டு மல்லிகை மலரையும் பெரிய அடியினையுடைய பாதிரி மலரையும் செங்கருங்காலி மலரையும் ஒருசேர சேர்த்து வைத்திருந்த பூக்கள் நிரம்பிய பாத்திரத்தைத் திறந்து வைத்தது போன்ற மணம் வீசக்கூடியதும் வண்டுகள் மெல்ல ஒலிக்கக் கூடியதுமான கூந்தலை உடையவள் தலைவி எனத் தோழி அவளது அழகினைத் தலைவனிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“முதிரா வேனில் எதிரிய அதிரல்
பராரைப் பாதிரிக் குறுமயிர் மாமலர்

நறுமோ ரோடமொடு உடனெறிந்து அடைச்சிய
செப்பிடந்து அன்ன நாற்றந் தொக்குடன்
அணிநிறங் கொண்ட மணிமருள் ஐம்பால்
தளர்நறுங் கதுப்பில் பையென முழங்கும்” 540

எனும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

தலைவர் வருவார் நீ வருந்தாது இருப்பாயாக எனக் கூறும்
தோழியிடம் தலைவி, என்னோய்க்கு வருந்தி என்னுடன் தங்கியிருக்கும்
தோழியே, மின்னும் சிறகுகளையுடைய கரிய குயிலினது கண்ணுக்கு
மாமரத்தின் அரும்பிலுள்ள மகரந்தங்களைக் கொழுதுவது, பொன்னை
உரைத்த உரைகல்லைப் போலக் காட்சி தரும் இத்தகைய இளவேனிற்
பருவத்தும் தலைவர் வாராமையால் நான் எவ்வாறு அழாமல் இருப்பது எனத்
தன் வருத்தத்தைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“ஈங்கே வருவார், இனையல் அவர் என
அழாஅற்கோ இனியே நோய்நொந்து உறைவி

.....

.....

வறுங்குரற் கூந்தல் தைவரு வேனே” 541

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவன் பிரிந்த பொழுது தலைவி தோழியிடம் அவர் பிரிந்த
காலத்தின் நிகழ்வுகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள். இலைகள்
உதிர்ந்து மலர்ந்திருக்கின்ற உயர்ந்த இலவமரம் மலையிலே பற்றி எரிகின்ற
தீயைப் போன்று தோன்றும் அத்தகைய பிரிதற்கு அரியதாகிய காலத்திலும்
நம்மைப் பிரிந்து செல்லும் வல்லமை உடையவர் நம் காதலர் எனத் தலைவர்
பிரிந்து சென்ற இளவேனிற் பருவத்தின் நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிடுகிறாள்.
இதனை,

“அம்ம வாழி தோழி சார
 லிலையில மலர்ந்த வோங்குநிலை யிலவ
 மலையுறு தீயிற் சுரமுதற் றோன்றும்
 பிரிவருங் காலையும் பிரித
 லரிதுவல் லுநர்நங் காத லோரே” ⁵⁴²

எனும் பாடலின் வழி அறியலாம்.

தலைவன் பிரிந்ததால் அவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தது குறித்துத் தலைவி வருந்திக் கூறுகின்றாள். இதனை ஐங்குறுநூற்றில் அமைந்த இளவேனிற் பத்து எனும் பகுப்பில் அமைந்த பத்துப்பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தலைவர் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்தது. ஆனால் அவர் வரவில்லை. பெண் குயிலானது தனது இனிமையான குரலால் தன் துணையாகிய ஆண் குயிலைக் கூவி அழைக்கும் அத்தகைய கருமையும் நுண் மணலையுமுடைய மாலைப்பொழுது வந்தது எனத் தலைவி இளவேனிற் பருவம் வந்தும் தலைவன் வாராதது கண்டு வருந்திக் கூறுகிறாள். இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
 குயிற்பெடை யின்குர லகவ
 வயிர்க்கேழ் நுண்ணற னுடங்கும் பொழுதே” ⁵⁴³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

வண்டினங்கள் மலர்களிலிருந்து தேனை உண்டு தன் துணைகளுடன் புணர்ந்து மகிழும்படியாகப் பெரிய கிளைகளையும் அடிப்பகுதியையுமுடைய நுணாமரங்கள் மலர்ந்து நறுமணம் விசக்கூடிய இளவேனிற்காலம் வந்தது. ஆனால் தலைவர் வரவில்லை எனத் தலைவி கூறுகிறாள். தலைவனைப் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி வண்டுகளின் மகிழ்ச்சியையும் நுணா மரத்தின் நறுமணம் கமழும் நிலையினையும் கூறி

இளவேனிற் பொழுதின் வரவினையும் அக்காலத்துத் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கக்கூடிய தனது வருத்தத்தையும் புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
சுரும்புகளித் தாலு மிருஞ்சினைக்
கருங்கா னுணவங் கமழும் பொழுதே” ⁵⁴⁴

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

தலைவர் வருவதாகக் கூறிய, கோங்க மரத்தில் அதனுடைய அரும்புகள் நெகிழ்ந்து மலரக்கூடிய இளவேனிற் காலம் வந்துவிட்டது. அவர் வரவில்லை என இளவேனிற் கால வருகையை அறிந்தும் தலைவன் வாராததைக் கண்டும் தலைவி வருந்துகிறாள். இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
தணிநிலைக் கோங்கம் பயந்த
வணிமிகு கொழுமுனை யுடையும் பொழுதே” ⁵⁴⁵

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

புதிய பூக்களால் ஆன புனலிக்கொடி நிலம் முழுதும் பரவி நிலமகளின் மணலாகிய கூந்தலுக்கு அழகினைச் செய்யும் இளவேனிற் பருவம் வந்துவிட்டது. தலைவர் வரவில்லை எனத் தலைவி வருந்துகிறாள். இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
புதுப்பூ வதிர றாஅய்க்
கதுப்பற லணியுங் காமர் பொழுதே” ⁵⁴⁶

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

அழகிய கிளைகளையுடைய பாதிரி மரத்தினது மலர்கள் மலர்ந்திருக்கக் கூடியதும் சிவந்த கண்களையுடையதுமான கரிய குயில்கள் கூவுகின்றதுமான இளவேனிற் பருவம் வந்துவிட்டது. தலைவர் வரவில்லை

என இளவேனிற் பருவக் காட்சிகளைக் கண்டு தலைவி வருந்துகிறாள்.
இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யஞ்சினைப் பாதிரி யலர்ந்தெனச்
செங்க ணிருங்குயி லறையும் பொழுதே” ⁵⁴⁷

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

வெண்கடம்பை மரத்தினது மலர்கள் தம் பொழிலினிடத்து மலர்ந்து
மணம் வீசும் இளவேனிற் பருவம் எனவும் மாமரத்தினது கிளைகள் மறைந்து
போகும் படியாக தளிர்கள் தழைத்திருக்கக்கூடிய இளவேனிற் பருவம்
எனவும் அப்பருவம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

வேப்ப மரத்தினது ஒள்ளிய மலர்கள் உதிரக் கூடியதும் தேனை விட
இனிய மொழி பேசும் தம் காதலியை, அவளது ஊடல் தீர்த்து
ஆற்றுவித்தற்குரிய இளவேனிற் பருவம் வந்துவிட்டது. தலைவர் வரவில்லை
எனத் தலைவன் பிரிவாலும் இளவேனிற் பருவ வரவாலும் உண்டான தனது
வருத்தத்தைத் தலைவி புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வேம்பி னொண்பூ வுறைப்பத்
தேம்படு கிளவியவர்த் தெளிக்கும் பொழுதே” ⁵⁴⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

இளவேனிற் காலத்துத் திரும்பி வருவதாகக் கூறிப் பிரிய
நினைக்கும் தலைவனிடம் தோழி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள்.

நெருப்புப் போன்று பூத்து உதிர்ந்திருக்கும் இலவமரத்தின் அழகிய
மலர்கள் பொரி போன்ற மலர்களையுடைய புன்க மரத்தின் நிழலில் கோலம்
இடுதலைப் போன்று தோன்றும். இத்தகைய இளவேனிற் காலத்து

எங்களோடு இன்ப நுகர்ச்சியைப் பெறுவதாக இருந்தால் உன்னுடைய அழகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய காதலி நீ வரும் வரையில் ஆற்றியிருந்தாலென்றால் நீ செல்வாயாக எனத் தலைவனிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“எரிப்பூ விலவத் தூழ்கழி பன்மலர்
பொரிப்பூம் புன்கின் புகர்நிழல் வரிக்குந்
தண்பத வேனி லின்ப நுகர்ச்சி
யெம்மொடு கொண்மோ பெருமனநின்
னம்மெ லோதி யழிவில ளெனினே” ⁵⁴⁹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

தலைவன் பிரிந்தவிடத்து பருவம் கண்டு வருந்தும் தலைவியைத் தோழி ஆற்றுவிக்கும் நிலையில் தோழி, தலைவன் பிரிந்த இளவேனிற் நிகழ்வுகளை பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள்.

காட்டாற்று வெள்ளத்தில் கொண்டு வந்து குவிக்கப்பெற்ற மணல் நிறைந்த அகன்ற பள்ளத்தின் சோலையிடத்துள்ள காஞ்சிப்பூக்கள் உதிர்ந்து மணம் வீசும். அவ்விடத்து மாந்தளிரைக் கோதுகின்ற குயில்கள் கூவும்; வண்டுகள் கோங்கமரப் பூக்களில் உள்ள தாதுக்களை இலவமரத்தின் மேல் விழச் செய்யும். அத்தகைய சூழலில் பொருள் தேடச் சென்றார் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“நெடுங்கரைக் கான்யாற்றுக் கடும்புனல் சாஅய்
அவிரறல் கொண்ட விரவுமணல் அகன்துறைத்
தண்கயம் நண்ணிய பொழில் தொறுங் காஞ்சிப்
பைந்தா தணிந்த போதுமலி எக்கர்
வதுவை நாற்றம் புதுவது கருல
மாநனை கொழுதிய மணிநிற இருங்குயில்
படுநா விளியா னடுநின் றல்கலும்” ⁵⁵⁰

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில், தன்னைத் தேற்றுகின்ற தோழியிடம் தலைவி இளவேனிற் கால நிகழ்வுகள் தன்னை வருத்துகின்றன எனப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள்.

குரவ மலர் மலர்கின்ற முன்பனிக்காலம் நீங்கும்படி இளவேனிற் காலம் வந்தது மணற்பரப்பான ஆற்றங்கரைகளில் மருத மரங்கள் வளர்ந்து மிளர்கின்றன. தளிர்கள் அரும்பியிருக்கும் மாமரச் சோலையில் தவழும் வெண்மேகங்களுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் குயில்கள் கூவும் குரலைக் கேட்டுத் தனித்திருக்கும் எனக்கு, என் கண்களிலிருந்து வரும் கண்ணீரை நிறுத்த முடியவில்லை எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

*“கண்பனி நிறுத்தல் எளிதோ குரவுமலர்ந்
தற்சிர நீங்கிய அரும்பத வேனில்
அறலவிர் வார்மணல் அகலியாற் றடைகரைத்
துறையணி மருது தொகல்கொள வேங்கிக்
கலிழ்தளிர் அணிந்த இருஞ்சினை மாஅத்
திணர்ததை புதுப்பூ நிரைத்த பொங்கர்ப்
புகைபுரை அம்மஞ் குர
நுகர்குயில் அகவும் குரல்கேட் போர்க்கே”* ⁵⁵¹

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவன் பிரிந்து சென்றதால் தலைவி தோழியிடம் இளவேனிற்கால வருகையை நினைத்துப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

எங்கும் மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் அதில் உள்ள தேனை உண்ட வண்டுகள் இசை பாடித் திரியும்; முருக்க மரத்தின் பூங்கொத்துகள் நெருப்பைப் போல் தோன்றும்; தேன் துளிகள் தரையில் சிந்தும். இத்தகைய இளவேனிற்காலம் வந்த பின்பும் நம் தலைவர் வரவில்லையே எனத் தலைவனைப் பிரிந்த தனது வருத்தத்தைக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“பொங்கழல் முருக்கின் ஒண்குரல் மாந்திச்
 சிதர்சிதர்ந் துகுத்த செவ்வி வேனில்
 வந்தன்று அம்ம தானே
 வாரார் தோழிநங் காத லோரே” ⁵⁵²

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

வேனிற்காலக் காட்சிகள்

தன்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனை நினைத்து வருந்தும் தலைவியிடம் தோழி கூறுகின்ற நிலையில் பின்வருமாறு வேனிற்காலக் காட்சிகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

வேனிற் காலத்தால் வெம்பிய மராமரத்தினது உயர்ந்த கிளையில் மலர்ந்த ஒற்றைப் பூங்கொத்துகளிடத்து தும்பியும் வண்டும் அம்மலரில் உள்ள தேனை உறிஞ்ச விரும்பி, அதனிடம் தேன் இல்லாமையால் பசியாறாது திரும்பிவரும். அப்படிப்பட்ட நீர் இல்லாத இடங்களையுடைய பாலை நிலத்தே உன்னுடைய அழகிய வளைகள் நெகிழும்படி நம்மிடம் அன்பு காட்டாது பிரிந்து சென்ற தலைவர் உன்னை நினைத்து மீண்டு வருவர் என நினைக்கின்றாய். ஆனால் அவர் அப்படி வருபவரல்லர். வினைமுடித்தே மீண்டு வருவார் எனக் கூறும் நிலையில் வேனிற்காலத்தின் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன. இதனை,

“தீய்ந்த மராஅத்து ஒங்கல் வெஞ்சினை
 வேனில் ஓர்இணர் தேனோடு ஊதி,
 ஆராது பெயரும் தும்பி
 நீர்இல் வைப்பின் சுரன்இறந் தோரே” ⁵⁵³

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

உடன்போகிய மகளை நினைத்துச் செவிலித்தாய் வருந்துவதாய் அமைந்த பாடலில் தலைவி சென்ற வழியின் கொடுமையைக் காட்சிப்படுத்த, வேனிற்காலத்தின் நிகழ்வுகள் பின்வருமாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

என்னுடைய மகள், இப்பொழுது உலர்ந்த கிளையையுடைய ஓமை மரத்தினைக் குத்திய உயர்ந்த கொம்பையுடைய ஆண்யானை வேனிற் பருவத்தையுடைய வெப்பமிக்க மலையினிடத்துள்ள அடிவாரத்தில் மேகம் முழங்குகின்ற மிகுந்த முழக்கத்தைக் கூர்ந்து கேட்கும். அப்படிப்பட்ட மூங்கில்கள் உலர்ந்த செல்லுதற்கரிய இடத்திலே தலைவனோடு செல்லுதல் எளிது என்று அறிந்து சென்றாளோ எனச் செவிலித்தாய் தன் மகளை நினைத்து வருந்தும் நிலையில் வேனிற்காலக் காட்சிகள் அமைந்துள்ளன. இதனை,

“ஓமைக் குத்திய உயர்கோட்டு ஒருத்தல்
வேனிற் குன்றத்து வெவ்வுறைக் கவாஅன்
மழைமுழங்கு கடுங்குரல் ஓர்க்கும்
கழைதிரங்கு ஆர்இடை அவனோடு செலவே” ⁵⁵⁴

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

உடன்போகிய மகளை நினைத்து, நற்றாய் வருந்துகின்றவிடத்து அவள் சென்ற வழியின் தன்மையைக் கூறும் நிலையில் பின்வருமாறு வேனிற்கால நிகழ்வுகள் அமைந்துள்ளன. வேனிற்காலத்தில் காந்தள் மலர்கள் காய்ந்து வாடியிருக்கும். அழல் வீசக்கூடிய நீண்ட இடம் அத்தகைய நிற்பதற்குக்கூட நிழலில்லாத இடத்தில், குட்டிகளை ஈன்ற பெண்புலி பசியோடிருக்க, அதன் பசியைப் போக்கும் பொருட்டு ஆண் புலியானது மாலைப்பொழுதில் வழியில் செல்பவரைக் கொல்லும் பொருட்டு அந்த வழியையே பார்த்திருக்கும். அத்தகைய வழியில் என் மகள் வேறொருவனுடன் சென்றாள் எனத் தலைவி சென்ற வழியின் கொடுமையைக் கூறும் நிலையில் வேனிற்காலத்தின் நிகழ்வுகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதனை,

“நின்ற வேனி லுலந்த காந்தள்
அழலவிர் நீளிடை நிழலிடம் பெறாஅது
ஈன்றுகான் மடிந்த பிணவுப்பசி கூர்ந்தென

மான்ற மாலை வழங்குநர்ச் செகீஇய
புலிபார்த் துறையும் புல்லதர்ச் சிறுநெறி” ⁵⁵⁵

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவன் பிரிந்தவிடத்து தோழியிடம் தலைவி கூறுவதாய் அமைந்த நிலையில் பின்வருமாறு வேனிற்கால நிகழ்வுகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

கல்லினிடத்து ஊறுகின்ற ஊற்று நீரினை தன்னுடைய நீண்ட கையிலே முகந்து கொண்டு களிற்றுயானை தன் பிடியானையின் எதிரே ஓடும், காடு முழுவதும் வெப்பமடைந்து வறட்சி மிக்கு காணப்படும் கற்கள் நிறைந்த சுரத்தில் வேனிற்காலத்து மாறி மாறித் தன் நிறத்தை வேறுபடுத்திக் கொள்ளும் பச்சோந்தியானது மரங்களில் ஏற முடியாது வருந்துகின்ற பொழுது பாணர்கள் யாழ் வாசிக்க அவ்யாழின் இசையைக் கேட்டுத் தன் வருத்தம் தீர்ந்து பக்கத்திலுள்ள யாமரத்தின் மீது ஏறும் என்பர்.

அத்தகைய கொடிய சுரத்திடத்து தன் வாழ்நாளும் பொருளும் மற்ற எல்லாமும் பிறர்க்காகவே என நினைத்து வாழும் பெரிய அருள் நெஞ்சத்துடன் பொருளாசை பிணித்தலால் நம் காதலர் சென்ற வழியை நினைத்து வருந்துகின்றேன் எனத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“கல்லூற்று ஈண்டல கயன்அற வாங்கி
இரும்பிணர்த் தடக்கை நீட்டி நீர்கொண்டு
பெருங்கை யானை பிடியெதி ரோடும்
கானம் வெம்பிய வறங்கூர் கடத்திடை
வேனில் ஓதி நிறம்பெயர் முதுபோத்துப்
பாண்யாழ் கடைய வாங்கிப் பாங்கர்
நெடுநிலை யாஅம் ஏறுந் தொழில
பிறர்க்கென முயலும் பேரருள் நெஞ்சமொடு
காமர் பொருட்பிணி போகிய
நாமவெம் காதலர் சென்ற வாறே” ⁵⁵⁶

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்தில் தோன்றும் வெப்பமான வழியும் தலைவியை நினைத்துச் சென்றால் குளிர்ச்சியுடையதாகத் தோன்றும் எனத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுகின்றான். அவ்விடத்து வேனிற்காலக் காட்சிகள் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படுகின்றன.

மூங்கில்கள் வாடியும் உலர்ந்தும் இருக்கும்; வேனிற் காலத்தில் கல்லையே பிளக்கும் விதமாக சூரியனின் கதிர்கள் வீசும். இவ்விடத்து ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய தலைவியை நினைக்கும்போது வெப்பம் மிகுந்த நிலமும் குளிர்ச்சியுடையதாகத் தோன்றுகிறது எனக் குறிப்பிடுகிறான். இதனை,

**“நெடுங்கழை முனிய வேனி னீடிக்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயினை முன்னே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறுந்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாறே”** ⁵⁵⁷

எனும் பாடலால் அறியலாம்.

தலைவன் தான் சென்ற வழியின் வெப்பத்தின் கொடுமையினையும் அவ்விடத்துத் தலைவியின் பண்பு நலன்கள் தனக்குத் துணையாகியதையும் தோழியிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறான்.

வேனிற்காலத்து அரசமரத்தின் இலைகள் சலசலத்து ஆரவாரிக்கும் ஒலியைக் கேட்டு அச்சமுற்ற பறவை இனங்கள் உணவு உண்ணாமல் வேறு இடத்திற்குச் செல்லும். அத்தகைய வெப்பமுடையதும் செல்லுதற்கு அரியதுமான காட்டு வழியில் நான் வருந்தாதிருக்க என் தலைவியின் பண்புகள் எனக்குத் துணையாக இருந்தன எனத் தலைவன் தோழியிடம் கூறுகிறான். இதனை,

“வேனி வரையத் திலையொலி வெரீஇப்
 போகில் புகாவுண்ணாது பிறிதுபுலம் படரும்
 வெம்பலை யருஞ்சுர நலியா
 தெம்வெங் காதலி பண்புதுணைப் பெற்றே” ⁵⁵⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. பொருளை விரும்பிப் பிரிந்து செல்ல நினைக்கும் தன் நெஞ்சிடம் தலைவன் வேனிற்காலத்து வழியின் கொடுமைகளைப் பின்வருமாறு கூறுகின்றான்.

மக்கள் நடமாட்டம் இல்லாத காட்டு வழி, சூரியனின் வெப்பத்தால் வாடிப் பிளந்து செல்லுமளவிற்குக் காற்று வீசும்; பொலிவற்ற யாமரத்தின் கிளைகளில் பெண் பருந்தானது புலால் விருப்பத்துடன் அமர்ந்திருக்கும் தனது பெடையைப் பார்த்து ஊன் துண்டினைப் பதித்து வைத்தாற் போன்று அச்சத்தைத் தரும் சிவந்த செவியினையுடைய ஆண் பருந்தின் சிறகுகள் தீயில் கரிந்து தீயுமளவிற்கு வெப்பம் மிகுதியாக உடைய அகன்ற காடு அத்தகைய வழியில் சென்று பொருளைப் பெற்று வருவதாயினும் நீ தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுவதை மறந்துவிடு எனத் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுகிறான். இதனை,

“ஆள்வழிக் கற்ற சுரத்திடைக் கதிர்நெற
 நீளெரி பரந்த நெடுந்தா னியாத்துப்
 போழ்வளி முழங்கும் புல்லென் உயர்சினை
 முடைநசை இருக்கைப் பெடைமுகம் நோக்கி
 ஊன்பதித் தன்ன வெருவரு செஞ்செவி
 எருவைச் சேவல் கரிபுசிறை தீய
 வேனில் நீடிய வேயுயர் நனந்தலை

.....

.....

நினைமாண் நெஞ்சம் நீங்குதல் மறந்தே” ⁵⁵⁹

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தன் மகள் உடன்போக்குச் சென்றதால் வருந்தும் செவிலித்தாய் அவள் சென்ற வழியின் கொடுமையைக் கூறுகின்றவிடத்துப் பின்வருமாறு வேனிற்காலக் காட்சிகள் கூறப்பட்டுள்ளன. வேனிற்கால வெயிலால் காடு காய்ந்து கிடக்கும். அக்காட்டில் மூங்கில்கள் உரசி நெருப்புப் பற்றி எரியும். அத்தகைய பாலை வழியில் என் மகளின் மென்மையான பாதங்கள் நடக்கத்தக்கன அல்ல. அவ்வழியில் என் மகளை அழைத்துச் சென்ற தலைவன் கொடுமையுடையவன் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“தெறுகதிர் உலைஇய வேனில் வெம்காட்டு
உறுவளி ஒலிகழைக் கண்ணுறுபு தீண்டலின்
பொறிபிதிர் பு எடுத்த பொங்கெழு கூரெரிப்
பைதறு சிமையப் பயநீங்கு ஆரிடை
நல்லடிக்கு அமைந்த அல்ல மெல்லியல்
வல்லுநள் கொல்லோ தானே எல்லி” ⁵⁶⁰

எனும் பாடலடிகளின் வழி அறியலாம்.

தன்னைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனை நினைத்து வருந்தும் தலைவி, தோழியிடம் அவர் சென்ற வழியின் கொடுமைகளைக் கூறுகின்றவிடத்து வேனிற்காலக் காட்சிகளைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள்.

தலைவன் சென்ற காட்டில் வெப்பத்தின் மிகுதியால் மூங்கில்கள் வாடிக் காணப்படும்; அவற்றில் தோன்றிய சிறுதுண்டுகளில் நெற்கதிர்கள் காற்றில் ஒன்றோடொன்று உரசி ஒலிக்கும். அவ்விடத்துத் திரியும் மறவர்கள் செலுத்தும் அம்புகளால் மூங்கில்கள் பிளந்து காணப்படும். பாலை நிலப் பெருவழியில் உள்ள பருக்கைக் கற்கள் அவ்வழியில் நடப்போரின் கால்களைக் குத்திக் கிழிக்கும். அவ்விடத்து எங்கும் வறட்சியே காணப்படும். மலைகளில் அருவிகள் கொட்டாது. மரங்கள் இலையின்றிப் பூத்துக் காணப்படும் அத்தகைய மலைச் சாரலைத் தாண்டித் தலைவர் சென்றார் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“ஒலிகழை நிவந்த நெல்லுடை நெடுவெதிர்
 கலிகொள் மள்ளர்வில் விசையின் உடையப்
 பைதற வெம்பிய கல்பொரு பரப்பின்
 வேனில் அத்தத் தாங்கண் வானுலந்து
 அருவி ஆன்ற உயர்சிமை மருங்கில்
 பெருவிழா விளக்கம்போலப் பலவுடன்
 இலைஇல மலர்ந்த இலவமொடு
 நிலையுயர் பிறங்கல் மலைஇறந் தோரே” ⁵⁶¹

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவனின் பிரிவை நினைத்து வருந்தும் தலைவி அவர் செல்லும் வழியின் கொடுமையைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். அவ்விடத்து வேனிற்காலக் காட்சிகள் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

தலைவர் சென்ற வழியில் மலைகளும் காடுகளும் வெப்பத்தால் காய்ந்து கிடக்கும்; அவ்வழியில் யா மரங்கள் அடிப்பாகத்தை மட்டும் உடையனவாய்க் காட்சியளிக்கும். கோழியின் கழுத்தில் தொங்கும் தாடியைப் போல பாலைநில வழிகள் சுவடுபட்டிருக்கும். காட்டரண்களில் வாழ்ந்த மக்கள் அங்கு நீரும் உணவும் கிடைக்காததால் கோடைக்கால வெம்மைக்கு அஞ்சி குடிபெயர்ந்து செல்லுவர். அவ்வழியில் திரியும் யானை உண்பதற்கு வேறொன்றும் இல்லாமல் பணங்குருத்தைத் தின்னும். யானையின் கண்கள் பசலை பாய்ந்து தீராப் பசியைக் காட்டும். யானை இரவெல்லாம் உறங்காது திரிந்து காலை நேர இளவெயிலில் செயல் ஒடுங்கி நின்றவாறு உறங்கும் அத்தகைய கொடுமையான வழிகளைக் கடந்து தம் தலைவர் செல்வார் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“வேனில் வெற்பில் கானங் காய
 முனையெழுந் தோடிய கெடுநாட் டாரிடைப்
 பனைவெளிறு அருந்து பைங்கண் யானை

**ஒண்கடர் முதிரா இளங்கதிர் அமையத்துக்
கண்படு பாயல் கையொடுங்கு அசைநிலை”** ⁵⁶²

எனும் பாடலடிகளின் வழி அறியலாம்.

உடன்போக்குச் சென்ற மகளை நினைத்து வருந்தும் செவிலித்தாய் அவள் சென்ற வழியின் கொடுமையைக் கூறுகின்றவிடத்து வேனிற்கால நிகழ்வுகளைப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

கோடைக்காலத்தில் வானம் வறண்டமையால் பலாப்பழங்கள் வெம்பிக் காணப்படும். அவ்விடத்துக் குளங்களில் நீர் இருக்காது. மலையில் ஆண் யானைகள் பெருமூச்சு விடும் அவை பெண் யானைகளுடன் தண்ணீருக்காக வேறு இடங்களுக்குச் செல்லும் அக்காட்சி விழா முடிந்ததும் பாணர் தங்கள் வாத்தியங்களை எடுத்துக் கொண்டு பிற நாட்டுக்குச் செல்வது போல் இருக்கும். அத்தகைய கொடுமையான மலை வழியில் என் மகள் செல்லத் துணிந்தாள். வயலைக் கொடியாலாகிய தழை உடையையும் தேமல் படர்ந்த இடைப்பகுதியையுமுடைய அவளுக்கு இத்தகைய துணிவு எவ்வாறு உண்டாயிற்று எனக் கூறி வருந்துகிறாள். இதனை,

**“பசும்பழப் பலவின் கானம் வெம்பி
விசம்புகண் அழிய வேனில் நீடிக்
கயங்கண் அற்ற கல்லோங்கு வைப்பின்
நாறுயிர் மடப்பிடி தழீஇ வேறுநாட்டு
விழவுப்படர் மள்ளரின் முடிவெடுத் துயரிக்
களிறதர்ப் படுத்த கல்லுயர் கவாஅன்
வெவ்வரை அத்தஞ் சுட்டிப் பையென
வயலையம் பிணையல் வார்த்த கவா அன்
திதலை அல்குற் குறுமகள்”** ⁵⁶³

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தலைவன் தலைவியை உடனழைத்துச் செல்கின்றவிடத்து தாம் செல்லும் வழியின் கொடுமையை தலைவன் தலைவியிடம் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறான். இதனை, இவ்விடத்து வழிப்பறிக் கொள்ளையர் பற்றிய அச்சம் மிகுதி; வழிகள் பலவாறு பிரிந்து கிடக்கும். வழிச்செல்வோர் கொள்ளையரிடமிருந்து தப்பித் தாம் செல்வதற்குரிய வழியைக் கண்டறிய யாமரத்தின் மீது ஏணி சாய்த்து, அதன் உச்சியில் நின்று சுற்றும் முற்றும் பார்ப்பர். பாலைநில வழியில் நீர் கிடைக்காமையால் யானை யாமரத்தின் அடிப்பகுதியை உரித்து அதன் நீரை உறிஞ்சிச் சக்கையைத் தரையில் போடும். அச்சக்கை உப்பு வணிகர் தீழுட்டுவதற்குப் பயன்படும். நீரற்ற காட்டில் கரடியின் குட்டிகள் இரவு வேலை உணவுக்காகப் புற்றில் இருக்கும் கறையானை உண்ண விரும்பும் இத்தகைய கொடுமையான காட்டில் நாம் செல்கின்றோம் எனக் குறிப்பிடுகிறான். இதனை,

“வல்லுவை மன்னால் நடையே கள்வர்
பகைமிகு கவலைச் சென்னெறி காண்மார்
மிசைமரஞ் சேர்த்திய கவைமுறி யாஅத்து
நாரரை மருங்கின் நீர்வரப் பொளித்துக்
களிறுகவைத் திட்ட கோதுடைத் ததரல்
கல்லா உமணர்க்குத் தீழுட் டாகும்
துன்புறு தகுந ஆங்கண் புன்கோட்டு
அரிலிவர் புற்றத்து அல்கிரை நசைஇ
வெள்ளரா மிளிர வாங்கும்
பிள்ளை எண்கின் மலைவயி னானே” ⁵⁶⁴

எனும் பாடல்களின் வழி அறியலாம்.

இளவேனிற் காலம் முதுவேனிற் காலம் முதலான பருவங்களின் காட்சிகள் மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் வாயில்களாகவே அமைந்துள்ளன. தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவி, தோழி இவர்களின்

வருத்த நிலையை வெளிப்படுத்த இளவேனிற்காலத்தின் நிகழ்வுகளும் சிலவிடங்களில் தலைவன் பிரிந்து சென்ற வழியின் கொடுமையைத் தோழி கூறுகின்ற நிலையில் வேனிற் காலத்தின் காட்சிகளும் பின்னணியில் அமைந்துள்ளன. தலைவி வேறொருவனுடன் உடன்போக்குச் சென்றதை அறிந்த நற்றாய், செவிலி முதலானோரின் மன வேதனையைப் புலப்படுத்துகின்ற நிலையில் அவ்வுணர்வினுக்கொத்த வேனிற் காலத்தின் காட்சிகள் பாடல்களின் பின்னணியில் அமைந்துள்ளன.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடும் காடும் மலையும் திரிந்த நிலம் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன. அவற்றுடன் அத்தம், சுரம், கடல், வழிநிலம், மருத நிலம், முல்லை நிலம், நெய்தல் நிலம் ஆகியனவும் பாலை நிலத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் பிற நிலப் பெயர்களும் அத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாலைத்திணைக்கு உரியதாகத் தொல்காப்பியர் கூறும் இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி ஆகிய பெரும்பொழுதுகள் பெரும்பான்மையும் நண்பகல் எனும் சிறுபொழுது சிலவிடங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

மாலை, வைகறை, காலை, யாமம் ஆகிய சிறுபொழுதுகளும் கார்காலம், குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம், பனிப்பருவம் ஆகிய பெரும்பொழுதுகளும் பெரும்பான்மையாகச் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள். அகத். சூ.எ.4.
2. தொல். பொருள். நச்சர் உரை, ப.15.
3. தொல். பொருள். அகத். சூ.எ.2.
4. சிலப். காடு. பா.அ.64-66.
5. நம்மாழ்வார் திருவிருத்தம், பா.எ.26.
6. தொல். உரைவளம், அகத். ப.47.
7. தொல். பொருள். நச்சர் உரை, ப.57.
8. பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி, க. சிவத்தம்பி, ப.14.
9. அகத்திணைக் கொள்கைகள், ந. சுப்புரெட்டியார், ப.10.
10. மேலது.
11. தொல். பொருள். அகத். சூ.எ.9.
12. மேலது, சூ.எ.10.
13. நற். பா. எ.7:8.
14. நற். பா. எ.14:10, 23:1, குறுந். பா. எ.215:7.
15. நற். பா. எ.14:10, ஐங். பா. எ.395:2.
16. நற். பா. எ.18:10, ஐங். பா. எ.312:4.
17. நற். பா. எ.26:3.
18. நற். பா. எ.28:6.
19. நற். பா. எ.62:10.

20. நற். பா. எ.157:8, குறு. பா. எ.215:5, அக. பா. எ.133:7, 159:14.
21. நற். பா. எ.171:2.
22. நற். பா. எ.202:7, குறு. பா. எ.215:2, ஐங். பா. எ.308:4.
23. நற். பா. எ.205:1.
24. நற். பா. எ.214:7, குறு. பா. எ.39:3, 253:8, 262:6, 278:7, 285:8, ஐங். பா. எ.318:5, 353:4, கலி. பா. எ.2:12, 9:13, 36:16, அக. பா. எ.65:9, 173:18, 185:13, 329:14, 333:13, 399:18.
25. நற். பா. எ.243:1.
26. நற். பா. எ.264:7.
27. நற். பா. எ.274:2.
28. நற். பா. எ.277:11.
29. நற். பா. எ.296:5.
30. நற். பா. எ.298:12, அக. பா. எ.63:3.
31. நற். பா. எ.171:2.
32. நற். பா. எ.316:8, குறு. பா. எ.235:3, கலி. பா. எ.2:16.
33. நற். பா. எ.318:8.
34. நற். பா. எ.387:10.
35. குறு. பா. எ.22:3.
36. குறு. பா. எ.59:2.
37. குறு. பா. எ.207:5.
38. குறு. பா. எ.209:3.
39. குறு. பா. எ.218:1, 260:6.
40. குறு. பா. எ.232:6.

41. குறு. பா. எ.253:5.
42. குறு. பா. எ.273:5, ஐங். பா. எ.301:4.
43. குறு. பா. எ.282:5.
44. குறு. பா. எ.343:4, அக. பா. எ.47:6.
45. குறு. பா. எ.396:5.
46. ஐங். பா. எ.305:2.
47. ஐங். பா. எ.316:3.
48. ஐங். பா. எ.321:4.
49. ஐங். பா. எ.322:2,3.
50. ஐங். பா. எ.331:4.
51. ஐங். பா. எ.335:3.
52. ஐங். பா. எ.337:4.
53. மேலது, 358:1.
54. மேலது, 371:2.
55. மேலது, 372:4.
56. மேலது, 387:6.
57. கலி. பா. எ.25:6.
58. அக. பா. எ.13:2.
59. அக. பா. எ.17:14, 19:5.
60. அக. பா. எ.17:15.
61. மேலது, 21:16.
62. மேலது, 31:15.
63. மேலது, 91:3.

64. மேலது, 111:15.
65. மேலது, 123:3.
66. மேலது, 155:16.
67. மேலது, 171:8.
68. மேலது, 173:17.
69. மேலது, 179:1.
70. மேலது, 203:15.
71. மேலது, 241:16.
72. மேலது, 247:12,13.
73. மேலது, 249:19.
74. மேலது, 271:14.
75. மேலது, 313:17.
76. மேலது, 347:16, 389:24.
77. மேலது, 359:9.
78. மேலது, 359:11.
79. மேலது, 393:1.
80. நற். பா. எ.2:2.
81. நற். பா. எ.7:4, 14:11, 48:9, 202:11, 256:3, ஐங். பா. எ.315:4, 328:4, 351:3, 376:2, அக. பா. எ.1:19, 41:9, 45:6, 65:16, 133:18, 143:2, 173:12, 177:12, 285:5, 345:18, 383:3.
82. நற். பா. எ.7:9, 113:4.
83. நற். பா. எ.48:5, 246:7.
84. நற். பா. எ.84:8.

85. நற். பா. எ.103:9.
86. நற். பா. எ.137:9, 186:4, 362:4, குறு. பா. எ.256:3, 331:4, 348:1, 388:7, கலி. பா. எ.3:22, 7:3, 11:19, அக. பா. எ.99:10, 187:16, 189:1, 291:1, 343:9.
87. நற். 157:7.
88. மேலது, 177:1.
89. மேலது, 177:2.
90. மேலது, 189:10.
91. மேலது, 202:7.
92. மேலது, 205:5.
93. மேலது, 256:11.
94. மேலது, 302:10.
95. குறு. பா. எ.67:5.
96. குறு. பா. எ.77:5, அக. பா. எ.247:7.
97. குறு. பா. எ.124:2.
98. மேலது, 216:2.
99. குறு. பா. எ.273:2, அக. பா. எ.39:12.
100. குறு. பா. எ.274:6.
101. குறு. பா. எ.331:3, அக. பா. எ.279:9.
102. குறு. பா. எ.347:4.
103. மேலது, 369:3.
104. மேலது, 390:5.
105. ஐங். பா. எ.313:4,5.

106. மேலது, 316:5.
107. ஐங். பா. எ.317:2, அக. பா. எ.241:12.
108. ஐங். பா. எ.319:2.
109. ஐங். பா. எ.321:3.
110. மேலது, 323:2.
111. மேலது, 335:3,4.
112. மேலது, 355:5.
113. மேலது, 374:4.
114. கலி. பா. எ.2:20.
115. கலி. பா. எ.6:6.
116. மேலது, 9:5.
117. கலி. பா. எ.11:6,7.
118. மேலது, 11:10,11.
119. மேலது, 11:15.
120. மேலது, 20:20.
121. அக. பா. எ.11:2.
122. மேலது, 11:6.
123. மேலது, 29:19.
124. மேலது, 31:11.
125. மேலது, 43:10.
126. மேலது, 49:12, 13.
127. மேலது, 53:7.
128. மேலது, 75:5.

129. மேலது, 89:17.
130. மேலது, 97:9.
131. மேலது, 105:12.
132. மேலது, 107:21.
133. மேலது, 121:6.
134. மேலது, 131:13.
135. மேலது, 137:10.
136. மேலது, 145:5.
137. மேலது, 151:15.
138. மேலது, 161:7, 297:18.
139. மேலது, 179:3.
140. மேலது, 179:6, 359:14.
141. மேலது, 181:1.
142. மேலது, 187:16.
143. மேலது, 191:9.
144. மேலது, 245:19.
145. மேலது, 267:5.
146. மேலது, 275:14.
147. மேலது, 283:13.
148. மேலது, 293:5.
149. மேலது, 295:12.
150. மேலது, 299:9.
151. மேலது, 301:14.

152. மேலது, 307:9.
153. மேலது, 313:12.
154. மேலது, 327:19.
155. மேலது, 329:12.
156. மேலது, 337:18.
157. மேலது, 357:6,7.
158. மேலது, 357:9,10
159. மேலது, 379:19.
160. மேலது, 389:17.
161. மேலது, 395:15.
162. மேலது, 397:17.
163. மேலது, 399:2.
164. நற். பா. எ.26:6, 37:3, 162:11, 164:10, 212:4, 252:2, 286:2, 316:7, 329:8, குறு.பா. எ.41:3, 79:5, 174:4, 207:2, 255:1, 281:3, 307:9, ஐங். பா. எ.351:1, கலி. பா. எ.15:9, அக. பா. எ.69:9, 87:1, 111:11, 149:5, 191:1, 227:11, 241:13, 271:8, 277:9, 285:12, 291:17, 365:4, 375:8, 399:15.
165. நற். பா. எ.107:6, ஐங். பா. எ.386:1.
166. நற். பா. எ.126:6.
167. மேலது, 174:2.
168. மேலது, 274:5.
169. மேலது, 279:8.
170. அக. பா. எ.315:13.

171. மேலது, 325:20.
172. மேலது, 351:8.
173. ஐங். பா. எ.377:2.
174. ஐங். பா. எ.380:1, அக. பா. எ.115:12.
175. கலி. பா. எ.12:7.
176. அக. பா. எ.3:11.
177. மேலது, 45:5, 145:6.
178. மேலது, 79:16.
179. மேலது, 109:10.
180. மேலது, 133:16.
181. மேலது, 137:3.
182. மேலது, 185:9.
183. மேலது, 329:8.
184. மேலது, 345:20.
185. அக. பா. எ.371:8.
186. நற். பா. எ.2:6, 3:6, 41:3, 92:9, குறு. பா. எ.140:3, 180:4, 211:7, 215:7, 260:8, 378:5, ஐங். பா. எ.371:5, 388:5, 211:7, 215:7, 260:8, 378:5, ஐங். பா. எ.371:5, 388:5, 211:7, 215:7, 260:8, 378:5, ஐங். பா. எ.371:5, 388:5, அக. பா. எ.119:10, 193:11, 205:24, 233:12, 289:4, 303:18.
187. நற். பா. எ.43:5, 46:9, 137: , 141:7, 148:11, 171:6, 179:9, 277:11, 387:5, குறு. பா. எ.39:3, ஐங். பா. எ.301:2, 303:2, 317:3, 325:3, 351:2, 382:2, 385:3, கலி. பா. எ.5:3, 6:2, 9:10, அக. பா. எ.17:17, 87:9, 97:8, 129:14, 145:10, 191:6, 195:1, 221:14, 261:12, 263:8, 269:13, 291:21, 311:12, 13, 373:5, 381:13, 395:12.

188. நற். பா. எ.84:9.
189. மேலது, 105:5,6.
190. நற். பா. எ.126:4, 212:3, 246:5, குறு. பா. எ.59:5, 207:4, 209:1, ஐங். பா. எ.322:5, 326:4, 356:3, 359:5, 371:3, 383:1, 387:4, அக. பா. எ.1:15, 7:13, 169:8, 179:10, 247:9, 257:2, 301:9.
191. நற். பா. எ.177:3.
192. மேலது, 184:3.
193. மேலது, 186:4.
194. நற். பா. எ.224:11, ஐங். பா. எ.329:2, அக. பா. எ.47:8, 81:10, 103:10, 265:22.
195. நற். பா. எ.274:9.
196. நற். பா. எ.298:5, 352:9, அக. பா. எ.53:12, 359:8.
197. குறு. பா. எ.77:2, ஐங். பா. எ.309:1, 352:4, அக. பா. எ.131:7, 175:6, 207:7, 231:9, 239:6, 277:12, 293:9.
198. குறு. பா. எ.329:4.
199. மேலது, 347:1.
200. மேலது, 363:5.
201. ஐங். பா. எ.307:2.
202. மேலது, 314:4.
203. மேலது, 320:4.
204. மேலது, 327:3.
205. மேலது, 330:4.
206. மேலது, 336:4.
207. மேலது, 338:3.

208. மேலது, 354:3.
209. கலி. பா. எ.10:7.
210. மேலது, 13:9.
211. அக. பா. எ.51:1.
212. மேலது, 141:29.
213. மேலது, 143:8.
214. மேலது, 197:15.
215. மேலது, 201:19.
216. மேலது, 271:5.
217. மேலது, 327:5, 363:15.
218. மேலது, 331:14.
219. மேலது, 335:8.
220. மேலது, 349:14.
221. மேலது, 353:15.
222. மேலது, 365:9.
223. மேலது, 369:20.
224. மேலது, 375:16.
225. மேலது, 381:6.
226. மேலது, 391:14.
227. நற். பா. எ.16:7.
228. மேலது, 18:7.
229. மேலது, 115:4.
230. நற். பா. எ.153:1, 346:1, பட். பா. எ.1:189.

231. நற். பா. எ.166:10, குறு. பா. எ.144:1, பட். பா. எ.1:63.
232. குறு. பா. எ.130:2, அக. பா. எ.127:4.
233. கலி. பா. எ.5:6.
234. அக. பா. எ.13:1.
235. மேலது, 123:11.
236. மேலது, 123:13, 263:1.
237. மேலது, 379:6.
238. பட். பா. எ.1:92.
239. பட். பா. எ.1:189.
240. நற். பா. எ.24:5, குறு. பா. எ.396:7, கலி. பா. எ.16:10.
241. நற். பா. எ.29:2.
242. நற். பா. எ.29:5.
243. நற். பா. எ.33:4.
244. நற். பா. எ.33:7, அக. பா. எ.157:9.
245. நற். பா. எ.43:6.
246. நற். பா. எ.46:8, குறு. பா. எ.7:6.
247. நற். பா. எ.76:2.
248. நற். பா. எ.84:5.
249. நற். பா. எ.105:3.
250. நற். பா. எ.113:3.
251. நற். பா. எ.137:5, 148:4, அக. பா. எ.219:16, 223:8.
252. நற். பா. எ.141:6, 314:12, ஐங். பா. எ.360:1, அக. பா. எ.55:2, 81:9, 325:19.

253. நற். பா. எ.164:8.
254. நற். பா. எ.202:7.
255. நற். பா. எ.226:6.
256. நற். பா. எ.240:6.
257. நற். பா. எ.241:3.
258. நற். பா. எ.305:10.
259. நற். பா. எ.325:6.
260. நற். பா. எ.33:2, 343:1.
261. குறு. பா. எ.250:1.
262. நற். பா. எ.333:3, குறு. பா. எ.250:1.
263. நற். பா. எ.352:9.
264. நற். பா. எ.387:5.
265. குறு. பா. எ.77:3.
266. குறு. பா. எ.131:3, அக. பா. எ.3:18.
267. குறு. பா. எ.151:4.
268. குறு. பா. எ.207:5.
269. குறு. பா. எ.211:7.
270. குறு. பா. எ.224:1.
271. குறு. பா. எ.224:1.
272. குறு. பா. எ. 283:8.
273. குறு. பா. எ.329:3.
274. குறு. பா. எ.331:1.
275. குறு. பா. எ.356:1.

276. குறு. பா. எ.378:2.
277. குறு. பா. எ.378:2.
278. ஐங். பா. எ.304:3.
279. ஐங். பா. எ.323:3.
280. ஐங். பா. எ.324:1.
281. ஐங். பா. எ.329:1.
282. ஐங். பா. எ.359:2.
283. ஐங். பா. எ.326:1.
284. கலி. பா. எ.2:8.
285. கலி. பா. எ.3:2.
286. கலி. பா. எ.4:6.
287. கலி. பா. எ.5:11.
288. அக. பா. எ.35:10.
289. அக. பா. எ.45:4.
290. அக. பா. எ.53:5, 229:3.
291. அக. பா. எ.77:2.
292. அக. பா. எ.89:9.
293. அக. பா. எ.127:16.
294. அக. பா. எ.155:12.
295. அக. பா. எ.161:4.
296. அக. பா. எ.205:23.
297. அக. பா. எ.241:8.
298. அக. பா. எ.291:9.

299. அக. பா. எ.295:3.
300. அக. பா. எ.303:5.
301. அக. பா. எ.309:17.
302. அக. பா. எ.395:6.
303. அக. பா. எ.397:5.
304. ஐங். பா. எ.326:1.
305. நற். பா. எ.24:1. 1
306. நற். பா. எ.33:2, அக. பா. எ.103:6, 295:8. 2
307. நற். பா. எ.41:2, 126:2. 3
308. நற். பா. எ.46:2. 4
309. நற். பா. எ.73:9. 5
310. நற். பா. எ.76:8. 6
311. நற். பா. எ.153:2. 7
312. நற். பா. எ.179:2. 8
313. நற். பா. எ.193:3. 9
314. நற். பா. எ.202:3. 10
315. நற். பா. எ.241:3. 11
316. நற். பா. எ.243:2. 12
317. குறு. பா. எ.130:1. 13
318. நற். பா. எ. 352:7. 14
319. நற். பா. எ.384:2. 15
320. நற். பா. எ.384:5. 16
321. குறு. பா. எ.131:4. 17

322. குறு. பா. எ.174:1. 18
323. குறு. பா. எ.209:5. 19
324. குறு. பா. எ.281:1. 20
325. குறு. பா. எ.282:1, அக. பா. எ.367:6. 21
326. ஐங். பா. எ.317:1, 2. 22
327. ஐங். பா. எ.318:4. 23
328. ஐங். பா. எ.319:1. 24
329. ஐங். பா. எ.325:2, 3. 25
330. ஐங். பா. எ.330:1. 26
331. ஐங். பா. எ.361:1. 27
332. கலி. பா. எ.8:5. 28
333. அக. பா. எ.11:9. 29
334. அக. பா. எ.21:21. 30
335. அக. பா. எ.29:15. 31
336. அக. பா. எ.35:5. 32
337. அக. பா. எ.67:4. 33
338. அக. பா. எ.67:14. 34
339. அக. பா. எ.79:5, 309:3. 35
340. அக. பா. எ.91:7. 36
341. அக. பா. எ.133:16. 37
342. அக. பா. எ.139:11. 38
343. அக. பா. எ.183:3. 39
344. அக. பா. எ.185:8. 40

345. அக. பா. எ.227:10. 31
346. அக. பா. எ.233:3. 42
347. அக. பா. எ.283:15. 43
348. அக. பா. எ.293:3. 44
349. அக. பா. எ.295:1. 45
350. அக. பா. எ.299:8. 46
351. அக. பா. எ.301:1. 47
352. அக. பா. எ.319:5. 48
353. அக. பா. எ.353:9. 49
354. அக. பா. எ.359:14. 50
355. அக. பா. எ.377:1. 51
356. நற். பா. எ.73:8.
357. அக. பா. எ.237:11.
358. அக. (ம.ப), ந.மு.வே., ரா.வே. உரை, ப.275.
359. அக. பா. எ.243:6,7.
360. அக. (ம.ப), ந.மு.வே., ரா.வே. உரை, ப.289.
361. அக. பா. எ.255:9,19.
362. அக. (ம.ப) ந.மு.வே., ரா.வே. உரை, ப.318.
363. அக. பா. எ.269:22,23.
364. அக. (ம.ப) ந.மு.வே., ரா.வே. உரை, ப.354.
365. அக. பா. எ.133:5.
366. அக. (ம.ப), ந.மு.வே., ரா.வே. உரை, ப.366.
367. ஐங். பா. எ.302:4.

368. ஐங் பொ.வே.சோ.உரை, ப.469.
369. தொல்காப்பிய பொருளதிகார வழி அகநானூறு - ஓர் ஆய்வு, செகதீசன், பக்.130-131.
370. குறு. பா. எ.154:2.
371. குறு. பொ.வே.சோ. உரை, ப.279.
372. பட். பா. எ.1:268.
373. பத்துப்பாட்டு (இரண்டாம் பகுதி) நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், வி. நாகராசன் உரை, ப.355.
374. அக. பா. எ.309:14.
375. அக. (நி.கோ) ந.மு.வே, ரா.வே. உரை, ப.24.
376. ஐங். பா. எ.382:3.
377. ஐங். பொ.வே.சோ. உரை, ப.605.
378. ஐங். பா. எ.396:5.
379. ஐங். பொ.வே.சோ. உரை, ப.631.
380. நற். பா. எ.2;5, 29:4, 33:2, 397:5, குறு. பா. எ.250:3, ஐங். பா. எ.339;3, 378:2, அக. பா. எ.107:19, 183:10, 301:26, 325:20.
381. நற். பா. எ.3:6.
382. நற். பா. எ.33:2.
383. நற். பா. எ.37:11.
384. நற். பா. எ.73:4, 162:3, குறு. பா. எ.338:4, 398:5, அக. பா. எ.365:3, 47:13.
385. நற். பா. எ.109:10.
386. நற். பா. எ.241:9.

387. நற். பா. எ.271:9,10.
388. நற். பா. எ.305:6.
389. நற். பா. எ.343:11.
390. நற். பா. எ.343:12.
391. குறு. பா. எ.189:5.
392. குறு. பா. எ.352:5.
393. அக. பா. எ.9:20.
394. அக. பா. எ.77:14.
395. அக. பா. எ.199:12.
396. அக. பா. எ.235:16.
397. அக. பா. எ.239:10, 289:17, 367:14.
398. அக. பா. எ.287:13.
399. அக. பா. எ.297:1.
400. அக. பா. எ.303:14.
401. அக. பா. எ.373:6.
402. அக. பா. எ.71:9.
403. பட். பா. எ.1:247.
404. நற். பா. எ.12:4, அக. பா. எ.37:5, 41:1.
405. நற். பா. எ.48:4, அக. பா. எ.17:21.
406. நற். பா. எ.162:10.
407. குறு. பா. எ.168:3.
408. குறு. பா. எ.285:1.
409. அக. பா. எ.63:6.

410. அக. பா. எ.87:6.
411. அக. பா. எ.81:1, 131:7, 213:7.
412. அக. பா. எ.139:7.
413. அக. பா. எ.157:7.
414. அக. பா. எ.213:4.
415. நற். பா. எ.115:7, குறு. பா. எ.48:2, அக. பா. எ.107:19.
416. நற். பா. எ.126:4, 279:5, குறு. பா. எ.104:4.
417. நற். பா. எ.157:2.
418. நற். பா. எ.264:2.
419. நற். பா. எ.171:9.
420. நற். பா. எ.229:6.
421. நற். பா. எ.241:10.
422. நற். பா. எ.262:3.
423. நற். பா. எ.281:7.
424. நற். பா. எ.333:12.
425. குறு. பா. எ.329:5, அக. பா. எ.373:11.
426. குறு. பா. எ.338:5.
427. பட். பா. எ.1:115.
428. அக. பா. எ.141:8.
429. அக. பா. எ.305:4.
430. அக. பா. எ.311:4.
431. நற். பா. எ.2:8.
432. நற். பா. எ.33:5.

433. நற். பா. எ.109:6.
434. நற். பா. எ.41:6, 241:9, அக. பா. எ.87:4.
435. குறு. பா. எ.30:1.
436. குறு. பா. எ.224:4.
437. குறு. பா. எ.254:4, அக. பா. எ.195:16.
438. குறு. பா. எ.266:2.
439. குறு. பா. எ.273:1, அக. பா. எ.257:19.
440. குறு. பா. எ.285:2.
441. ஐங். பா. எ.324:3.
442. ஐங். பா. எ.362:5.
443. கலி. பா. எ.5:14.
444. கலி. பா. எ.31:11.
445. குறு. பா. எ.398:2.
446. நற். பா. எ.29:1.
447. நற். பா. எ.62:3, ஐங். பா. எ.324:1, 336:4, 360:1.
448. நற். பா. எ.73:1, 92:2, 171:2, 186:5, குறு. பா. எ.22:4, 147:1, 211:5, 396:5, ஐங். பா. எ.303:2, 322:1, 325:1, 361:2, 367:3, அக. பா. எ.51:7, 69:9, 153:8, 185:9, 187:16, 189:2, 201:19, 257:1, 261:2, 293:9, 333:11, 389:17.
449. நற். பா. எ.224:6.
450. நற். பா. எ.305:8.
451. நற். பா. எ.312:8.
452. ஐங். பா. எ.395:1.

453. அக. பா. எ.37:17.
454. அக. பா. எ.105:16.
455. அக. பா. எ.121:1, 2.
456. அக. பா. எ.217:5.
457. அக. பா. எ.233:5.
458. அக. பா. எ.237:5.
459. அக. பா. எ.263:4.
460. அக. பா. எ.341:12.
461. அக. பா. எ.393:24, 25.
462. நற். பா. எ.86:9.
463. நற். பா. எ.118:4.
464. நற். பா. எ.157:4, ஐங். பா. எ.309:1.
465. நற். பா. எ.243:9.
466. நற். பா. எ.337:3.
467. குறு. பா. எ.192:5.
468. ஐங். பா. எ.309:1.
469. ஐங். பா. எ.338:4.
470. ஐங். பா. எ.341:3.
471. ஐங். பா. எ.343:3.
472. ஐங். பா. எ.344:3.
473. ஐங். பா. எ.345:3.
474. ஐங். பா. எ.346:3.
475. ஐங். பா. எ.347:3.

476. ஐங். பா. எ.348:3.
477. ஐங். பா. எ.349:3.
478. ஐங். பா. எ.350:3.
479. ஐங். பா. எ.368:3.
480. மேலது, 369:4, 5.
481. மேலது, 400:3.
482. அக. பா. எ.25:12.
483. மேலது, 97:17.
484. மேலது, 229:20.
485. மேலது, 259:8.
486. மேலது, 277:18.
487. மேலது, 317:17.
488. மேலது, 355:8.
489. கலி. பா. எ.26:8, 27:8, 29:9, 32:13.
490. மேலது, 26:17.
491. மேலது, 27:23.
492. மேலது, 28:7.
493. மேலது, 28:9.
494. மேலது, 30:4.
495. மேலது, 30:8.
496. மேலது, 30:12.
497. மேலது, 30:15.
498. மேலது, 31:7.

499. மேலது, 33:8.
500. மேலது, 33:14.
501. மேலது, 33:20.
502. மேலது, 34:7.
503. மேலது, 35:10.
504. மேலது, 35:14.
505. மேலது, 35:18.
506. மேலது, 36:9.
507. மேலது, 36:10.
508. அக. பா. எ.397:8.
509. கலி. பா. எ.7:1.
510. மேலது, 20:3.
511. அக. பா. எ.377:1.
512. நற். பா. எ.224:2.
513. மேலது, 279:3.
514. மேலது, 312:5.
515. மேலது, 312:9.
516. குறு. பா. எ.338:5.
517. அக. பா. எ.269:14.
518. நற். பா. எ.115:7, குறு. பா. எ.282:4, அக. பா. எ.133:5, 183:10.
519. நற். பா. எ.256:7.
520. மேலது, 296:6.
521. நற். பா. எ.312:5, 314:3, குறு. பா. எ.168:1, அக. பா. எ.75:17.

522. பட். பா. எ.1:129.
523. அக. பா. எ.85:13, 101:16.
524. மேலது, 13:13.
525. மேலது, 139:5.
526. மேலது, 183:13.
527. நற். பா. எ.86:4.
528. நற். பா. எ.86:4, குறு. பா. எ.277:4, 338:5.
529. நற். பா. எ.224:2.
530. மேலது, 312:9.
531. அக. பா. எ.205:15.
532. குறு. பா. எ. 380:7.
533. அக. பா. எ.317:3.
534. மேலது, 339:5.
535. மேலது, 273:4.
536. நற். பா. எ.86:7-9.
537. மேலது, 118:2-5.
538. மேலது, 157.
539. மேலது, 243:9,10.
540. மேலது, 337:3-8.
541. குறு. பா. எ.192.
542. ஐங். பா. எ.338.
543. மேலது, 341.
544. மேலது, 342.

545. மேலது, 343.
546. மேலது, 345.
547. மேலது, 346.
548. மேலது, 350.
549. மேலது, 368.
550. அக. பா. எ.25:1-7.
551. மேலது, 97:16-23.
552. மேலது, 277:17-20.
553. குறு. பா. எ.211:4-7.
554. மேலது, 396:4-7.
555. நற். பா. எ.29:1-5.
556. மேலது, 186.
557. ஐங். பா. எ.322.
558. மேலது, 325.
559. அக. பா. எ.51.
560. மேலது, 153:8-13.
561. மேலது, 185:6-13.
562. மேலது, 187:16-20.
563. மேலது, 189:1-9.
564. மேலது, 257:11-20.

கியல் - முன்று

கருப்பொருள்

இயல் - மூன்று

கருப்பொருள்

தொல்காப்பியர் தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், யாழ் ஆகிய எண்வகைக் கருப்பொருள்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இதனை,

“தெய்வ முணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியொடு தொகைஇ
அவ்வகை பிறவுங் கருவென மொழிப”¹

எனும் சூத்திரம் உணர்த்தும். இதற்கான உரையில் இளம், தெய்வம்-கொற்றவை, உணவு-ஆறலைத்தலான் (வழிப்போவாரைத் துன்புறுத்தல்) வரும்பொருள், மா-வலியழிந்த யானையும், வலியழிந்த புலியும், வலியழிந்த செந்நாயும். மரம்-பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை, புள்-எருவையும் பருந்தும், பறை-ஆறலைப்பறையும், சூறை கொண்ட பறையும். செய்தி-ஆறலைத்தல், பண்-பாலை, பிறவும் என்றதனால், பூ-மரம்பூ, நீர்-அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சனையும், பிறவும் இந்நிகரன கொள்க”² எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருட்கள் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பொருந்தி வரும் விதம் குறித்தும் பாலைத்திணையின் பொருளை உணர்த்த அப்பாடல்களில் அமைந்து காணப்படுகின்ற கருப்பொருட்களை விவரிப்பதாயும் இவ்வியல் அமைகிறது.

1. தெய்வம்

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் மிகுதியான அளவு சூரியனை வேண்டுதல், வணங்குதல், வாழ்த்துதல் ஆகிய நிலைகளில்

அதனைக் கடவுளாகப் போற்றும் மரபு காணப்படுகின்றது. பாலை நிலத்தின் தன்மைக்குக் காரணமாகச் சூரியன் விளங்குவதால் அதனைப் பற்றிய காட்சிகள் பெரும்பான்மையும் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும் முருகன், திருமால், முக்கண்ணன், தூர்க்கை, கொற்றவை முதலான தெய்வங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. மேற்கூறிய தெய்வங்களைத் தவிர்த்து பொதுநிலையில் தெய்வத்தை உணர்த்தும் சொற்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. தெய்வம் பற்றிய இத்தகைய வகைப்பாடு பாலைத்திணைப் பாடல்களுக்கு அமைந்த உரைகளின் வழி தொகுத்தளிக்கப்படுகின்றன.

கொற்றவை

இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பாலைநிலத்திற்குரிய தெய்வமாகிய கொற்றவை சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களுள் ஓர் இடத்தில் மட்டும் பயின்று வந்துள்ளது. அகநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள,

“..... ஒங்குபுகழ்க்
கானமர் செல்வி ” 3

என்னும் பாடலடியே மிக்க புகழ் வாய்ந்த கொற்றவை எனும் பொருளில் அத்தெய்வத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

முருகப்பெருமான்

முருகப்பெருமானின் வீரத்தை உணர்த்துகின்ற நிலையில் அவன் சூரபன்மாவுடன் போரிட்டு வென்ற நிகழ்வுகள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. முருகப்பெருமானை தெய்வமாகக் காட்சிப்படுத்த, முருகு⁴, மாகொன்ற வென்வேலான் குன்றின்⁵, தெறல் அரும் மரபின் கடவுள் பேனி⁶, சூர்மருங் கறுத்த கடரிலை நெடுவேல், சினமிகு முருகன் தன்பரங் குன்றத்து⁷ எனும் பாடலடிகள் உவமை நிலையில் முருகக் கடவுளின் வீரத்தையும் அழகையும் உணர்த்துகின்றன.

முக்கண்ணன்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் முக்கண்ணன் எனும் தெய்வம் இடம் பெற்றுள்ளது. முக்கண்ணான்⁸ எனவும் நான்கு வேதங்களையும் அளித்த முக்கண்ணையுடைய பரமன் எனும் பொருளில் நான்மறை முதுநூல் முக்கண் செல்வன்⁹ எனவும் முக்கண்ணன் எனும் தெய்வம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

துர்க்கை

குறுந்தொகையில் இடம் பெற்றுள்ள விறல் கெழு சூலி¹⁰ எனும் தொடர் வெற்றி பொருந்திய துர்க்கை எனும் பொருளில் அத்தெய்வத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

திருமால்

அகநானூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள நேர்கதிர் நிறைத்த நேமியஞ் செல்வன்¹¹ எனும் பாடலடி நிரம்பிய கதிர்களின் ஒழுக்கங்களைக் கொண்ட ஆழியையுடைய திருமால் எனும் பொருளில் அத்தெய்வத்தைக் குறிப்பிடுகிறது.

சூரியன்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இயற்கையை வழிபடுகின்ற மரபு காணப்படுகிறது. சூரியனைத் தெய்வமாக வணங்கும் நிலையை, 'சினம் தணிந்தீக எனக் கனைகதிர்க் கனலியைக் காமுறல் இயைவதோ'¹², வளி தரும் செல்வனை வாழ்த்தவும் இயைவதோ¹³ எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் சூரியனின் காட்சிகளை வெளிப்படுத்தும் வகையில், சுடர்¹⁴, நெருப்பவிர் கனலி¹⁵, காய் சினத்த கதிர் செல்வன்¹⁶, ஞாயிறு¹⁷, எறித்தரு கதிர்¹⁸, வேரொடு மரம் வெம்ப விரிகதிர்

தெறுதல்¹⁹, செல்கதிர் ஞாயிறு²⁰, பருதியஞ் செல்வன்²¹, வானம் ஊர்ந்த வயங்கொளி மண்டிலம்²², பகல்²³, இலங்கு கடர் மண்டிலம்²⁴ எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தெய்வத்தை உணர்த்தும் சொற்கள்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தெய்வத்தை உணர்த்துகின்ற நிலையில் பின்வரும் வழிபடு தெய்வம்²⁵, தெறல் அருங் கடவுள்²⁶, கடவுள்²⁷, அறம் புலந்து²⁸, அறன்²⁹, அணங்கு³⁰, வல்லான் பதுக்கைக் கடவுள்³¹, கைதொழு மரபில் கடவுள் சான்ற³², எழுதணி கடவுள்³³, முதுவாய் வேல³⁴, சூர்³⁵, கடவுள் போகிய கருதாள் கந்தத்து³⁶ எனும் தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

2. உணவு

மக்கள் உயிர் வாழ இன்றியமையாதது உணவு. பாலைநில மக்கள் அந்நிலத்தின் தன்மைக்கேற்பவும் வாழ்க்கைச் சூழலுக்கேற்பவும் உணவு முறைகளை அமைத்துக் கொண்டனர். சோறு, பழம், காய், தயிர், பால், வெண்ணெய் ஆகியன மக்களுக்குரிய உணவாகவும் விலங்கின் ஊன், மரம், பழம், காய், மரப்பட்டை, புல், கொடி, கறையான் ஆகியன விலங்கினங்களுக்குரிய உணவாகவும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இறந்தோரின் தசை பருந்திற்குரிய உணவாகவும் பலியிடப்பட்ட சோறு காக்கைக்குரிய உணவாகவும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் அமைந்து காணப்படுகின்றன.

பாலைத்திணைக்குரிய கருப்பொருள்களுள் அத்திணைக்குரிய உணவாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் ஆறலைத்தலான் வரும் பொருள் என்பது குறுந்தொகையில் 'கூட்டுண்ணும்'³⁷ என கொள்ளையடித்தல் எனும்

பொருளில் ஓர் இடத்தில் மட்டும் ஆறலைக் கள்வர்களுக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

நெல்

வெண்ணெல்³⁸, முதுபாழ் உகுநெற்³⁹, செந்நெல் பாசவல்⁴⁰, செந்நெல்⁴¹ முதலான நெற்சோற்று வகைகளும் இன்கடுங் கள்ளின்⁴² எனும் மதுவும் மக்களுக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டுள்ளன.

பழம்

பழம் எனும் உணவு வகை மக்களுக்குரிய உணவாகவும் விலங்கு மற்றும் பறவைகளுக்குரிய உணவாகவும் பயன்பட்டமையை பாலைத்திணைப் பாடல்களின் மூலம் அறிகிறோம். விளம்பழம்⁴³, கொன்றையந் தீங்கனி⁴⁴, ஒண்பழம்⁴⁵, வேம்பின் ஒண்பழம்⁴⁶, இருப்பைத் தேம்பால்⁴⁷, வேப்ப ஒண்பழம்⁴⁸, ஊழுறு தீங்கனி⁴⁹, பாகல்⁵⁰, கொன்றையஞ் சினைக்குழற் பழம்⁵¹, இருப்பைத் தீம்பால்⁵², வெண்பழம்⁵³ ஆகிய பழ வகைகள் மக்கள், விலங்கு, பறவை ஆகிய உயிரினங்களுக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டமையை பாலைத்திணைப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

கமஞ்சுற்குழிசி⁵⁴, தீந்தயிர்⁵⁵, அளை⁵⁶ ஆகியன தயிரையும் நெய்⁵⁷, பிறவா வெண்ணெய்⁵⁸, வெண்மை வெள்இழுது⁵⁹, இழுதின்⁶⁰ ஆகியன நெய்யையும் மக்கள் உணவாகப் பயன்படுத்தியமையை உணர்த்துகிறது.

காய்

செழுங்காய்⁶¹, சுவைக்காய் நெல்லி⁶², நெல்லிஅம் பசங்காய்⁶³, நெல்லி⁶⁴, பலவின் வெயிறின் சிறுகா⁶⁵, நெல்லித் தீஞ்சுவைத் தீரள்காய்⁶⁶, புன்காய் நெல்லி⁶⁷ ஆகிய நெல்லி மற்றும் பலாவின் காய்கள் வழிச்செல்வோர்க்குரிய உணவாகவும் விலங்குகளுக்குரிய உணவாகவும் பயன்பட்டுள்ளன.

ஊன் உணவு

ஊன்⁶⁸, வல்கியாகும்⁶⁹, நிணம்புரி முதுநரி⁷⁰, பஞ்சுன்⁷¹, கிளைத்தூண் மிச்சில்⁷², ஊன் நசைஇ ஒரு பருந்து இருக்கும்⁷³, முளமா வல்சி⁷⁴, நிணவூன் வல்சி படுபுள்ளோப்பு⁷⁵, பஞ்சுன் பெய்த பைநிண வல்சி⁷⁶, கலவுக் கழி கடுமுடை⁷⁷, வெறிகொள உமண்சாத் திறந்த ஒழிகல் அடுப்பில் நோன்சிலை மறவர் ஊன் புழுக்கயரும்⁷⁸, ஒழி ஊன்⁷⁹, பருமுடை கவரும்⁸⁰, கொழுங்கண் ஊன்தடி⁸¹, செந்தீ அணங்கிய செழுநிணக் கொழுங்குறை⁸², புலவுப் புழுக்கு⁸³, ஊன் புழுக்கு⁸⁴, பைந்நிணம் கவரும்⁸⁵, அழலெழு தித்தியம் மடுத்த யாமை⁸⁶, கெழுமுடை⁸⁷, நிணனருந்தும்⁸⁸, வயல் ஆமைப் புழுக்கு⁸⁹ ஆகிய ஊன் உணவு விலங்கு, பறவை, மறவர்கள் முதலானவர்களுக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டமையைப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் வழி அறியலாம்.

சோறு

மக்களுக்குரிய உணவாகவும் பறவை இனங்களுக்குரிய உணவாகவும் சோறு பயன்பட்டமையை, மலர்ப்பலி⁹⁰, அடங்காச்சொன்றி⁹¹, யாணர் விடக்குடைப் பெருஞ்சோறு⁹², செந்நெல் அமலை⁹³, வானிணம் உருக்கிய வால் வெண்சோறு⁹⁴, சோற்றுலைக் கூட்டும்⁹⁵, வால் நிண⁹⁶, பெருஞ்சோறு⁹⁷, மென்றினை⁹⁸, பெருஞ்சோற்றில்லத் தொருங்கிவன்⁹⁹, குழாஅய்த் தீம்புளி¹⁰⁰ எனப் பாடல்களில் அமைந்த தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன.

பால்

பால் பெண் மகளுக்குரிய உணவாகவும் குழந்தைகளுக்குரிய உணவாகவும் பயன்பட்டுள்ளது. இதனை, பிரசங் கலந்த வெண்கவைத் தீம்பால்¹⁰¹ தேனொடு தீம்பால்¹⁰², பாலார் தூவர்வாய் பைம்பூண் புதல்வன்¹⁰³,

தீம்பால்¹⁰⁴, அம்பொரிக் கலந்த பாலும்¹⁰⁵, பாலும் உண்ணாள்¹⁰⁶, பால்¹⁰⁷, தேங்கலந் தளைஇய தீம்பால்¹⁰⁸ எனும் பாடல்களிலமைந்த தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன.

மரல் எனும் ஒருவகைக் கொடி மானிற்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டமையை 'மரற்புகா அருந்திய மா எருத்து இரலை'¹⁰⁹ எனும் பாடலடி உணர்த்துகிறது. செழும்பயிறு¹¹⁰, கொள்ளொடு பயறு¹¹¹ ஆகிய பயறு வகையும் வால் அவிழ் மிதவை¹¹², சோறு வாக்கிய கொழுங்கஞ்சி¹¹³ ஆகிய கஞ்சியும் மக்களுக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டுள்ளன.

யாமரமும் மூங்கிலின் முளையும் யானைக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டமையை, யாஅம்¹¹⁴, முற்றா மூங்கில் முளை தருபூட்டும்¹¹⁵ எனும் தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன.

இருப்பை மலரும் புற்றாஞ்சோறும் கரடிக்குரிய உணவாகப் பயன்பட்டமையை, இருப்பை¹¹⁶, தீம்புழல்¹¹⁷, நெடுஞ்செம் புற்றத்து ஒடுங்கிரை முனையில்¹¹⁸, குரும்பி¹¹⁹ எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் ஆளி என்னும் விலங்கிற்கு யானைக் கொம்பின் குருத்து உணவாகப் பயன்பட்டமையை, 'ஏந்தல் வெண்கோடு வாங்கிக் குருத்தருந்தும்'¹²⁰ எனும் பாடலடிமூலம் அறியலாம்.

அரிசி

அரிசி உணவாகப் பயன்பட்டமையை, பண்ணை வெண்பழத் தரிசி¹²¹, வெண் காழ்¹²², வால் அரிசி¹²³ எனும் தொடர்கள் உணர்த்துகின்றன.

மீன்

மக்களுக்குரிய உணவாக மீன் பயன்பட்டமையை 'கடல் இறவின் குடு தின்றும்'¹²⁴, மீன் தடித்து, விடக்கு அறுத்து¹²⁵ எனும் பாடலடிகளாலும்

கூழ் உணவாகப் பயன்பட்டமையை 'கூழுடை'¹²⁶ எனும் தொடராலும் அறியலாம்.

உணவு எனும் பொருள்தரும் பெயர்கள்

பொன்புரை கவழம்¹²⁷, சிதலைத் தோடு¹²⁸, வன்கரைப் பெய்த வல்சியன்¹²⁹, கொழும்பல் திற்றி¹³⁰, சில்லுணாத் தந்த சீறார்ப் பெண்டிர்¹³¹, சிறுபுல் லுணவு¹³² எனும் தொடர்கள் பொது நிலையில் உணவு எனும் பொருளை உணர்த்தும் விதமாக பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.

3. மா (விலங்கு)

இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்குரிய விலங்காக வலியழிந்த யானை, வலியழிந்த புலி, வலியழிந்த செந்நாய் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய விலங்குகள் பாலைத்திணையில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன.

யானை

பொதுநிலையில் யானையை உணர்த்தும் தொடர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள விதம் பின்வருமாறு.

யானை இனநிரை¹³³, வினைவல் யானை¹³⁴, பூநுதல் யானை¹³⁵, நெடுநல் யானை¹³⁶, கான யானை¹³⁷, உரற்கால் யானை¹³⁸, உயங்கு நடைச் சிறுகண்¹³⁹, புலம்தேர் யானை¹⁴⁰, யானை கைம்மடித்து உயவும்¹⁴², யானை¹⁴³, சிறுகண் யானை¹⁴⁴, பிணர்ப் பெருங்கை யானை¹⁴⁵, பல்பொறிச் சிறுகண் யானை¹⁴⁶, வுயவல் யானை¹⁴⁷, ஒல்கிய எழில் வேழம்¹⁴⁸, உடியடிக் கயந்தலை¹⁴⁹, உடம்புயங் கியானை¹⁵⁰, மருப்பிற் கைம்மா¹⁵¹, விடுமருப் பியானை¹⁵², இனங்காக்கு மெழில் வேழம்¹⁵³, மராஅயானை¹⁵⁴, வெண்கோட்டி யானை¹⁵⁵, கொம்மை வாடிய இயவுள் யானை¹⁵⁶, மையல்

வேழத்து இனம்¹⁵⁷, பெருங்கை யானை¹⁵⁸, கடுங்கண் யானை¹⁵⁹, கடாஅம் மாறிய யானை¹⁶⁰, புண்கூர் யானை¹⁶¹, மலைமருள் யானை¹⁶², பைங்கண் யானை¹⁶³, உயங்கல் யானை¹⁶⁴, வினைநவில் யானை¹⁶⁵, மாஅல் யானை¹⁶⁶, கன்றுடைப் பெருநிரை¹⁶⁷, அழல்பொழி யானை¹⁶⁸, ஊனில் யானை¹⁶⁹, நனைகவுள் கான யானை¹⁷⁰, கொலைவல் யானை¹⁷¹, செந்நுதல் யானை¹⁷², வலியோடு உரவுக்களிறு¹⁷³, உரவுச்சின வேழம்¹⁷⁴, பசித்த யானை¹⁷⁵, ஆட்கொல் யானை¹⁷⁶, தடமருப் பியானை¹⁷⁷, பணைத்தாள் யானை¹⁷⁸, அண்ணல் யானை¹⁷⁹, வேழத்து¹⁸⁰, கைவல் யானை¹⁸¹, பெரிய ஓடை யானை¹⁸², பெருநல் யானை¹⁸³ என யானை பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளது.

ஆண் யானை

ஆண் யானை பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பல நிலைகளில் பயின்று வந்துள்ளது.

வரிநுதல் யானை¹⁸⁴, வெண்கோட்டி யானை¹⁸⁵, களிறு¹⁸⁶, கதனடங் கியானை¹⁸⁷, பைங்கண் யானை¹⁸⁸, கந்துபிணி யானை¹⁸⁹, கொல்களிற்று ஒருத்தல்¹⁹⁰, கடுஞ்சின முன்பல் களிறு¹⁹¹, கடுநடை ஒருத்தல்¹⁹², பெருங்களிறு¹⁹³, கயவாய் மாரியானை¹⁹⁴, ஏந்து கோட்டு யானை¹⁹⁵, உயர்மருப்பு ஒருத்தல்¹⁹⁶, பெருங்கை யானை¹⁹⁷, தடக்கை வேழம்¹⁹⁸, வயக்களிறு¹⁹⁹, ஒங்கு மருப்பு யானை²⁰⁰, மழகளிறு²⁰¹, பெருங்கை வேழம்²⁰², ஏந்தல்²⁰³, இலங்கு மருப்பு யானை²⁰⁴, தடமருப்பு யானை²⁰⁵, பெருங்களிறு²⁰⁶, கடுங்கண் யானை²⁰⁷, அண்ணல் யானை²⁰⁸, உயர்கோட்டு ஒருத்தல்²⁰⁹, களிறற்றொருத்தல்²¹⁰, வறிதுயங் கோய் களிறு²¹¹, பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிறு²¹², பெருங்களிறற்றினம்²¹³, இனம்பிரி யொருத்தல்²¹⁴, இருங்களிற் றினநிரை²¹⁵, இடம்படின வீழ்களிறு²¹⁶, களிறே²¹⁷, வயக்களிறு²¹⁸, ஒருத்தல்²¹⁹, களிறறில்²²⁰, கோடுழு களிறற்றின்²²¹,

ஓய் களிநெடுத்த²²², வயக் களிறு²²³, வேழம்²²⁴, கடாஅ யானை²²⁵, நீடு மருப்பு ஒருத்தல்²²⁶, முழு வலியொருத்தல்²²⁷, பெருங்களிற் றினநிறை²²⁸, வீழ்பிடி கெடுத்த நெடுந்நாள் யானை²²⁹, கடாஅ வான்மருப் பசைத்தல் செல்லாது யானை²³⁰ என ஆண் யானையின் வீரத்தையும் அதனது அன்பையும் உடல் மெலிவையும் குறிப்பதாக மேற்கண்டவாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெண் யானை

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பெண் யானையைக் குறிக்கும் பெயர்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

அஞ்சுபிடி²³¹, கடுநடை யானை²³², வள்ளுகிர்ப்பிடி²³³, கயந்தலை மடப்பிடி²³⁴, துஞ்சுபிடி²³⁵, உயவல் யானை²³⁶, பிடி²³⁷, மடப்பிடி²³⁸, பசிப்பிடி²³⁹, பிடிபசி²⁴⁰, அமர்துணை²⁴¹, சிறுபிடி²⁴², என்றூழ் உழந்த புன்றலை மடப்பிடி²⁴³, கன்றுடை மடப்பிடி²⁴⁴, சிறுகண் இரும்பிடி²⁴⁵, வயவுப்பிடி இனத்தின்²⁴⁶, கவியுகிர் மடப்பிடி²⁴⁷, செறிநடைப் பிடி²⁴⁸, இரும்பிடி²⁴⁹, இன்றுணை²⁵⁰, புன்றலை மடப்பிடி²⁵¹ என பெண் யானையைக் குறித்து பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பெயர்கள் பெண் யானையின் பசி வருத்தத்தையும், மெலிவையும் அதனது அஞ்சுகின்ற தன்மையையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

புலி

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு புலியைக் குறித்த பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

புலி²⁵², கோளுகிர்ப் பூம்பொறி உழுவை²⁵³, இரும்புலி²⁵⁴, கொடுவரி இரும்புலி²⁵⁵, கோட்புலி²⁵⁶, வயமா²⁵⁷, புலவுப் புலி²⁵⁸, மதர்புலி²⁵⁹, உழுவை²⁶⁰,

அடுபுலி²⁶¹, மறப்புலி²⁶², கயவாய் வேங்கை²⁶³, வாள்வரி வயப்புலி²⁶⁴, வாள்வரி உழுவை²⁶⁵, வயப்புலி²⁶⁶, இரும்புலி வேங்கை²⁶⁷, கொடுவரிப் புலி²⁶⁸, வேங்கை²⁶⁹, உறுபுலி²⁷⁰ என வீரமும், மெலிவும் வருத்தமும் உடையதாகப் புலி பாடல்களில் காட்சிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

ஆண் புலி

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் ஆண்புலியை உணர்த்தும் வகையில் பெயர்கள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

புலி²⁷¹, இரும்புலிக் கோள்வல்²⁷², ஏற்றையொடு²⁷³, மிகுவலி இரும்புலிப் பகுவாய் ஏற்றை²⁷⁴, உழுவைப் போழ்வாய் ஏற்றை²⁷⁵, இருங்கேழ் ஏற்றை²⁷⁶ என ஆண் புலியைக் குறிக்கும் சொற்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெண் புலி

பெண் புலியைக் குறித்த பெயர்கள் பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஈன்றுகான் மடிந்த பிணவு²⁷⁷, புன்தலை மடப்பிடி²⁷⁸, வள்ளுகிர்ப் பிணவின்²⁷⁹, குருளை²⁸⁰, பிணவு பசி²⁸¹, பேழ் வாய்ப்பிணவு²⁸², உண்ணாப் பிணவின்²⁸³ என பெண்புலியின் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் அதனைப் பற்றிய பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

செந்நாய்

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் செந்நாய் குறித்த பெயர்கள் பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஓய்பசிச் செந்நாய்²⁸⁴, பசியட முடங்கிய பைங்கண் செந்நாய்²⁸⁵, வேட்டச் செந்நாய்²⁸⁶, வள் எயிற்றுச் செந்நாய்²⁸⁷, திண்நிலை எயிற்ற செந்நாய்²⁸⁸, செந்நாய்²⁸⁹ என வருத்தம், மெலிவு போன்ற அதன் தன்மைக்கேற்ப பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

ஆண் செந்நாய்

ஆண் செந்நாயை உணர்த்தும் பெயர்கள் பாடல்களில் பின்வருமாறு பயின்று வந்துள்ளன. மாயா வேட்டம் போகிய கணவன்²⁹⁰, செந்நாயேற்றை²⁹¹, கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நாயேற்றை²⁹², பைங்கண் செந்நாய் ஏற்றை²⁹³, கேழல் அட்ட நல்கோள் செந்நாய் ஏற்றை²⁹⁴ என ஆண் செந்நாய் குறித்த பெயர்கள் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பிற விலங்குகள்

மான்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மான் எனும் விலங்கு பின்வரும் பெயர்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

உழை²⁹⁵, மான்²⁹⁶, மரையினம்²⁹⁷, மடமான்²⁹⁸, மானோக்கின்²⁹⁹, நானுயிர் நவ்வி³⁰⁰, மடமான் அசாஇனம்³⁰¹, மடவரை³⁰², மையின் மானினம்³⁰³, மரை³⁰⁴, உழைமான் அம்பிணை³⁰⁵, கெடுமான் இனநிரை³⁰⁶, உழைமான் இனநிரை³⁰⁷, மா³⁰⁸, முதுமான்³⁰⁹, மடமரை³¹⁰ என மேற்காணும் பெயர்களில் மான் எனும் விலங்கு பாடல்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஆண் மான்

ஆண் மானை உணர்த்தும் வகையில் அதனைக் குறித்த தொடர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு இடம் பெற்றுள்ளன.

மாஎருத்து இரலை³¹¹, முதுகலை³¹², இரலை³¹³, மான் ஏறு³¹⁴, திரிமருப்பு இரலை அண்ணல் நல்ஏறு³¹⁵, கவைக்கோட்டு முதுகலை³¹⁶, கலை³¹⁷, திரிமருப்பேறொடு³¹⁸, இன்சிலை ஏறு³¹⁹, மேய்கலை³²⁰, மதவு நடை அண்ணல் இரலை³²¹, கணக்கலை³²², இருங்கேழ் இரலை³²³, வெருளேறு³²⁴, திரிமருப்பு இரலை³²⁵, உழைமான்³²⁶, கலைமான்³²⁷, புகருழை யொருத்தல்³²⁸, தணிமுதிர் பெருங்கலை³²⁹, மரையேறு³³⁰, ஏறு³³¹, எழிற்கலை³³², அறுகோட்டு இரலை³³³ என ஆண் மானை உணர்த்தும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெண் மான்

பெண் மானை உணர்த்தும் வகையில் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

கலை யொழிபிணை³³⁴, மடப்பிணை³³⁵, உழைமான் அம்பிணை³³⁶, துணை³³⁷, பிணை³³⁸, அரிமடப்பிணை³³⁹, மடமானம்பிணை மறியொடு திரங்க³⁴⁰, மறியுடை மான்பிணை³⁴¹, நெடுமா³⁴², மான்பிணை³⁴³, வருந்திய மடப்பிணை³⁴⁴, இரலை³⁴⁵, நவ்வி³⁴⁶, உயங்கு நடை மடப்பிணை³⁴⁷, வீழ்துணை³⁴⁸ என பெண் மானைக் குறிக்கும் பெயர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பசு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பசு எனும் விலங்கு பின்வருமாறு இடம் பெற்றுள்ளது.

உயங்கு மரை³⁴⁹, ஆ³⁵⁰, ஈற்று ஆ³⁵¹, நல்லான்³⁵², குரால்ஆன்³⁵³, கன்றில் ஓர் ஆ³⁵⁴, மடக்கண் வரையா³⁵⁵, மரையா³⁵⁶, துளங்கு நடை மரையா³⁵⁷, ஆதொழு அறுத்தென³⁵⁸, கறவை³⁵⁹, கொழுப்பா³⁶⁰, நாளா³⁶¹,

பயனிரை³⁶², எருமை நல்ஆ³⁶³, ஏறுடைப் பெருநிரை³⁶⁴, இனநிரை³⁶⁵, பல்ஆ³⁶⁶, நாகா³⁶⁷, வடாஅது³⁶⁸, கன்றுடைப் பெருநிரை³⁶⁹, ஏறுடை இனநிரை³⁷⁰, ஏறு உடை ஆயத்து³⁷¹, ஓரா³⁷², நல்லான்³⁷³, நிரை³⁷⁴, பெருநிரை³⁷⁵ எனப் பசு பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

நரி

நரி எனும் விலங்கு பாலைத்திணைப் பாடல்களில் வருந்திக் காணப்படுகின்ற நிலையில், உறுபசிக் குறுநரி³⁷⁶, நிணம்புரி முதுநரி³⁷⁷, தொல்பசி முதுநரி³⁷⁸, நரி யேற்றை³⁷⁹, கண நரி³⁸⁰, அழல்வாய் ஓரி³⁸¹ எனப் பலவாறு பயின்று வந்துள்ளது.

கன்று

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் கன்று என்பது பெரும்பான்மை யானைக் கன்றினைக் குறித்தும் சிலவிடங்களில் மான் கன்றினைக் குறிப்பதாகவும் இடம் பெற்றுள்ளது.

கன்று³⁸², கயந்தலைக் குழவி³⁸³, கன்றொடு³⁸⁴, மறி³⁸⁵, குழவி³⁸⁶, களிற்றுக் கன்றொழித்த³⁸⁷, நடைமெலிந் தொழிந்த சேட்படர் கன்றின்³⁸⁸, செவ்வாய்க் குழவி³⁸⁹, கன்றுர்பு³⁹⁰, கயந்தலைக் குழவி³⁹¹ என கன்றைக் குறிக்கும் சொற்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

குட்டி

புலிக்குட்டி, மான்குட்டி, செம்மறியாட்டுக் குட்டி என மேற்கூறிய விலங்குகளின் குட்டிகளைக் குறிப்பதாகக் கீழ்காணும் சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெருந்தலைக் குருளை³⁹², மறப்புலிக் குருளை³⁹³, சிறுவரிக் குருளை³⁹⁴, கொடுவரிக் குருளை³⁹⁵ ஆகியன புலிக்குட்டியை உணர்த்தியும் மான் குட்டியை உணர்த்தும் வகையில் நவ்வி நான்மறி³⁹⁶, மறி³⁹⁷ எனும் சொற்களும் செம்மறியாட்டுக் குட்டியைக் குறிக்கும் விதமாக 'துருஉ'³⁹⁸ எனும் சொல்லும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

குதிரை

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் குதிரை எனும் விலங்கு பின்வரும் சொற்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

கடுமான்³⁹⁹, கடுமா⁴⁰⁰, பாய் திண்டேர்⁴⁰¹, துணைபரி⁴⁰², பிரியுடை நன்மான்⁴⁰³, வினைபரி⁴⁰⁴, புரவி⁴⁰⁵, இவுளி⁴⁰⁶ என அதன் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் குதிரை எனும் விலங்கு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

நாய்

முடுகு விசைக் கதநாய்⁴⁰⁷, நாய்⁴⁰⁸, கூர் உகிர் ஞமலி⁴⁰⁹ எனும் பெயர்களில் நாயும் ஈரம்பிணவு⁴¹⁰, ஈன்றிளைப்பட்ட மென்புனிற் றம்பிணவு⁴¹¹ எனப் பெண் நாயும் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும், 'பிணவொடு⁴¹², ஊனசைப் பிணவின்⁴¹³, வயவுறு பிணவிற்கு⁴¹⁴ எனப் பெண் செந்நாயும் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஆண் கரடி

எண்கின் பருஉ மயிர் ஏற்றை⁴¹⁵, வண்கை யெண்கின்⁴¹⁶, உளியம்⁴¹⁷, ஈனல் எண்கின் இருங்கிளை⁴¹⁸, கோள்வல் ஏற்றை⁴¹⁹, பெருங்கை எண்கின்⁴²⁰, பெருங்கை எண்கின் பேழ்வாய் ஏற்றை⁴²¹, இருங்கிளை எண்கின் அழல்வாய் ஏற்றை⁴²², பிள்ளை எண்கின்⁴²³, மயிர்க்கால்

எண்கின்⁴²⁴, குருளை யெண்கின்⁴²⁵, பெருங்கை எண்கினம்⁴²⁶, ஈனல் எண்கின்⁴²⁷ என ஆண்கரடியை உணர்த்தும் பெயர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

எருமை மாடு

காரான்⁴²⁸, தடமருப் பெருமை⁴²⁹, மை⁴³⁰ என எருமை மாட்டினைக் குறிக்கும் பெயர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

எருது

கண்ணி மருப்பின் அண்ணல் நல்ஏறு⁴³¹, எருத்து⁴³², எருதொடு வதியும்⁴³³, ஏற்றினம்⁴³⁴, கயமண்டு பகட்டிற்⁴³⁵, சவல⁴³⁶, திருந்து பகட்டியம்பும்⁴³⁷, எழிலேறு⁴³⁸, மழவிடை⁴³⁹, துளங்கிமில் நல்லேறு⁴⁴⁰, மூதேறு⁴⁴¹, பகட்டு எருத்தின்⁴⁴² என எருதினைக் குறித்த பெயர்கள் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

குரங்கு

கடுவன்⁴⁴³, முசுக்கலை⁴⁴⁴ ஆகியன ஆண் குரங்கினையும் பார்ப்புடை மந்தி⁴⁴⁵, மந்தியுயங்க⁴⁴⁶, செம்முக மந்தி⁴⁴⁷ ஆகியன பெண் குரங்கையும் குறிப்பதாகப் பாடல்களில் சொற்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பன்றி

முளமா⁴⁴⁸, எய்⁴⁴⁹ ஆகியன முட்பன்றியையும் கேழல்⁴⁵⁰, பன்றி⁴⁵¹, பறழ்ப்பன்றி⁴⁵² ஆகியன பன்றியையும் குருளைப் பன்றி⁴⁵³, இரியற்⁴⁵⁴ ஆகியன பெண் பன்றியையும் குறிப்பதாகப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பூனை

வெருகிருள் நோக்கி⁴⁵⁵, வெருக்கடி யன்ன⁴⁵⁶, வெருகின்⁴⁵⁷, வெருகின் பைங்கண் ஏற்றை⁴⁵⁸, ஊனசைப் பிணவின்⁴⁵⁹ என பூனையை உணர்த்தும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

சிங்கம், செம்மறிக்கிடாய்

விலங்குமான் குரல்⁴⁶⁰, அரிமான்⁴⁶¹ ஆகியன சிங்கத்தையும் தகர்⁴⁶², மேழகத் தகரொடு⁴⁶³ ஆகியன செம்மறிக்கிடாயையும் உணர்த்துகின்றன.

ஒட்டகம்

பாலை நிலத்திற்குரிய விலங்காகக் கருதப்படும் ஒட்டகம் அகநானூற்றில் 'கடுங்கால் ஒட்டகத் தல்குபசி⁴⁶⁴ எனும் பாடலடியின் மூலம் ஓர் இடத்தில் மட்டும் பயின்று வந்துள்ளது.

கழுதை

கணநிரை⁴⁶⁵, நெடுஞ்செவிக் கழுதைக் குறுகால் ஏற்றை⁴⁶⁶ எனக் கழுதை அகநானூற்றின் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

4. மரம்

பாலைத் திணைக்குரிய மரமாக இளம்பூரணர் பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் அவர் குறிப்பிடும் மரங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வரும் விதம் பின்வருமாறு.

இருப்பை மரம்

கான இருப்பை⁴⁶⁷, அத்த இருப்பை⁴⁶⁸, இருப்பை⁴⁶⁹, கருங்கோட்டு இருப்பை⁴⁷⁰, செங்குழை இருப்பை⁴⁷¹ என இருப்பை மரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

கள்ளி மரம்

காய்விடு கள்ளி⁴⁷², பொரிகாற் கள்ளி⁴⁷³ என கள்ளிமரம் பாலைத் திணைப்பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பாலைத்திணையில் இடம் பெற்றுள்ள மரங்கள்

ஓமை மரம்

ஓமை⁴⁷⁴, புல்லிலை ஓமை⁴⁷⁵, முடத்தாள் ஓமை⁴⁷⁶, உதைத்த ஓமை⁴⁷⁷, பொரிதாள் ஓமை⁴⁷⁸, முளிசினை ஓமை⁴⁷⁹, புல்லரை ஓமை⁴⁸⁰, அலறுதலை யோமை⁴⁸¹, கருங்கால் ஓமை⁴⁸², பாறுதலை ஓமை⁴⁸³, கவர்முதல் ஓமை⁴⁸⁴ என ஓமை மரத்தின் தன்மையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் அம்மரத்தின் பெயர் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இலவ மரம்

அரை இலவத்து⁴⁸⁵, முள்ளரை இலவத்⁴⁸⁶, இலையில மலர்ந்த வோங்குநிலை யிலவ⁴⁸⁷, வெள்ளோத்திரத்து⁴⁸⁸, எரிப்பூ விலவத்⁴⁸⁹, இலவமு⁴⁹⁰, இலை இல மலர்ந்த இலவமொடு⁴⁹¹, இலவத்து⁴⁹² என இலவ மரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

யாமரம்

நெடு நிலை யாஅம்⁴⁹³, யா⁴⁹⁴, மென்சினை யாஅம்⁴⁹⁵, யாஅத்து⁴⁹⁶, கருங்கால் யாத்து⁴⁹⁷, மண்ணரை யாஅத்⁴⁹⁸, நெடுந்தாளியாத்து⁴⁹⁹, இருஞ்சினை மாஅத்⁵⁰⁰, கொடுந்தாள் யாமை⁵⁰¹, இருங்கால்யா⁵⁰², அரைசேர்யா⁵⁰³ என யாமரம் அதன் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கோங்க மரம்

பல்பூங் கோங்கம்⁵⁰⁴, தணிநிலைக் கோங்கம்⁵⁰⁵, வண்சினைக் கோங்கின்⁵⁰⁶, கோங்கின்⁵⁰⁷, தெரியிணர்க் கோங்கின்⁵⁰⁸ எனக் கோங்க மரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

மாமரம்

மாஅத்து⁵⁰⁹, மாச்சினை⁵¹⁰, பைங்கால் மாஅத்து⁵¹¹, வண்டளிர் மாஅத்து⁵¹², நெடுங்கால் மாத்து⁵¹³, நெடுங்கால் மா⁵¹⁴, தேம்பாய் மாஅத்⁵¹⁵, மாவும்⁵¹⁶, இனமா⁵¹⁷ என மாமரம் அதன் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

மராமரம்

செங்கால் மராஅத்து⁵¹⁸, கருங்கான் மராஅத்து⁵¹⁹, செங்கான் மராஅத்த⁵²⁰, மராஅத்து⁵²¹, மரவந்தழீஇ⁵²², புல்விலை மராஅத்த⁵²³ என மராமரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பனைமரம்

பனை⁵²⁴, இரும்பனம்⁵²⁵, போந்தை⁵²⁶, பெண்ணை⁵²⁷, வெளிற்றுப்பனை⁵²⁸, இரும்பனை⁵²⁹ என பனைமரம் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வெண்கடப்ப மரம்

வலஞ்சுரி மராஅத்து⁵³⁰, மராஅம்⁵³¹, இணர்சேர்ந்த மராஅமும்⁵³², கருங்கால் மராஅத்து⁵³³, மராஅத்து⁵³⁴ என வெண்கடப்ப மரம் அதன் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஞெமை மரம்

ஞெமை⁵³⁵, அலந்தலை ஞெமையத்து⁵³⁶, அலந்தலை ஞெமை⁵³⁷, வெண்ணெமை⁵³⁸, திருந்தரை ஞெமை⁵³⁹ என ஞெமை மரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

வாகை மரம்

உழிஞ்சில்⁵⁴⁰, குமரி வாகை⁵⁴¹, அத்த வாகை⁵⁴², குடாஅது இரும்பொன் வாகைப் பெருந்துறை⁵⁴³ என வாகைமரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

உகாய் மரம்

உகாய்⁵⁴⁴, புல்அரை உகாய்⁵⁴⁵, உகாய்⁵⁴⁶ என உகாய் மரம் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

நெல்லி மரம்

சிறியிலை நெல்லி⁵⁴⁷, நெல்லி⁵⁴⁸, சுவைக்காய் நெல்லி⁵⁴⁹ என நெல்லிமரம் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பலா மரம்

முடமுதிர் பலவின்⁵⁵⁰, அகல் இலைப் பலவின்⁵⁵¹, பலவின்⁵⁵², செவ்வேர்ப் பலவின்⁵⁵³, பலவு⁵⁵⁴, தீஞ்சுளைப் பலவின்⁵⁵⁵, பசும்பலப் பலவின்⁵⁵⁶ எனப் பலாமரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

வேங்கை மரம்

பொன்னென வேங்கை⁵⁵⁷, நெடுந்தாள் வேங்கை⁵⁵⁸, பராரை⁵⁵⁹, வேங்கை⁵⁶⁰, கருங்கால் வேங்கை⁵⁶¹, கல்சேர் வேங்கை⁵⁶², பொரியரை

வேங்கை⁵⁶³ என வேங்கைமரம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

குரா மரம்

குறுநிலைக் குரவின்⁵⁶⁴, குரவு⁵⁶⁵, நறும்பூங் குரவின்⁵⁶⁶, குரவ⁵⁶⁷, அரும்பு முதிர் குரவின்⁵⁶⁸ எனக் குரா மரம் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

ஆல மரம்

ஆல நீழல்⁵⁶⁹, கனிய வாலம்⁵⁷⁰, பொரியரை ஆலத்து⁵⁷¹, ஆலத் தல்குசினை⁵⁷², அத்த ஆலத்து⁵⁷³ என ஆலமரம் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

வேப்ப மரம்

வேம்பின்⁵⁷⁴, புன்கால் சிறியிலை⁵⁷⁵, தெய்வஞ் சேர்ந்த பராரை வேம்பிற்⁵⁷⁶ என வேப்பமரம் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

வேல மரம்

காழ் வேலம்⁵⁷⁷, சிறியிலை வேலத்⁵⁷⁸, புன்தலை யுலவை⁵⁷⁹ என வேலமரத்தின் தன்மையை உணர்த்தும் சொற்கள் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

தேக்கு மரம்

புகரரைத் தேக்கின்⁵⁸⁰, தேக்கமல் அடுக்கத்து⁵⁸¹, தேக்கமல் சோலை⁵⁸², தேக்கின்⁵⁸³ என தேக்குமரம் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பிற மரங்களும் மரப்பெயர்களும்

ஈந்தின்⁵⁸⁴, பைங்குளை ஈந்தின்⁵⁸⁵ என்பன ஈந்த மரத்தையும் முருக்கின்⁵⁸⁶, செம்முகை முருக்கின்⁵⁸⁷ என்பன செம்முருக்க மரத்தையும் 'புழற்காய்க் கொன்றை⁵⁸⁸, ஒள்ளிணர்க் கொன்றை⁵⁸⁹ என்பன கொன்றை மரத்தையும் குமிழ் தலை⁵⁹⁰, குமிழின்⁵⁹¹ என்பன குமிழ் மரத்தையும் அஞ்சினைப் பாதிரி⁵⁹², பாதிரி⁵⁹³ என்பன பாதிரி மரத்தையும் 'பொரிப்பூம் புன்கின்⁵⁹⁴, நன்னர் மெல்லிணர்ப் புன்னை⁵⁹⁵ என்பன புன்க மரத்தையும் காஞ்சி⁵⁹⁶, குறுங்காற் காஞ்சி⁵⁹⁷ என்பன காஞ்சி மரத்தையும் மனையிள நொச்சி⁵⁹⁸, நொச்சி⁵⁹⁹ என்பன நொச்சி மரத்தையும் மருத மரனிழல்⁶⁰⁰, மருது⁶⁰¹ என்பன மருத மரத்தையும் உணர்த்துவதாய் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

மேலும் மரஞ்செல⁶⁰², நனைப் பசங் குருந்தின்⁶⁰³ ஆகியன குருந்த மரத்தையும் தீங்குலை வாழை⁶⁰⁴, குலைவாழை⁶⁰⁵ என்பன வாழை மரத்தையும் வற்றல் மரத்த⁶⁰⁶, வறன் மரத்த⁶⁰⁷ ஆகியன வற்றல் மரத்தையும் உணர்த்துகின்றன.

சிறியிலைச் சந்தின்⁶⁰⁸ என்பது சந்தன மரத்தையும் நெடும்பொரி விளவின்⁶⁰⁹ என்பது விளாமரத்தையும் புல்லரை இரத்தி⁶¹⁰ என்பது இலந்தை மரத்தையும் இற்றி⁶¹¹ என்பது இச்சி மரத்தையும் தாளம் போந்தை⁶¹² என்பது தாளிப் பனையையும் உடை⁶¹³ என்பது உடை மரத்தையும் காலெறு⁶¹⁴ என்பது எறும்பு மரத்தையும் இருஞ்சினைக் கருங்கா னுணவம்⁶¹⁵ என்பது நுணா மரத்தையும் சிலை⁶¹⁶ என்பது சிலை மரத்தையும் 'செருந்தியும்'⁶¹⁷ என்பது செருந்தி மரத்தையும் 'கஞலிய ஞாழலும்'⁶¹⁸ என்பது ஞாழல் மரத்தையும் 'இகணை'⁶¹⁹ என்பது இகணை மரத்தையும் பிடவ⁶²⁰ என்பது பிடவ மரத்தையும் விட்டம்⁶²¹ என்பது விட்ட மரத்தையும் கணைக்கால்⁶²² என்பது

கமுக மரத்தையும் 'கோள் தெங்கின்'⁶²³ என்பது தென்னை மரத்தையும் காய்க் கமுகின்⁶²⁴ என்பது பாக்கு மரத்தையும் உணர்த்துவதாய் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

மரத்தின் தன்மையைக் குறித்து இடம் பெற்ற பெயர்கள்

அழல் கவர் மரத்த⁶²⁵, மாசில் மரத்த⁶²⁶, புள்ளியம் பொதும்பில்⁶²⁷, அம்மரத் தணிசெல வாடி⁶²⁸, மாணிழ லிலவாண்டை மரமென⁶²⁹, இணரூழ்த்த மரத்தொடும்⁶³⁰, கரிபொய்த்தான் கீழிருந்த மரம்⁶³¹, மரனூழ்ப்ப⁶³², நிழல் தேய்ந் துலறிய மரத்த⁶³³, மரந்தலை⁶³⁴, மரனும்⁶³⁵, பொத்துடை மரத்த⁶³⁶, கரிமரங்⁶³⁷, மரனோங் கியவின்⁶³⁸, புலர்சினை மரத்த⁶³⁹ என மரத்தின் தன்மையைக் குறிக்கும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

5. புள் (பறவை)

பாலைத்திணைக்குரிய பறவைகளாக இளம்பூரணர் எருவை, பருந்து ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். அத்தகைய பறவையினங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பயின்று வந்துள்ளன.

எருவைச் சேவல்

எருவைச்சேவல்⁶⁴⁰, செஞ்செவி எருவை⁶⁴¹, பெருந்தலை யெருவை⁶⁴², எருவை⁶⁴³, கூர்நுதிச் செவ்வாய் எருவைச் சேவல்⁶⁴⁴, இனந்தீர் எருவை⁶⁴⁵, நெய்த்தோ ரன்ன செவிய வெருவை⁶⁴⁶ என எருவை பாலைத்திணைப் பாடல்களில் அதன் தோற்றத்தன்மையைப் புலப்படுத்தும் விதமாக அமைந்துள்ளது.

பருந்து

ஈன் பருந்து⁶⁴⁷, பருந்துபட⁶⁴⁸, பொறிய முதுபாறு⁶⁴⁹, இனம்தீர் பருந்தின்⁶⁵⁰, பருந்து⁶⁵¹, உலறுதலைப் பருந்து⁶⁵², வெண்தலைப் பருந்து⁶⁵³, பாறு⁶⁵⁴, பருந்தின்⁶⁵⁵ என பருந்தை உணர்த்தும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பெண் பருந்து

உளிவாய்ப் பேடை⁶⁵⁶, கொடுவாய் பேடை⁶⁵⁷, வளைவாய்ப்பேடை⁶⁵⁸, பெடை⁶⁵⁹, பருந்தின் வான்கண் பேடை⁶⁶⁰, வல்வாய்ப்பேடை⁶⁶¹ எனப் பெண் பருந்தினைக் குறித்த பெயர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பருந்தின் சேவல்

பருந்தின் கோள்வல் சேவல்⁶⁶², துணைப்ப⁶⁶³, வளைவாய்ப் பருந்தின் வள்ளுகிர்ச் சேவல்⁶⁶⁴ என பருந்தின் சேவலைக் குறிக்கும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள பிற பறவையினங்கள்

குயில்

குயிலாலும்⁶⁶⁵, நுகர்குயில்⁶⁶⁶, செங்கண் இருங்குயில்⁶⁶⁷, புணர்குயில்⁶⁶⁸, பூங்கண் இருங்குயில்⁶⁶⁹, இருங்குயில்⁶⁷⁰, தூவி இருங்குயில்⁶⁷¹, மாக்குயிற்⁶⁷², நுகர் குயில்⁶⁷³, குயில்⁶⁷⁴ எனக் குயில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது. மேலும் சேவலொடு⁶⁷⁵ என்பது பாடலில் ஆண் குயிலை உணர்த்துவதாய் அமைந்துள்ளது.

புறா

புண்புறா⁶⁷⁶, வரிபுறப் புறவின்⁶⁷⁷, துணைப் புறவு⁶⁷⁸, புறவு⁶⁷⁹, மணிப்புறா⁶⁸⁰, துணைப்புறா⁶⁸¹, இரும்புறா⁶⁸², தூது உண்⁶⁸³, புறவொடு⁶⁸⁴ எனப் புறா பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பெண் புறா

வீழ்துணை⁶⁸⁵, புறவின் செங்கால் பேடை⁶⁸⁶, பெடை⁶⁸⁷, வயவு நடைப் பேடை⁶⁸⁸, புறவுப்பெடை⁶⁸⁹, குறுநடைப் பேடை⁶⁹⁰, துணை⁶⁹¹, செங்காற்பேடை⁶⁹², சிறுபுன் பெடை⁶⁹³, மணிகட் பேடை⁶⁹⁴, மடப்பேடை⁶⁹⁵ என்பன பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பெண்புறாவைக் குறிப்பதாய் அமைந்துள்ளன.

சேவற்புறா

புறவின் செங்கால் சேவல்⁶⁹⁶, புறவு⁶⁹⁷, இன்புறவு⁶⁹⁸, சேவல்⁶⁹⁹, கானப் புறவின் சேவல்⁷⁰⁰, செங்கால் சேவல்⁷⁰¹, எருத்திற்⁷⁰² என்பன சேவற்புறாவைக் குறிப்பதாய் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

மயில்

ஆடுமயில்⁷⁰³, எருத்தின் மஞ்ஞை⁷⁰⁴, மயிலடி⁷⁰⁵, மடமாத் தோகை⁷⁰⁶, மஞ்ஞை⁷⁰⁷, பீலித்தோகை⁷⁰⁸, மடமயில்⁷⁰⁹, ஆடியல் மடமயில்⁷¹⁰, களிமயில்⁷¹¹, கான மஞ்ஞை⁷¹², மயிலியல்⁷¹⁰, களிமயில்⁷¹¹, கான மஞ்ஞை⁷¹², மயிலியல்⁷¹³, மயில்⁷¹⁴ என மயில் எனும் பறவை பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பறவை

மணிவாழ் பாவை⁷¹⁵, கொடுஞ்சிறை⁷¹⁶, சிறுகுறும் பறவை⁷¹⁷, புள்⁷¹⁸, போகில்⁷¹⁹, புள்ளினம்⁷²⁰, நீந்துகுருகு⁷²¹, புல்லூறு எழாஅல்⁷²², வெண்குருகு⁷²³, வம்ப்புள்⁷²⁴, குருகினம்⁷²⁵ எனப் பறவையை உணர்த்தும் சொற்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. மேலும் ஆண்குரல்⁷²⁶ இரை வேட்டு எழுந்த சேவல்⁷²⁷ ஆகியன ஆண் பறவையை உணர்த்துவதாய் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. கணந்துள்⁷²⁸ என்பது கணந்துள் பறவையை உணர்த்துவதாய் பாடலில் அமைந்துள்ளது.

கிளி

கிள்ளை⁷²⁹, செந்தார்க்கிள்ளை⁷³⁰, கிளி⁷³¹, பைங்கிளி⁷³² எனும் பெயர்களில் கிளி எனும் பறவை பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

குருகு

இன்குரல் குருகின்⁷³³, குஞ்சரக் குரல குருகோடு⁷³⁴, பசங்கால் வெண்குருகு⁷³⁵ என குருகு எனும் பறவை பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

காக்கை

பலியுண் காக்கை⁷³⁶, தொகுவிரற் காக்கை⁷³⁷, கருங்கட் காக்கை⁷³⁸, சிறுகருங் காக்கை⁷³⁹, காக்கை⁷⁴⁰, மணிவாய்க் காக்கை⁷⁴¹, மணிக்கட் காக்கை⁷⁴² என காக்கை எனும் பறவை பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

வெளவால்

உழுந்த வாவல்⁷⁴³, கூர் உகிர்ப் பறவை⁷⁴⁴, வாவலுக்கு⁷⁴⁵ என வெளவால் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

ஆந்தை

குடிஞை⁷⁴⁶, கடுங்குரற் குடிஞை⁷⁴⁷, குடிஞைச் சேவல்⁷⁴⁸ எனப் பாடல்களில் ஆந்தை எனும் பறவை பயின்று வந்துள்ளது.

பிற பறவை இனங்கள்

அழல்போல் செவிய சேவல்⁷⁴⁹, கழுகு⁷⁵⁰ ஆகியன கழுகுச் சேவலையும் குருகும்⁷⁵¹, வெண்குருகு⁷⁵² ஆகியன நாரையையும் வார்சிறைக் குறுங்கான் மகன்றி லன்ன⁷⁵³, கூர்வாய் ஒரு தனி அன்றில்⁷⁵⁴ ஆகியன அகன்றிற் பறவையையும் செம்பூழ்ச் சேவல்⁷⁵⁵, காமர் சேவல்⁷⁵⁶ ஆகியன வானம்பாடிப் பறவைகளையும் உணர்த்துவதாய் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பைதல் வெண்குருகு⁷⁵⁹ என்பது கொக்கு எனும் பறவையையும் வங்கா⁷⁶⁰ என்பது வங்கா எனும் பறவையையும் செங்காற் பேடை⁷⁶¹ என்பது பெண் வங்காப் பறவையையும் வளைவாய்க் கூகை⁷⁶² என்பது கூகையையும் தும்பி⁷⁶³ என்பது தும்பியையும் வம்பப்புள்⁷⁶⁴ என்பது புதிய பறவையையும் உணர்த்துவதாய் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

6. பறை

பாலைத்திணைக்கு உரிய பறையாக இளம்பூரணர் ஆறலைப் பறை, சூறை கொண்ட பறை ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். பறை எனும் பொருளில் பின்வரும் இசைக்கருவிகள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பதலை⁷⁶⁵, பறைக்குரல்⁷⁶⁶, முழவின்⁷⁶⁷, கடுந்துடி⁷⁶⁸, வாசித்து வாங்கு பறை⁷⁶⁹, வள்ளுயிர் மாக்கிணை⁷⁷⁰, முழவு⁷⁷¹, முழவொடு⁷⁷² ஆகியன பறையை உணர்த்துவதாய் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பிற இசைக்கருவி

நல் யாழ் நரம்பு⁷⁷³, வயிரின்⁷⁷⁴, வயிரிடைப்பட்ட தெள்விளி⁷⁷⁵,
 நினையா மாக்கள் தீங்குழல்⁷⁷⁶, விளரி உதைத்துவிடு நரம்பின்⁷⁷⁷,
 கருங்கோட்டுச் சீறியாழ்⁷⁷⁸, ஆடு கொள் முரசின்⁷⁷⁹, பண்ணமை முரசின்⁷⁸⁰,
 கோடியர்⁷⁸¹, சிறுவெதிர்ந் தீங்குழற்⁷⁸², பறை⁷⁸³, முழவின்⁷⁸⁴, உருள் துடி⁷⁸⁵,
 துடி⁷⁸⁶, சேக்கோள்⁷⁸⁷, தண்ணுமை⁷⁸⁸, முழவின்⁷⁸⁹, நல் யாழ் நரம்பிசை⁷⁹⁰,
 துஞ்சா முழவின்⁷⁹¹, இன்னியம்⁷⁹², ஆய்க்குழற் பாணி⁷⁹³, அரிகோல்
 தெண்கினை⁷⁹⁴, இன்னிசை முரசம்⁷⁹⁵, விளரி நரம்பின் நயவரு சீறியாழ்⁷⁹⁶,
 சேக்கோள் தண்ணுமை⁷⁹⁷, பாடின றெண்கிணை⁷⁹⁸, குறு நெடுந்
 தூம்பொடு⁷⁹⁹, முழவு⁸⁰⁰, சில்லரி கறங்குஞ் சிறு பல்லியத் தொடு⁸⁰¹, ஊதும்
 நினையா மாக்கள் தீங்குழல்⁸⁰², உதைத்துவிடு நரம்பின்⁸⁰³, சிறுவெதிர்ந்
 தீங்குழற்⁸⁰⁴, குழல்⁸⁰⁵, யாழ்⁸⁰⁶, முரசு⁸⁰⁷, முழவொடு⁸⁰⁸, பறையறை⁸⁰⁹,
 பாண்யாழ்⁸¹⁰, சீறியாழ் நரம்பிசை⁸¹¹, நரம்பொடு⁸¹², கடுங்குரல் பம்பை⁸¹³,
 குழலிசை⁸¹⁴, வென்றுஎறி முரசின்⁸¹⁵, தண்ணுமைக் குரலே⁸¹⁶, குழலினு⁸¹⁷,
 நரம்பின் தீங்குரல் நிறுக்குங் குழல்⁸¹⁸, நரம்பு இசை⁸¹⁹, வயின்வயின்
 விளிப்ப⁸²⁰ என மரம், தோல், நரம்பு ஆகியவற்றால் உண்டான
 இசைக்கருவிகள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

7. செய்தி (தொழில்)

பாலைத்திணை மக்களுக்குரிய தொழிலாக இளம்பூரணர்
 ஆறலைத்தல் என்பதனைக் குறிப்பிடுகிறார். இத்தகைய தொழில் சங்க
 இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் ஆறலைக் கள்வர்க்கு உரியதாக
 கொள்ளையடித்தல், வழியில் செல்பவர்களைக் கொல்லுதல் எனும் பொருளில்
 கூட்டுண்ணும்⁸²¹, வம்ப மாக்கள்⁸²² எனும் தொடர்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மறவர் தொழில்

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள மறவர்கள் அம்பினால் பிற உயிர்களைக் கொல்லும் செயலைச் செய்பவர்களாகவும் வழிச்செல்வோரைக் கொல்லுபவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். மறவர்களின் தொழிலை, வடி நவில் அம்பின் வினையர்⁸²³, வழங்குநர்ச் செகுத்த⁸²⁴, இரவுக் குறும்பலற நூறி⁸²⁵, உயிர் செலப் பெயர்ப்பின்⁸²⁶, நாகா வீழ்த்து⁸²⁷, எழிலேறு கெண்டிப் புரைய⁸²⁸, கொலை வெங் கொள்கைக் கொடுத்தொழின் மறவர்⁸²⁹, வம்பலர் கலன் இலர் ஆயினுங் கொன்று⁸³⁰ என மறவர்களின் தொழிலைப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் காட்சிப் படுத்துகின்றன.

மக்கள் தொழில்

பொருளைப் பெற்று வருதல் தொடர்பாக பிரிந்து செல்லுதலையே மக்களின் தொழிலாக பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

ஆள்வினை⁸³¹, இறந்து செய்பொருளும்⁸³², ஆள்வினைப் பிரிந்தோர்⁸³³, காமர் பொருட்பிணி போகிய⁸³⁴, வினைவயிற் பிரிந்த⁸³⁵, செய்பொருட்கு அகன்ற⁸³⁶, சென்று வினை முடிமின்⁸³⁷, நில்லாப் பொருள்பிணிப் பிரிந்திசினோரே⁸³⁸, செய்பொருட்கு அகன்றனராயினும்⁸³⁹, அரும் பொருட்கு அகன்ற காதல்⁸⁴⁰, பொருள்வயின் யாரோ பிரிகிற்பவரே⁸⁴¹, அரும்பொருள் நிரம்பா ஆகலின், நீடலோ⁸⁴², செய்வினை⁸⁴³, பொருள்வயிற் பிரிவார்⁸⁴⁴ ஆள்வினை மருங்கில்⁸⁴⁵, நிலையாப் பொருட்பிணி⁸⁴⁶, பொருட்பிணிச் செலவே⁸⁴⁷, பொருள்வயிற் செல்வோய்⁸⁴⁸, வினை⁸⁴⁹ என மக்கள் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து செல்லுதலைத் தொழிலாகக் கொண்டனர் என்பதை பாலைத் திணைப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. மேலும் மக்களின் தொழிலாக வினைப்பூண்⁸⁵⁰ எனும் கம்மத் தொழிலையும்

எயினர்கள் கொல்லும் தொழிலையுடையவர்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கும் 'கொலைவல் லெயினர்'⁸⁵¹ எனும் தொடரும் உழவுத் தொழிலை உணர்த்தும் 'உலகு தொழில்'⁸⁵² எனும் தொடரும் பெண்கள் குரவைக் கூத்தாடும் தொழிலையுடையவர்கள் என்பதை உணர்த்தும் 'திருநுதன் மகளிர் குரவை அயரும்'⁸⁵³ எனும் பாடலடியும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

விலங்கின் தொழில்

புலி, யானை முதலான விலங்குகளின் தொழில் பிற உயிரினங்களைக் கொல்லுதலாகும். இதனை, வழங்குநர்ச் செகீஇய⁸⁵⁴, கோட்புலி⁸⁵⁵, ஆள் வீழ்த்துத் திரிதரும்⁸⁵⁶, கணமா தொலைச்சி⁸⁵⁷, மாநிலம் நெளியக் குத்தி⁸⁵⁸, இயங்குநர்ச் செகுக்கும்⁸⁵⁹, பெருங்களிறு தொலைச்சிய⁸⁶⁰ எனும் பாடலடிகள் மூலம் அறியலாம்.

8. பண்

பாலைத்திணைக்குரிய பண் பாலை என இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். அத்தகைய பாலைப்பண் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடலில் வல்லோன் தைவரும் வள்ளுயிர்ப் பாலை நரம்பார்த்தன்ன⁸⁶¹ எனும் அகநானூற்றுப் பாடலடியில் 'யாழ் வல்லோன் தரவும் நரம்பு இனிய இசை கொண்ட பாலைப்பண்ணை ஒலித்தா லொத்த'⁸⁶² எனும் பொருளில் பாலைப் பண்ணை உணர்த்துவதாய் ஓர் இடத்தில் மட்டும் பயின்று வந்துள்ளது.

9. பூ (மலர்)

பாலைத் திணைக்கு உரியதாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் மராம்பூ பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பயின்று வந்துள்ளது.

மராஅ⁸⁶³, மராஅம்⁸⁶⁴ என இரண்டு இடங்களில் மராம்பூ பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது. மராம்பூ என்பதைக் குறிக்கும் வெண்கடம்ப மலர், மராஅத்துச் சுரங்கமழ் புதுவீ⁸⁶⁵, எதிர்வீ மராஅ⁸⁶⁶, மராத்து வாஅல்மெல் இணர்⁸⁶⁷, பல்பூ⁸⁶⁸, தேம்பாய் மெல்லிணர்⁸⁶⁹ அரும்பற மலர்ந்த ஆய்பூ மராஅத்து⁸⁷⁰ எனப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள மலர்கள்

குவளை மலர்

குவளை நீர்க்குழ்மாமல ரன்ன⁸⁷¹, போது⁸⁷², குவளை⁸⁷³, மலரோ⁸⁷⁴, நிரை இதழ்க் குவளை⁸⁷⁵, குவளை மாதிதழ்⁸⁷⁶, திரள் காற் குவளை⁸⁷⁷, குவளைப் போது⁸⁷⁸, தண்ணறுங் கழுநீர்⁸⁷⁹, குவளை வாடு மலர்⁸⁸⁰, குவளை நாள்மலர்⁸⁸¹, மாமலர்⁸⁸², மாயிதழ்க் குவளை⁸⁸³, குவளை எதிர்மலர்⁸⁸⁴, புகரில் குவளைப் போதொடு⁸⁸⁵, குவளை மாரிமாமலர்⁸⁸⁶ என அதன் தன்மையைக் குறிக்கும் வகையில் குவளை மலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

கோங்க மலர்

கோங்கின் மெல்லிதழ்க் குடைப்பூ⁸⁸⁷, கோங்கங் கவிழுகை அவிழ்⁸⁸⁸, முலைஏர் மென்முகை அவிழ்ந்த கோங்கின்⁸⁸⁹, கோங்கம்⁸⁹⁰, முறிஇணர்க் கோங்கம்⁸⁹¹, பொரியரைக் கோங்கின்⁸⁹², புதுமலர்க் கோங்கம்⁸⁹³, கோங்கமொ டசைஇ⁸⁹⁴, கோங்கலர்⁸⁹⁵ என கோங்க மலர் அதன் பல்வகைத் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பாதிரி மலர்

பாதிரி⁸⁹⁶, பராரைப் பாதிரி குறுமயிர் மாமலர்⁸⁹⁷, பாதிரிக் கூன்மலர்⁸⁹⁸, விரிமலர்⁸⁹⁹, பாதிரித் துய்த்தலைப் புதுவீ⁹⁰⁰, புன்கால் பாதிரி அரிநிறத் திரள்வீ⁹⁰¹, பாதிரிக் கூனி மாமலர்⁹⁰², பாதிரிக் கருந்தகட்டு ஒள்வீ⁹⁰³ எனப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பாதிரி மலர் பயின்று வந்துள்ளது.

குரம்பூ

சிறு நனை நறுவீ⁹⁰⁴, குரவம்⁹⁰⁵, குரவ மலர்⁹⁰⁶, குரவு மலர்ந்து⁹⁰⁷, குரவத்து ஒங்கு சினை நறுவீ⁹⁰⁸, எனக் குரம்பூ பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஈங்கை மலர்

ஈங்கை உறைநனி திரள்வீ⁹⁰⁹, ஈங்கைய வண்ணத் துய்ம்மலர்⁹¹⁰, ஈங்கை அலிஅன்ன வால்வீ⁹¹¹, ஈங்கை பூப்ப⁹¹² என ஈங்கை மலர் அதன் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

நெய்தல் மலர்

நெய்தல்⁹¹³, போதின்⁹¹⁴, நெய்தல் கூம்புவிடு நிகர்மலர்⁹¹⁵, நெய்தல் உருவின்⁹¹⁶, நெய்தற்பூ⁹¹⁷ என நெய்தல் மலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

முல்லை மலர்

மௌவலொடு⁹¹⁸, மலரின் மௌவல்⁹¹⁹, முல்லைக் குறுங்கால் அலரி⁹²⁰, மௌவன்⁹²¹, மௌவல் வான்முகை⁹²², முட்செந்நனை⁹²³, முல்லை⁹²⁴, நிரை முகைமுல்லை⁹²⁵, தேம்பாய் முல்லை⁹²⁶ என முல்லை மலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பீர்க்க மலர்

பீர் இவர் மலரிற்⁹²⁷, தாறுபடுபீரம்⁹²⁸, பீர்வீ⁹²⁹, சிறுபீர்வீ⁹³⁰, பீரத் தெழின் மலர்⁹³¹, பீரின் எதிர்மலர்⁹³² என பீர்க்க மலர் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கொன்றை மலர்

பொன்வீக் கொன்றை⁹³³, கொன்றைக் கோடணி கொடியிணர்⁹³⁴, சுடர்வீக் கொன்றைக் காடு⁹³⁵, சுடர்பூங் கொன்றை⁹³⁶, கடுக்கை ஈண்டிய தாதிற்⁹³⁷ எனக் கொன்றை மலர் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

பிடவ மலர்

பிடவத்தளை⁹³⁸, நெருங்கு குலைப் பிடவமொடு⁹³⁹, பிடவுடன்⁹⁴⁰, கூர்முகை அலரி⁹⁴¹ என பிடவமலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

வேங்கை மலர்

மலர்ந்த நன்னாள் வேங்கை பொன்மருள் புதுப்பூ⁹⁴², வேங்கையும்⁹⁴³, வேம்பின் அமலை வான்பூ⁹⁴⁴, வேங்கை வென்ற⁹⁴⁵, வேம்பி னொண்பூ⁹⁴⁶, அலர் வேங்கை விரிந்த பூ⁹⁴⁷, வேங்கை நறுவீ⁹⁴⁸, அரும்பு முதிர் வேங்கை⁹⁴⁹, வேங்கைவீ⁹⁵⁰, பூ⁹⁵¹, வேங்கை⁹⁵², வேங்கை நறுமலர்⁹⁵³, பொன்னிணர்ப் புலிக்கேழ் வேங்கைப் பூ⁹⁵⁴, பொன்வீ வேங்கை⁹⁵⁵, செம்பூ⁹⁵⁶, புதுமலர்⁹⁵⁷ என மேற்காணுமாறு வேங்கைமலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

இலவ மலர்

ஒள்ளிணர் வான்பூ⁹⁵⁸, பன்மலர்⁹⁵⁹, இலவ மலர்⁹⁶⁰, இலைஇல மலர்ந்த முலையில் இலவம்⁹⁶¹, நீளரை இலவத் தூழ்கழி பன்மலர்⁹⁶², இலவத்

தாங்கண்⁹⁶³ என இலவ மலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

இருப்பை மலர்

அரும்பிய இருப்பை⁹⁶⁴, புதுப்பூ⁹⁶⁵, இருப்பை⁹⁶⁶, தொள்ளை வான்பூ⁹⁶⁷, பூத்த இருப்பை⁹⁶⁸, இருப்பை வெண்பூ⁹⁶⁹, குவிமுகிழ் இருப்பை மருப்புக் கடைந்தன்ன கொள்ளை வான்பூ⁹⁷⁰, இருப்பைத் தொள்ளை வான்பூ⁹⁷¹, வான்பூ⁹⁷², புழல்வீ⁹⁷³ என இருப்பை மலர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

தாமரை மலர்

தாமரை⁹⁷⁴, முளரி⁹⁷⁵, தூமலர்த் தாமரை⁹⁷⁶ எனத் தாமரை மலர் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

பிற மலர்கள்

பொரிப்பூம் புன்கி னெழில்தகை⁹⁷⁷, புன்னை வீமலர்⁹⁷⁸ என்பன புன்னை மலரையும் மாநனை⁹⁷⁹, இணர்மிசை⁹⁸⁰ என்பன மாமரத்தின் பூவையும் உலந்த காந்தள்⁹⁸¹, காந்தளும்⁹⁸² என்பன காந்தள் மலரையும் மாக்குரல் நொச்சி⁹⁸³, மணியேர் நொச்சியும்⁹⁸⁴ என்பன நொச்சி மலரையும் வேழ வெண்பூ⁹⁸⁵, கரும்பின் கணைக்கால் வான்பூ⁹⁸⁶, நீள்கழை நிவந்த பூ⁹⁸⁷ என்பன கரும்பின் பூவையும் எறழ் வீ⁹⁸⁸, விரியிணர்க் காலெறு ழொள்வீ⁹⁸⁹ என்பன எறழ் மலரையும் அதிரல்⁹⁹⁰, குளவி⁹⁹¹, நன்முகை அதிரற்⁹⁹² என்பன காட்டு மல்லிகை மலரையும் ஆம்பல் மலரினும்⁹⁹³, நெடுநீர் ஆம்பல்⁹⁹⁴ என்பன ஆம்பல் மலரையும், புதுப்பூ⁹⁹⁵, அதிரல்⁹⁹⁶, அதிரலொடு⁹⁹⁷ என்பன புனலி மலரையும் பூளை⁹⁹⁸, பூளையின்⁹⁹⁹ என்பன பூளைப் பூவையும் பேரிலைப் பகன்றை வான்மலர்¹⁰⁰⁰, ஈரம்புதல் பகன்றை¹⁰⁰¹ என்பன பகன்றை

மலரையும் நெய்தற்பூ¹⁰⁰², நெய்தலும்¹⁰⁰³ என்பன நெய்தல் மலரையும் குறிப்பதாய் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பல மலர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேலும், களவுடன்¹⁰⁰⁴ என்பது களா மலரையும் கருவிளை கண்போன் மாமலர்¹⁰⁰⁵ என்பது கருக்காக்கணத்தின் மலரையும் பித்திகத்து ஈரிதழ் அலரி¹⁰⁰⁶ என்பது சிறுசண்பகப் பூவையும் நறுமோ ரோடமொடு¹⁰⁰⁷ என்பது செங்கருங்காலி மலரையும் குவளி¹⁰⁰⁸ என்பது மலைப்பச்சை மலரையும் குல்லை¹⁰⁰⁹ என்பது கஞ்சங்குல்லை மலரையும் வெண்கூதாளத்து அம்தூம்பு புதுமலர்¹⁰¹⁰ என்பது வெண்கூதாள மலரையும் குமரி வாகைக்கோலுடை நறுவீ¹⁰¹¹ என்பது வாகை மலரையும் மரவம்பூப்ப¹⁰¹² என்பது மரவ மலரையும் அலங்கிதழ்க் கோடல்வீ¹⁰¹³ என்பது கோடற்பூவையும் மௌவல் முகை¹⁰¹⁴ என்பது மல்லிகை மலரையும் காஞ்சிப் பைந்தா தணிந்த¹⁰¹⁵ என்பது காஞ்சி மலரையும் முகை முதிர் வெட்சி¹⁰¹⁶ என்பது வெட்சி மலரையும் குருந்தொடு¹⁰¹⁷ என்பது குருந்த மலரையும் காயாஞ் செம்மலொடு¹⁰¹⁸ என்பது காயாம் பூவையும் நரந்த நறும்பூ நாள்மலர்¹⁰¹⁹ என்பது நாரத்தை மலரையும் அலரி¹⁰²⁰ என்பது அலரிப்பூவையும் நிவந்த ஆயிதழ்¹⁰²¹ என்பது செங்காந்தள் மலரையும் சுரிமுகிழ் முகண்டை¹⁰²² என்பது முகண்டை மலரையும் அவரை ஆய்மலர்¹⁰²³ என்பது அவரை மலரையும் செம்பூங் கரந்தை¹⁰²⁴ என்பது கரந்தைப் பூவையும் செங்கழுநீர்¹⁰²⁵ என்பது செங்கழுநீர் மலரையும் பொங்கழல் முருக்கின்¹⁰²⁶ என்பது செம்முருக்க மலரையும் ததர் கொடி அதிரல்¹⁰²⁷ என்பது காட்டு மல்லிகை மலரையும் மாரிப் பித்திகத்து¹⁰²⁸ என்பது பிச்சி மலரையும் எருக்கின் ததர்பூங்கண்ணி¹⁰²⁹ என்பது எருக்கம் பூவையும் உணர்த்துவதாக மேற்கூறிய பல மலர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

முருங்கை மலரினைக் குறிக்கும் நாரின் முருங்கை நடுவிரல் வான்பூ¹⁰³⁰, முருங்கை வெண்பூ¹⁰³¹, முண்முதிர் முருக்கின்¹⁰³², முருங்கை

ஊழ்கழி பன்மலர்¹⁰³³, கவிமுகை முருக்கின்¹⁰³⁴, கவிர்ப்பு¹⁰³⁵ முதலான தொடர்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும் பெருஞ்சினை வான்பு¹⁰³⁶ என்பது நுணா மலரையும் அடும்பின் மலர்¹⁰³⁷ என்பது அடப்ப மலரையும் ஆம்பற்பு¹⁰³⁸ என்பது ஆம்பல் மலரையும் வெண்கூதாளத்துத் தண்பு¹⁰³⁹ என்பது வெண்கூதாள மலரையும் மடல் தாழை மலர்¹⁰⁴⁰ என்பது மடல்தாழை மலரையும் உழிஞை¹⁰⁴¹ என்பது உழிஞை மலரையும் சிறுபூ நெருஞ்சி¹⁰⁴² என்பது நெருஞ்சி மலரையும் குறிப்பதாக மேற்காணும் பெயர்கள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மலரின் தன்மையைக் குறிக்கும் பிற பெயர்கள்

வாடாப் பூ¹⁰⁴³, பூ¹⁰⁴⁴, புது மலர்¹⁰⁴⁵, அரும்பவிழ் அலரி¹⁰⁴⁶, வீ¹⁰⁴⁷, பைந்தாது¹⁰⁴⁸, இரும்போது¹⁰⁴⁹, வேனில் வெண்பூ¹⁰⁵⁰, நறுமலர்¹⁰⁵¹, அடையொடு வாடிய வணிமலர்¹⁰⁵², இறைஞ்சிய பூங்கொடி¹⁰⁵³, நீர் நீத்த மலர்¹⁰⁵⁴, சுனைமா ணீலங்¹⁰⁵⁵, மலருண்கன்¹⁰⁵⁶, சூடினரிட்டபூ¹⁰⁵⁷, தளையவிழ்பூ¹⁰⁵⁸, கடிமலர்¹⁰⁵⁹, தூமலர்¹⁰⁶⁰, விரவு மலர்¹⁰⁶¹, தண் கமழ் நீலம்¹⁰⁶², பன்மலர்¹⁰⁶³ என மலரின் தன்மையைக் குறிப்பதாய் மேற்காணும் சொற்கள் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன.

10. நீர்

பாலைத் திணைக்குரிய நீர் அறுநீர்க் கூவல், அறுநீர்ச் சுனை என இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய நீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பின்வருமாறு பயின்று வந்துள்ளது.

சுனைநீர்

சுனைநீர்¹⁰⁶⁴, குடவரைச் சுனை¹⁰⁶⁵, தெண்குனை¹⁰⁶⁶, நெடுஞ்சுனை¹⁰⁶⁷, குண்டுகுனை¹⁰⁶⁸, சுனைகொள் தீநீர்¹⁰⁶⁹, இருஞ்சுனை

நீரொடு¹⁰⁷⁰, அறுசுனை¹⁰⁷¹ எனச் சுனைநீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

கலங்கல்நீர்

கலுழி¹⁰⁷², அழுகற் சின்னீர்¹⁰⁷³, வெவ்வெங் கலுழி¹⁰⁷⁴, துவ்வாக் கலங்கல்¹⁰⁷⁵, கலக்கிய சின்னீரை¹⁰⁷⁶ எனக் கலங்கல் நீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

அருவி நீர்

அருவி¹⁰⁷⁷, கல்விழி அருவி¹⁰⁷⁸, குன்று இழி அருவி¹⁰⁷⁹, தூவெள் அருவி¹⁰⁸⁰, கறங்கிசையருவி¹⁰⁸¹, தண் அருவி¹⁰⁸², ஓங்கு வெள்ளருவி¹⁰⁸³, இலங்கு வெள்ளருவி¹⁰⁸⁴, செல்வரைக் கொழிநீர்¹⁰⁸⁵, சிறுவெள் ளருவி¹⁰⁸⁶ என அருவி நீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

கானல் நீர்

பேளய் வெண்தேர்¹⁰⁸⁷, தேர்நீர்¹⁰⁸⁸, வெண்தேர்¹⁰⁸⁹ எனக் கானல்நீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளது.

ஆற்று நீர்

கான் யாற்று¹⁰⁹⁰, யாற்றறல்¹⁰⁹¹, ஆறு¹⁰⁹², ஆறுநீர்¹⁰⁹³ எனப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் ஆற்றுநீர் பயின்று வந்துள்ளது.

குளத்து நீர்

கயநந்திக் கவின்பெற¹⁰⁹⁴, கய நிற்ப¹⁰⁹⁵, மண்ணீர்ச் சிறுகுளம்¹⁰⁹⁶ எனக் குளத்து நீர் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

ஊற்று நீர்

ஊற்று நீர் அடங்கல்¹⁰⁹⁷, நீடமை ஊறல்¹⁰⁹⁸, ஊற்றுநீர்¹⁰⁹⁹, கல்லூற்று¹¹⁰⁰ எனும் பெயர்களில் ஊற்றுநீர் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பிற நீர்ப் பெயர்கள்

நிறை பெயல்¹¹⁰¹, வருமழை¹¹⁰² என்பன மழை நீரையும் சிறு கூவலில்¹¹⁰³, கூவல்¹¹⁰⁴ என்பன கிணற்று நீரையும் மணிநீர்ப் பத்தர்¹¹⁰⁵, பத்தல்¹¹⁰⁶ என்பன நீர்ப்பத்தரையும் உணர்த்துகின்றன.

விசம்பின் நுண்துளி¹¹⁰⁷ என்பது விசம்பின் துளியையும் அவிரறல்¹¹⁰⁸ என்பது அறல் நீரையும் வையை ஆற்றுநீரைக் குறிக்கும் வையைவார் அவிரற்¹¹⁰⁹ எனும் தொடரும் காவிரியாற்று நீரைக் குறிக்கும் இலங்கு நீர் காவிரி¹¹¹⁰ எனும் தொடரும் குவளைநீர்¹¹¹¹ எனும் தொடர் குவளை நீரையும் உணர்த்துவதாய் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

நீரின் தன்மையைக் குறித்து வரும் பெயர்கள்

ஒழுகு நீர்¹¹¹², இன்னீர்¹¹¹³, நிறைநீர்¹¹¹⁴, தெள்ளறல்¹¹¹⁵, வீங்கு நீர்¹¹¹⁶, ஊறற் சிறுநீர்¹¹¹⁷, தீம்புனல்¹¹¹⁸, நெடுநீர்¹¹¹⁹, வசைஇல்தீநீர்¹¹²⁰, வெப்பத் தண்ணீர்¹¹²¹, தெளநீர்¹¹²², நீர்¹¹²³, தடநீர்¹¹²⁴, துணி நீரால்¹¹²⁵, சின்னீரான்¹¹²⁶, தண்ணறல்¹¹²⁷, முடுகு நீர்¹¹²⁸, வினையமை வரனீர்¹¹²⁹, ஆரநீர்¹¹³⁰ என பாலைத்திணைப் பாடல்களில் நீரின் தன்மையை உணர்த்தும் வகையில் பெயர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் கருப்பொருள்களான தெய்வம், உணவு, மா, மரம், புள், பறை, இசைக்கருவி (யாழ்) ஆகியனவற்றுடன் இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் தொழில், பண்பு, நீர் முதலானவற்றைத் தொகுத்தளிப்பதுடன் உரையாசிரியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் கூறிய கருப்பொருட்கள் அத்திணையில் இடம்பெற்று வந்துள்ளதையும் இவ்வியல் தொகுத்துரைக்கிறது.

தொல்காப்பியத்திற்கு உரையெழுதிய இளம்பூரணர் கருப்பொருட்களை தெய்வம், உணவு, மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, பண், பூ, நீர் எனப் பத்து வகையினையுடையதாக வகைப்படுத்தியுரைக்கிறார். இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்கு உரிய கருப்பொருட்களை தெய்வம் முதலாக நீர் இறுதியாக இன்னதென விளக்கிக் கூறுகிறார். இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்குரிய தெய்வமாகக் குறிப்பிடும் கொற்றவை சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே பயின்று வந்துள்ளது. பிற திணைகளுக்குரிய தெய்வங்களாக உரையாசிரியர் குறிப்பிடும் முருகப்பெருமான், முக்கண்ணன், தூர்க்கை, திருமால் முதலான தெய்வங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாலைத்திணைப் பாடல்களில் சூரியனைக் கடவுளாகப் போற்றுகின்ற நிலை மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

பாலைத்திணை மக்களுக்குரிய உணவாக ஆறலைத்தலான் வரும் பொருள் என்பதனை இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். அவ்வாறு குறிப்பிடப்படும் ஆறலைத்தல் தொழில் மறவர்களுக்குரியதாக ஓரிடத்தில் மட்டும் அகநானூற்றில் பயின்று வந்துள்ளது. சோறு, பால், தயிர் வெண்ணெய், பழம், காய் ஆகியன மக்களுக்குரிய உணவாகவும் மரம், பழம், காய் மரப்பட்டை, புல், கொடி, கரையான் ஆகியன விலங்குகளுக்குரிய உணவாகவும் பெரும்பான்மையாகப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலைத்திணைக்குரிய விலங்காக இளம்பூரணர் வலியழிந்த யானை, வலியழிந்த புலி, வலியழிந்த செந்நாய் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறிய விலங்குகள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாக இடம்பெற்று வந்துள்ளன. அவற்றுடன் மான், பசு,நரி, குதிரை, நாய், கரடி, எருமைமாடு, எருது, குரங்கு, பன்றி, பூனை, சிங்கம் ஆகிய விலங்குகளும்

ஒட்டகம் அகநானூற்றின் பாலைத்திணைப் பாடலில் ஓரிடத்திலும் கழுதை இரண்டு இடங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதாக பாலை, இருப்பை, கள்ளி, சூரை ஆகிய மரங்களை இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். அவற்றுள் இருப்பை, கள்ளி ஆகிய மரங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. அவற்றுடன் ஓமை, இலவம், யா, கோங்கம், மாமரம், மராமரம், பனை, வெண்கடப்ப மரம், ஞெமை, வாகை, உகாய், நெல்லி, பலா, வேங்கை, குரா, ஆலமரம், வேப்பமரம், தேக்கு ஆகிய மரங்கள் பலவும் மிகுதியாக பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதென இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் எருவை, பருந்து ஆகிய பறவைகள் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுடன் குயில், புறா, மயில், கிளி, குருகு, காக்கை, வெளவால், ஆந்தை ஆகிய பறவையினங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்கு ஆறலைப்பறை, சூறை கொண்ட பறை ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மேற்கூறியவாறு இடம்பெறாது பொதுநிலையில் பறை என்றே பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. பாலைத்திணை மக்களுக்குரிய தொழிலாக ஆறலைத்தலை இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். அத்தகைய தொழில் மறவர், ஆறலைக் கள்வர்களுக்குரியதாய் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளன. வழியில் செல்பவர்களையும் பிற விலங்குகளையும் கொல்லுதல் யானை முதலான விலங்குகளுக்குரிய தொழிலாகவும் பொருள்காரணமாகப் பிரிந்து செல்லுதல் மக்களுக்குரிய தொழிலாகவும் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பாலைப் பண் அகநானூற்றில் ஓர் பாடலில் மட்டும் பயின்று வந்துள்ளது. மேலும்

பாலைத்திணைக்குரிய மரரம்பூ குறைந்த எண்ணிக்கையில் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குவளை, கோங்கம், பாதிரி, குராம், ஈங்கை, நெய்தல், முல்லை, பீர்க்கம், கொன்றை, பிடவம், வேங்கை, இலவம், இருப்பை, முதலான மலர்கள் பலவும் மிகுதியாக பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைக்குரிய அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச் சுனையும் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுடன் அருவி நீர், கானல் நீர், ஆற்று நீர், குளத்து நீர், ஊற்று நீர் ஆகியனவும் பாடல்களில் இடம் பெற்று வந்துள்ளன. மேற்கூறிய கருப்பொருட்கள் முழுவதும் பொதுநிலையிலும் உவமை நிலையிலும் பயின்று வந்து பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள். அகத். சூ.எ.18.
2. தொல். உரைவளம். அகத். ஆ. சிவலிங்கனார், ப.157.
3. அக. பா. எ.345:3-4.
4. ஐங். பா. எ.308:4.
5. கலி. பா. எ.27:15-16.
6. அக. பா. எ.13:3.
7. அக. பா. எ.59:10-11.
8. கலி. பா. எ.2:4.
9. அக. பா. எ.181:16.
10. குறு. பா. எ.218:1.
11. அக. பா. எ.175:14.
12. கலி. பா. எ.16:11-12.
13. கலி. பா. எ.16:16.
14. நற். பா. எ.26:5, 33:1, கலி. பா. எ.29:15.
15. ஐங். பா. எ.388:1.
16. பட். பா. எ.1:122.
17. கலி. பா. எ.8:2.
18. மேலது, பா. எ.9:1.
19. மேலது, பா. எ.10:4.
20. மேலது, பா. எ.20:2.

21. மேலது, பா. எ.26:2.
22. அக. பா. எ.11:1.
23. மேலது, பா. எ.365:2.
24. மேலது, பா. எ.367:1.
25. நற். பா. எ.9:2.
26. மேலது, பா. எ.189:3.
27. மேலது, பா. எ.343:4.
28. ஐங். பா. எ.393:2.
29. கலி. பா. எ.16:22.
30. நற். பா. எ.9:6, ஐங். பா. எ.363:4, அக. பா. எ.7:4, 207:1, 319:6.
31. அக. பா. எ.35:7.
32. மேலது, பா. எ.125:14.
33. அக. பா. எ.167:15.
34. அக. பா. எ.195:14.
35. அக. பா. எ.297:11.
36. அக. பா. எ.307:12.
37. குறு. பா. எ.331:3
38. நற். பா. எ.7:7.
39. நற். பா. எ.384:5.
40. அக. பா. எ.237:13.
41. பட். பா. எ.1:240.
42. நற். பா. எ.10:5.
43. நற். பா. எ.12:1.

44. மேலது, 46:6.
45. மேலது, 274:4.
46. மேலது, 279:1.
47. மேலது, 279:1-2.
48. குறு. பா. எ. 67:2.
49. மேலது, 278:5.
50. அக. பா. எ.15:4.
51. மேலது, 15:15.
52. மேலது, 81:2.
53. மேலது, 117:15.
54. நற். பா. எ.12:1.
55. அக. பா. எ.87:1.
56. மேலது, 107:8.
57. நற். பா. எ.12:3.
58. மேலது, 84:7.
59. குறு. பா. எ.277:2.
60. அக. பா. எ.9:5.
61. நற். பா. எ.26:5.
62. மேலது, 271:5.
63. குறு. பா. எ.209:1.
64. மேலது, 235:3, 262:4.
65. ஐங். பா. எ.351:1.
66. அக. பா. எ.241:13.

67. மேலது, 315:10.
68. நற். பா. எ.37:2.
69. மேலது, 43:5.
70. மேலது, 352:5.
71. மேலது, 352:6.
72. குறு. பா. எ.56:1.
73. மேலது, 285:7.
74. ஐங். பா. எ.364:1.
75. மேலது, 365:2.
76. மேலது, 391:3.
77. அக. பா. எ.3:9.
78. மேலது, 119:7-9.
79. மேலது, 169:3.
80. மேலது, 175:5.
81. மேலது, 193:9.
82. மேலது, 237:9.
83. மேலது, 309:6.
84. மேலது, 315:17.
85. மேலது, 327:16.
86. மேலது, 361:11.
87. மேலது, 363:14.
88. மேலது, 375:6.
89. பட். பா. எ.1:64.

90. நற். பா. எ.73:3.
91. மேலது, 281:5.
92. மேலது, 281:5-6.
93. குறு. பா. எ.277:2.
94. அக. பா. எ.107:9.
95. மேலது, 169:7.
96. மேலது, 213:8.
97. மேலது, 233:9.
98. மேலது, 237:10.
99. மேலது, 275:9.
100. மேலது, 311:10.
101. நற். பா. எ.110:1.
102. மேலது, 179:5-6.
103. மேலது, 269:2.
104. குறு. பா. எ.27:2, அக. பா. எ.105:5, 89:19-20.
105. குறு. பா. எ.356:6-7.
106. மேலது, 396:1.
107. அக. பா. எ.37:12, 237:13.
108. மேலது, 207:14.
109. குறு. பா. எ.232:3.
110. மேலது, 338:4.
111. அக. பா. எ.37:12.
112. மேலது, 37:14.

113. பட். பா. எ.1:44.
114. அக. பா. எ.59:8.
115. மேலது, 85:8.
116. மேலது, 95:6.
117. மேலது, 171:13.
118. மேலது, 149:2.
119. மேலது, 307:10.
120. மேலது, 381:3.
121. மேலது, 393:9.
122. மேலது, 393:10.
123. பட். பா. எ.1:165.
124. மேலது, 1:63.
125. மேலது, 1:176.
126. மேலது, 1:164.
127. நற். பா. எ.202:6.
128. மேலது, 325:3.
129. அக. பா. எ.113:11.
130. மேலது, 113:16.
131. மேலது, 283:5.
132. மேலது, 377:2.
133. நற். பா. எ.240:9.
134. மேலது, 279:6.
135. மேலது, 296:2.

136. மேலது, 333:4.
137. குறு. பா. எ.77:4, அக. பா. எ.119:18, 307:7, 329:11.
138. குறு. பா. எ.79:1, அக. பா. எ.123:4, 157:8, 365:5.
139. குறு. பா. எ.232:4.
140. மேலது, 255:3-4.
141. மேலது, 348:2.
142. மேலது, 388:6.
143. நற். பா. எ.237:8, ஐங். பா. எ.304:2, 356:2, கலி. பா. எ.5:2, அக. பா. எ.295:6, 323:9, 333:12, 335:4.
144. ஐங். பா. எ.314:3, 362:2, அக. பா. எ.159:16, 179:4.
145. ஐங். பா. எ.352:2-3.
146. மேலது, 355:3-4.
147. ஐங். பா. எ.377:1, அக. பா. எ.65:14.
148. கலி. பா. எ.8:4.
149. கலி. பா. எ.11:8.
150. மேலது, 12:4, 13:6.
151. மேலது, 23:1.
152. மேலது, 24:10.
153. மேலது, 25:9.
154. அக. பா. எ.13:7.
155. மேலது, 27:7.
156. மேலது, 29:16.
157. மேலது, 39:11-12.

158. அக. பா. எ.57:8, 167:11, பட். பா. எ.1:224.
159. அக. பா. எ.63:4.
160. மேலது, 125:8.
161. மேலது, 145:7.
162. மேலது, 177:15.
163. மேலது, 187:18.
164. மேலது, 199:4.
165. மேலது, 201:3, 213:1.
166. மேலது, 209:8.
167. மேலது, 211:9–10.
168. மேலது, 223:7.
169. மேலது, 233:5.
170. மேலது, 245:10–11.
171. மேலது, 247:9.
172. மேலது, 265:21.
173. மேலது, 291:6–7.
174. மேலது, 309:15.
175. மேலது, 321:1.
176. மேலது, 325:19.
177. மேலது, 357:4.
178. மேலது, 373:3.
179. மேலது, 373:16.
180. மேலது, 381:2.

181. மேலது, 385:3.
182. மேலது, 387:17–18.
183. பட். பா. எ.1:251.
184. நற். பா. எ.7:7.
185. நற். பா. எ.10:7, அக. பா. எ.347:12.
186. நற். பா. எ.14:8, 284:9, 302:7, குறு. பா. எ.307:4, ஐங். பா. எ.305:1, அக. பா. எ.81:12, பட். பா. எ.1:172, அக. பா. எ.137:3, 163:7, 165:2, 189:6, 249:8, 257:16, 261:13, 301:16, 309:7, 321:9, 349:11, பட். பா. எ.1:48.
187. நற். பா. எ.18:8.
188. மேலது, 41:1, 43:9.
189. மேலது, 62:2.
190. மேலது, 92:9.
191. மேலது, 103:3–4.
192. மேலது, 126:3.
193. நற். பா. எ.137:7, அக. பா. எ.155:11.
194. நற். பா. எ.141:1–2.
195. மேலது, 141:9.
196. மேலது, 148:10.
197. மேலது, 186:3.
198. மேலது, 202:4.
199. நற். பா. எ.205:4, அக. பா. எ.211:4.
200. நற். பா. எ.318:5.

201. மேலது, 362:7.
202. குறு. பா. எ.37:2.
203. மேலது, 180:2.
204. மேலது, 215:4.
205. மேலது, 255:5.
206. மேலது, 262:8.
207. மேலது, 331:4.
208. மேலது, 343:2, 260:5.
209. மேலது, 396:4.
210. கலி. பா. எ.2:26.
211. மேலது, 7:1.
212. மேலது, 11:9.
213. மேலது, 20:4.
214. மேலது, 21:2.
215. அக. பா. எ.21:26.
216. மேலது, 29:2-3.
217. மேலது, 59:9.
218. மேலது, 55:5.
219. மேலது, 65:16, 379:24, 397:10.
220. மேலது, 99:13.
221. மேலது, 109:4.
222. மேலது, 111:8.
223. மேலது, 121:6.

224. மேலது, 197:14.
225. மேலது, 205:17.
226. மேலது, 207:9.
227. மேலது, 227:9.
228. மேலது, 357:8.
229. மேலது, 359:10.
230. மேலது, 391:11.
231. நற். பா. எ.14:9.
232. மேலது, 105:4.
233. மேலது, 107:1-2.
234. மேலது, 137:6.
235. மேலது, 162:11.
236. மேலது, 171:1.
237. நற். பா. எ.186:3, ஐங். பா. எ.305:1, அக. பா. எ.91:6, 137:2, 269:6, 379:25, பட். பா. எ.1:251, 1:251.
238. நற். பா. எ.202:4, 318:9, குறு. பா. எ.307:5, அக. பா. எ.59:7, 83:3, 113:3, 165:1, 189:4, 197:13, 221:13.
239. நற். பா. எ.279:7.
240. குறு. பா. எ.37:2.
241. மேலது, 215:5.
242. மேலது, 390:2.
243. அக. பா. எ.43:3.
244. மேலது, 121:5, 321:9.

245. மேலது, 177:3-4.
246. மேலது, 183:8.
247. மேலது, 229:4.
248. மேலது, 301:16.
249. மேலது, 311:1.
250. மேலது, 335:6.
251. மேலது, 347:14.
252. நற். பா. எ.107:6, 333:4, 391:2, குறு. பா. எ.253:6, ஐங். பா. எ.373:2, 386:1, 396:1, கலி. பா. எ.4:1, அக. பா. எ.29:3, 169:3, 205:19, 239:3, 259:17, 329:13.
253. நற். பா. எ.205:2-3.
254. நற். பா. எ.274:8, அக. பா. எ.27:1, 155:11, 261:12.
255. குறு. பா. எ.215:6, அக. பா. எ.107:5.
256. குறு. பா. எ.237:6.
257. ஐங். பா. எ.307:1, அக. பா. எ.99:1.
258. அக. பா. எ.3:9, 97:3, 357:6.
259. அக. பா. எ.39:11.
260. அக. பா. எ.45:5.
261. மேலது, 75:6.
262. மேலது, 119:16.
263. மேலது, 221:11.
264. மேலது, 249:16.
265. மேலது, 277:5.

266. மேலது, 251:16, 347:11.
267. மேலது, 285:8.
268. மேலது, 291:5-6.
269. மேலது, 295:5.
270. மேலது, 379:24.
271. நற். பா. எ.29:5.
272. மேலது, 148:9.
273. மேலது, 279:5.
274. குறு. பா. எ.343:3.
275. அக. பா. எ.147:6.
276. மேலது, 389:20.
277. நற். பா. எ.29:3.
278. மேலது, 92:7.
279. மேலது, 148:7.
280. அக. பா. எ.147:3.
281. மேலது, 147:5.
282. மேலது, 277:6.
283. மேலது, 357:3.
284. நற். பா. எ.43:3.
285. மேலது, 103:6.
286. குறு. பா. எ.56:1.
287. ஐங். பா. எ.323:1, அக. பா. எ.53:6.
288. அக. பா. எ.199:9.

289. மேலது, 219:13.
290. நற். பா. எ.103:7.
291. ஐங். பா. எ.354:1, அக. பா. எ.285:6.
292. ஐங். பா. எ.397:1.
293. அக. பா. எ.21:17-18.
294. மேலது, 111:10-11.
295. நற். பா. எ.113:1, அக. பா. எ.379:20.
296. நற். பா. எ.179:4, பட். பா. எ.1:49.
297. குறு. பா. எ.235:4.
298. ஐங். பா. எ.398:2, கலி. பா. எ.13:3.
299. கலி. பா. எ.27:3, 30:10.
300. அக. பா. எ.7:10.
301. மேலது, 49:12.
302. மேலது, 69:8.
303. மேலது, 71:5.
304. மேலது, 107:18.
305. மேலது, 173:11.
306. மேலது, 199:11.
307. மேலது, 249:18.
308. மேலது, 261:9, 367:4.
309. மேலது, 283:4.
310. மேலது, 399:15.
311. நற். பா. எ.256:8, குறு. பா. எ.232:3.

312. குறு. பா. எ.213:2.
313. மேலது, 250:2.
314. மேலது, 256:3.
315. மேலது, 338:1.
316. ஐங். பா. எ.373:2.
317. கலி. பா. எ.11:7, அக. பா. எ.97:1, 129:5, 199:11, 285:5, 353:12.
318. கலி. பா. எ.13:4.
319. அக. பா. எ.7:9-10.
320. மேலது, 7:20.
321. மேலது, 23:7-8.
322. மேலது, 47:7.
323. மேலது, 91:9-10.
324. மேலது, 121:15.
325. மேலது, 133:18, 139:10, 371:5.
326. மேலது, 147:7.
327. மேலது, 151:7.
328. மேலது, 219:13.
329. மேலது, 241:10.
330. மேலது, 287:4.
331. மேலது, 287:4, 321:4.
332. மேலது, 395:8.
333. பட். பா. எ.1:245.
334. நற். பா. எ.37:6.

335. நற். பா. எ.256:8, அக. பா. எ.133:17, 285:5.
336. நற். பா. எ.274:3.
337. குறு. பா. எ.250:1, அக. பா. எ.121:14.
338. குறு. பா. எ.256:2, அக. பா. எ.23:9, 129:5, 287:10, 291:18, 321:4, 363:19, 395:11.
339. குறு. பா. எ.338:2.
340. ஐங். பா. எ.326:2.
341. ஐங். பா. எ.354:2.
342. மேலது, 360:5.
343. ஐங். பா. எ.373:3, அக. பா. எ.195:6, பட். பா. எ.1:245.
344. கலி. பா. எ.11:16.
345. மேலது, 15:5.
346. அக. பா. எ.39:16.
347. மேலது, 353:11.
348. மேலது, 371:3.
349. நற். பா. எ.43:3.
350. மேலது, 109:4, 343:3.
351. மேலது, 179:1.
352. குறு. பா. எ.27:2.
353. மேலது, 224:4.
354. மேலது, 260:7.
355. மேலது, 363:3.
356. கலி. பா. எ.6:1.

357. அக. பா. எ.3:7.
358. மேலது, 7:14.
359. மேலது, 63:12.
360. மேலது, 129:12, 309:5.
361. மேலது, 131:7.
362. மேலது, 155:7, 377:5.
363. அக. பா. எ.165:5.
364. மேலது, 213:6.
365. மேலது, 225:7, 321:7.
366. மேலது, 239:5.
367. மேலது, 249:13.
368. மேலது, 253:9.
369. மேலது, 253:17.
370. மேலது, 269:3.
371. மேலது, 291:3.
372. மேலது, 369:24.
373. மேலது, 393:17.
374. மேலது, 101:8, 393:18.
375. மேலது, 399:8.
376. நற். பா. எ.164:9.
377. மேலது, 352:5.
378. அக. பா. எ.193:10.
379. மேலது, 337:15.

380. மேலது, 375:6.
381. பட். பா. எ.1:257.
382. நற். பா. எ.92:7, குறு. பா. எ.27:1, அக. பா. எ.63:10, 87:2, 101:10, 347:13.
383. நற். பா. எ.171:3.
384. மேலது, 171:5, 202:3.
385. குறு. பா. எ.213:5.
386. அக. பா. எ.49:4, 293:12.
387. மேலது, 83:4.
388. மேலது, 131:8.
389. மேலது, 165:3.
390. மேலது, 197:14.
391. மேலது, 229:4.
392. நற். பா. எ.2:5.
393. குறு. பா. எ.209:2.
394. அக. பா. எ.329:10.
395. பட். பா. எ.1:221.
396. குறு. பா. எ.282:3.
397. அக. பா. எ.371:4.
398. மேலது, 35:9.
399. நற். பா. எ.14:11, ஐங். பா. எ.360:4.
400. குறு. பா. எ.250:4.
401. கலி. பா. எ.31:17.

402. அக. பா. எ.9:16.
403. மேலது, 125:16.
404. மேலது, 339:1.
405. அக. பா. எ.345:5, பட். பா. எ.1:31.
406. அக. பா. எ.363:1.
407. நற். பா. எ.252:10.
408. குறு. பா. எ.277:1, அக. பா. எ.167:17.
409. பட். பா. எ.1:140.
410. ஐங். பா. எ.354:1.
411. அக. பா. எ.21:16-17.
412. மேலது, 53:6.
413. மேலது, 285:4.
414. ஐங். பா. எ.323:1.
415. நற். பா. எ.325:1.
416. அக. பா. எ.15:16.
417. மேலது, 81:1.
418. மேலது, 95:9.
419. மேலது, 171:9.
420. மேலது, 171:15.
421. மேலது, 201:16.
422. மேலது, 274:4.
423. மேலது, 257:21.
424. மேலது, 267:8.

425. மேலது, 275:12.
426. மேலது, 307:10.
427. மேலது, 331:3.
428. நற். பா. எ.391:4.
429. அக. பா. எ.91:5.
430. மேலது, 41:1.
431. குறு. பா. எ.363:1.
432. மேலது, 388:4.
433. அக. பா. எ.37:16.
434. மேலது, 105:15.
435. மேலது, 37:11.
436. மேலது, 159:3.
437. மேலது, 191:7.
438. அக. பா. எ.265:12.
439. மேலது, 311:10.
440. மேலது, 341:7.
441. மேலது, 367:3.
442. பட். பா. எ.1:52.
443. குறு. பா. எ.278:4, ஐங். பா. எ.374:4.
444. அக. பா. எ.267:9.
445. குறு. பா. எ.278:7.
446. கலி. பா. எ.13:5.
447. அக. பா. எ.241:14.

448. ஐங். பா. எ.364:1.
449. அக. பா. எ.307:9.
450. ஐங். பா. எ.323:2, அக. பா. எ.21:8, 223:3.
451. அக. பா. எ.277:8.
452. மேலது, 1:75.
453. ஐங். பா. எ.397:2.
454. அக. பா. எ.21:19.
455. அக. பா. எ.73:3.
456. மேலது, 267:6.
457. மேலது, 297:13.
458. மேலது, 367:8.
459. மேலது, 367:9.
460. கலி. பா. எ.13:17.
461. மேலது, 15:1.
462. அக. பா. எ.101:4.
463. பட். பா. எ.1:77, 1:141.
464. அக. பா. எ.245:18.
465. மேலது, 337:6.
466. மேலது, 343:12.
467. குறு. பா. எ.329:1.
468. அக. பா. எ.15:13.
469. அக. பா. எ.135:8, 149:3, 351:8.
470. அக. பா. எ.171:14.

471. மேலது, 331:1.
472. நற். பா. எ.314:9.
473. குறு. பா. எ.154:5.
474. நற். பா. எ.84:8, 198:2, 252:1, 318:2, குறு. பா. எ.124:2, 207:2, 260:8, அக. பா. எ.191:9, 297:11, 397:11.
475. நற். பா. எ.107:6.
476. மேலது, 137:7.
477. மேலது, 279:7.
478. குறு. பா. எ.79:2.
479. மேலது, 396:3-4.
480. ஐங். பா. எ.316:4.
481. மேலது, 321:2.
482. கலி. பா. எ.3:2, அக. பா. எ.117:6.
483. கலி. பா. எ.21:15.
484. அக. பா. எ.369:16-17.
485. நற். பா. எ.105:1.
486. ஐங். பா. எ.320:1.
487. மேலது, 338:2.
488. மேலது, 301:1.
489. மேலது, 368:1.
490. கலி. பா. எ.26:5.
491. அக. பா. எ.185:12.
492. மேலது, 245:14, 309:7.

493. நற். பா. எ.186:7.
494. நற். பா. எ.198:1, 224:1, 232:5, 307:6, அக. பா. எ.19:3, 31:5, 33:3, 65:13.
495. குறு. பா. எ.37:3.
496. நற். பா. எ.255:1, அக. பா. எ.193:7, 257:14, 263:8, 287:11, 335:7, 343:10, 337:1.
497. ஐங். பா. எ.388:2.
498. அக. பா. எ.17:16.
499. மேலது, 51:2.
500. மேலது, 97:20.
501. மேலது, 117:16.
502. அக. பா. எ.187:15, 397:13.
503. மேலது, 375:9.
504. நற். பா. எ.202:11.
505. ஐங். பா. எ.343:2.
506. மேலது, 370:1.
507. அக. பா. எ.25:10.
508. மேலது, பா. எ.153:16.
509. நற். பா. எ.118, 1, 243:3, அக. பா. எ.229:17.
510. நற். பா. எ.246:3.
511. குறு. பா. எ.331:6.
512. கலி. பா. எ.37:7.
513. அக. பா. எ.117:15, 141:21.

514. மேலது, 177:17.
515. மேலது, 341:3.
516. மேலது 355:1.
517. பட். பா. எ.1:18.
518. நற். பா. எ.148:5.
519. ஐங். பா. எ.331:2.
520. மேலது, 381:2.
521. அக. பா. எ.317:15, ஐங். பா. எ.383:2.
522. ஐங். பா. எ.400:1.
523. அக. பா. எ.3:11.
524. நற். பா. எ.126:6.
525. குறு. பா. எ.168:2, அக. பா. எ.277:7.
526. குறு. பா. எ.281:2, பட். பா. எ.1:74.
527. அக. பா. எ.305:12, பட். பா. எ.1:18.
528. அக. பா. எ.333:11.
529. மேலது, 365:6.
530. குறு. பா. எ.22:3.
531. ஐங். பா. எ.348:2, அக. பா. எ.81:8, 211:2, 265:20.
532. கலி. பா. எ.26:1.
533. அக. பா. எ.83:5.
534. அக. பா. எ.121:8, 199:3, 221:7.
535. குறு. பா. எ.285:6, அக. பா. எ.187:11.
536. அக. பா. எ.111:5.

537. மேலது, 171:7.
538. மேலது, 145:5.
539. மேலது, 395:13.
540. குறு. பா. எ.39:2, அக. பா. எ.53:7, 151:8.
541. குறு. பா. எ.347:2.
542. குறு. பா. எ.369:1.
543. அக. பா. எ.199:18-19.
544. குறு. பா. எ.274:1.
545. மேலது, 363:4.
546. அக. பா. எ.293:8.
547. ஐங். பா. எ.334:1-2.
548. அக. பா. எ.67:7, 385:8.
549. அக. பா. எ.271:7.
550. நற். பா. எ.26:6, அக. பா. எ.91:16.
551. குறு. பா. எ.352:3.
552. ஐங். பா. எ.351:1.
553. அக. பா. எ.209:15
554. மேலது, 323:8.
555. மேலது, 357:9.
556. மேலது, 189:1.
557. நற். பா. எ.28:5-6.
558. மேலது, 157:8.
559. மேலது, 202:3, 362:7.

560. நற். பா. எ.202:5, குறு. பா. எ.266:3, ஐங். பா. எ.311:1, 396:1.
561. குறு. பா. எ.343:5, அக. பா. எ.345:8, 367:6.
562. அக. பா. எ.141:27.
563. மேலது, 365:13.
564. நற். பா. எ.56:1.
565. மேலது, 224:3.
566. ஐங். பா. எ.344:2.
567. மேலது, 369:4.
568. அக. பா. எ.237:3.
569. நற். பா. எ.76:3.
570. ஐங். பா. எ.303:1.
571. அக. பா. எ.287:7.
572. மேலது, 319:2.
573. மேலது, 385:9.
574. நற். பா. எ.3:2, குறு. பா. எ.281:3.
575. நற். பா. எ.103:1-2.
576. அக. பா. எ.309:4.
577. நற். பா. எ.302:8.
578. அக. பா. எ.89:6.
579. மேலது, 293:1.
580. அக. பா. எ.107:10.
581. மேலது, 143:5.
582. மேலது, 251:18.

583. மேலது, 315:15.
584. நற். பா. எ.2:2, 126:2, 174:1.
585. அக. பா. எ.21:20.
586. நற். பா. எ.73:1, அக. பா. எ.41:2.
587. அக. பா. எ.229:16.
588. நற். பா. எ.141:3.
589. அக. பா. எ.197:16.
590. நற். பா. எ.274:5.
591. மேலது, 286:2.
592. ஐங். பா. எ.346:2.
593. ஐங். பா. எ.361:2.
594. ஐங். பா. எ.368:2.
595. அக. பா. எ.145:13.
596. கலி. பா. எ.26:3.
597. அக. பா. எ.341:9.
598. மேலது, 21:1.
599. மேலது, 165:10, 203:17.
600. மேலது, 37:16.
601. மேலது, 97:19.
602. அக. பா. எ.59:6.
603. அக. பா. எ.85:12.
604. அக. பா. எ.141:20.
605. பட். பா. எ.1:16.

606. அக. பா. எ.145:3.
607. மேலது, 303:17.
608. நற். பா. எ.7:9.
609. நற். பா. எ.24:2.
610. நற். பா. எ.113:2.
611. நற். பா. எ.162:9, அக. பா. எ.345:19.
612. நற். பா. எ.174:2.
613. மேலது, 286:1.
614. ஐங். பா. எ.308:3.
615. மேலது, 342:2-3.
616. மேலது, 363:1.
617. கலி. பா. எ.26:2.
618. மேலது, 26:4.
619. அக. பா. எ.131:1.
620. மேலது, 139:11.
621. மேலது, 167:13.
622. மேலது, 335:12.
623. பட். பா. எ.1:16.
624. மேலது, 1:17.
625. நற். பா. எ.256:3.
626. மேலது, 281:1.
627. மேலது, 391:2.
628. கலி. பா. எ.3:16-17.

629. மேலது, 20:16.
630. மேலது, 32:11.
631. மேலது, 34:10.
632. மேலது, 36:7.
633. அக. பா. எ.1:11.
634. மேலது, 169:1.
635. மேலது, 239:2.
636. மேலது, 277:10.
637. மேலது, 283:9.
638. மேலது, 289:4.
639. மேலது, 327:14.
640. நற். பா. எ.298:4, அக. பா. எ.161:6, 297:17, 375:8, 381:10, 297:17.
641. அக. பா. எ.3:5, 77:11, 193:6.
642. மேலது, 97:7.
643. மேலது, 111:12.
644. மேலது, 215:12.
645. மேலது, 285:11.
646. ஐங். பா. எ.335:2.
647. நற். பா. எ.3:1.
648. மேலது, 141:7.
649. மேலது, 329:4.
650. குறு. பா. எ.207:3.
651. குறு. பா. எ.283:7, 285:7, அக. பா. எ.21:15, 27:14, 81:9, 97:7,

397:13.

652. ஐங். பா. எ.321.

653. அக. பா. எ.117:6-7.

654. அக. பா. எ.247:12.

655. மேலது, 299:6.

656. ஐங். பா. எ.321:1.

657. அக. பா. எ.3:4.

658. மேலது, 33:6.

659. மேலது, 51:4, 117:7.

660. மேலது, 79:12.

661. மேலது, 215:15.

662. மேலது, 33:5.

663. மேலது, 79:9.

664. அக. பா. எ.363:13.

665. நற். பா. எ.9:10.

666. அக. பா. எ.79:23.

667. நற். பா. எ.118:3, 224:5, ஐங். பா. எ.346:3, அக. பா. எ.229:19.

668. நற். பா. எ.157:5.

669. மேலது, 243:4.

670. நற். பா. எ.246:4, அக. பா. எ.25:6, கலி. பா. எ.34:8, 36:8.

671. குறு. பா. எ.192:3.

672. ஐங். பா. எ.369:3.

673. அக. பா. எ.79:23

674. அக. பா. எ.167:18, 279:12, 293:6, 317:16, 341:12, 355:1, பட். பா. எ1:55.
675. நற். பா. எ.118:3.
676. மேலது, 66:5, 313:11.
677. மேலது, 305:7.
678. குறு. பா. எ.174:3.
679. குறு. பா. எ.274:1, அக. பா. எ.315:10.
680. அக. பா. எ.167:14.
681. மேலது, 287:9.
682. மேலது, 307:14.
683. பட். பா. எ.1:58.
684. மேலது.
685. நற். பா. எ.71:9.
686. மேலது, 162:1.
687. நற். பா. எ.314:11, குறு. பா.எ.285:5, அக. பா. எ.307:14.
688. நற். பா. எ.384:4.
689. குறு. பா. எ.79:4.
690. மேலது, 154:4.
691. அக. பா. எ.47:12.
692. அக. பா. எ.57:1.
693. மேலது, 271:2.
694. மேலது, 387:10.
695. கலி. பா. எ.11:12.

696. நற். பா. எ.71:8.
697. குறு. பா. எ.79:4.
698. மேலது, 285:5.
699. நற். பா. எ.162:2.
700. மேலது, 189:8.
701. மேலது, 384:1.
702. அக. பா. எ.387:11.
703. நற். பா. எ.262:2, அக. பா. எ.385:14.
704. நற். பா. எ.264:4.
705. நற். பா. எ.305:2.
706. குறு. பா. எ.347:3.
707. ஐங். பா. எ.371:1, அக. பா. எ.85:11, 393:22.
708. அக. பா. எ.15:4-5.
709. அக. பா. எ.63:15, 281:4.
710. மேலது, 69:13-14.
711. மேலது, 145:14.
712. மேலது, 177:10.
713. மேலது, 385:1.
714. பட். பா. எ.1:149; 36:2.
715. நற். பா. எ.184:7.
716. மேலது, 241:1.
717. மேலது, 277:9.
718. குறு. பா. எ.266:5, அக. பா. எ.77:13.

719. ஐங். பா. எ.303:2, 325:2, அக. பா. எ.129:9.
720. ஐங். பா. எ.333:3.
721. அக. பா. எ.55:2.
722. குறு. பா. எ.151:2.
723. அக. பா. எ.141:19.
724. மேலது, 181:9.
725. மேலது, 217:11.
726. நற். பா. எ.174:3.
727. குறு. பா. எ.154:3.
728. நற். பா. எ.212:2, குறு. பா. எ.350:45.
729. நற். பா. எ.143:5, குறு. பா. எ.67:1.
730. அக. பா. எ.369:3-4.
731. கலி. பா. எ.20:7, பட். பா. எ.1:150.
732. பட். பா. எ.1:264.
733. நற். பா. எ.189:4.
734. அக. பா. எ.145:15.
735. மேலது, 273:2.
736. நற். பா. எ.281:1.
737. மேலது, 343:5.
738. ஐங். பா. எ.314:2.
739. மேலது, 319:1.
740. அக. பா. எ.313:16.
741. மேலது, 319:1.

742. மேலது, 327:15.
743. நற். பா. எ.279:3.
744. குறு. பா. எ.352:2.
745. ஐங். பா. எ.339:3, 378:2.
746. அக. பா. எ.9:13.
747. மேலது, 19:5.
748. மேலது, 89:3.
749. நற். பா. எ.352:4.
750. ஐங். பா. எ.314:2.
751. குறு. பா. எ.260:1.
752. அக. பா. எ.13:23.
753. ஐங். பா. எ.381:3-4.
754. அக. பா. எ.305:12-13.
755. மேலது, 63:7.
756. மேலது, 103:4.
757. மேலது, 67:1-2.
758. பட். பா. எ.1:3.
759. நற். பா. எ.312:3.
760. குறு. பா. எ.151:1.
761. மேலது.
762. பட். பா. எ.1:268.
763. கலி. பா. எ.36:4.
764. அக. பா. எ.181:9.

765. குறு. பா. எ.59:1.
766. அக. பா. எ.23:2.
767. மேலது, 91:13, 155:14.
768. மேலது, 159:9.
769. மேலது, 321:3.
770. மேலது, 325:9.
771. அக. பா. எ.397:3, பட். பா. எ.1:157.
772. பட். பா. எ.1:253.
773. அக. பா. எ.109:1-2.
774. மேலது, 177:11.
775. மேலது, 269:18.
776. மேலது, 305:16.
777. மேலது, 317:12-13.
778. மேலது, 331:10.
779. மேலது, 335:10.
780. மேலது, 347:5.
781. மேலது, 359:8.
782. மேலது, 399:12.
783. மேலது, 151:10, 23:2.
784. மேலது, 155:14.
785. மேலது, 19:4.
786. மேலது, 35:8, 89:14.
787. மேலது, 63:18.

788. அக. பா. எ.87:8, நற். பா. எ.298:3.

789. அக. பா. எ.91:13.

790. மேலது, 109:1-2.

791. மேலது, 145:16.

792. மேலது, 189:13.

793. மேலது, 225:8.

794. மேலது, 249:3.

795. மேலது, 251:9.

796. மேலது, 279:11.

797. மேலது, 297:16.

798. மேலது, 301:10.

799. மேலது, 301:17.

800. மேலது, 301:17, 397:3.

801. மேலது, 301:20.

802. மேலது, 305:15-16.

803. மேலது, 317:13.

804. மேலது, 399:12.

805. பட். பா. எ.1:156, நற். பா. எ.113:11.

806. பட். பா. எ.1:156.

807. மேலது, 1:157.

808. மேலது, 1:253.

809. நற். பா. எ.46:7.

810. மேலது, 186:6.

811. மேலது, 189:3-4.
812. மேலது, 212:4.
813. மேலது, 212:5.
814. குறு. பா. எ.151:3.
815. மேலது, 380:2.
816. மேலது, 390:5.
817. ஐங். பா. எ.306:3.
818. கலி. பா. எ.33:22.
819. மேலது, 36:3.
820. மேலது, 36:7.
821. குறு. பா. எ.331:3.
822. நற். பா. எ.164:7.
823. மேலது, 48:7.
824. குறு. பா. எ.283:6.
825. அக. பா. எ.97:4.
826. மேலது, 175:4.
827. மேலது, 249:13.
828. மேலது, 265:12.
829. மேலது, 363:10.
830. மேலது, 375:3-4.
831. நற். பா. எ.103:10, அக. பா. எ.93:3.
832. நற். பா. எ.126:7.
833. மேலது, 148:3.

834. மேலது, 186:9.
835. மேலது, 214:3.
836. மேலது, 214:8.
837. மேலது, 229:5.
838. மேலது, 241:12.
839. மேலது, 246:6.
840. மேலது, 333:7.
841. மேலது, 391:7-8.
842. குறு. பா. எ.59:5-6.
843. குறு. பா. எ.63:2, அக. பா. எ.363:16.
844. குறு. பா. எ.174:5.
845. மேலது, 267:6.
846. மேலது, 350:8.
847. கலி. பா. எ.4:25.
848. மேலது, 12:14.
849. அக. பா. எ.289:5, 307:5.
850. நற். பா. எ.171:8.
851. ஐங். பா. எ.363:2.
852. அக. பா. எ.141:5.
853. அக. பா. எ.269:20.
854. நற். பா. எ.29:4.
855. குறு. பா. எ.237:6.
856. ஐங். பா. எ.314:3.

857. மேலது, 365:1.
858. அக. பா. எ.251:17.
859. மேலது, 307:9.
860. மேலது, 389:20.
861. மேலது, 355:3-4.
862. அகநானூறு, பொ.வே.சோ, ரா.வே. உரை, ப.124.
863. அக. பா. எ.21:12.
864. மேலது, 261:4.
865. மேலது, 83:1.
866. மேலது, 99:7-8.
867. மேலது, 127:13.
868. மேலது, 211:2.
869. மேலது, 221:8.
870. மேலது, 257:6.
871. நற். பா. எ.37:4-5.
872. மேலது, 166:3.
873. நற். பா. எ.262:7, 271:8, குறு. பா. எ.30:4, 59:3, அக. பா. எ.129:16,
183:1, 223:14, 285:13.
874. நற். பா. எ.308:2.
875. குறு. பா. எ.388:1.
876. அக. பா. எ.19:10-11.
877. மேலது, 27:13.
878. மேலது, 125:6.

879. மேலது, 59:14.
880. மேலது, 165:11.
881. மேலது, 179:12.
882. மேலது, 197:1.
883. அக. பா. எ.361:2, பட். பா. எ.1:241.
884. அக. பா. எ.381:19-20.
885. மேலது, 393:24.
886. மேலது, 395:102.
887. நற். பா. எ.48:3.
888. மேலது, 86:7.
889. குறு. பா. எ.254:2.
890. ஐங். பா. எ.343:2.
891. மேலது, 366:5.
892. மேலது, 367:1.
893. கலி. பா. எ.33:12.
894. அக. பா. எ.99:5.
895. மேலது, 317:11.
896. நற். பா. எ.52:1, அக. பா. எ.99:6.
897. நற். பா. எ.337:4.
898. குறு. பா. எ.147:1.
899. ஐங். பா. எ.361:2.
900. அக. பா. எ.191:1.
901. மேலது, 237:1.

902. மேலது, 257:1.
903. மேலது, 261:1.
904. நற். பா. எ.56:1.
905. ஐங். பா. எ.344:2.
906. மேலது, 357:1.
907. அக. பா. எ.97:16.
908. மேலது, 317:10–11.
909. நற். பா. எ.79:1.
910. குறு. பா. எ.380:5–6.
911. அக. பா. எ.125:3–4.
912. மேலது, 243:2.
913. நற். பா. எ.113:7.
914. மேலது, 284:1.
915. அக. பா. எ.83:12–13.
916. மேலது, 119:11.
917. பட். பா. எ.1:11–12.
918. நற். பா. எ.115:6, அக. பா. எ.117:1.
919. நற். பா. எ.316:2.
920. மேலது, 366:5.
921. கலி. பா. எ.14:3, அக. பா. எ.23:12.
922. அக. பா. எ.21:1.
923. மேலது, 23:3.
924. மேலது, 43:9.

925. மேலது, 191:13-14.
926. மேலது, 391:5.
927. நற். பா. எ.197:2.
928. மேலது, 277:7.
929. கலி. பா. எ.31:4.
930. அக. பா. எ.57:12-13.
931. மேலது, 45:7-8.
932. மேலது, 135:2.
933. நற். பா. எ.246:8.
934. மேலது, 296:4.
935. மேலது, 302:2-3.
936. அக. பா. எ.115:11.
937. மேலது, 393:15.
938. நற். பா. எ.246:8, 256:6.
939. அக. பா. எ.23:4.
940. மேலது, 147:1.
941. மேலது, 183:11.
942. நற். பா. எ.384:6-7.
943. குறு. பா. எ.84:4.
944. மேலது, 281:3.
945. ஐங். பா. எ.324:4.
946. மேலது, 350:2.
947. கலி. பா. எ.32:5.

948. அக. பா. எ.85:10-11.
949. மேலது, 105:1.
950. மேலது, 133:4.
951. மேலது, 141:25.
952. மேலது, 147:2.
953. மேலது, 205:20.
954. மேலது, 227:7-8.
955. மேலது, 319:8.
956. மேலது, 345:8.
957. மேலது, 365:14.
958. ஐங். பா. எ.320:1.
959. மேலது, 368:1.
960. கலி. பா. எ.33:10.
961. அக. பா. எ.11:3.
962. மேலது, 17:18.
963. மேலது, 25:9.
964. மேலது, 9:3.
965. மேலது, 15:13.
966. மேலது, 95:6.
967. மேலது, 149:3.
968. மேலது, 225:11.
969. மேலது, 247:5, 321:5.
970. மேலது, 267:6-7.

971. மேலது, 275:11.
972. மேலது, 331:2.
973. மேலது, 351:8.
974. மேலது, 91:15.
975. மேலது, 163:8.
976. மேலது, 361:1.
977. நற். பா. எ.9:5.
978. மேலது, 76:6-7.
979. மேலது, 9:10.
980. மேலது, 224:4.
981. மேலது, 29:1.
982. குறு. பா. எ.84:4.
983. நற். பா. எ.115:5, 305:2.
984. மேலது, 184:9.
985. நற். பா. எ.241:5.
986. அக. பா. எ.217:4, 235:12.
987. கலி. பா. எ.31:15.
988. நற். பா. எ.302:5.
989. ஐங். பா. எ.308:2-3.
990. நற். பா. எ.337:3, அக. பா. எ.213:4, 393:25.
991. குறு. பா. எ.56:2.
992. அக. பா. எ.223:14.
993. குறு. பா. எ.84:5.

994. மேலது, 352:1.
995. ஐங். பா. எ.345:2.
996. அக. பா. எ.99:6.
997. மேலது, 237:2, 261:2.
998. அக. பா. எ.199:10, 297:14, பட். பா. எ.1:235.
999. அக. பா. எ.217:5.
1000. மேலது, 219:3-4.
1001. மேலது, 243:3.
1002. பட். பா. எ.1:11-12.
1003. மேலது, 1:241.
1004. நற். பா. எ.256:6.
1005. மேலது, 262:1.
1006. மேலது, 314:3.
1007. மேலது, 337:5.
1008. மேலது, 346:5.
1009. மேலது, 11:5.
1010. குறு. பா. எ.282:6.
1011. மேலது, 347:2.
1012. ஐங். பா. எ.357:1.
1013. கலி. பா. எ.7:15.
1014. மேலது, 27:4.
1015. அக. பா. எ.25:3-4.
1016. மேலது, 133:14.

1017. மேலது, 133:15.
1018. மேலது, 133:8.
1019. மேலது, 141:26.
1020. மேலது, 191:2.
1021. மேலது, 235:7.
1022. மேலது, 235:9.
1023. மேலது, 243:1.
1024. மேலது, 269:11.
1025. மேலது, 269:24.
1026. மேலது, 277:17.
1027. மேலது, 289:2.
1028. மேலது, 295:17.
1029. மேலது, 301:11.
1030. மேலது, 1:16.
1031. மேலது, 53:4.
1032. மேலது, 99:2.
1033. மேலது, 101:15.
1034. மேலது, 317:4.
1035. மேலது, 367:11.
1036. மேலது, 345:16.
1037. பட். பா. எ.1:65.
1038. மேலது, 1:66.
1039. மேலது, 1:85.

1040. மேலது, 1:89.
1041. மேலது, 1:235.
1042. மேலது, 1:256.
1043. நற். பா. எ.16:5, அக. பா. எ.253:4.
1044. நற். பா. எ.115:1, ஐங். பா. எ.376:4.
1045. நற். பா. எ.197:7, அக. பா. எ.153:17.
1046. நற். பா. எ.214:4.
1047. நற். பா. எ.264:5, குறு. பா. எ.338:3.
1048. நற். பா. எ.271:2.
1049. மேலது, 298:11.
1050. குறு. பா. எ.329:1.
1051. ஐங். பா. எ.328:1.
1052. கலி. பா. எ.3:9.
1053. கலி. பா. எ.3:13.
1054. மேலது, 5:15.
1055. மேலது, 7:11.
1056. மேலது, 14:2.
1057. மேலது, 23:13.
1058. மேலது, 34:16.
1059. மேலது, 36:6.
1060. அக. பா. எ.141:12.
1061. மேலது, 163:1.
1062. மேலது, 357:14.

1063. மேலது, 379:10.
1064. நற். பா. எ.7:1.
1065. மேலது, 105:8.
1066. அக. பா. எ.129:13.
1067. மேலது, 143:14.
1068. மேலது, 149:17.
1069. மேலது, 169:7.
1070. மேலது, 393:13.
1071. குறு. பா. எ.356:3.
1072. நற். பா. எ.33:4.
1073. குறு. பா. எ.56:2.
1074. மேலது, 356:4.
1075. அக. பா. எ.121:4.
1076. கலி. பா. எ.11:8.
1077. நற். பா. எ.18:10, 28:5.
1078. மேலது, 107:5.
1079. குறு. பா. எ.189:2.
1080. மேலது, 235:2.
1081. ஐங். பா. எ.395:5.
1082. கலி. பா. எ.35:10.
1083. அக. பா. எ.213:3.
1084. அக. பா. எ.251:14.
1085. மேலது, 327:12.

1086. மேலது, 345:15.
1087. நற். பா. எ.84:4, அக. பா. எ.241:9.
1088. கலி. பா. எ.7:2.
1089. அக. பா. எ.179:2.
1090. நற். பா. எ.7:3, ஐங். பா. எ.367:3.
1091. நற். பா. எ.157:4.
1092. கலி. பா. எ.33:2.
1093. மேலது, 20:12–13.
1094. மேலது, 33:2.
1095. மேலது, 35:5.
1096. அக. பா. எ.121:3.
1097. கலி. பா. எ.13:7.
1098. அக. பா. எ.399:7.
1099. கலி. பா. எ.20:11.
1100. நற். பா. எ.186:1.
1101. மேலது, 33:5.
1102. மேலது, 76:1.
1103. மேலது, 41:4.
1104. அக. பா. எ.155:8, 207:10.
1105. நற். பா. எ.92:6.
1106. மேலது, 240:8.
1107. மேலது, 76:1–2.
1108. அக. பா. எ.19:13.

1109. கலி. பா. எ.28:7.
1110. அக. பா. எ.213:22.
1111. நற். பா. எ.391:8-9.
1112. மேலது, 110:12.
1113. மேலது, 115:3.
1114. மேலது, 193:3.
1115. மேலது, 243:1.
1116. மேலது, 325:8.
1117. மேலது, 333:3.
1118. குறு. பா. எ.149:4.
1119. மேலது, 250:4.
1120. மேலது, 267:4.
1121. மேலது, 277:4.
1122. மேலது, 329:6.
1123. குறு. பா. எ.388:1, ஐங். பா. எ.326:3, 377:1.
1124. ஐங். பா. எ.398:2.
1125. கலி. பா. எ.32:6.
1126. மேலது, 34:3.
1127. அக. பா. எ.23:9.
1128. மேலது, 339:3.
1129. மேலது, 383:9.
1130. மேலது, 383:13.

கியல் - நான்கு

உரீப்பொருள்

இயல் - நான்கு

உரிப்பொருள்

பாலைத்திணைக்கு உரியதாகத் தொல்காப்பியரும் அதன் உரையாசிரியருமாகிய இளம்பூரணரும் குறிப்பிடும் உரிப்பொருள் எங்ஙனம் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களுள் பொருந்தி வந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வதாகவும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள அகமாந்தர்களின் உணர்வுச் சூழலை வெளிப்படுத்தும் நிலையிலும் இவ்வியல் அமைகிறது.

உரிப்பொருள்

முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் எனும் முப்பொருட்களுள் உரிப்பொருள் குறித்துத் தொல்காப்பியர்,

“புணர்தல் பிரித லிருத்த லிரங்க
லூட லிவற்றி னிமித்த மென்றிவை
தேருங் காலைத் திணைக்குரிப் பொருளே”¹

எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

மேற்கூறிய சூத்திரத்திற்கான உரையில் இளம், “புணர்தலும் பிரிதலும், இருத்தலும், இரங்கலும், ஊடலும் அவற்றின் நிமித்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட இவை, ஆராயுங்காலத்து ஐந்திணைக்கும் உரிப்பொருளாம்”² எனவும் “பிரிவு பாலைக்கு உரித்தாமாறு மேற்சொல்லப்பட்டது. ‘ஏனைய மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வைத்தல்’ (மரபு-110) என்னும் தந்திர உத்தியால் புணர்தல் என்பது நெய்தற்கும், ஊடல் என்பது மருதத்திற்கும் பெரும்பான்மையும் உரித்தாகவும் சிறுபான்மை எல்லாப் பொருளும் எல்லாத் திணைக்கும் உரித்தாகவும் கொள்ளப்படும்”³ எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் முதலான உரிப்பொருள்களைக் கூறி இவற்றை ஆராய்கின்ற பொழுது திணைக்கு உரிய பொருளாகத் தோன்றும் என இன்ன திணைக்கு இன்ன உரிப்பொருள் என்று கூறாது, திணை முழுவதற்குமான உரிப்பொருள் இவை எனத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார்.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள அகமாந்தர்களில் தலைவன், தலைவி, தோழி ஆகியோரின் உணர்வு, பிரிவின் வருத்தத்தையும் உடன்போக்குச் செல்லுதலையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவும் செவிலி, நற்றாய் ஆகிய தாயாரின் உணர்வு, உடன்போக்கு சென்ற தன்மகளைப் பற்றிய தங்களது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவும் கண்டோரின் (அயலோர், அந்தணர், முக்கோற்பகவர்) உணர்வு வழியில் வரும் தலைமக்களைக் கண்டு, அவர்கள் செல்லும் வழியில் அவர்களுக்கு உண்டாகவிருக்கும் துன்பத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. தலைமகளின் வருத்த மிகுதியைப் பாசறையில் உள்ள தலைவனிடம் சென்று கூறும் விதமாகப் பாணனின் உணர்வும் பாலைத்திணைப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தலைவனின் உணர்வுச் சூழல்

பொருளை விரும்பிய தன் நெஞ்சிடம் கூறிச் செலவழுங்குதல்⁴, பொருள் காரணமாகப் பிரிந்தவன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிடம் கூறல்⁵, தன்னுடன் வருவதாகக் கூறிய தலைவியிடம் கூறல்⁶, பொருளைப் பெற்றுத் திரும்பி வருகின்ற நிலையிலும் வினை காரணமாகச் செல்லுகின்ற நிலையிலும் தேர்ப்பாகனிடம் கூறல்⁷, தலைவியைப் பிரிந்து சென்றதனால் ஏற்பட்ட வருத்த மிகுதியைத் தோழியிடம் கூறல்⁸, உடன்போக்கு மேற்கொண்டவன் தலைவியிடமும் தன் நெஞ்சத்திடமும் கூறல்⁹,

வினைமுற்றி மீண்டு வந்தவன் தலைவியிடம் கூறல்¹⁰, தனது பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்த தலைவியிடம் கூறல்¹¹, தன்னுடன் வர விரும்பியத் தலைவியை நினைத்து நெஞ்சிடம் கூறல்¹², தலைவியைப் பிரிந்து சென்றவிடத்து கனவு கண்டு கூறல்¹³, இயற்கைப் புணர்ச்சிக்குப் பின்னர் பிரிவின் அச்சத்தைத் தலைவியிடம் கூறல்¹⁴, உடன்போக்கு மேற்கொண்டு மீண்டு வந்தவன் சுரத்தின் வெம்மையைத் தோழியிடம் கூறல்¹⁵, வினைமுற்றி மீண்டு வரும் தலைவன் பருவத்தின் வரவினைக் கண்டு நெஞ்சிடம் கூறல்¹⁶, பொருளை விரும்பிச் சென்றவன் அவ்வினை முடியாது வருந்திக் கூறல்¹⁷, தன்னிடம் வற்புறுத்திக் கூறும் தோழியிடம் கூறல்¹⁸ என மேற்காணும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெளிப்படும் தலைவனின் மனஉணர்வுகளைச் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவனது மனஉணர்வின் வெளிப்பாடு

பொருளை விரும்பிய தன் நெஞ்சிடம் கூறிச் செலவழுங்குவதாக நாற்பது பாடல்கள் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணையில் இடம் பெற்றுள்ளன. செலவழுங்குதல் துறையில் அமைந்த பாடல்கள் பெரும்பான்மையும் தலைவியின் வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துவதாகவும் பொருளைப் பெரிதாக விரும்பாது தலைவியுடனான இன்பத்தையே பெரிதாகக் கருதுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

பொருளை விரும்பிய தன் நெஞ்சிடம், தலைவன், நம் காதலி மாலைப் பொழுதில் தான் நினைத்த செயலையெல்லாம் முடித்துவிட்டு வீட்டில் மாட்சிமை மிக்க விளக்கை ஏற்றி வைத்து தம் வரவை எதிர்பார்த்துத் துன்புற்றிருப்பாள் ஆதலால் அவள் வருந்தியிருக்கும்படிச் செய்து அவளைப் பிரிந்து செல்லாதே எனக் கூறுகிறான். இதனை இளங்கீரனார் எனும் புலவர்,

“சுரன்முதல் வந்த உரன்மாய் மாலை

வினைமுடித் தன்ன இனியோள்

மனைமாண் சுடரொடு படர் பொழு தெனவே”⁹

எனும் பாடலடிகளின் மூலம் உணர்த்துகிறார்.

தலைவனின் மனம் பொருளுக்கும் தலைவியுடனான இன்பத்திற்கும் இடையே சிக்கித் தவிக்கிறது. இறுதியில் பொருளை விடத் தலைவியுடனான இன்பமே சிறந்தது எனக் கருதித் தான் பிரிந்து செல்லுதலைத் தவிர்க்கிறது. இக்கருத்தை சிறைக்குடியாந்தையார் எனும் புலவர் திறம்பட எடுத்துரைக்கிறார்.

நெஞ்சமே நீ வீட்டிலே தங்கித் தலைவியை புணர்ந்து இருந்தால் நீ விரும்பிய பொருளை அடைய முடியாது. அதனை விடுத்து நீ விரும்பியப் பொருளை அடைய பொருள்வயிற் பிரிந்தால் தலைவியைப் புணரும் புணர்ச்சியை இனி அடைய முடியாது ஆதலின் இவ்விரண்டினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இவற்றுள் எதைச் செய்தாலும் நல்ல காரியத்தைச் செய்தவனாகப் படுவாய் எனக் கூறி, இந்த கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகத்தையே அளக்கும் மரக்காலாகக் கொண்டு ஏழு மரக்கால் அளவுக்கு மிகுதியான நிதியைப் பெறுவதாயினும் அந்த நிதியை நான் விரும்பவில்லை.

கழைத்த குழையையும் செவ்வரி படர்ந்த குளிர்ச்சியுடைய கண்களும் பொருந்தி இனிதாக நோக்கும் பார்வையையே விரும்புகிறேன் எனக் கூறிப் பிரிந்து செல்லுதலைத் தலைவன் தவிர்க்கிறான். இதனைக் கீழ்வரும்,

“புணரில் புணராது பொருளே பொருள்வயிற்

பிரியில் புணராது புணர்வே யாயிடைச்

.....

.....

**அமர்ந்தினிது நோக்கமொடு செகுத்தனன்
எனைய ஆகுக வாழிய பொருளே”²⁰**

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. பத்துப்பாட்டில் ஒன்றான ‘பட்டினப்பாலை’ எனும் நூலும் செலவழுங்குதல் எனும் துறையில் அமைந்ததாகும்.

குறையாத சிறப்புகளையும் செல்வத்தையுமுடைய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தையே நான் பெறுவதாக இருப்பினும் கரிய கூந்தலையும் மென்மைத் தன்மையுமுடைய என் தலைவியைப் பிரிந்து உன்னுடன் வரமாட்டேன் எனத் தன் நெஞ்சிற்குத் தலைவன் கூறுவதாய் அமைந்தது. இதனை,

**“முட்டாச் சிறப்பின் பட்டினம் பெறினும்
வார்இருங் கூந்தல் வயங்குஇழை ஒழிய,
வாரேன்; வாழிய, நெஞ்சே!”²¹**

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன. மேற்கூறியவாறு தலைவியுடனான இன்பத்தையே பெரிதும் விரும்புவனாக காட்சியளிக்கும் தலைவனைத் தன்னுடன் வர நினைக்கும் தலைவியை, அவளது செல்வச்செழிப்பு, தான் செல்லும் வழியின் வெப்பமிகுதி முதலான கொடுமையைக் கூறி அவளைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்ல மறுக்கும் பண்புடையாளனாகவும் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் காட்சிப்படுத்துகின்றன.

வீட்டினிடத்து தனது பெண் புறாவுடன் மாலைப்பொழுதில் கூடி மகிழ்ந்திருக்கும் ஆண் புறாவைப் பார்த்தும் தனிமைத் துன்பம் தரும் மாலைப் பொழுதை நினைத்தும் என்னுடன் வருவதாகக் கூறுகிறாய். மிகுந்த புகழினையுடைய பெரிய மானிகையில் பெற்ற தாயுடன் பிரியாது இருக்கும் இளமைத்தன்மை உடையவளாகிய நீ வேற்படை போன்று காட்சியளிக்கும் இத்தி மரத்தினுடைய விழுதுகள் மேல்காற்று வீசும் தோறும் ஊசலாடுவதைப் போல் காட்சியளிக்கக்கூடியதும் உறங்கியிருக்கும் பிடியானைகள் புரளுவதுமான கொடுமையான பாலை வழியில் செல்லுதல் உனக்குப்

பொருந்தாது எனக்கூறித் தலைவியைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்வதைத் தவிர்க்கிறான். இதனைக் கீழ்வரும்,

**“மனையுறை புறவின் செங்கால் பேடைக்
காமர் துணையொடு சேவல் சேரப்**

.....

.....

வல்லை யாகுதல் ஒல்லுமோ நினக்கே”²²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் தான் அவளைப் பிரிந்து சென்றதனால் ஏற்பட்ட தனது வருத்த மிகுதியைப் பின்வருமாறு தோழியிடம் கூறுகிறான்.

காட்டுத் தீயானது படர்ந்து சுட்டெரிக்கக் கூடிய நீண்ட பாலைநில வழியில் சிறிது நேரம் உறங்கினாலும் வேங்கை மலர் போன்ற தேமலும் தேன் சொட்டும் படியான மலரணிந்த கூந்தலும் மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுமுடைய தலைவியை நல்ல இருளில் பெரிய மாளிகையில் இருப்பதாகக் கனாக் காண்பேன் எனத் தலைவியை நினைத்து வருந்திய தன் நிலையைத் தலைவன் தோழியிடம் கூறுகிறான். இதனை,

**“எரிகவர்ந் துண்ட வென்றாழ் நீளிடைச்
சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற**

.....

.....

றேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோளே”²³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. வெப்பம் மிகுந்ததும் கொடுமையை வுடையதுமாகிய வழிகள் என் தலைவியின் பண்புகளை நினைத்துச் சென்றதால் அவை எனக்கு வருத்தத்தைத் தரவில்லை எனத் தலைவியின் பண்பு நலனைத் தலைவன் தோழியிடம் கூறுகிறான். வேளிற் காலத்தில் அரசமரத்தின் இலைகள் சலசலத்ததினால் அவ்வொலியைக் கேட்டு

அச்சமுற்ற பறவையினங்கள் உணவு உண்ணாமல் வேறு இடத்திற்குச் செல்லும் அத்தகைய வெப்பமுடையதும் செல்வதற்கு அரியதுமான காட்டு வழியில் நான் வருந்தாதிருக்க என் தலைவியின் பண்புகள் எனக்குத் துணையாக இருந்தன எனத் தலைவன் தலைவியின் பண்பின் மேன்மையைக் குறிப்பிடுகிறான். இதனை,

“வேனி வரையத் திலையொலி வெரீஇப்

.....
.....

தெய்வெங் காதலி பண்புதுணைப் பெற்றே” ²⁴

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்கு மேற்கொண்ட தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட அன்பின் மிகுதியைப் பின்வருமாறு புலப்படுத்துகிறான்.

அழிவில்லாத செயலில் ஈடுபடுகின்ற மனிதர்கள் தாம் அச்செயலில் வெற்றி பெற வழிபடுகின்ற தெய்வத்தைக் கண் எதிரே கண்டது போல நான் உன்னை அடைய முயன்றதனால் உண்டான வருத்தம் தீரும்படியாக உன்னை அடைந்தேன். ஆதலால் நாம் செல்லும் வழியில் உள்ள சோலை, மணல், நிழல் இவற்றிலெல்லாம் தங்கி விளையாடி மகிழ்ச்சியுடன் வருவாயாக எனத் தலைவன் தலைவியிடம் கூறுகிறான். இதனைக் கீழ்வரும்,

“அழிவில முயலுமா மார்வ மாக்கள்

வழிபடு தெய்வங் கட்கண் டாஅங்

.....
.....

குறும்ப லூர! யாஞ் செல்லும் ஆறே” ²⁵

எனும் பாடல் வழி அறியலாம். தான் மேற்கொண்டு சென்ற வினையை முடித்து வந்த தலைவன் தலைவியிடம் தன் மன உணர்வுகளைப் பின்வருமாறு பகிர்ந்து கொள்கிறான்.

பொன்னிறம் போன்று காட்சியளிக்கும் தீப்படர்ந்த கொடுமையான காட்டு வழியில் என் மனதைக் கவர்ந்து கொண்ட உனது பெண்மை நலத்தை நினைத்து உன்னைப் பெரிதும் விரும்பி வந்தேன் எனத் தலைவன் தலைவியிடம் கூறுகிறான். இதனை,

“உள்ளுதற் கினிய மன்ற செல்வர்

.....

.....

உள்ளம் வாங்கத் தந்தநின் குணனே” ²⁶

எனும் பாடலால் அறியலாம்.

அரிதாக முயன்று பெறுதற்கரிய பொருளின்பால் விருப்பமுற்று உன்னைப் பிரிந்து சென்ற பொழுது அந்தப் பாலை வழிகள் நீண்டதாகக் காணப்பட்டன. அழகிய அணிகலன்கள் அணிந்திருக்கும் உன்னையே நினைத்து வந்தமையால் தற்பொழுது வழிகள் குறைந்த தொலைவு உடையதாகத் தோன்றுகின்றன எனப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் திரும்பி வந்தவிடத்து தலைவியிடம் கூறுகிறான். இதனை,

“அரும்பொருள் வேட்கைய மாகிநிற் றுறந்து

.....

.....

னணிய வாயின சுரத்திடை யாறே” ²⁷

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. பொருள் முற்றி மீண்டுவரும் தலைவன் தலைவியுடன் கூடிய முயக்கத்தைப் பெரிதும் விரும்பி விரைந்து வருகிறான் என்பதைக் கீழ்வருமாறு பாலைத்திணைப் பாடல் பதிவு செய்கிறது.

மு. 10. 27

பெண்மானின் பார்வையைப் போன்ற நெடிய கண்களையுடைய தலைவியே, காட்டுத் தீ பரவி அழிந்து காணப்படும் கோடை வெப்பத்தையுடைய பாலைநில வழிகள் கடந்து செல்ல அரியதாயினும்

உன்மேல் வேட்கை கொண்ட எனது நெஞ்சத்தால் உண்டான முயக்கத்தைப்பெரிதும் விரும்பி விரைந்து செல்லக் கூடிய குதிரை பூட்டப்பட்ட தேரினை விரைவாகச் செலுத்தி உன் நலனையே விரும்பி வந்தேன் எனப்பொருள் முற்றி மீண்டு வந்த தலைவன் தலைவியிடம் கூறுகிறான். இதனை,

“எரிகவர்ந் தண்ட வென்றூழ் நீளிடெ

.....
.....

நெடுமா னோக்கிநின் னுள்ளி வரவே” ²⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவியைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவன் தலைவியைத் தருவதாகக் காட்டும் கனவினைப் பின்வருமாறு பழித்துக் கூறுகின்றான். அழகுடனும் மாமை நிறுத்துடனும் இருக்கும் தலைவியைத் தருவது போலக் காட்டி என் இனிய துயிலினை எழுப்பினாய் இப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்த உன்னைத் தலைவியைப் பிரிந்து உறங்கும் உலகத்துக் காதலர்கள் இகழமாட்டார்களோ? எனத் தனக்கு ஏற்பட்ட பொய்க்கனவைக் கடிந்து கூறுகிறான். இதனை,

“வேனிற் பாதிரிக் கூன்மலர் அன்ன

மயிர்ஏர்பு ஒழுகிய அம்கலுழ் மாமை

.....

எள்ளார் அம்ம, துணைப்பிரிந் தோரே” ²⁹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். மேற்கூறிய பல்வேறு சூழலடிப்படையிலான தலைவனின் மன உணர்வுகள் தலைவியைப் பிரிந்த வருத்தத்தால் உண்டான மன வேதனையைப் புலப்படுத்துவனவாய் அமைகின்றன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள தலைவியின் உணர்வுச் சூழல்

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் மன உணர்வுகளைப் புலப்படுத்துகின்றன. பாலைத்திணைப் பாடல்கள் உணர்த்தும் தலைவியின் உணர்வு வெளிப்பாட்டிற்கான சூழ்நிலைகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

தலைவியின் மனஉணர்வை வெளிப்படுத்தும் சூழல்

தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையில் வருந்திக் கூறல்³⁰, அவன் சென்றவிடத்து உள்ள விலங்கு, பறவைகளின் மீது கோபமுற்றுகூறல்³¹, அவனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையில் ஏற்படக்கூடிய வேட்கை மிகுதியைத் தன் நெஞ்சிடமும் தோழியிடமும் கூறல்³² அவனைப் புகழ்ந்து கூறிய தோழியிடம் வெறுத்துக் கூறல்³³, அவன் பிரிந்து செல்வதை உணர்த்தும் தோழியிடம் கூறல்³⁴, தான் தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்ல விரும்புவதைத் தோழியிடம் கூறல்³⁵, தலைவனைப் பழித்துப் பேசிய தோழியிடம் கூறல்³⁶, பொருள் காரணமாகத் தலைவனைப் பிரிந்து செல்ல அனுமதித்த தோழியிடம் கூறல்³⁷, தலைவன் பிரிவைக் குறிப்பால் அறிந்து தோழியிடம் கூறல்³⁸, தலைவன் பிரிவால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தைத் தும்பியிடம் கூறலும் குயில் கூறுவது போலத் தானே கூறலும்³⁹, தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்க எனக் கூறிய தோழியிடம் கூறல்⁴⁰ தான் உடன் வருவேன் எனத் தலைவனிடம் கூறல்⁴¹, உடன்போக்கில் தலைவன் தன்னைப் புகழ் அதற்கு நாணிக் கண்புதைத்துக் கூறல்⁴², பரத்தையிடம் செல்லும் தலைவனைக் கடிந்து கூறல்⁴³, உடன்போக்கு மேற்கொண்டவள் எதிர் வருபவர்களிடம் என் தாயிடம் கூறுங்கள் எனல்⁴⁴, உடன்போய் வந்தவள் தோழியிடம் கூறல்⁴⁵, மீண்டு வருபவள் தன் ஊருக்குச் செல்பவரைக் கண்டு கூறல்⁴⁶

என மேற்கூறிய பல்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெளிப்படும் தலைவியின் மன உணர்வுகளைச் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

தலைவியின் மனஉணர்வின் வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் தலைவியின் மன உணர்வுகள் பெரும்பாலும் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் மன வேதனையைப் புலப்படுத்துவதாகவே அமைகின்றன. தன்னைப் பிரிந்து சென்ற காதலனை நினைத்துத் தலைவி பின்வருமாறு கூறுகின்றாள். பருவத்தின் வரவினை, இளவேனிற் காலத்தைக் கண்டும் பாதிரி மலரை விற்பவனைக் கண்டும் அறிந்த தலைவி பிரிந்து சென்ற தலைவர் தன்னை மறந்தாரோ? என வருத்தத்துடன் கூறுகிறாள். இதனை,

“அகன்றோர் மன்றநம் மறந்திசி னோரென” ⁴⁷

எனும் பாடலடியால் உணரலாம்.

புகழ், இன்பம், இரந்தோர்க்கு உதவுதல் ஆகியன தன் வீட்டினுள்ளே செயலற்று இருப்பவர்களுக்கு அருமையாகக் கிடைப்பதில்லை என்று கூறி வினை காரணமாகப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் என்னிடம், உன்னுடைய நீலமணி போன்ற கூந்தலுக்குக் கார் காலத்திலே மலர்ந்திருக்கக் கூடியதும் வண்டுகள் தேனைப் பருகுகின்ற நிலையினையுடையதுமாகிய பலவகையான மலர்களை அணிவிப்பதற்கு வருவேன் என்று, எனது மனம் விரும்புமாறு கூறி மேகம் தவழக்கூடிய மலைகள் பலவற்றைக் கடந்து சென்றான்.

அவன் பிரிவால் வருந்தித் துன்பமுற்று அணிகலன்களெல்லாம் நெகிழ்ந்திருக்கும் என்னைக் கண்டு நகைத்து கேலி செய்யுமாறு இந்த மேகம் இடி மின்னலுடன் கூடி மழை பெய்கிறது. இத்தகைய இடி மின்னலுடன் கூடி மழை பெய்கின்ற இம்முழுக்கம் நம்மைப் பிரிந்து சென்ற

தலைவனுக்குக் கேட்கவில்லையோ எனத் தலைவனின் பிரிவால் வருந்திய தலைவி தனது பிரிவுத் துயரைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனைக் கருவூர்க் கோசனார் எனும் புலவரின்,

**“இசையும் இன்பமும் ஈதலும் மூன்றும்
அசையுடன் இருந்தோர்க்கு அரும்புணர்வு இன்மென**

.....

.....

ஆர்ப்பது போலும்இக் கார்ப்பெயல் குரலே” 48

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தம்மைப் பிரிந்து சென்றிருக்கக்கூடிய தலைவன் உள்ள நாட்டில் வெளவால்கள் ஏறப் பறக்கின்ற கொடிய மாலைக்காலம் வரவில்லையோ எனப் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வாராதது கண்ட தலைவி தனது வருத்தத்தைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

இதனை,

“.....

வாவ லுக்கு மாலையு

மின்றுகொல் காதலவர் சென்ற நாட்டே” 49

எனும் பாடலடிகளால் அறியலாம்.

ஐங்குறுநூற்றின் இளவேனிற்பத்து என்ற தலைப்பிலான பத்துப் பாடல்களும் பிரிந்து சென்ற தலைவன் இளவேனிற் காலத்தும் திரும்பி வாராததால் உண்டான தனது வருத்த நிலைகளைத் தலைவி தோழியிடம் கூறுவதாய் அமைந்துள்ளன.

தலைவனைப் பிரிந்து வருந்தியிருக்கும் தலைவியின் உணர்வுகள், அவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்த பொழுதும் திரும்பிவாராத அவனை நினைத்து வருந்தியும் அவனது வருகையை நினைத்து எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் தோழியிடம் வருத்தமுற்றுக் கூறுவதாகவும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையில் ஏற்பட்ட தலைவியின் வேட்கை மிகுதி பின்வருமாறு இலக்கியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தலைவன் பிரிந்ததினால் உண்டான தலைவியின் வருத்தத்தையும் வேட்கை மிகுதியையும் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அவை தலைவி தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுவதாகவும் தோழியிடம் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

தலைமகன் பரத்தையிடம் செல்வதால் தான் அவனுடன் மேற்கொள்ளும் செயலுக்கு பயன் ஏதும் இல்லை எனத் தன் வருத்தத்தைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள். பிற மாதரை விரும்பாத கோட்பாட்டினை உடையவனாக இருந்த தலைமகன் அவனை விரும்பிய பரத்தையுடன் மகிழ்பவனாயினான். அன்பில்லாத அவன் என்னைத் தழுவிக் கொள்வதனாலும் நான் அவனைத் தழுவிக் கொள்வதனாலும் பயன் ஒன்றும் இல்லை எனத் தலைவன் செயலால் உண்டான தனது வருத்த மிகுதியைத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“.....
வீழாக் கொள்கை வீழ்ந்த கொண்டி
மல்லல் மார்பு மடுத்தனன்
புல்லுமற் றெவனோ அன்பிலங் கடையே” ⁵⁰

எனும் பாடல்களின் மூலம் அறியலாம்.

தலைவி தனது அழகெல்லாம் வீணாகக்கழிகிறது என்பதைத் தனது வேட்கை மிகுதியால் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள். நல்ல பசுவினது இனிய பால் அப்பசுவினது கன்றுக்கும் உதவாது, கறக்கும் பாத்திரத்திலும் சென்று சேராது மண்ணில் வீணே சிந்துதல் போல என்னுடைய மேனியின் அழகானது எனக்கும் பயன்படாது என் தலைவனுக்கும் இன்பம் தராது பசலையாலே அழிந்தது எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை வெள்ளிவீதியார் எனும் புலவர்,

“கன்று முண்ணாது கலத்தினும் படாது

.....

.....

திதலை அல்குல்என் மாமைக் கவினே” ⁵¹

எனும் பாடலின் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்.

தலைவன் என் பக்கத்தில் இருக்கும் பொழுது திருவிழா நிகழும் ஊரினைப் போல நான் பெரும் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கின்றேன். அவன் என்னைவிட்டுப் பிரிந்த பொழுது, ஓர் குடியில் வாழும் மக்கள் அந்தக் குடியை விட்டு வெளியே சென்றவிடத்து அக்குடியின் முற்றத்தில் அணில்கள் விளையாடிக் கொண்டு பொலிவிழந்து காணப்படுவதைப் போல நானும் பொலிவிழந்து காணப்படுகிறேன் எனத் தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் உண்டான வருத்த மிகுதியைத் தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“காதலர் உழைய ராகப் பெரிதுவந்து

.....

.....

மக்கள் போகிய அணிலாடு முன்றிற்

அலப்பென் தோழியவர் அகன்ற ஞான்றே” ⁵²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. இப்பாடலில் உவமையாக இடம் பெற்று வந்துள்ள சிறப்புத் தொடராலேயே அதனை இயற்றிய புலவர் ‘அணிலாடு முன்றிலார்’ எனப் பெயர் பெற்றுள்ளார்.

நம்மைவிட்டு இமைப்பொழுதும் பிரியாதிருக்கக் கூடிய தலைவர் தற்பொழுது நம்மைப் பிரிந்து அவ்விடத்தே தங்கிவிட்டார். இஃது அவருடைய வன்மைத் தன்மையைக் காட்டுகிறது. ஆதலால் நாம் இனி கொற்றவை தெய்வத்திற்குப் பலியிடுதலையும் செய்ய மாட்டோம், காப்பு நூல் கட்டிக் கொள்ளுதல், நிமித்தம் பார்த்தல், நற்சொல் கேட்டல் என எதனையும் செய்யாது தெய்வத்தைத் தொழுதல் வேண்டாம் எனத் தலைவி தலைவனைப்

பிரிந்திருத்தலால் ஏற்பட்ட தனது வேதனையைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள்.
இதனை,

“விடர்முறை அடுக்கத்து விறல்கெழு சூலிக்குக்

மறந்துஆண்டு அமைதல் வல்லியோர் மாட்டே” ⁵³

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

தலைவி, தான் தலைவனுடன் உடன்போக்கு செல்ல
உடன்பட்டமையைத் தோழியிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

என் உடல் மெலிந்து உயிர் மட்டும் போகாதிருக்கும் நிலையில்,
எனது துன்பத்திற்கான காரணத்தை அறிந்த இவ்வூர் பெண்டிர் பழி
தூற்றுகின்றனர். என் களவொழுக்கத்தை அறிந்த தாயும் என்னை வீட்டுக்
காவலில் வைத்துவிட்டாள் இனி நான் களவொழுக்கத்தைத் தொடர முடியாது
எனத் தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்ல உடன்பட்டமையைத்
தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“பைபயப் பசந்தன்று நுதலுஞ் சாஅய்

அன்னை முன்னர்யாம் என்னிதற் படலே” ⁵⁴

எனும் பாடலின் மூலம் அறியலாம். தலைவனைப் பொருள் காரணமாகப்
பிரிந்து செல்ல அனுமதித்த தோழியைத் தலைவி புகழ்ந்து கூறுகிறாள்.
இதனை,

“வெள்ளில் வல்சி வேற்றுநாட் டாரிடைச்

சேறும் நாமெனச் சொல்லச் சேயிழை

நன்றெனப் புரிந்தோய் நன்றுசெய் தனையே” ⁵⁵

எனும் பாடலின் மூலம் அறியலாம். தலைவி தலைவன் பிரிந்து சென்றதனால் ஏற்பட்ட தனது வருத்தத்தைக் குயில் கூவுவது போல் அதன்மீது தன் கருத்தைப் பின்வருமாறு ஏற்றிக் கூறுகிறாள்.

தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லும் இயல்பினை உடையவர்களை இடித்துக்கூறி இருவரும் இணைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் ஆண் குயிலும் பெண் குயிலும் சேர்ந்து கூவும். அறிவுடையோர்களே! சூதாடுகின்ற கருவி பெயர்ந்து விழுவதைப் போன்ற நிலையில்லாத பொருளை வாழ்க்கைக்கு ஏதுவாகக் கொண்டு நீங்கள் உங்கள் காதலிமார்களை விட்டுப் பிரியாது சேர்ந்தே இருங்கள் என்று தலைவியைக் கைவிட்டுத் துறந்து செல்வாரை இடித்துரைப்பது போலக் கூறி அக்குயில்கள் இரண்டும் மெய்யோடு மெய் சேர்ந்திருந்து கூவும்.

துன்பத்தைத் தரக்கூடிய இளவேனிற் காலத்துப் பொருள் காரணமாகப் பிரிதல் ஆடவர்க்கு இயல்பு என்றால் தன்னிடத்து அடைந்தவரை கைவிடமாட்டோம் என்று கூறி பாதுகாக்கும் அறத்தைக் காட்டிலும் பொருள் அரியதாகுமோ? எனத் தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் ஏற்பட்ட தனது வருத்த மிகுதியைக் குயில்கள் கூறுவதாகத் தானே குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“தேம்படு சிலம்பில் தெள்ளறல் தழீஇய

அரிதுமன் றம்ம அறத்தினும் பொருளே”⁵⁶

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்கு உணர்த்திய தோழியிடம் தலைவி தான் உடன்போக்குச் செல்ல உடன்பட்டமையைப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

நம்மிடத்து இருக்கக்கூடிய நாணம் மிகவும் இரங்கத்தக்கது ஏனென்றால் அது காமம் உற்ற நம்முடன் நெடுங்காலம் இருந்து வருந்தியது. பூங்கரும்புகளையுடைய மணற்கரை, வெள்ளம் மிகுந்தவிடத்து கரைந்து அழிவது போலக் காமம் மிகுந்தவிடத்து நாணம் அழிந்தது எனத் தலைவி தோழியிடம் கூறித் தான் உடன்போக்குச் செல்ல உடன்பட்டமையை உணர்த்துகிறாள். இதனை,

“அளிதோ தானே நானே நம்மொடு

காமம் நெரிதரக் கைந்நில் லாதே!” ⁵⁷

எனும் வெள்ளிவீதியாரின் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவனின் பரத்தையொழுக்கத்தைக் கடிந்து கூறல்

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கடிந்து கூறும் தலைவியின் உணர்வுகள் புலப்படுகின்றன. ஐங்குறுநூற்றின் இரண்டு (369,370) பாடல்களிலும் நற்றிணையின் ஒரு பாடலிலும் (174) அத்தகைய செய்தி இடம் பெற்றுள்ளது.

செழிப்பான மலர்களிடத்துள்ள தேனை உண்டு, வண்டுகள் இசையெழுப்பக்கூடிய சோலையிடத்து, நாணல் முளை போன்ற வரிசையாய் அமைந்த பற்களையுடைய இளமகள் ஒருத்தியுடன் நேற்றுக் குறியிடம் கூறி இணைந்தாய் என அதனை அறிந்தோர் கூறினர். அத்தகைய உனது செயலால் உண்டான அலரின் ஓசையானது இளவேனிற் காலத்து குரவமரத்தின் உயர்ந்த கிளைகளில் அமர்ந்து கூவுகின்ற குயிலின் ஓசையைக் காட்டிலும் பெரிதாயிற்று என அப்பழிச் சொல்லின் தன்மையைக் கூறித் தலைவி தலைவனது பரத்தமை ஒழுக்கத்தைக் கடிந்து கூறுகிறாள். இதனை,

“வளமலர் ததைந்த வண்டுபடு நறும்பொழின்

.....

பருவ மாக்குயிற் கௌவையிற் பெரிதே”⁵⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவன், கோங்க மலரின் குளிர்ச்சியுடைய நறுமணம் பொருந்திய மாலையை பரத்தை மகள் ஒருத்திக்கு சூட்டியும் அவளுடன் உடன் உறங்கியும் இருந்தான் என்பதை அறிந்த தலைவி அத்தகைய பரத்தை மகள் யார் என்பதை மறைக்காமல் சொல்வாயாக எனத் தலைவனிடம் கேட்கிறாள். இதனை ஐங்குறுநூற்றில் இடம் பெற்றுள்ள,

“வண்சினைக் கோங்கின் றண்கமழ் படலை

.....

யாவ னோவெம் மறையா தீமே”⁵⁹

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. தலைவியொருத்தி தான் தலைவனுடன் உடன்போக்கு சென்றேன் என்பதைத் தன் தோழியிடம் கூறுங்கள் என வழியில் எதிர்ப்பட்ட அந்தணரிடம் கூறுகின்றாள். இதனை,

“சேட்புல முன்னிய வசைநடை யந்தணிர்

.....

னேரிறை முன்கையென் னாயத் தோர்க்கே”⁶⁰

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போக்கு மேற்கொண்ட தலைமகள் தான் தறுகண்மைமிக்க காளை ஒருவனுடன் தேரில் ஏறிக்கொண்டு கொடுமையான பாலை வழிகளைக் கடந்து சென்றேன் எனத் தன் தாயிடம் கூறுங்கள் என்று வழிப்போக்கரிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறிக்

.....

.....

யெற்கெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே”⁶¹

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் தலைவியின் மன உணர்வுகள் பெரும்பாலும் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் நிலையிலும் தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்லுகின்ற நிலையிலும் தலைவனின் பிற ஒழுக்கங்களைக் கடிந்து கூறுகின்ற நிலையிலும் வெளிப்படுகின்றன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தோழியின் உணர்வு நிலை

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள தோழியின் உணர்வு நிலைகள் தலைவன் தலைவியின் சூழ்நிலைகளையும் அவர்களது உணர்வுகளையும் அடியொற்றியதாய் அமைந்துள்ளன. தோழியின் உணர்வு வெளிப்படும் சூழ்நிலைகள் பின்வருமாறு பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தோழியின் உணர்வு வெளிப்படும் சூழல்

தலைவன் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்குமாறு கூறல்⁶², அவன் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியைத் தேற்றுதல்⁶³, அவனது பிரிவைத் தலைவியிடம் கூறல்⁶⁴, அவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் குறித்து அறிவரிடம் கேட்டல்⁶⁵, தலைவன் வினைமுற்றி வந்ததைத் தலைவியிடம் கூறல்⁶⁶, தலைவியை உடனழைத்துச் செல்லாது தனியே செல்கின்ற தலைவனிடம் கூறல்⁶⁷, தலைவியின் குறிப்பை அறிந்துவந்து தலைவனிடம் கூறல்⁶⁸, தலைவன் பொருளை விரும்பிப் பிரிய நினைக்க அப்பொருளை

இழித்துக்கூறல்⁶⁹, பிரிந்து சென்ற தலைவன் அங்கேயே தங்காது இரவுப்பொழுதில் வந்தவிடத்துக் கூறல்⁷⁰, தலைவியின் வேறுபாடு அறிந்து கேட்கும் செவிலித்தாயிடம் அறத்தொடு கூறல்⁷¹, தலைவிக்குப் புதுமணம் ஏற்பாடு செய்கின்ற நிலையில் செவிலியிடம் அறத்தொடு நின்றல்⁷², தலைவியிடம் உடன்போக்குச் செல்லுமாறு கூறல்⁷³, தலைவி உடன்போக்கு மேற்கொள்ளத் துணிந்ததை தலைவனிடம் கூறல்⁷⁴, தலைவன் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள விரும்பியதைத் தலைவியிடம் கூறல்⁷⁵, உடன்போக்கைத் தவிர்க்கின்ற தலைவனிடம் கூறல்⁷⁶, உடன்போக்கு செல்லத் தோழி, தலைவியை தலைவனிடம் ஒப்படைத்துக் கூறல்⁷⁷, தலைவி உடன்போக்கு செல்ல அஞ்சுவதற்கான காரணங்களைக் கூறல்⁷⁸ என மேற்கூறிய பல நிலைகளில் தோழியின் உணர்வுகள் வெளிப்படுவதை சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் தோழியின் உணர்வு வெளிப்பாடு

தலைவன் தலைவியை விட்டு பிரிந்து செல்ல நினைக்குமிடத்து அவனது பிரிவைத் தடுத்து நிறுத்தும் நிலையில் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் தோழியின் உணர்வுகள் புலப்படுகின்றன. பெரும்பான்மை தலைவியின் வருத்த நிலைகளைக் கூறியே தலைவனின் செலவைத் தவிர்க்கிறாள்.

வினைவயிற் செல்கிறேன் எனக் கூறும் தலைவனே, உங்களைச் செல்லுங்கள் என்று கூறுவதற்கு நான் அஞ்சுகிறேன். செல்லாதீர்கள் என்று சொன்னால் என்னைப் பலரும் தூற்றும் பழிச்சொல்லிற்கு ஆளாவேன் எனவும் அஞ்சுகிறேன். ஆதலால் நீங்கள் செல்லுங்கள் சென்று வினையை முடியுங்கள் வினை முடித்த பின்னர் அங்கேயே நீண்ட காலம் தங்கி விடாதீர்கள். இரவின் நடு யாமத்து நீ அவளுடன் முயங்கி அவளருகே இருந்தாலும் நடுங்குவாள். தற்பொழுது தனியேயிருப்பவர்களை நடுங்க

வைக்கும் வாடைக்காற்றும் வந்துவிட்டது எனக்கூறித் தலைவன் பிரிந்து செல்லுதலைத் தவிர்க்கும்படி செய்கிறாள். இதனை,

“சேறும் சேறும் என்றலின் பலபுலந்து

.....

.....

வாடையுங் கண்டிரோ வந்துநின் றதுவே”⁷⁹

எனும் பாடல் திறம்பட உணர்த்துகிறது.

குறும்பைப் போன்ற மணியையும் செம்மையான கிண்கிணியையும் கொண்டு பாலருந்திய சிவந்த வாயினையும் பசுமையான அணிகலன்களையும் உடைய புதல்வன், மார்பிலிருந்து ஊர்ந்து இரங்குவதைக் கண்டும், தம் உயிர் போன்ற காதலியை விடுத்து அவளது கண்கள் துன்பம் அடையும் எனக் கருதாது பல குன்றங்களைக் கடந்து செல்ல விரும்புகின்றீர். அத்தகைய தன்மையையுடைய நீங்கள் நினைப்பதை எவரால் அறிய முடியும் எனத் தோழி தலைவனிடம் கூறி அவன் பிரிந்து செல்ல நினைப்பதைத் தவிர்க்கிறாள். இதனை,

“குரும்பை மணிப்பூண் பெருஞ்செங் கிண்கிணிப்

.....

.....

அறிவார் யாரவர் முன்னி யவ்வே”⁸⁰

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

ஐங்குறுநூற்றின் செலவழுங்குவித்த பத்து எனும் தலைப்பின்கீழ் அமைந்த பத்து பாடல்களிலும் பிரிந்து செல்ல நினைக்கும் தலைமகனைத் தோழி, அவன் செல்ல நினைக்கும் பாலைநில வழியின் கொடுமையைக் கூறியும் அவனது பிரிவால் தலைவிபடும் துயரத்தைக் கூறியும் அவன் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்கும்படி செய்கிறாள்.

முகில்கள் தவழ்கின்ற குளிர்ந்த மலை நாட்டினையுடைய தலைவனே!
வெப்பம் மிகுந்த கொடிய பாலை நிலத்தில் செல்கின்ற வழிப்போக்கர்கள்
அந்த வெப்பத்தைத் தணிக்கும் பொருட்டு அவர்களுடைய தலையில்
வெள்ளிலவமரத்தினது வெண்மையான பூங்கொத்துக்களைச் சுமந்து
செல்வர். அத்தகைய கொடிய மலை வழியைக் கடந்து செல்வாயாயின்
தலைவி மிகவும் வருந்துவாள். ஆதலால் நீ பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்க
வேண்டும் எனப் பிரிவுணர்த்திய தலைவனிடம் தோழி கூறுகிறாள். இதனை,

“மால்வெள் ளோத்திரத்து மையில் வாலிண

.....

.....

மைவரை நாட வருந்துவள் பெரிதே”⁸¹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

நீ விரும்பிப் பிரிகின்ற பொருள் உனக்குக் கிடைக்காமல் போதற்கும்
இடமுண்டு. உன் பிரிவை அறிந்தால் அதைத் தடுப்பதற்கும் தலைவிக்கு
உரிமை உண்டு. அப்படி அவளை விட்டுப் பிரிவாயானால் அவள் அழுது
அழுது ஆவி தேய்ந்து இறந்து விடுவாள். ஆதலால் அவளைப் பிரிந்து
செல்லாதே எனக்கூறித் தோழி தலைவனின் செலவைத் தவிர்க்கிறாள்.
இதனை,

“அரும்பொருள் செய்வினை தப்பதற்கு முரித்தே

.....

.....

மெல்லம் புலம்ப விவளழப் பிரிந்தே”⁸²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தலைவியைப் பிரிந்து நாட்டைக் கைப்பற்றுதற்
காரணமாகச் செல்ல நினைக்கும் தலைவனிடம் தோழி, அவன் செல்லும்
வழியின் கொடுமைகளைக் கூறியும் நீங்கள் கொடுமையான வழியில்
செல்வதை எங்களால் பார்த்துக்கொண்டிருக்க முடியாது. மேலும் நாட்டைக்

கைப்பற்றும் எண்ணத்துடன் போர்ச்செயலை விரும்பி நீ செல்வதற்கு வாழ்த்தி விடைகொடுக்கவும் முடியாது எனக் கூறித் தலைவன் பிரிந்து செல்வதைத் தவிர்க்கும்படிச் செய்கிறாள். இதனை,

“விலங்கிருஞ் சிமையக் குன்றத் தும்பர்

.....

.....

ஒழிந்தவண் உறைத லாற்று வேர்க்கே” 83

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். தலைவன் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியைத் தேற்றும் நிலையில் அமைந்த தோழியின் உணர்வுகள் மிகுதியான பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தலைவன் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்த பொழுது வருந்திய தலைவியிடம் தோழி, தலைவர் வருவதாகக் குறித்துச் சென்ற கார் காலம் வந்தது. இனி அவர் உன்னை மணம் செய்து கொள்வார். அதுவரையில் நீ வருந்தாதிரு எனத் தலைவியிடம் கூறித் தேற்றுகிறாள். இதனை,

“சூருடை நனந்தலைச் சுனைநீர் மல்கப்,

.....

.....

சிறியிலைச் சந்தின வாடுபெருங் காட்டே” 84

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். ஆறலைக் கள்வர்கள் தாம் வைத்திருக்கக்கூடிய அம்பின் கூர்மையை நகத்தால் வருடிப் பார்ப்பர் அப்படி வருடுகின்ற பொழுது எழுகின்ற ஓசையைப் போல ஆண் பல்லியானது தனது துணையாகிய பெண் பல்லியை அழைக்கும். அத்தகைய ஓசைகள் எழும்பக்கூடிய வழியில் செல்லும் தலைவர் அவ்வோசையைக் கேட்டவுடன் உன்னை நினைத்து வருவர் அவர் உன்னை மறந்தவரல்லர் நினைத்திருப்பவர் எனக் கூறித் தலைவன் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியைத் தோழி தேற்றுகிறாள். இதனை,

“உள்ளார் கொல்லோ தோழி கள்வர்தம்

.....

.....

அங்காற் கள்ளியங் காடிற் தோரே” ⁸⁵

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தலைவர் பிரிவால் வருந்தும் தலைவியிடம் தோழி, தலைவர் பிரிகின்ற பொழுது உனது குளிர்ந்த மலர் போன்ற கண்கள் உறக்கம் கொண்டிருந்தன. அவர் நெடுந்தொலைவில் சென்ற பிறகு உன் கண்கள் கண்ணீர் ததும்பி ஆரவாரித்து நிற்கின்றன. இதை அவர் அறிய முடியாது. ஆதலால் நீ அழுவதில் பயனில்லை என்று கூறித் தலைவியை வருந்தாதிருக்கும்படி செய்கிறாள். இதனை,

“பாயல் கொண்ட பனிமலர் நெடுங்கண்

.....

.....

கழைமுதிர் சோலைக் காடிற் தோரே” ⁸⁶

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

தலைவன் பிரிந்த பொழுது வருந்தும் தலைவியிடம் தோழி, தலைவியின் அழகைக் கூறியும், தலைவன் சென்ற வழியின் கொடுமைகளைக் கூறியும், தலைவர் புல்லி என்பவனின் திருவேங்கட மலையைத் தாண்டி வேற்று மொழி பேசும் வடுகர் இருக்கும் நாட்டிற்குச் சென்றாலும் உன்னுடைய மென்மையான தோளை மறவாமல் விரைந்து வருவார் எனக் கூறியும் தலைவியைத் தேற்றுகிறாள். இதனை,

“நிலநீ ரற்று நீள்கனை வறப்பக்

குன்றுகோ டகையக் கடுங்கதிர் தெறுதலின்

.....

.....

அணங்குநிலை பெற்ற தடமென் றோளே” ⁸⁷

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

அறத்தோடு நிற்கல்

தலைவியினது மாறுபாட்டைக் கண்டு அதற்கான காரணத்தைக் கேட்கும் செவிலித்தாயிடம் தோழி அறத்தோடு நிற்கிறாள். கோங்க மலர்களை அணிந்து கொண்டு பல மலர்களும் மலர்ந்திருக்கும் வேனிற்காலத்து காட்டு வெள்ளம் வருவதைப் போல தேருடன் விரைந்து வந்தான். அவனுடைய பெயருடன் இவளது உயிரும் இணைந்துள்ளது எனத் தோழி தலைவியின் காதல் நிலையைச் செவிலியிடம் கூறி அறத்தோடு நிற்கிறாள். இதனை,

“பொரியரைக் கோங்கின் பொன்மருள் பசுவீ
விரியிணர் வேங்கையொடு வேறுபட மிலைச்சி

பேரொடு புணர்ந்தன் றன்னையிவ ஞாயிரே” 88

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்ல விரும்புவதைத் தோழி தலைவனிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள். நீ தலைவியோடு அவளது கூந்தலையும் தோளையும் வருடி மகிழ்வித்து அளவளாவிச் செல்லாமல் நீ பிரிந்து செல்வதால் நாங்கள் இங்கிருந்து துன்புறுவதை நினைத்து வருந்துகிறேன் எனவும் நீங்கள் இருவரும் செல்லும் வழிகள் செல்வதற்கு அரிய வழி என்று கூற இயலாதவாறு சூழ்நிலை அமைய வேண்டும் மேகங்கள் சூழ்ந்து பெருமழைப் பொழிந்து வெம்மை நீங்க வேண்டும். கரிந்த மரங்கள் மீண்டும் தளிர்க்க வேண்டும். தம்பலப் பூச்சிகள் குளிர்ந்த தரையில் கோலமிட்டது போல உளர வேண்டும். அத்தகைய காட்டில் நீ தலைவியுடன் பயணம் செய்தால் இனிமையாய் இருக்கும் எனத் தலைவனிடம் தலைவியை உடன் அழைத்துச் செல்லும்படித் தோழி கூறுகிறாள். இதனை,

“நன்னெடுங் கதுப்பொடு பெருந்தோள் நீவிய

இன்னா நீப்பின் நின்னொடு செலற்கே” 89

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தலைவன் தலைவியை உடன் அழைத்துச் செல்ல விரும்பியதைத் தலைவியிடம் தோழி கூறுகிறாள். முன்னர் நாம் உடன் வருவதாகக் கூறிய பொழுது, யானைகள் சுற்றித் திரியும் வழியில் செல்லுதல் மகளீர்க்கு ஆகாது எனக் கூறித் தடுத்தான். இப்போது நம்மை அழைத்துச் செல்ல விரும்புகிறான். ஆதலால் நாம் அன்பில்லாது பொய்மொழி கூறும் சேரிப்பெண்டிரின் பழிச்சொல்லிற்கு ஆளாகாமல் தப்பிச் செல்வோம். பிறர் நாட்டை வெற்றி கொண்டு தன் நாட்டை விரிவுபடுத்திய உதியஞ் சேரலாதனைப் பாடிச் சென்றோர் பரிசில் பெற்று மகிழ்வதைப் போல் நீயும் மகிழ்வாயாக எனத் தோழி தலைவியிடம் கூறி தலைவன் உடன்போக்கு மேற்கொள்ள விரும்பியதை உணர்த்துகிறாள். இதனை,

“உள்ளங் கொள்கையொ டுளங்கரந் துறையும்

அன்னை சொல்லும் உய்கம் என்னதூஉம்

நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ் சேரற்

பாடிச் சென்ற பரிசிலர் போல

அரிய வாலென அழுங்கிய செலவே” 90

எனும் பாடல் மூலம் அறியலாம். உடன்போக்கு மேற்கொண்ட நிலையில் தோழி தலைவியை தலைவனிடம் ஒப்படைத்து, நீ கூறிய வார்த்தைகளை உண்மையெனக் கருதி உன்னுடன் வரக்கூடிய தலைவியை அவள்

முதுமையெய்தினும் அவளைக் கைவிடாது பாதுகாக்க வேண்டும் எனக் கூறுகிறாள். இதனை,

“அண்ணாந் தேந்திய வனமுலை தளரினும்

.....

.....

பிழையா நன்மொழி தேறிய இவட்கே”⁹¹

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் வழி வெளிப்படும் தோழியின் உணர்வுகள் தலைவன், தலைவி எனும் இருவரின் உணர்வு நிலைக்கேற்பவும் அவ்விருவரையும் இணைக்கும் இணைப்புப் பாலமாகவும் அமைவதை அறிய முடிகிறது.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலப்படும் செவிலியின் மனஉணர்வு

சங்க இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள செவிலித்தாயின் மன உணர்வுகள் பெரும்பான்மையும் உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியின் நிலையை விளக்குவதாகவும் தலைவனின் செயலை வெளிப்படுத்துவதாகவுமே அமைகின்றன. சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வழி அறியலாகும் செவிலித்தாயின் உணர்வு நிலைகள் பின்வருமாறு.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலப்படும் செவிலித்தாயின் உணர்வுச்சூழல்

உடன்போகிய தலைவியை நினைத்து வருந்திக் கூறல்⁹²,
உடன்போகிய தலைவியைப் பாதுகாக்கும்படி தெய்வத்திடம் கூறல்⁹³,
உடன்போகிய தலைவியைத் தேடிச் சென்று வழியில் கண்டோரிடம் கூறல்⁹⁴,

உடன்போகிய தலைவியை நினைத்து மனையிடத்து வருந்திக் கூறல்⁹⁵, தலைவி உடன்போக்கு சென்ற பிறகு தன் மகளிடம் கூறல்⁹⁶, உடன்போக்கு மேற்கொண்டு திருமணம் செய்து கொண்ட தலைவி இன்று தலைவனுடன் வருவாள் என நற்றாயிடம் கூறல்⁹⁷ என மேற்கூறிய நிலைகளின் அடிப்படையிலான செவிலித்தாயின் உணர்வுகள் சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் புலப்படுகின்றன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் செவிலித்தாயின் உணர்வு வெளிப்பாடு

பாலைத் திணைப் பாடல்களின் வழி வெளிப்படும் செவிலித்தாயின் மன உணர்வுகள் பெரும்பாலும் உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியின் மென்மை, இளமைத் தன்மை ஆகியனவற்றை நினைத்து வருந்துவதாகவே அமைகிறது.

என் மகள் நீரோடையில் உள்ள மலர்களைப் பறித்தலையும் கடலின் அலையில் ஆடுதலையும் ஆய மகளீருடன் விளையாடுதலையும் வெறுத்து ஒரு தலைவனுடன் தனது மெல்லிய அடிகள் வருந்தும்படியான பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த வழியில் சென்றாள் என உடன்போன தலைவியின் மென்மைத் தன்மையை நினைத்து செவிலித்தாய் வருந்துகிறாள். இதனை,

“கழிய காலி குற்றும் கடல

.....

.....

விண்ணாயர் பிறங்கல் விலங்குமலை நாட்டே” ⁹⁸

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

பொன்னால் செய்த பாத்திரத்தில் பொரியைக் கலந்த பாலைக் கையிலேந்தி உண் என்று கூறினாலும் இஃது மிகுதியாக இருக்கிறது என

என்மகள் அதை உண்ண மறுப்பாள் அப்படிப்பட்டவள் வீரக்கழலையணிந்த தன் தலைவன் தன்னைப் பாதுகாத்துச் செல்ல, நிழலும் நீரும் அற்ற செல்லுதற்கரிய பாலைநில வழியில் விரைந்து சென்று நீரற்ற சுனையின் பக்கத்திலுள்ள வெப்பமுடைய நீரை எவ்வாறு பருகுவதற்கு வன்மையுடையவளாயினாள் எனச் செவிலித்தாய் உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியை நினைத்து வருந்துகிறாள். இதனை,

“நிழல்ஆன்று அவிந்த நீர்இல் ஆர்இடைக்

கோல்அமை குறுந்தொடித் தளிர்அன் னோளே” 99

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்கு சென்ற தலைவியின் நிலையை எண்ணி செவிலித்தாய் பின்வருமாறு வருந்துகிறாள்.

தலைவி உடன்போக்குச் சென்ற வெப்பம் மிக்க கொடுமையான பாலைநில வழியை நினைத்தும் வெப்பமிக்க கொடுமையான பாலைநில வழியைக் கடந்து செல்ல என் மகளின் பாதங்களுக்கு வலிமை உள்ளதா? கொடுமையான வழியில் அவளது மென்மையான பாதங்கள் வருந்திச் செல்வதைத் தாங்கும் அளவு வன்மை உடையவளா? தேன் கலந்த பாலைக்குடி என்று கொடுத்தாலும் குடிக்காது மணல் பந்தர்கீழ் ஓடித் திரிந்த இளமையான மாநிறம் கொண்ட என்மகள் கொடிய காட்டு வழியில் எவ்வாறு சென்றாளோ? என உடன்போக்குச் சென்ற தலைமகளின் மென்மைத் தன்மையை நினைத்து செவிலித்தாய் வருந்துகிறாள். இதனை,

“தெறுகதிர் ஞாயிறு நடுநின்று காய்தலின்

கொல்லை யிரும்புனம் நெடிய என்னாது

மெல்லென் சேவடி மெலிய ஏக

நெடுமென் பணைத்தோள் மாஅ யோளே” 100

எனும் பாடல்மூலம் அறியலாம்.

தலைவி உடன்போக்குச் சென்றதனால் செவிலித்தாய் இங்ஙனம் வருந்துகிறாள். தன் காதலனோடு சேர்ந்து உடன்போக்குச் சென்றதால் தலைவி தமக்கு அந்நியமாகிவிட்டாள். என்னையும் தன் தோழியரையும் ஊர் மக்களையும் மறந்தாள். நான் அவளைத் திசையெல்லாம் தேடி அலைந்து திரும்பி வந்து வீட்டில் மயங்கிக் கிடக்கிறேன். கள்ளுண்டு கழித்த பாணர்கள் வாசிக்கும் வாத்தியங்கள் தேருடன் தெருவெல்லாம் ஒலித்திருக்கும் சிறப்பினையுடைய இவ்வூர் மக்கள் தங்களுக்கு விருப்பமான ஒன்றைத் தொலைத்துவிட்டு ஏங்கும் நிலையில் இருந்தனர் என உடன்போக்கு சென்ற தலைவியால் ஏற்பட்ட வருத்தத்தைச் செவிலித்தாய் மேற்கண்டவாறு புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“.....
.....
படர்மலி எவ்வமொடு மாதிரம் துழைஇ
மனைமருண் டிருந்த என்னினும் நனைமகிழ்
நன்ன ராளர் கூடுகொள் இன்னியம்
தேரூர் தெருவில் ததும்பும்
ஊரிழந் தன்றுதன் வீழ்வுறு பொருளே” ¹⁰¹

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

உடன்போகிய தலைவியால் தனக்கு ஏற்பட்ட வருத்தத்தை அவள் செய்த செயல்களின் மூலமாகப் பின்வருமாறு செவிலித்தாய் புலப்படுத்துகிறாள்.

வீட்டின் முற்றத்தில் ஜாடியில் வயலைக் கொடியைக் கொண்டு வந்து வைத்து பனங்குடையால் தண்ணீர் ஊற்றி வளர்த்தாய். அந்தக் கொடியின் பந்தலில் பந்துவீசி விளையாடுகின்றாய், நீ சிறுமியில்லை. திருமணமானால் இல்லத்தரசியாக இருக்கும் வயது உனக்கு. இன்னும் சிறுமிபோல் பந்தாடி இருக்கின்றாய் என்று நான் அவளைத் திட்டினேன். அவள் கோபமடையாது

மழலைச் சொற்களால் மறுமொழி சொன்னாள். அப்படிப்பட்டவள் யாரோ ஒருவனின் அன்பை விரும்பி அவனோடு சென்று விட்டாள். நாங்கள் இங்கு துன்பமடைகிறோம் என உடன்போகிய தலைவியால் உண்டான தனது வருத்தத்தைச் செவிலித்தாய் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“ஒங்குநிலைத் தாழி மல்கச் சார்த்திக்

.....

.....

**பெருஞ்சோற் றில்லத் தொருங்கிவண் இராஅள்
ஏதி லாளன் காதல் நம்பி”** ¹⁰²

எனும் பாடலடிகளின் வழி அறியலாம்.

உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளைத் தேடிச் செல்லும் செவிலித்தாய், வழியில் கண்டவர்களைப் பார்த்து, தன் மகளின் உடல் தோற்றங்களையும் அவளது தந்தையின் செல்வச் செழிப்பையும் வல்லல் தன்மையையும் கூறி என் மகளை வழியில் கண்டால் என்னைப் பற்றிக் கூறுங்கள். அது உங்களின் பெயருக்குப் புகழைத் தரும் எனக் குறிப்பிடுகிறாள். இதனை,

“சேயின் வருஉம் மதவலி! யாஉயர்ந்து

.....

.....

ஈன்றேன் யானே பொலிகநும் பெயரே” ¹⁰³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

உடன்போகிய தன்மகளை நினைத்து செவிலித்தாய் மனையிடத்து வருந்திக் கூறுகிறாள். தலைவியின் பண்புகளையும் தன்னுடன் அவள் இருந்த நெருக்கத்தையும் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறாள்.

கிளி, கழங்கு, பந்து முதலான விளையாட்டுப் பொருட்களை விரும்பியவள் இப்போது அருள், அன்பு, மென்மை, சாயல் முதலானவற்றால்

முன்பிருந்ததுபோல் இல்லாது வேறுபட்டவளாகக் காணப்படுகின்றாள். அவளின் செயலை அறியாதிருந்ததால் என் உயிர் நீங்குக என நான் என்னையே நொந்து கொள்கிறேன். கன்றினைப் பார்க்கும் பசுவைப் போல ஒருமுறை அவளைப் பார்த்து நெற்றியைத் தடவி அனைத்துக் கொண்ட போது அவள் தன் மார்பின் இடையே தோன்றிய வியர்வை உண்டாகப் பலமுறை தழுவிக் கொண்டாள். அத்தகைய நிலை இப்போது இல்லாமல் போயிற்று.

மழையில்லாததால் வருந்திய மான் கூட்டம் வற்றிய மரல் செடிகளைச் சுவைத்துப் பார்க்கக்கூடிய காட்டு வழியில், ஒருவன் என் மகளை அழைத்துக் கொண்டு அவ்விடத்திலுள்ள நிழல் தோறும் தங்கவைத்துச் செல்லத் துணிந்தான் என்பதை முன்னமே அறிந்திருந்தால், உடலை விடாது செல்லும் நிழலைப் போல அவள் செல்லுமிடங்களிளெல்லாம் சென்றிருப்பேன். இனி என்ன செய்வது எனத் தன் மகள் உடன்போக்குச் சென்றதால் உண்டான தனது மனவேதனையைப் புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“கிளியும் பந்தும் கழங்கும் வெய்யோள்

.....
.....

**தோடமை அரிச்சிலம் பொலிப்ப அவள்
ஆடுவழி ஆடுவழி அகலேன் மன்னே” 104**

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

உடன்போகிய தலைவியை நினைத்து செவிலித்தாய், தலைவி சென்றதற்காக நான் வருந்தவில்லை. தலைவனுடன் சென்ற என் மகள் வெட்சி வீரர்கள் ஆரவாரத்துடன் இருக்கும் சிற்றூரில் முதுமைப்பெண்டிர் வாழும் குடிசையில் தங்கி, அவனோடு அனைந்து இருக்க, அங்கு

வேட்டையாடுவோர் காளைகளைக் கைப்பற்ற அடிக்கப்பெறும் பறையின் ஓசையைக் கேட்டு தூங்காது அழுவாளோ? என நினைந்து ஏங்குகின்ற என் நெஞ்சினைக் கண்டு வருந்துகிறேன் என உடன்போன தலைவியை நினைத்து செவிலித்தாய் தன் மகளிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

**“கேளாய் வாழியோ மகளைநின் தோழி
திருநகர் வரைப்பகம் புலம்ப அவனொடு**

.....

.....

கேட்குநள் கொல்லெனக் கலுமுமென் நெஞ்சே” ¹⁰⁵

எனும் பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

உடன்போக்குச் சென்று மணம் செய்து கொண்ட தலைவி தலைவனுடன் இன்று வருவாள் என்பதைத் தூதுவர்வழி அறிந்த செவிலி நற்றாயிடம் பின்வருமாறு கூறுகின்றாள்.

மறவரைப் போன்று மராமரத்தினைத் தழுவிக் கொண்டும் மகளிரைப் போன்று ஆடுகின்ற பூங்கொடியைப் போல காண்பதற்கு இன்பம் தரக்கூடிய இளவேனிற் பருவத்தில், தம்மிடத்து அன்பு கொண்டு, ஆராய்ந்து கட்டப்பட்ட வீரக்கழலையும் வெகுளியையும் வெற்றி பொருந்திய வேற்படையையுமுடைய காளையொடு (தலைவன்) இன்று வருவாள் என அவள் விடுத்த தூதுவர் வந்து கூறுகின்றனர் எனச் செவிலி நற்றாயிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

**“மள்ள ரன்ன மரவந் தழீஇ
மகளி ரன்ன வாடுகொடி நுடங்கு**

.....

.....

டின்றுபுகு தருமென வந்தன்று தூதே” ¹⁰⁶

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் வழிப் புலப்படும் செவிலித்தாயின் உணர்வுகள் முழுவதும் உடன்போக்குச் சென்ற தன் மகளைப் பற்றிய தனது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலப்படும் நற்றாயின் மன உணர்வு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலனாகும் நற்றாயின் உணர்வுகள் பெரும்பாலும் உடன்போக்குச் சென்ற தன் மகளால் ஏற்பட்ட தனது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

நற்றாயினது மனஉணர்வின் சூழல்

உடன்போகிய மகளை நினைத்து வருந்திக்கூறல்¹⁰⁷, தன்மகள் உடன்போக்கு சென்றதை செவிலித்தாயிடம் கூறல்¹⁰⁸, தன்மகள் உடன்போக்கு சென்றதால் தலைவனைச் சார்ந்தவர்களைக் கண்டு கூறல்¹⁰⁹, உடன்போக்கு சென்ற மகளை நினைத்து தெய்வத்திடம் வேண்டிக்கூறல்¹¹⁰, தன்மகள் உடன்போக்கு சென்றதால் வருந்தும் செவிலித்தாயிடம் கூறல்¹¹¹, உடன்போகிய மகளை நினைத்துத் தன் விதியிடம் வருந்திக் கூறல்¹¹², தன் மகளின் இளமைத் தன்மையை நினைத்து வருந்திக் கூறல்¹¹³, தன் மகளைத் தேடிச் சென்று காணாது வந்தவர்களிடம் கூறல்¹¹⁴, உடன்போகிய தன்மகள் விளையாடிய பந்து முதலியவற்றைக் கண்டு வருந்திக் கூறல்¹¹⁵, உடன்போகிய தன் மகளை நினைத்து வருந்திய அவளது தோழியிடம் கூறல்¹¹⁶, தலைவி உடன்போக்கு சென்ற நிலையில் அறத்தொடு நிற்கும் தோழியிடம் கூறல்¹¹⁷, உடன்போகிய மகளை நினைத்து காகத்திடம் கூறல்¹¹⁸, உடன்போகிய மகள் மீண்டு வந்த பொழுது தன் சுற்றத்தார்க்குக் கூறல்¹¹⁹, தன் மகளுக்குத் தலைவனின் தாய் சிலம்புகழி நோன்பு செய்ததை அறிந்த

நற்றாய் அதனைப் பார்த்து வந்தவர்களிடம் கூறல்¹²⁰, தன்னை ஆற்றுவிக்கும் அயல்மனையாளிடம் கூறல்¹²¹ என மேற்காணும் பல நிலைகளில் வெளிப்படும் நற்றாயின் மன உணர்வுகளை சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் நற்றாயின் மனஉணர்வின் வெளிப்பாடு

பாலைத்திணைப் பாடல்களின்வழி அறியலாகும் நற்றாயின் மன உணர்வுகள் தன் மகளின் மென்மைத் தன்மையை நினைத்தும் அவள் சென்ற வழியின் கொடுமையை நினைத்தும் உண்டான தன் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளின் மென்மைத் தன்மையை நினைத்து நற்றாய் பின்வருமாறு தனது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துகிறாள்.

வேப்பம் பழத்தை வெறுத்த வெளவால்கள் இருப்பையின் தேன் போன்ற பழத்தை விரும்பி கிளைகள் தோறும் செல்லும். அவ்வாறு செல்லும் வெளவால்களின் மீது பனித்துளிகள் விழும். அவ்விடத்திலுள்ள ஓமை மரங்களின் அடிப்பகுதி, போர் செய்த யானையின் கால்கள் புண்ணுடன் விளங்குவதைப் போன்று காட்சியளிக்கும். அத்தகைய பாலை நில வழியில் என் மகளின் அடிகள் எவ்வாறு சென்று வருந்துகின்றனவோ என உடன்போக்கு சென்ற தன்மகளை நினைத்து வருந்துகிறாள். இதனை,

“வேம்பின் ஒண்பழம் முணைஇ இருப்பைத்

.....

.....

பிறருணக் கழிந்தஎன் ஆயிழை அடியே” ¹²²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளை நினைத்து வருந்தும் நற்றாய், பிறை போன்ற நெற்றியையும் இளமைத் தன்மையினையுமுடைய என்மகள் இது அறநெறி எனக்கருதி தன் காதலனுடன் சென்று விட்டாள்.

அவள் சென்ற பாலைநில வழியில் அந்நில மறவர் பறையை முழக்குவதற்கேற்ப மயில்கள் ஆடும் அத்தகைய நீண்டும் உயர்ந்தும் காணப்படும் மலையில் ஆரவாரத்துடன் கூடிய முகில்களால் மழை பெற்று அப்பாலைநில வழிகள் வெப்பம் நீங்கி இனிமையுடையதாகுக எனத் தன் மகளை நினைத்து வருந்திய நற்றாய் அவள் செல்லும் பாலைநில வழிகள் வெப்பம் நீங்கி மழையால் குளிர்ச்சியுடையனவாகட்டும் எனத் தானே இரங்கிக் கூறுகிறாள். இதனை,

“மள்ளர் கொட்டின் மஞ்ஞை யாலு
முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரநனி யினிய வாசுக தில்ல
வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
பிறைநுதற் குறுமகள் போகிய சுரனே” ¹²³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

என்மகள், தன்மனம் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி இனிய சொற்களையும் சூளுரைகளையும் கூறிய காளையுடன் (தலைவன்), ஆரவாரம் மிக்க இவ்வூரில் பழிச்சொல்லுடன் கூடிய அலர் எழும்படியாகச் செழுமையான மலைகளைக் கடந்து சென்று விட்டாள். அவள் சென்றவிடத்து என்னையும் நினைப்பாளோ? என உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளால் உண்டான தனது வருத்த மிகுதியை நற்றாய் புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சுணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காளையொ
டமுங்கன் மூதூ ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற மிறந்தவென் மகளே” ¹²⁴

எனும் பாடலின் மூலம் அறியலாம்.

தன் மகளை உடன் அழைத்துச் சென்ற தலைவனின் தாய் அவனை நினைக்கின்ற பொழுதெல்லாம் துன்பம் அடைய வேண்டும் என்பதை நற்றாய், புலியின் தாக்குதலிலிருந்து தப்பிப் பிழைத்து வந்த ஆண்மான் பெண்மானை அருகில் வரவழைக்க தனது ஆண்மைக் குரலால் அழைக்கும். அத்தகைய வெப்பமிக்க காட்டு வழியில் என் மகளை அழைத்துக் கொண்டு சென்ற வில்லை ஏந்திய விடலையாகிய பாலைநிலத் தலைவனைப் பெற்ற தாய், அவனை நினைக்கின்ற பொழுதெல்லாம் அழுது துன்பம் அடைவாளாக எனத் தன் மகளைப் பிரிந்த வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். இதனை,

**“நினைத்தொறுங் கலிழு மிடும்பை யெய்துக
புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பிணை யணைதர வாண்குரல் விளிக்கும்
வெஞ்சுர மென்மக ஞய்த்த
வம்பமை வல்வில் விடலை தாயே”** ¹²⁵

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

தன் மகள் வேறொருவனுடன் உடன்போக்கு சென்றதால் உண்டான தனது வருத்தத்தைப் பின்வருமாறு நற்றாய் புலப்படுத்துகிறாள்.

பெற்றெடுத்த என்னையும் நினைக்காது விண்ணைத் தொட்டு நிற்கும் மதிலையுடைய பெரிய வீடு தனிமையுற என் மகள் வேறொருவனுடன் காட்டு வழியில் சென்றாள். அவ்வழியில் பசுக்களை கவர்ந்து வந்த மழவர்களுடன் கரந்தை வீரர்கள் பசுக்களைக் கொள்ளும் பொருட்டு போரிட, அப்போரில் இறந்தோர்க்கு நடப்பட்டிருக்கும் நடுகற்கள் மிகுதியாகத் தோன்றும், மயிலிறகுசூட்டி துடிகொட்டி நெல்லினால் சமைத்த உணவோடு கள்ளையும் உண்டு செம்மறியாட்டுக் குட்டியைப் பலிகொடுப்போர் வாழும் செல்லுதற்கரிய வழியில் வேறொருவனுடன் சென்று அவனுக்கு உரியவள் ஆயினாள். தோழிமார்களின் அலங்கரிக்கப்பட்ட தனது

மார்பகத்தை துணையாகக் கொண்டு உறங்குவாள் அப்படியின்றேல் உறங்கமாட்டாள்.

முரசு ஒலிக்கின்ற தேரினையுடைய திருக்கோவலூரின் அரசனாகிய மலையமான் திருமுடிக்காரியின் ஊரான கோடுங் கல்லூர் ஆற்று மணலின் அரலை ஒத்த சுருண்டு தெளிந்த கூந்தலை உடையவள் என்மகள், அவள் சென்றவிடத்து அவளுக்குத் தெரியாத ஊரில் உள்ளவர்கள் துணையாகி உதவட்டும் என உடன்போகிய தன் மகளால் உண்டான தனது வருத்தத்தைக் கூறுகிறாள். இதனை,

**“ஈன்று புறந்தந்த எம்மும் உள்ளாள்
வான்தோய் இஞ்சி நன்னகர் புலம்பத்**

**நெறியிருங் கதுப்பினென் பேதைக்
கறியாத் தேஎத் தாற்றிய துணையே”** ¹²⁶

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் பின்வருமாறு புலம்புகிறாள்.

பெருந்தோளையுடைய என் மகள் செம்மையான வேலைக் கொண்ட தலைவனுடன் திரும்பி வருவாள் என்று செவிலி, முற்றத்தில் மணல் பரப்பி வாசலில் மாலையைத் தொங்கவிட்டு வீட்டை அழகுபடுத்துகிறாள் எனக் கூறுகின்றனர். மான் போன்ற மடப்பக்குணம் கொண்ட என் மகளை நான் பெற்றெடுத்ததற்காக அத்தலைவன் நன்றி கூறாவிடினும் புன்னகையுடன் கூடிய அவளை குழந்தையாக இருந்த பொழுது இடுப்பில் வைத்தும் மங்கைப் பருவத்தில் அவளது கூந்தலை வாரி முடித்தும் பாதுகாத்ததை அவன் நினைத்துப் பார்க்கலாம். ஆனால் அவ்விருவரும் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை.

உச்சி மயிரை ஆடையால் கட்டிப் பையில் வளைந்த கோலைக் கொண்டு எதிர்காலத்தைக் கூறும் அறிவு வாய்ந்த வேலனே! உனது கழங்கினை உருட்டிப் பார். அதில் தெரிவதைச் சரியாகச் சொல் மகளைப் பிரிந்த நான் இன்னும் தூங்கவில்லை. நான் உறங்கும் பொருட்டு என் மகளை என் வீட்டிற்கு அழைத்து வருவானா அதற்கு முன் அவன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வானா? என உடன்போகிய தன் மகளை நினைத்து வேலனிடம் கூறி முறையிடுகிறாள். இதனை,

“அருஞ்சரம் இறந்தஎன் பெருந்தோள் குறுமகள்

.....

.....

எம்மனை முந்துறத் தருமோ

தன்மனை உய்க்குமோ யாதவன் குறிப்பே” ¹²⁷

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளின் இளமைத் தன்மையை நினைத்தும் தன் மகளை அழைத்துச் சென்றவனைப் பழித்தும் நற்றாய் இங்ஙனம் கூறுகிறாள்.

இந்தப் பெரிய வீட்டில் என்மகள் தோழியர்களோடு பந்து விளையாடுவாள். அவள் அதிக நேரம் விளையாடினால் என்மனம் பொறுக்காமல் அவளை அழைத்து வந்து நன்றாக விளையாடினாய் எனப் பாராட்டி வெள்ளிக் கிண்ணத்தில் பாலைக் கொண்டு வந்து அவளுக்கு உண்பிக்க முயல்வேன், அதை உண்ண மறுப்பாள். நான், என் பங்குக்கு உண்டுவிட்டாய் உன் தந்தை பங்குக்கு உண்க என்று விரும்பிக்கேட்டு உண்பிப்பேன். அவள் பிறந்தது முதல் அருமை பெருமையோடு அவளை வளர்த்தேன்.

மங்கைப் பருவம் அடைந்த என் மகள் யாரும் அறியாத அறநெறி கெட்டவனோடு சென்று விட்டாள். அவள் சென்ற வழி பொன்னைக்

காய்ச்சிக் கம்பி எடுத்தாற் போன்ற கூர்மையான பரற்கற்கள் உள்ள வழி. அவ்வழியில் செந்நாய் வேட்டையாடி ஓடி வருவதைப் பார்த்து ஆண்மான் விரைந்து செல்லும். அத்தகைய கொடுமையான பாலையில் வழியில் தண்ணீரும் கிடைக்காது. அவ்வழியில் மடப்பக்குணமும் அழகும் பொருந்திய என்மகள் எவ்வாறு நடந்து செல்கிறாளோ என உடன்போகிய தலைவியால் ஏற்பட்ட தனது மனத்துயரை நற்றாய் புலப்படுத்துகிறாள். இதனை,

**“சீர்கெழு வியனகர்ச் சிலம்புநக வியலி
ஓரை யாயமொடு பந்துசிறி தெறியினும்**

.....

.....

மடத்தகை மெலியச் சாஅய்

நடக்குந் கொல்லென நோவல் யானே” ¹²⁸

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். என்மகள் வேறொருவனுடன் கொண்டிருந்த அன்பின் மிகுதியை நான் முன்னமே அறிந்திருந்தால் அவளுக்கு என் வீட்டிலே திருமணம் செய்து பார்த்திருப்பேன் என உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் பின்வருமாறு வருந்திக் கூறுகிறாள்.

சூரியனால் சுட்டெரிக்கப்பட்ட கோடை வெயிலால் குளங்களும் நன்செய் நிலங்களும் தன் இயல்பை இழந்து காணப்படும் கொடிய காட்டுவழியில் என் மகளை யாரோ ஒருத்தி பெற்ற ஆண்மகன் அழைத்துச் சென்றுள்ளான். அவ்வழியில் வழிப்பறிக் கொள்ளையர்கள் மாமரத்தின் கிளைகளில் மறைந்திருப்பர். என் மகள் அவனிடம் கொண்ட அன்பின் ஆழத்தை முன்னமே அறிந்திருந்தால், சேரமன்னனின் தலைநகராகிய வஞ்சியைப் போன்ற எனது வீட்டில் என் மகளுக்குத் திருமணம் செய்து பார்த்திருப்பேன். அவளது அகன்ற மார்பில் தலைவனும் இன்பமாக உறங்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருப்பான் என்று கூறி உடன்போகிய தலைவியால் உண்டான தனது வருத்தத்தை நற்றாய் உணர்த்துகிறாள். இதனை,

“தயங்குதிரைப் பெருங்கடல் உலகுதொழத் தோன்றி
வயங்குகதிர் விரிந்த உருகெழு மண்டிலம்

.....

.....

திருநுதற் பொலிந்தவென் பேதை
வருமுலை முற்றத் தேழுறு துயிலே” ¹²⁹

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. தன் மகள் உடன்போக்கு சென்ற வழியின் கொடுமையை நற்றாய் செவிலித்தாயிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

குட்டிகளை ஈன்ற பெண்புலி பசியோடிருக்க அதன் பசியைப் போக்கும் பொருட்டு ஆண்புலியானது, மாலைப் பொழுதில் வழியில் செல்பவரைக் கொல்ல நினைத்து அந்த வழியையே பார்த்திருக்கும். அத்தகைய வழியில் என் மகள் எவ்வாறு நடந்து செல்வாளோ என நற்றாய் மகள் உடன்போக்குச் சென்ற வழியின் நிலையைச் செவிலித்தாயிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“நின்ற வேனி லுலந்த காந்தள்

.....

.....

யாங்குவல் லுநள்கொல் தானே யான்றன்

.....

.....

மையீ ரோதிப் பெருமடத் தகையே” ¹³⁰

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் மனையிடத்து பின்வருமாறு புலம்புகிறாள்.

நீலமணி போன்ற பூங்கொத்துக்களையும் நொச்சி மாலையையும் சூடியுள்ள பலியிடுதலைச் செய்யும் முதிய குயவன் தான் இட்ட

பலிச்சோற்றை உண்ணுவதற்காகத் தெய்வங்களையும் காக்கைகளையும் அழைப்பான். அத்தகைய சிறப்பினையுடைய திருவிழாக் கொண்டாடத் தொடங்கியுள்ள இவ்வூரில் என் மகளுடன் விளையாடும் நெய்தல் மலர் போன்ற கண்ணையுடைய தோழியரைக் காணும் போதெல்லாம் என் மகளை நினைத்துத் துன்பப்படுவேன்.

பொய்யான சொற்களைக் கூறி என் மகளைத் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்ற வலிமையையுடைய காளையைப் பெற்றெடுத்த தாயும், நான் என் மகளைப் பிரிந்து வருத்தமுற்றுத் துன்பப்படுவதைப் போலத் துன்பத்தைப் பெறுவாளாக என உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் தன் மனையிடத்து வருந்திக் கூறுகிறாள். இதனை,

**“மணிக்ஞரல் நொச்சித் தெரியல் சூடிப்
பலிகள் ஆர்க்கைப் பார்முது குயவன்**

.....
.....
**கொண்டுடன் போக வலித்த
வன்கண் காளையை ஈன்ற தாயே”** ¹³¹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். நமக்கு பழிச்சொல்லை ஏற்படுத்திவிட்டு தம்மனத்து அன்பில்லாது வேறொருவனுடன் சென்றாள் என உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் செவிலித்தாயிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

உன்னுடைய மகள் தலைவனிடத்துக் கொண்ட விருப்பத்தின் காரணமாக, மிகுந்த துயரை உண்டாக்கும் அவலத்துடன் நம் உயிர் போய்விடும் அளவிற்கு மனம் வருத்தமுற்றுக் கலங்க, நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள மக்கள் வாழும் தன்மை நீங்கிய பாலையாகிய காட்டு வழியில் தம்மிடத்து அன்பில்லாத மகள் தலைவனுடன் சென்றாள் எனத் தலைவி செய்த செயலால் அவளை வெறுத்து நற்றாய் செவிலியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

“தெறுவ தம்ம நும்மகள் விருப்பே
யுறுதுய ரவலமொ டுயிர்செலச் சாஅய்ப்

.....

.....

காடிற்றந் தனணங் காத லோளே” ¹³²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தன் மகளைத் தன்னைவிட்டுப் பிரியும்படிச் செய்த ஊழினை நற்றாய் பின்வருமாறு சாடுகிறாள்.

நல்ல சிறப்பினையுடைய எங்களது பெரிய மாளிகை சத்தமின்றி கலங்கியிருக்க, பூப்போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய மடப்பம் பொருந்திய என்மகளை என்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்லுமாறு செய்த அறம் சிறிதும் இல்லாத இந்த ஊழானது, என் மகளைப் பிரிந்து நாள்தோறும் கலங்கும் என்னைக் காட்டிலும் பலமடங்கு அதிகமாகக் கலங்கிக் காட்டில் ஏற்பட்ட தீயினிடையில் அகப்பட்டு வெந்து ஒழிவதாகுக எனத் தலைவியைத் தம்மைவிட்டுப் பிரியச்செய்த ஊழினை நற்றாய் கோபத்துடன் சாடுகிறாள். இதனை,

“நாடொறுங் கலிழு மென்னினு மிடைநின்று
காடுபடு தீயிற் கனலியர் மாதோ
நல்வினை நெடுநகர் கல்லெனக் கலங்கப்
பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே” ¹³³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போகிய தன் மகளின் இளமைத் தன்மையையும் அவளது செயலையும் நினைத்து நற்றாய் பின்வருமாறு வருந்திக் கூறுகிறாள்.

கூந்தலைக் கொண்டையாக முடித்துக் கொள்ளும் அளவிற்குக் கூட வளர்ச்சி பெறாத, குறைந்த முடியினையுடைய என் மகள் ஆண் குரங்கும் அறிந்திராத காட்டு வழியில் எமன் போன்ற வலிமையுடைய காளை

(தலைவன்) தன்னைப் பாதுகாக்கும்படி நடந்து சென்றாள். அவளது செயலைப் பலமுறை நினைத்துப் பார்த்தாலும் அறமுடையதாகவே தோன்றுகிறது என உடன்போகிய மகளை நினைத்து நற்றாய் கூறுகிறாள். இதனை,

“பல்லாழ் நினைப்பினு நல்லென் றாழ
மீளி முன்பிற் காளை காப்ப
முடியகம் புகாக் கூந்தலள்
கடுவனு மறியாக் காடிநந் தோளே” ¹³⁴

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போகிய தன் மகளைத் தேடிச்சென்று காணாது வந்தவர்களிடம் நற்றாய் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

இது என்னுடைய மகள் விளையாடிய பொம்மை, இது என் மகளுக்கு இனிய சொல் கூறும் நாகண வாய்ப்புள் என்று வருத்தத்துடன் பார்க்கின்ற பொழுதெல்லாம் ஒளி பொருந்திய எனது நெற்றி வருத்தமடைய என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றாளோ? பூப்போன்ற கண்களையுடைய என்னுடைய மகள் என உடன்போகிய தன் மகளைத் தேடிச்சென்று காணாது வந்தவர்களிடம் தன் வருத்தத்தைக் கூறுகிறாள். இதனை,

“இதுவென் பாவை பாவை யிதுவென்
னலமரு நோக்கிய னலம்வரு சுடர்நுதற்
பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யென்றிவை
காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க
நீங்கின னோவென் பூங்க ணோளே” ¹³⁵

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

உடன்போகிய தன் மகளுக்காக அறத்தொடு நிற்கும் தோழியிடம் நற்றாய் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

தலைவி தலைவனுடன் புணர்ந்து சென்ற வழியானது, குளிர்ச்சியுடன் கூடிய மலைகள் சூழ்ந்த காட்டினையும் களிறு தன்

இனத்துடன் திரியும் சோலையினையும் உடையது. அத்தகைய வழியில் செல்லும் தலைவிக்கு, தோழியர்கள் சூழ நாம் செய்து வைக்கும் திருமணத்தைக் காட்டிலும் பெரிய இன்பத்தைத் தருவதாகப் போலிருக்கிறது என நற்றாய் அறத்தொடு நிற்கும் தோழியிடம் கூறுகிறாள். இதனை,

**“தன்னம ராயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியி
னினிதாங் கொல்லோ தனக்கே பனிவரை
யினக்களிறு வழங்குஞ் சோலை
வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே”** ¹³⁶

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போகிய தன் மகளையும் தலைவனையும் விரைந்து என்னுடைய மனைக்கு வரும்படியாகக் கரைய வேண்டும் எனக் காகத்திடம் நற்றாய் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

குற்றமற்ற சிறகுகளையுடைய சிறிய கரிய நிறமுடைய காக்கையே, உன்னுடைய அன்பு நிறைந்த சுற்றத்துடன் அதிகமாக உண்ணும்படியாகப் பொன்னால் செய்த பாத்திரத்தில் கொழுப்பு கலந்த புதிய இறைச்சியுடன் கூடிய உணவைத் தருவேன். நீ அழகிய கூந்தலையுடைய எனது மகளை வேற்படையுடைய தலைவனுடன் என்னுடைய மனைக்கு விரைந்து வரும்படியாகக் கரைவாயாக என நற்றாய் காகத்திடம் வேண்டிக் கூறுகிறாள். இதனை,

**“மறுவி றூவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரப்**

.....

.....

டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் தீமே” ¹³⁷

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போக்குச் சென்ற தன் மகள் திரும்பி வந்ததைத் தாய் தன் சுற்றத்தாரிடம் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

வேறுபாடு இல்லாத கோட்பாட்டுடன் கூடி நாம் மயங்குதற்குக் காரணமான துன்பத்தைக் கொடுத்த அறக்கடவுளும் இப்போது அருள் உடையதாயிற்று. வெப்பம் மிகுந்த பாலை நிலத்தைக் கடந்து சென்ற அழகிய சிலவாகிய கூந்தலையும் மடப்பம் பொருந்திய பிணைமானை ஒத்த சிறிய நெற்றியையுடைய என் மகளை மீண்டும் காணும் விதமாக அவளைக் கொண்டுவந்து காட்டும் அருளைப் புரிந்தது, நீங்களும் வந்து பாருங்கள் என உடன்போய் மீண்டு வந்த தலைமகளைக் கண்ட தாய் தன் சுற்றத்தார்க்குக் கூறுகிறாள். இதனை,

“மாண்பில் கொள்கையோடு மயங்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதிப்
பெருமட மாண்பினை யலைத்த
சிறுதுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே” ¹³⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. தலைவனின் தாய் தன் மகளுக்குச் சிலம்புகழி நோன்பு என்னும் சடங்கினைச் செய்கிறாள். அதனைப் பார்த்து வந்தவர்களிடம் நற்றாய் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

வெற்றியுடைய வேற்படையையும் குற்றமற்ற வீரக்கழலை அணிந்த அடியினையும் உடைய பொய் சொல்வதில் வல்ல இளைஞனைப் பெற்றெடுத்த நற்றாயிடம், சிலம்பு கழி நோன்பு என்னும் சடங்கினை உங்கள் மனையிடத்து நிகழ்த்தினீர்கள். இருப்பினும் வதுவைத் திருமணத்தை எங்கள் மனையிடத்து நிகழ்த்துகிறோம் எனக் கேட்டால் உங்களுக்கு ஏதாவது குற்றம் வந்து நேருமா? எனத் தன் மகளுக்கு நிகழ்த்தும் சிலம்புகழி நோன்பு எனும் சடங்கினைப் பார்த்து வந்தவர்களிடம் தலைவியின் தாய் கேட்கிறாள். இதனை,

“நும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
 மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
 சொல்லி னெவனோ மற்றே வென்வேன்
 மையற விளங்கிய கழலடிப்
 பொய்வல் காளையை யீன்ற தாய்க்கே” ¹³⁹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போகிய தன்மகளை நினைத்து வருந்தும் நற்றாயிடம் அயல்மனையிலுள்ள பெண்கள் அவளுக்கு ஆறுதல் மொழி கூற அவ்வயல் மனையாளிடம் தான்படும் வேதனையை நற்றாய்ப் பின்வருமாறு கூறுகிறாள்.

வெப்பத்துடன் செல்லும் சூரியன் மலை பிளவுபடுமாறு காய்கிறது. பறவைகளும் கடந்து செல்வதற்கு அரிய வெப்பம் மிக்க நீண்ட இடம். அவ்வழியில் உளி போன்ற கூர்மையுடைய கற்கள் வழிச்செல்வோரை துன்புறுத்தும் உடன்போகும் மகிழ்ச்சியில் தீப்பற்றி எரியும் மூங்கில் காட்டில் ஆண் யானை போன்ற ஆடவன் ஒருவனுடன் என் மகள் என்னைப் பிரிந்து சென்றதற்காக நான் வருந்தவில்லை, அவளைப் பிரிந்த நான் உலைக்கண் ணதும் துருத்தி போல மிகுந்த துன்பமுற்று இரவில் தூங்காமலும் வாய் புலம்புவதாகவும் இருக்கிறேன்.

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானுடன் வெண்ணிப் பறந்தலை எனுமிடத்துப் போர் செய்து அப்போரில் புறப்புண் பட்டமைக்கு வெட்கப்பட்டு அப்போர்க்களத்தின் பக்கத்தே பெருஞ்சேரலாதன் வாளொடு வடக்கிருந்தான் என்பதை அறிந்த சான்றோர் தானும் வடக்கிருந்து உயிர் நீத்தனர். அவ்வாறு என் உயிரானது உடலைவிட்டுப் பிரியாது இவ்வுலகத்து ஆசையை விரும்பி இருப்பதனால் என் உயிருடன் நொந்து புலம்புகின்றேன் எனத் தன்னைத் தேற்றும் அயல்மனையாளிடம் நற்றாய் தன் வேதனையை வெளிப்படுத்துகிறாள். இதனை,

“காய்ந்து செலற் கனலி கல்பகத் தெறுதலின்

.....

காதல் வேண்டியென் துறந்து

போதல்செல் லாவென் உயிரோடு புலந்தே” ¹⁴⁰

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலனாகும் நற்றாயின் மன உணர்வுகள் உடன்போகிய தன் மகளின் இளமைத்தன்மை, மென்மைத்தன்மை ஆகியவற்றை எண்ணி வருந்துவதாகவும் தன் மகளை உடன் அழைத்துச் சென்ற தலைவனைச் சாடுவதாகவும் தன் மீது அன்பற்று தன்மகள் செய்த செயலுக்கு அவள்மீது வருத்தமுற்றுக் கூறுவதாகவும் தன் மகளைப் பாதுகாக்கும்படி தெய்வத்திடம் வேண்டுவதாகவும் எனத் தன் வேதனைகளை புலப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புலனாகும் கண்டோரின் மனஉணர்வு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் வெளிப்படும் கண்டோரின் மன உணர்வுகள் பெரும்பான்மையும் உடன்போக்கில் ஈடுபட்ட தலைமக்களின் மீதான தங்களது வருத்தத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

கண்டோரது மன உணர்வின் சூழல்

உடன்போக்கில் ஈடுபட்ட தலைமக்களிடம் கூறல்¹⁴¹, தலைமக்களைக் கண்டு வருந்தும் ஊர்ப் பெண்களிடம் கூறல்¹⁴², புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகளை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் அவளின் தாயிடம் கூறல்¹⁴³, உடன்போக்கில் தலைவி பூவைப் பறித்து வைத்துக் கொண்டதைக் கூறல்¹⁴⁴,

தன் மகளைத் தேடிவரும் செவிலியிடம் தலைவியைப் பார்த்தது பற்றிக் கூறல்¹⁴⁵, உடன்போக்கில் ஈடுபட்ட தலைமக்களைக் கண்டு வருந்திக் கூறல்¹⁴⁶, உடன்போக்கில் ஈடுபட்ட தலைவியினது தாயின் நிலையைக் கூறல்¹⁴⁷ என மேற்காணும் பல நிலைகளில் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் கண்டோரின் உணர்வு நிலைகள் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

பாலைத் திணைப் பாடல்களில் கண்டோரது மனஉணர்வின் வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் வழி அறியலாகும் கண்டோரின் மன உணர்வுகள் பெரும்பாலும் உடன்போக்கு செல்லும் தலைமக்களால் உண்டான தனது வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

உடன்போக்குச் செல்லும் தலைமக்களைக் கண்ட கண்டோர் தலைமகளை அழைத்துச் செல்லும் தலைமகனைப் பற்றிப் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

வழியில் செல்லும் மக்களைக் கொன்றுவிட்டு, இரத்தம் பூசிய வாயுடன் காணப்படும் புலிக்குட்டிகள் மாலைப்பொழுதில் தாம் பதுங்கியிருக்கும் மரலின் தூறுகளிலிருந்து நிமிர்ந்து பார்க்கும் அத்தகைய கொடுமையான வழியில், கூர்மையான பற்களையுடைய மெல்லியலாகிய மடந்தையை இரவுப்பொழுதில் முன்னே செல்லவிட்டுப் பின்னே செல்லும் இவ்விளைஞனின் உள்ளமானது, காற்றோடு கலந்த மழை பெய்யும் காலத்து பெரிய கற்கள் புரண்டு விழுவது போல மோதுகின்ற இடியைக் காட்டிலும் கொடியது எனக் கண்டோர் தலைவனின் உள்ளத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றனர். இதனை,

“அழுந்துபட வீழ்ந்த பெருந்தண் குன்றத்
தொலிவல் ஈந்தின் உலவையங் காட்,
டாறுசெல் மாக்கள் சென்னி யெறிந்த

.....
.....

காலொடு பட்ட மாரி

மால்வரை மிளிர்க்கும் உருமினுங் கொடிதே” ¹⁴⁸

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்குச் சென்ற தலைமக்களின் ஒற்றுமையைப் பின்வருமாறு கண்டோர் கூறுகின்றனர்.

பசுமையான நெல்லிக்காய்களைத் தின்று சிவந்த அடியினையுடைய மராமரத்தின் வரி போன்ற சிறிய நிழலில் வீற்றிருக்கும் இவர்கள் யார் பெற்றெடுத்த மக்களோ? நமக்குத் தெரியவில்லை. மேலும் இவர்கள் நீண்ட சிறகும் குறுகிய கால்களையுமுடைய மகன்றிற் பறவையைப் போன்ற பிரிவு அரிதாகவுடைய காதல் உறவினையும் ஒற்றுமையுடன் ஒன்றி வாழும் கோட்பாட்டினையும் உடையவர்களாக இருக்கின்றனர் என உடன்போக்குச் சென்ற தலைமக்களைக் கண்ட கண்டோர் இரங்கிக் கூறுகின்றனர். இதனை,

“பைங்காய் நெல்லி பலவுடன் மிசைந்து
செங்கான் மராஅத்த வரிநிழ் லிருந்தோர்
யார்கொ லளியர் தாமே வார்சிறைக்
குறுங்கான் மகன்றி லன்ன
வுடன்புணர் கொள்கைக் காத லோரே” ¹⁴⁹

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. உடன்போகிய தலைமக்கள் ஒருரில் தங்கியிருக்க அவ்விடத்துள்ள பெண்கள் அவர்களைப் பார்த்து வருந்தியதைக் கண்டோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

பறவைகளின் குரலைக் கேட்டு மருளும் கண்களையுடைய தலைவி, வெற்றியையுடைய வேற்படையையும் திருந்திய வீரக்கழலையும் அணிந்த தலைவனுடன் செல்லுதற்கரிய பாலைநில வழியில் செல்கின்றாள் அவ்விடத்து வெயிலின் வெப்பத்தால் இளைப்பாறுதற்குத் தங்கும் சிறிய ஊரில் மிகுந்த ஆரவாரம் உண்டாகியது. மேலும் அங்கு இல்லத்தில் வாழும் அணிகலன்களை அணிந்த பெண்களைப் பெற்றெடுத்த தாய்மைப் பேறுடைய மகளிர்க்கு அஃது வருத்தத்தைத் தந்தது என்று உடன்போகிய தலைமக்களைக் கண்டு ஊர்ப் பெண்டிர் வருந்தினர் எனக் கண்டோர் கூறுகின்றனர். இதனை,

“புள்ளொலிக் கமர்த்த கண்ணள் வெள்வேற்
 றிருந்துகழற் காளையொ டருஞ்சுரங் கழிவோ
 ளெல்லிடை யசைந்த கல்லென் சீறூர்ப்
 புனையிழை மகளிர்ப் பயந்த
 மனைகெழு பெண்டிர்க்கு நோவுமார் பெரிதே” ¹⁵⁰

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போகிய தலைமக்களைக் கண்டோர் வருந்தியிருக்கும் அவளது தாயிடம் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

நீண்ட சுவர்களையுடைய நல்ல வீட்டிலிருந்து, உடன்போகிய தலைவியை நினைத்து மயங்கிப் பெருந்துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் பெருமாட்டியே, முதற்கருவில் நீ பெற்றெடுத்த மகள் தன்னைப் பெரிதும் விரும்பிக் காதலித்த தான் விரும்பிய காளையொருவனுடன் கூடிப் புல்லிய கண்களையுடைய யானைகளும் புலிகளும் திரிகின்ற கொடுமையான பாலை வழியில் சென்றாள் என உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளை நினைத்து இல்லிடத்து வருந்தியிருக்கும் அவள் தாயிடம் கண்டோர் கூறுகின்றனர். இதனை,

“புன்கண் யானையொடு புலிவழங் கத்த
 நயந்த காதலற் புணர்ந்துசென் றனளே

நெடுஞ்சுவர் நல்லின் மருண்ட

விடும்பை யுறுவிநின் கடுஞ்சுன் மகளே” ¹⁵¹

எனும் பாடல்வழி அறியலாம். உடன்போக்கு மேற்கொண்டு செல்லும் தலைமகன் தலைமகளுக்குச் சூட்டுவதற்காக மராமரப்பூவைப் பறிப்பதைக் கண்டோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர். இதனை,

“கோட்கரும் பரற்று நாட்கரத் தமன்ற

நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்சினை பற்றி

வலஞ்சுரி வாலிணர் கொய்தற்கு நின்ற

மள்ள னுள்ள மகிழ்கூர்ந் தன்றே

பஞ்சாய்ப் பாவைக்குந் தனக்கு

மஞ்சாய் கூந்த லாய்வது கண்டே” ¹⁵²

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்குச் சென்ற தன் மகளைத் தேடிவரும் செவிலித்தாயிடம் கண்டோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

செறிந்த தொடியினையும் பொன் போன்ற மேனியையுமுடைய தலைவி வெற்றி பொருந்திய வேலினையுடைய பாலைநிலத் தலைவனுடன் இந்தக் காட்டுவழியில் சென்றாள். நெருப்புப் போல் வீசக்கூடிய சூரியனின் வெப்பம் தணியும் வரை கரிய அடிப்பகுதியையுடைய யாமரத்தின் வரி போன்ற சிறு நிழலில் தங்கி இளைப்பாறிய பின் சிறிது தொலைவு சென்றாள் அவர்களைக் காணலாம் எனக் கண்டோர் செவிலித்தாயிடம் கூறுகின்றனர். இதனை,

“நெருப்பவிர் கனலி யுருப்புச்சினந் தணியக்

கருங்கால் யாத்து வரிநிழ லீரீஇச்

சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்

பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு

வென்வேல் விடலை முன்னிய சுரனே” ¹⁵³

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. மேலும் உடன்போகிய தன் மகளைத் தேடிவரும் செவிலித்தாயிடம் தலைமகள் சென்றதைக் கண்ட கண்டோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

நற்பண்பு உடையவர்களை நாடி அவர்களிடம் சென்று கைகூப்பி வணங்கி பலமுறையும் நெஞ்சம் வருந்தி என் மகளை நீங்கள் வரும் வழியில் கண்டீர்களா எனக் கேட்கும் பெருமாட்டியே, நாங்கள் உன் மகளை பாலைநில வழியில் திண்ணிய தோள்களையும் வலிமையான வில்லையுமுடைய காளை போன்ற ஒருவனுடன் செல்லக் கண்டோம் எனக் கூறுகின்றனர். இதனை,

“நல்லோ ராங்கட் பரந்துகை தொழுது
பல்லூழ் மறுகி வினவு வோயே
திண்டோள் வல்வில் காளையொடு
கண்டனெ மன்ற சுரத்திடை யாமே” ¹⁵⁴

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது. உடன்போக்குச் சென்ற மகளை நினைத்து அவளின் தாய்படும் வேதனைகளைக் கண்டோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

பாலைநில வழியில் ஆண்யானை, பெண் யானையுடனும் அதன் குட்டியுடனும் செல்கிறது. அவ்வழியில் வெட்டப்பட்டிருந்த குழியில் பெண் யானை வீழ்ந்து விடுகிறது. அதனைக் கண்ட ஆண் யானை தன் இனத்தை அழைக்கப் பிளிறுகிறது. என்ன நடந்தது என அறியாத யானைக்கன்று அஞ்சி, எருப்பொடிகள் பரவிய முல்லை நிலத்து ஊருக்குள் சென்றது. அத்தகைய பல ஊர்களைக் கடந்து தலைவி தலைவனுடன் சென்றுவிட்டாள்.

தலைவியிடம் அன்பாகப் பழகிய தோழிகள் அவள் சென்றதற்காக வருந்தி தன் அழகை இழந்தனர். செவிலித்தாய் தனது வருத்த மிகுதியால் வீட்டு முற்றத்தில் பிறர் பார்க்காதபடி கிடந்த பொம்மையை எடுத்து அதன்

கண்ணையும் நெற்றியையும் தடவினாள் அதைப் பார்த்து நீ ஏன் வெயிலில் கிடக்க வேண்டும் என மனதுள் நினைத்து அதனைக் குளிர்ந்த சூழலில் கிடத்தினாள். தாழியில் உள்ள வாடிய குவளை மலரை பொம்மைக்குச் சூட்டி என் அருமை மகளே என்னைத் தழுவிக் கொள் என்கின்றாள் என உடன்போகிய தலைவியால் உண்டான தாயின் மன வேதனைகளைக் கண்டோர் கூறுகின்றனர். இதனை,

“கயந்தலை மடப்பிடி பயம்பிற் பட்டெனக்
களிறுவிளிப் படுத்த கம்பலை வெரீஇ

.....

.....

தருமணற் கிடந்த பாவையென்
அருமக னேயென முயங்கினள் அழுமே” ¹⁵⁵

எனும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது.

பாணனின் உணர்வு வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் ஒரு பாடல் பாணனின் உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. அஃது தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் வருத்த நிலையினைப் பாசறையில் உள்ள தலைவனிடம் சென்று கூறுவதாய் அமைந்தது.

தலைவன் வருவதாகக் கூறிய பருவம் வந்ததைக் கண்டு தலைவி வருந்துகிறாள். இக்காலத்தில் இவ்வூரிடத்து தாம் முன்னர் விளையாடியதை நினைத்துத் தலைவர் வருவார் ஆயினும் இத்தகைய காலம் வந்தது என்று தலைவனிடம் சென்று சொல்ல யார் உள்ளார் எனக்கூறி வருந்தும் தலைவியின் வருத்தத்தைப் பாணன் பாசறையில் இருக்கும் தலைவனிடம் சென்று கூறுகிறான். இதனை,

“அருந்தவம் ஆற்றியார் நுகர்ச்சிபோல் அணிகொள
விரிந்தானாச் சினைதொறுஉம் வேண்டுந்தா தமர்ந்தாடிப்

.....
.....

காமர் கழலடி சேரா

நாமஞ்சால் தெவ்வரின் நடுங்கினள் பெரிதே” ¹⁵⁶

எனும் பாடல்வழி அறியலாம்.

அயலோரின் உணர்வு வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணையில் அயலோரின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக ஒரு பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. அஃது உடன்போக்கு மேற்கொண்டு சென்ற தலைமகள் மீண்டு வருவதை அவளின் தாயிடம் கூறுவதாய் அமைந்தது. உடன்போக்கு சென்ற தலைவி மீண்டு வந்ததை அவளை நினைத்து வருத்தத்தோடு இருக்கும் அவளது தாயிடம் அயலோர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

உன் மகள் உன்னைப் பிரிந்து சென்றதனால் உண்டான வருத்த மிகுதியால் உடல் மெலிந்து, அறக்கடவுளோடு வருத்தமுற்று அதனைப் பழிதூற்றியிருக்கும் அயல்மனையாட்டியே, வீரத்தையும் வெள்ளிய வேலினையுமுடைய தலைவன் முன்பே செல்ல உன்னுடைய மகள் உனது துன்பப்படுகின்ற நெஞ்சத்திற்குப் பாதுகாவலாக வந்தாளோ? என உடன்போகிய தன் மகளை நினைத்து வருந்தியிருக்கும் நற்றாயிடம் அவளின் மகள் மீண்டு வந்ததை அயலோர் கூறுகின்றனர். இதனை,

“துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ

யறம்புலந்து பழிக்கு மண்க ணாட்டி

யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம மாக

வந்தன னோநின் மகளே

வெந்திறல் வெள்வேல் விடலைமுந் துறவே” ¹⁵⁷

எனும் பாடல் உணர்த்துகிறது.

அந்தணரின் உணர்வு வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணையில் அந்தணரின் உணர்வைப் புலப்படுத்துவதாக ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. அஃது உடன்போக்குச் சென்ற தலைவியைத் தேடிவரும் செவிலித்தாயிடம் கூறுவதாய் அமைந்தது. உடன்போக்கு சென்ற தன் மகளைத் தேடிவந்து அவளைப் பற்றித் தன்னிடம் கேட்கும் செவிலியிடம் அந்தணர் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்.

அறநெறியைக் கூறும் அரிய வேதத்தை ஒதுகின்ற நாவினையும் அறக்கொள்கையைக் கடைபிடிக்கும் வரைமுறைகளையுமுடைய அந்தணர்களே உங்களை வணங்குகிறேன் எனக் கூறி, ஒளியையுடைய வளையலணிந்த பெண்ணைக் கண்டார்களா என்று கேட்கும் அறியாமையுடைய பெண்ணே, நாங்கள் காட்டு வழியில் அவளைக் கண்டோம் அவள் தனது துணையாகிய காதலன் இனிதாகப் பாராட்ட குன்றுகள் விளங்குகின்ற மலைகளைக் கடந்து சென்றுவிட்டாள் என உடன்போகிய மகளைப் பற்றித் தன்னிடம் கேட்கும் செவிலியிடம் அந்தணர்கள் கூறுகின்றனர். இதனை,

“அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற்
 றிறம்புரி கொள்கை யந்தணர் தொழுவலென்
 றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
 கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவளை
 யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
 குன்றுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோளே” ¹⁵⁸

எனும் பாடல் நமக்கு உணர்த்துகிறது.

முக்கோற்பகவரின் உணர்வு வெளிப்பாடு

சங்க இலக்கியப் பாலைத் திணையில், முக்கோற்பகவரின் உணர்வை வெளிப்படுத்துவனவாக ஒரு பாடல் இடம் பெற்றுள்ளது. அஃது தலைவியைத் தேடிவரும் செவிலித் தாயிடம் கூறுவதாய் அமைந்தது.

உடன்போகிய தன் மகளைத் தேடிச் செல்லும் செவிலி, வழியில் முக்கோற்பகவரிடம் என் மகளையும் வேறொருத்தியின் மகளையும் இவ்வழியாகச் செல்லக் கண்டீர்களா எனக் கேட்கின்றாள். அதைக்கேட்ட முக்கோற்பகவர் பின்வருமாறு செவிலியிடம் கூறுகின்றனர்.

உடன்போக்குச் சென்ற தலைமக்களை நாங்கள் கண்டோம். கண்டு அஃது அறமெனக் கருதி வந்தோம். நறுமணமுடைய சந்தனம் அதனைப் பூசிக்கொள்பவர்களுக்கே பயன்படுகிறது. அது தோன்றிய மலைக்குப் பயன்படுவதில்லை. முத்துக்களும் அதை அணிபவர்களுக்கே பயன்படுகிறது. அது பிறந்த கடலுக்குப் பயன்படுவதில்லை. யாழில் பிறக்கின்ற இசையும் அதை மீட்டுபவர்களுக்கே உரியது. அந்த யாழிற்கு உரியது அல்ல என்று கூறி அதைப்போல உன்னுடைய மகளும் உனக்கு உரியவள் அல்லள் எனத் தன் மகளைத் தேடிவரும் செவிலியிடம் முக்கோற்பகவர் கூறுகின்றனர். இதனை,

**“பலவுறு நறுஞ்சாந்தம் படுப்பவர்க் கல்லதை
மலையுளே பிறப்பினு மலைக்கவைதா மென்செய்யும்
நினையுங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கணையளே**
.....
.....
சூழங்கால் நும்மகள் நுமக்குமாங் கணையளே” ¹⁵⁹

எனும் பாடலடிகள் உணர்த்துகின்றன.

தொல்காப்பியர் புணர்தல், பிரிதல், இருத்தல், இரங்கல், ஊடல் எனும் உரிப்பொருட்களை அகத்திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடுகிறார். அதன் உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக ‘பிரிதல்’ என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிடும் பிரிதல் எனும் உரிப்பொருள் சங்கஇலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் முழுவதுமாக இடம் பெற்றுள்ளது. பிரிதலும் அதன் மற்றொரு வகையான உடன்போக்கும்

சங்கஇலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. மேற்கூறிய உரிப்பொருளை தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய், கண்டோர் (அயலோர், அந்தணர், முக்கோற்பகவர்), பாணன் ஆகிய அக மாந்தர்களின் வருத்தம், மகிழ்ச்சி, மனவேதனை எனும் உணர்வுகளின் அடிப்படையில் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன.

நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள தோழி கூற்றாய் அமைந்த பாடல் (பா.எ.28) தலைவன் தலைவி இருவரும் முன்னர் மேற்கொண்ட மெய்தொட்டுப் பயிறல் எனும் புணர்ச்சி நிலையைத் தோழி தலைவியிடம் கூறி, அவளை ஆற்றுப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. மேலும் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வினைமுடித்து மீண்டு வந்த பொழுது தலைவியிடம், தான் உன்னை நினைத்து உன்னுடனான முயக்கத்தை பெரிதும் விரும்பி வந்தேன் எனக் கூறுகிறான். இதனை ஐங்குறுநூற்றின் வரைவுரைத்த பத்து எனும் பகுதியில் தலைவன் கூற்றாய் அமைந்த பாடல் (பா.எ.360) உணர்த்துகிறது.

ஐங்குறுநூற்றின் வரைவுரைத்த பத்தில் தலைவனின் வரவை உணர்த்தும் வகையில் தோழி தலைவியிடம், உன்னிடம் அன்பு செலுத்தும் பொருட்டு உனது அழகிய மாமை நிறம் அழகுபெறும்படி மீண்டு வந்தார் எனக் கூறுகிறாள் (பா.எ.357) இஃது தலைவன் தலைவிக்கிடையிலான இன்பத்தை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புணர்ச்சி எனும் பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கம் வெளிப்படையாக அமையாது உள்ளீடாகவே இடம் பெற்றுள்ளது.

ஐங்குறுநூற்றின் இடைச்சுரத்து உரைத்த பத்து எனும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவன் கூற்றுப் பாடலில் (பா.எ.324) தலைவன், தான் காட்டுத் தீ சுட்டெரிக்கின்ற கொடிய பாலைநில வழியில் சிறிது பொழுது உறங்கினாலும் மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய தலைவி செறிந்த இருளில் பெரிய மாளிகையில் இருப்பதாகக் கனாக் காண்பேன் எனத்

தலைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்க நினைக்கும் தனது எண்ணத்தைப் புலப்படுத்துகிறான். மேற்கூறிய புணர்ச்சி எனும் ஒழுக்கம் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்ற பொழுது அவை தலைவன், தலைவி எனும் அகமாந்தர்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே நினைத்துக் கொள்வதாகவும் தோழி தலைவியிடம் குறிப்பால் உணர்த்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

குறிஞ்சித்திணைக்கு உரியதாகக் கூறப்படும் தலைவனின் பரதையொழுக்கம், ஐங்குறுநூற்றின் பாலைத்திணையில் அமைந்த இரண்டு பாடல்களிலும் (369,370) நற்றிணையின் ஒரு பாடலிலும் (174) தலைவனின் அத்தகைய செயலைத் தலைவி கடிந்து கூறும் விதமாக இடம் பெற்றுள்ளது.

தலைவன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி அவன் வருகையை நினைத்து வருந்தியிருக்கும் நிலையில் அஃது இரங்கல் எனும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்தாலும் தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்கள் காட்சிப்படுத்துகின்றன. மேலும் இருத்தல், ஊடல் ஆகிய ஒழுக்கங்களும் பிரிதல் எனும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்தும் வாயில்களாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேற்கூறிய பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் சிலவிடங்களில் பயின்று வந்தாலும் பிரிதல், உடன்போக்கு எனும் நிலைகளில் உண்டாகும் மாந்தர்களின் மன உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. ஆதலால் பிரிதல் எனும் ஒழுக்கமே பிறஒழுக்கங்கள் நிகழ்வதற்கு அடிப்படையாய் அமைகின்றன என்பதை அறியலாம். பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பிரிதல், உடன்போக்கு ஆகிய ஒழுக்கமே பெரும்பான்மையாக இடம் பெற்றுள்ளன. சிலவிடங்களில் பயின்று வந்துள்ள பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கங்களும் பிரிதல் என்னும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்தத் துணையாகவே அமைந்துள்ளன.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள். அகத். கு. எ.14.
2. தொல். உரைவளம். அகத். ஆ. சிவலிங்கனார், ப.127.
3. மேலது, 128.
4. நற். பா. எ.3, 16, 52, 62, 126, 137, 141, 205, 298, 308, 312, 366, 262, குறு. பா. எ.63, 71, 151, 168, 256, 267, 274, 347, அக. பா. எ.3, 5, 43, 51, 77, 131, 149, 167, 191, 193, 199, 225, 245, 327, 335, 337, 353, 377, 379, பட். பா. எ.1.
5. நற். பா. எ.103, 105, 113, 346, 352, குறு. பா. எ.56, ஐங். பா. எ.321, 322, 329, 323, 326, 327, 328, 330, அக. பா. எ.33, 47, 83, 109, 123, 169, 239, 279, 287, 289, 291, 297, 299, 339, 361, 365, 371, 373, 381, 19, 21, 41, 57, 181, 343.
6. நற். பா. எ.162.
7. குறு. பா. எ.189, 235, 237, 250, அக. பா. எ.9.
8. ஐங். பா. எ.324, 325, அக. பா. எ.255.
9. நற். பா. எ.9, 76, 202, 326, 384, ஐங். பா. எ.363, அக.பா.எ.99, 257.
10. குறு. பா. எ.209, ஐங். பா. எ.355, 356, 359, 360, அக. பா. எ.29, 39.
11. நற். பா. எ.166, 256, அக. பா. எ.75.
12. அக. பா. எ.121.
13. குறு. பா. எ.147.
14. மேலது, 137.
15. அக. பா. எ.261.

16. நற். பா. எ.157, குறு. பா. எ.131, அக. பா. எ.87,93.
17. நற். பா. எ.284, அக. பா. எ.351.
18. அக. பா. எ.97.
19. நற். பா. எ.3:6-9.
20. நற். பா. எ.16.
21. பட். பா. எ.1:218-220.
22. நற். பா. எ.162.
23. ஐங். பா. எ.324.
24. மேலது, 325.
25. நற். பா. எ.9.
26. ஐங். பா. எ.356.
27. மேலது, 359.
28. மேலது, 360.
29. குறு. பா. எ.147.
30. நற். பா. எ.56, 79, 84, 107, 109, 118, 153, 174, 186, 193, 214, 237, 240, 302, 314, 343, 397, குறு. பா. எ.11, 12, 27, 28, 39, 41, 43, 67, 77, 79, 104, 130, 140, 154, 216, 218, 224, 243, 254, 266, 278, 281, 283, 329, 352, 395, 398, ஐங். பா. எ.311, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, கலி. பா. எ.11, 24, அக. பா. எ.1, 11, 23, 31, 45, 53, 67, 103, 115, 133, 135, 139, 141, 151, 155, 175, 183, 185, 205, 235, 241, 247, 249, 265, 267, 273, 277, 281, 301, 314, 317, 318, 319, 325, 329, 331,333, 341, 345, 347, 349, 367, 375, 389, 391, 395.
31. ஐங். பா. எ.332, 333.
32. குறு. பா. எ.30, அக. பா. எ.303.

33. நற். பா. எ.241, 281, குறு. பா. எ.192, 285, அக. பா. எ.229.
34. நற். பா. எ.296, குறு. பா. எ.20, 174, 207, அக. பா. எ.119, 147, 157, 187, 217, 305, 355.
35. அக. பா. எ.95.
36. நற். பா. எ.14, குறு. பா. எ.307.
37. நற். பா. எ.24.
38. நற். பா. எ.73, 177, அக. பா. எ.293.
39. நற். பா. எ.243, 277.
40. குறு. பா. எ.149.
41. கலி. பா. எ.6, 20, 23.
42. ஐங். பா. எ.361.
43. மேலது, 369, 370.
44. மேலது, 384, 385.
45. மேலது, 312, 393.
46. மேலது, 397.
47. நற். பா. எ.118:4.
48. மேலது 214.
49. ஐங். பா. எ.339:3-4.
50. நற். பா. எ.174:9-11.
51. குறு. பா. எ.27.
52. மேலது 41.
53. மேலது, 218.
54. அக. பா. எ.95.
55. நற். பா. எ.24:5-7.

56. மேலது, 243.
57. குறு. பா. எ.149.
58. ஐங். பா. எ.369.
59. மேலது, 370.
60. மேலது, 384.
61. மேலது, 385.
62. நற். பா. எ.26, 37, 43, 52, 71, 229, 237, 269, 274, 325, 337, குறு. பா. எ.363, ஐங். பா. எ.301, 302, 304, 306, 308, 309, 310, 316, கலி. பா. எ.2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22, 25, அக. பா. எ.13, 143, 179, 215, 271, 307, 319, 387.
63. நற். பா. எ.7, 18, 28, 41, 92, 115, 148, 189, 197, 208, 246, 252, 286, 316, 329, 333, 387, குறு. பா. எ.16, 22, 37, 48, 59, 130, 135, 180, 211, 213, 215, 232, 253, 255, 260, 273, 282, 331, 338, 348, 350, 380 ஐங். பா. எ.315, 331, 358, கலி. பா. எ.13, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33, 34, 35, 36, அக. பா. எ.25, 27, 59, 61, 69, 71, 73, 85, 91, 111, 127, 129, 137, 159, 171, 173, 177, 197, 201, 209, 211, 213, 223, 227, 231, 233, 237, 251, 253, 269, 295, 311, 313, 323, 357, 359, 363, 393, 399.
64. நற். பா. எ.171, 391.
65. குறு. பா. எ.277.
66. நற். பா. எ.86, 164, 212, ஐங். பா. எ.351, 352, 353, 354, 357, 398, அக. பா. எ.125, 317.
67. குறு. பா. எ.124.
68. நற். பா. எ.33, 46, 48, 318, ஐங். பா. எ.368, அக. பா. எ.81, 107, 161.
69. ஐங். பா. எ.362.

70. மேலது, 366.
71. மேலது, 367.
72. குறு. பா. எ.262, 343, 369, ஐங். பா. எ.364, அக. பா. எ.221, 259, 285.
73. அக. பா. எ.283.
74. மேலது, 65.
75. குறு. பா. எ.383.
76. குறு. பா. எ.388, ஐங். பா. எ.303, 305.
77. நற். பா. எ.10.
78. மேலது, 12.
79. நற். பா. எ.229.
80. மேலது, 269.
81. ஐங். பா. எ.301.
82. மேலது, 302.
83. அக. பா. எ.215.
84. நற். பா. எ.7.
85. குறு. பா. எ.16.
86. ஐங். பா. எ.315.
87. அக. பா. எ.295.
88. ஐங். பா. எ.367.
89. அக. பா. எ.283.
90. மேலது, 65.
91. நற். பா. எ.10.

92. குறு. பா. எ.44, 144, 356, 396, அக. பா. எ.17, 89, 117, 189, 203, 207, 275, 321, 369, 385, 397.
93. குறு. பா. எ.378.
94. நற். பா. எ.198, ஐங். பா. எ.380, 389, அக. பா. எ.7.
95. அக. பா. எ.49.
96. மேலது, 63.
97. ஐங். பா. எ.400.
98. குறு. பா. எ.144.
99. மேலது, 356.
100. அக. பா. எ.89.
101. மேலது, 189:11–15.
102. மேலது, 275:1–10.
103. நற். பா. எ.198.
104. அக. பா. எ.49.
105. மேலது, 63.
106. ஐங். பா. எ.400.
107. நற். பா. எ.66, 110, 143, 179, 184, 271, 279, அக. பா. எ.3, 5, 15, 145, 195, 219, 263, 315, 383, ஐங். பா. எ.371, 372, 373.
108. நற். பா. எ.29.
109. மேலது, 293.
110. அக. பா. எ.35.
111. ஐங். பா. எ.313.
112. மேலது, 376.

113. மேலது, 374.
114. மேலது, 375.
115. மேலது, 377.
116. மேலது, 378.
117. மேலது, 379.
118. மேலது, 391.
119. மேலது, 394.
120. மேலது, 399.
121. அக. பா. எ.55.
122. நற். பா. எ.279.
123. ஐங். பா. எ.371.
124. மேலது, 372.
125. மேலது, 373.
126. அக. பா. எ.35.
127. மேலது. 195.
128. மேலது, 219.
129. மேலது, 263.
130. நற். பா. எ.29.
131. மேலது, 293.
132. ஐங். பா. எ.313.
133. மேலது, 376.
134. மேலது, 374.
135. மேலது, 375.

136. மேலது, 379.
137. மேலது, 391.
138. மேலது, 394.
139. மேலது, 399.
140. அக. பா. எ.55.
141. நற். பா. எ.2, ஐங். பா. எ.381.
142. ஐங். பா. எ.382.
143. மேலது, 386.
144. மேலது, 383.
145. மேலது, 388, 390.
146. குறு. பா. எ.7, 229, 390.
147. அக. பா. எ.165.
148. நற். பா. எ.2.
149. ஐங். பா. எ.381.
150. மேலது, 382.
151. மேலது, 386.
152. மேலது, 383.
153. மேலது, 388.
154. மேலது, 390.
155. அக. பா. எ.165.
156. கலி. பா. எ.30.
157. ஐங். பா. எ.393.
158. மேலது, 387.
159. கலி. பா. எ.9:12-20.

நிறைவுரை

நிறைவுரை

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணையை நடுவணதுதிணை, நடுவுநிலைத்திணை எனும் பெயர்களில் குறிப்பிடுகிறார். பிற நான்கு திணைகளின் தன்மையினையும் ஒருங்கே பெற்ற நிலையினை மேற்கூறிய பெயர்கள் உணர்த்துகின்றன. தொல்காப்பியரும் அதன் உரையாசிரியருமாகிய இளம்பூரணரும் குறிப்பிட்டதற்கிணங்க பாலைத்திணைப் பாடல்களில் முல்லை நிலமும் குறிஞ்சி நிலமும் அதாவது காடும் மலையும் தம் இயற்கைத் தன்மையினின்று மாறுபட்ட நிலையினை உடையதாகப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் பின்னணியில் இடம் பெற்றுள்ளன. இத்தகைய நிலக்காட்சிகள் மாந்தர்களின் மனநிலையை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன.

மாந்தர்களின் மகிழ்ச்சியான மனநிலையை வெளிப்படுத்த சோலை, பொழில் எனும் பெயரில் நிலங்களும் மாந்தர்களின் துன்பமான மனநிலையை வெளிப்படுத்த தன் இயல்பினின்று மாறிய மலை, காடு, ஆகிய நிலங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தம் இயல்பினின்றும் மாறியதும் வறண்டு காணப்படக்கூடியதுமாகிய மலை, காடு, அத்தம், சுரம், வழிநிலம் ஆகியன பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பெரும்பான்மையாக இடம் பெற்றுள்ளன. மேலும் கடல், மருத நிலம், முல்லை நிலம், நெய்தல் நிலம் ஆகிய நிலங்கள் குறைந்த எண்ணிக்கையில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களின் பின்னணியில் இடம்பெற்றுள்ள பொழுதுகள் மாந்தர்களின் மன உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாகவே அமைந்துள்ளன. தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடும் இளவேனில், முதுவேனில், பின்பனி ஆகிய

பெரும்பொழுதுகள் பாடல்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன. தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் மன உணர்வுகளையும் தலைவனைப் பிரிந்திருக்கும் தலைவியின் மன வேதனைகளையும் காட்சிப்படுத்தும் வகையில் மேற்கூறிய பொழுதுகள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொல்காப்பியர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடும் மேற்கூறிய பெரும்பொழுதுகளுடன் அவர் குறிப்பிடும் நண்பகல் எனும் சிறுபொழுது சில இடங்களில் மட்டுமே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. தொல்காப்பியர் பிற திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடும் மாலை, வைகறை, காலை, யாமம் ஆகிய சிறுபொழுதுகளும் கார்காலம், குளிர்காலம், முன்பணிக்காலம், பணிப்பருவம் ஆகிய பெரும்பொழுதுகளும் பெரும்பான்மையாக சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

தொல்காப்பியர் தெய்வம், உணர், மா, மரம், புள், பறை, செய்தி, யாழ் ஆகியனவற்றை பொது நிலையில் அகத்திணைக்குரிய கருப்பொருட்களாகக் குறிப்பிடுகிறார். உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் தெய்வம் முதலாக நீர் இறுதியாகவுடைய பத்து கருப்பொருட்களைக் குறிப்பிடுகிறார். மேலும் பாலைத்திணைக்குரியதாக தெய்வம் முதலாக நீர் இறுதியானவற்றை இன்னதென வகைப்படுத்தி உரைக்கிறார். இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்குரிய தெய்வமாகக் குறிப்பிடும் கொற்றவை சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் ஓர் இடத்தில் மட்டுமே பயின்று வந்துள்ளது. பிற திணைகளுக்குரிய தெய்வங்களாக உரையாசிரியர்கள் குறிப்பிடும் முருகப்பெருமான், முக்கண்ணன், துர்க்கை, திருமால் முதலான தெய்வங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. சூரியனைக் கடவுளாகக் காட்சிப்படுத்துதல் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாகக் காணப்படுகிறது.

பாலைத்திணை மக்களுக்குரிய உணவாக இளம்பூரணர், ஆறலைத்தலான் வரும் பொருள் என்பதனைக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் குறிப்பிடும் ஆறலைத்தல் என்பது மறவர்களுக்குரிய தொழிலாக அகநானூற்றின் ஓர் பாடலில் மட்டும் இடம் பெற்று வந்துள்ளது. சோறு, பால், தயிர், வெண்ணெய், பழம், காய் ஆகியன மக்களுக்குரிய உணவாகவும் மரம், பழம், காய், மரப்பட்டை, புல், கொடி, கறையான் ஆகியன விலங்குகளுக்குரிய உணவாகவும் பெரும்பான்மையாக பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலைத்திணைக்குரிய விலங்காக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் வலியழிந்த யானை, வலியழிந்த புலி, வலியழிந்த செந்நாய் ஆகியன சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாக இடம் பெற்று வந்துள்ளன. மேற்கூறியவற்றுடன் மான், பசு, நரி, குதிரை, நாய், கரடி, எருமைமாடு, எருது, குரங்கு, பன்றி, பூனை, சிங்கம் ஆகிய விலங்குகளும் பாலைநிலத்திற்குரிய விலங்காகக் கருதப்படும் ஒட்டகம் அகநானூற்றின் பாலைத்திணைப் பாடலில் (245:18) ஓரிடத்திலும் கழுதை இரண்டு இடங்களிலும் பயின்று வந்துள்ளன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பாலை, இருப்பை, கள்ளி, குரை ஆகிய மரங்களுள் இருப்பை, கள்ளி, குரை ஆகிய மரங்களுள் இருப்பை, கள்ளி ஆகிய மரங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுடன் ஓமை, இலவம், யா, கோங்கம், மாமரம், மராமரம், பனை, வெண்கடப்ப மரம், ஞெமை, வாகை, உகாய், நெல்லி, பலா, வேங்கை, குரா, ஆலமரம், வேப்பமரம், தேக்கு ஆகிய மரங்கள் பலவும் மிகுதியாக பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைக்குரியதாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் எருவை, பருந்து ஆகிய பறவைகள் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றுடன் குயில், புறா, மயில், கிளி, குருகு, காக்கை,

19

வெளவால், ஆந்தை ஆகிய பறவையினங்களும் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் மிகுதியாகப் பயின்று வந்துள்ளன.

இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்கு உரியதாக ஆறலைப்பறை, குறை கொண்ட பறை ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார். மேற்கூறியவாறு இடம்பெறாது பொதுநிலையில் 'பறை' என்றே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ளன. பாலைத்திணை மக்களுக்குரிய தொழிலாக ஆறலைத்தல் என்பதனை இளம்பூரணர் குறிப்பிடுகிறார். அங்ஙனம் அவர் குறிப்பிடும் தொழில் மறவர், ஆறலைக் கள்வர் ஆகியவர்களுக்கு உரியதாகப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. வழியில் செல்பவர்களையும் விலங்குகளையும் கொல்லுதல் யானை முதலான விலங்குகளுக்குரிய தொழிலாகவும் பொருள் காரணமாகப் பிரிந்து செல்லுதல் மக்களுக்குரிய தொழிலாகவும் பாடல்களில் இடம் பெற்று வந்துள்ளன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதாக இளம்பூரணர் குறிப்பிடும் பாலைப்பண் ஓர் பாடலில் மட்டும் அகநானூற்றின் பாலைத்திணைப் பாடலில் இடம் பெற்றுள்ளது. பாலைத்திணைக்குரிய குரம்பூ குறைவான எண்ணிக்கையில் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. குவளை, கோங்கம், பாதிரி, ஈங்கை, நெய்தல், முல்லை, பீர்க்கம், கொன்றை, பிடவம், வேங்கை, இலவம், இருப்பை ஆகிய மலர்கள் பலவும் மிகுதியான எண்ணிக்கையில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பாலைத்திணைக்கு உரியதாகக் குறிப்பிடப்படும் அறுநீர்க் கூவலும் அறுநீர்ச்சனையும் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுடன் அருவி நீர், கானல் நீர், ஆற்று நீர், குளத்து நீர், ஊற்று நீர் ஆகியனவும் பாடல்களில் இடம் பெற்று வந்துள்ளன. மேற்கூறிய கருப்பொருட்கள் முழுவதும் பொது நிலையிலும் உவமை நிலையிலும் பயின்று வந்து பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ள மாந்தர்களின் உணர்வையும் பாடுபொருளையும் வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளன.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாக 'பிரிதல்' என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். தலைவி, தோழி ஆகியோரின் உணர்வு நிலைகள் தலைவனைப் பிரிந்த நிலையில் தனக்கு ஏற்படுகின்ற வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவும் தலைவனின் உணர்வு, தலைவியைப் பிரிந்து வந்து தனிமையில் தாம்படும் துன்பத்தை வெளிப்படுத்துவனவாகவும் செவிலி, நற்றாய் ஆகியோரின் மன உணர்வுகள் தன்மகள் உடன்போக்கு மேற்கொண்டதால் (தம்மைப் பிரிந்து செல்லல்) ஏற்படும் தமது மன வேதனைகளை உணர்த்துவதாகவும் கண்டோரின் மன உணர்வுகள் உடன்போக்கு செல்லும் தலைமக்களைப் பற்றியும் அவர்களது தாயின் நிலைமையைக் குறித்தும் தலைமக்களுக்கு ஏற்படவிருக்கும் துன்பத்தை நினைத்து வருந்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

பாலைத்திணைப் பாடல்கள் முழுவதுமாக பிரிதல், உடன்போக்கு என்பனவற்றால் ஏற்படுகின்ற மாந்தர்களின் உணர்வு நிலைகளை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்துள்ளன. களவு வாழ்வில் தலைவன் தலைவியர்க்கிடையே பிரிவினால் ஏற்படக்கூடிய வருத்தமும் கற்பு வாழ்வின் தொடக்கமாக இருக்கக்கூடிய உடன்போக்கு செல்லுகின்ற நிலையில் ஏற்படக்கூடிய வருத்தம், மகிழ்ச்சி ஆகிய நிலைகளை உள்ளடக்கியதாகவும் சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்கள் விளங்குகின்றன.

நற்றிணையில் இடம்பெற்றுள்ள தோழி கூற்றாய் அமைந்த பாடல் (பா.எ.28) தலைவன் தலைவி இருவரும் முன்னர் மேற்கொண்ட மெய்தொட்டுப் பயிறல் எனும் புணர்ச்சி நிலையைத் தோழி தலைவியிடம் கூறி அவளை ஆற்றுப்படுத்துவதாய் அமைந்துள்ளது. மேலும் பிரிந்து சென்ற தலைவன் வினைமுடித்து மீண்டு வந்த பொழுது தலைவியிடம் தான் உன்னை நினைத்து உன்னுடனான முயக்கத்தை பெரிதும் விரும்பி வந்தேன் எனக் கூறுகிறான். இதனை ஐங்குறுநூற்றின் வரைவுரைத்த பத்து எனும் பகுதியில் தலைவன் கூற்றாய் அமைந்த பாடல் (பா.எ.360) உணர்த்துகிறது.

ஐங்குறுநூற்றின் வரைவுரைத்த பத்தில் தலைவனின் வரவை உணர்த்தும் வகையில் தோழி தலைவியிடம், உன்னிடம் அன்பு செலுத்தும் பொருட்டு உனது அழகிய மாமை நிறம் அழகுபெறும்படி மீண்டு வந்தார் எனக் கூறுகிறாள் (பா.எ.357) இஃது தலைவன் தலைவிக்கிடையிலான இன்பத்தை வெளிப்படுத்துவனவாய் அமைந்துள்ளது. அந்த வகையில் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் புணர்ச்சி எனும் பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கம் வெளிப்படையாக அமையாது உள்ளீடாகவே இடம் பெற்றுள்ளது.

ஐங்குறுநூற்றின் இடைச்சுரத்து உரைத்த பத்து எனும் பகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள தலைவன் கூற்றுப் பாடலில் (பா.எ.324) தலைவன், தான் காட்டுத் தீ கட்டெரிக்கின்ற கொடிய பாலைநில வழியில் சிறிது பொழுது உறங்கினாலும் மாந்தளிர் போன்ற மேனியையுடைய தலைவி செறிந்த இருளில் பெரிய மாளிகையில் இருப்பதாகக் கனாக் காண்பேன் எனத் தலைவியுடன் மகிழ்ந்திருக்க நினைக்கும் தனது எண்ணத்தைப் புலப்படுத்துகிறான். மேற்கூறிய புணர்ச்சி எனும் ஒழுக்கம் பாலைத் திணைப் பாடல்களில் இடம் பெறுகின்ற பொழுது அவை தலைவன், தலைவி எனும் அகமாந்தர்கள் தங்களுக்குள்ளாகவே நினைத்துக் கொள்வதாகவும் தோழி தலைவியிடம் குறிப்பால் உணர்த்துவதாகவும் அமைந்துள்ளன.

குறிஞ்சித்திணைக்கு உரியதாகக் கூறப்படும் தலைவனின் பரத்தையொழுக்கம், ஐங்குறுநூற்றின் பாலைத்திணையில் அமைந்த இரண்டு பாடல்களில் (369,370) தலைவனின் அத்தகைய செயலைத் தலைவி கடிந்து கூறும் விதமாக இடம் பெற்றுள்ளது.

தலைவன் பிரிந்தவிடத்துத் தலைவி அவன் வருகையை நினைத்து வருந்தியிருக்கும் நிலையில் அஃது இரங்கல் எனும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்தாலும் தலைவன் பிரிவால் தலைவிக்கு ஏற்படும் வருத்தத்தைப் புலப்படுத்துவனவாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்கள்

காட்சிப்படுத்துகின்றன. மேலும் இருத்தல், ஊடல் ஆகிய ஒழுக்கங்களும் பிரிதல் எனும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்தும் வாயில்களாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் இடம் பெற்றுள்ளன.

மேற்கூறிய பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கங்கள் பாலைத்திணைப் பாடல்களில் சிலவிடங்களில் பயின்று வந்தாலும் பிரிதல், உடன்போக்கு எனும் நிலைகளில் உண்டாகும் மாந்தர்களின் மன உணர்வுகளையும் எண்ணங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாகவே பாலைத்திணைப் பாடல்களில் அமைந்துள்ளன. ஆதலால் பிரிதல் எனும் ஒழுக்கமே பிறஒழுக்கங்கள் நிகழ்வதற்கு அடிப்படையாய் அமைகின்றன என்பதை அறியலாம். பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பிரிதல், உடன்போக்கு ஆகிய ஒழுக்கமே பெரும்பான்மையாக இடம் பெற்றுள்ளன. சிலவிடங்களில் பயின்று வந்துள்ள பிற திணைக்குரிய ஒழுக்கங்களும் பிரிதல் என்னும் உரிப்பொருளை வெளிப்படுத்தத் துணையாகவே அமைந்துள்ளன.

தொல்காப்பியர் முதற்பொருள் எனக் குறிப்பிடும் நிலம், பொழுது எனும் பகுப்பு முறைகள் எக்காலத்திற்கும் உரியதும் மாறாததுமான நிலைபேற்றினை உடையதாகும். கருப்பொருட்களாகத் தொல்காப்பியர் குறிப்பிடும் தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், யாழ் ஆகியன மக்கள் வாழ்க்கைக்கான அடிப்படையாய் விளங்குவனவாகும். பாலைத்திணைப் பாடல்களில் பயின்று வந்துள்ள கருப்பொருட்கள் பெரும்பான்மையும் இன்றைய மக்கள் வாழ்வில் பயன்பட்டு வருகின்றன. இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும் உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, தொழில், யாழ், பூ ஆகியனவற்றின் பெயர்களில் சில இன்றைய காலத்தில் மருவி வழங்கப்படுகின்றன.

தொல்காப்பிய உரையாசிரியராகிய இளம்பூரணர் 'பிரிதல்' எனும் ஒழுக்கத்தைப் பாலைத்திணைக்குரிய உரிப்பொருளாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

சங்க இலக்கியப் பாலைத்திணைப் பாடல்களிலும், பிரிதலும் அதன் ஒரு வகையான உடன்போக்கும் அதனைச் சார்ந்த ஒழுக்கங்களுமே இடம்பெற்றுள்ளன. பாலைத்திணைப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்தும் பொருள் காரணமான பிரிவு இன்றைய காலத்திலும் நிகழ்கிறது. இஃது எக்காலத்திற்கும் உரியதாகும். பாலைத்திணைப் பாடல்கள் உணர்த்தும் உடன்போக்கு எனும் ஒரு வகையான பிரிவு, அன்றைய காலத்தில் ஒரு பெண் தானோ அல்லது தன் தோழி மூலமாகவோ தான் ஓர் ஆடவனை மணம் செய்துகொள்ள விரும்புவதாகவும் தங்களின் காதல் உறவையும் பெற்றோர்களுக்குத் தெரிவிக்கிறாள். அதனைத் தொடர்ந்து பெற்றோர்கள் தம் காதலை ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலையிலும் பெற்றோர்களும் உடன் பிறந்தோரும் ஊர் மக்களும் தம்மைப் பழிக்கின்ற நிலையில், அவள் வேறு வழியின்றி தான் காதல் கொண்ட ஓர் ஆடவனுடன் உடன்போக்கு செல்லத் துணிகிறாள். அதற்குத் தோழி தேவையான உதவிகளைச் செய்கிறாள். ஆனால் இன்றைய காலத்தில் ஒரு சில பெண்கள், தன்னுடைய காதல் உறவை தம் பெற்றோர்களுக்குத் தாமாகவோ, பிறர் மூலமாகவோ தெரிவிக்கின்றனர். அச்செய்தியை அறிந்த பெற்றோர்கள் அக்காதலை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து தன் மகள்களை வெளியில் செல்ல விடாது வீட்டுக் காவலில் வைத்துத் துன்புறுத்துகின்றனர். அத்தகைய நிலையில் அப்பெண்கள் தான் விரும்பிய, தன்னுடன் அன்பாகப் பேசும் காதலனுடன் உடன்போக்கு செல்லத் துணிகிறார்கள்.

ஒருசில பெண்கள் தம்முடைய காதல் குறித்து பெற்றோர்களின் எந்தவிதமான கருத்தையும் எதிர்பார்க்காமல் தாமாகவே தான் விரும்பிய தன் காதலனுடன் சென்று விடுகின்றனர். இத்தகைய நிலை அப்பெண்களின் குடும்பச்சூழல் மற்றும் சமுதாய நிலை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நிகழ்வதாகும்.

இந்த ஆய்வை அடியொற்றிக் கூறப்பெறும்

மேலாய்வுக்களங்கள் பின்வருமாறு:

- சங்க இலக்கியம் வெளிப்படுத்தும் உடன்போக்கையும் அதன் சூழலையும் இன்றைய காலகட்டத்தில் நிகழும் உடன்போக்குடனும் அதற்கான சூழலுடனும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு நிகழ்த்தலாம்.
- இந்த ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டிருப்பதைப் போலவே எந்த அளவிற்கு இலக்கணக் கூறுகள் இலக்கியங்களில் பயின்று வந்துள்ளன என்பதை மதிப்பிடும் முறையில்,
 - சங்க இலக்கியத்தில் குறிஞ்சித்திணை மரபுகள்
 - சங்க இலக்கியத்தில் முல்லைத்திணை மரபுகள்
 - சங்க இலக்கியத்தில் மருதத்திணை மரபுகள்
 - சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல்திணை மரபுகள்எனும் தலைப்புகளில் ஆய்வு நிகழ்த்தலாம்.
- சங்க இலக்கியத்தில் அக மாந்தர்களின் உணர்வை வெளிப்படுத்தப் பின்னணிச்சூழல் இடம்பெற்றுள்ளதாக அல்லது சூழலின் அடிப்படையில் மனித உணர்வுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளனவா என்பதை ஆராயலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

துணைநரற்பட்டியல்

- அறவாணன், க.ப. - அற்றைநாள் காதலும் வீரமும்
பாரி நிலையம்,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு 1978.
- இராசாராம், சு. - அகமாந்தர்களில் கண்டோர்
பாக்யா வெளியீடு,
கல்லல்-623 305.
முதற்பதிப்பு அக்டோபர் 1995.
- இராமகிருட்டிணன், ஆ. - அகத்திணை மாந்தர்-ஓர் ஆய்வு
சர்வோதய இலக்கியப் பண்ணை,
முதற்பதிப்பு சனவரி 1982.
- இராமசுப்பிரமணியன், வ.த.- நம்பியகப்பொருள்
(உ.ஆ) (விரிவுரையுடன்)
முல்லை நிலையம்,
சென்னை-600 017.
மறுபதிப்பு 2008.
- இராமநாதன் செட்டியார் - சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்வு
வெள்ளையன் பதிப்புக்கழகம்,
கண்டனூர்.
பதிப்பு மே 1958.
- இளங்குமரன், இரா. (ப.ஆ) - களவியற்காரிகை
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு மே 1973.

- ✓ கணேசையர் (ப.ஆ) - தொல்காப்பியம், பொருளதிகார மூலமும் நச்சினார்க்கினியருரையும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை-600 113. இரண்டாம் பதிப்பு 2007.
- ✓ கார்த்திகேச சிவத்தம்பி - பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகம் வரலாற்றுப் புரிதலை நோக்கி நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600 098. இரண்டாம் பதிப்பு பிப்ரவரி 2011.
- குருசாமி, ம.ரா.போ. - சங்ககாலம் மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி, கோயம்புத்தூர்-1. இரண்டாம் பதிப்பு ஏப்ரல் 1974.
- . கைலாசபதி, க. - தமிழ் வீரநிலைக் கவிதை
பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. குமரன் புத்தக இல்லம்
(தமிழாக்கம்) சென்னை-600 026. முதற்பதிப்பு ஜூலை 2006.
- . கைலாசபதி, க. - சமூகவியலும் இலக்கியமும்
நியூசெஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600 098. இரண்டாம் பதிப்பு பிப்ரவரி 1988.
- . சங்க இலக்கியக் கட்டுரைகள் - தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர், முதற் பதிப்பு ஏப்ரல் 1984.

சண்முகம், இராம.

- வரைவுகடாதலும் அறத்தொடு
நின்றலும்
சரவணா பதிப்பகம்,
மதுரை-20.
முதற்பதிப்பு 1993.

சண்முகம், செவை (பு.ஆ., உ.ஆ.)

- சுவாமிநாதம்
அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலைநகர்.
முதற்பதிப்பு 1975.

சாமி, பி.எல்.

- சங்க இலக்கியத்தில்
செடிகொடி விளக்கம்
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
பதிப்பு 1967.

மேலது

- சங்க இலக்கியத்தில்
புள்ளின விளக்கம்
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
பதிப்பு 1967.

மேலது

- சங்க இலக்கியத்தில்
விலங்கின விளக்கம்
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
பதிப்பு 1970.

- சாமிநாதையர், உ.வே. (ப.ஆ)- தமிழ்நெறி விளக்கம் பொருளியல்
(பழைய உரையுடன்)
சென்னை லாஜ்னல் அச்சுக்கூடம்,
மயிலாப்பூர்.
முதற்பதிப்பு 1937.
- சீனிவாசன், ச.பொ. - சங்க இலக்கியத்தில் அகவுணர்வு
உயிரினப் பாகுபாடு-நற்றிணை
சேகர் பதிப்பகம்,
சென்னை-600 078.
முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 2005.
- சுந்தரபாண்டியன், க. - தமிழில் பொருளிலக்கண
வளர்ச்சி
அய்யனார் பதிப்பகம்,
சென்னை-600 088.
முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 2010.
- சுந்தரமூர்த்தி, கு. (ப.ஆ) - முத்துவீரியம் (திருநெல்வேலி
திருப்பாற்கடனாதன் கவிராயர்
உரையுடன்)
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு 1972.
- சுப்பிரமணியன், ச.வே. - சங்க இலக்கியத்தில்
பாலைப்பாடல்கள்
(மூலமும் தெளிவுரையும்)
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம்-608 001.
முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2010

- செகதீசன், இரா. - தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
வழி அகநானூறு-ஓர் ஆய்வு
முருகு பதிப்பகம்,
ஆம்பூர்-635 802.
முதற்பதிப்பு-2002.
- செல்வராசு, அ. - முல்லை நிலமும் எல்லைப் போரும்
எழில் பதிப்பகம்,
திருச்சிராப்பள்ளி-621 012.
முதற் பதிப்பு-2004.
- சேயொளி (ப.ஆ) - இலக்கண விளக்கம், பொருளதிகாரம்
(அகத்திணையியல், புறத்திணையியல்)
மூலமும் உரையும்
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு 1976.
- சோமசுந்தரனார், பொ.வே. - குறுந்தொகை
(உ.ஆ) சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 001.
பதிப்பு 2007.
- மேலது - ஐங்குறுநூறு
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு 1961.
- ஞானசம்பந்தன், அ.ச. - அகமும் புறமும்
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
முதற் பதிப்பு ஜூன் 1991.

- தமிழண்ணல், - சங்க மரபு
பாலசுப்பிரமணியன், கு.வெ. மீனாட்சி புத்தக நிலையம்,
(தமிழாக்கம்) மதுரை-625 001.
முதற்பதிப்பு அக்டோபர் 2009.
- தமிழண்ணல், - முப்பத்தோராம் கருத்தரங்க
அறவாணன், க.ப. ஆய்வுக்கோவை
செல்வராசு, சிலம்பு.நா. இந்தியப் பல்கலைக்கழக
(ப.ஆ) தமிழாசிரியர் மன்றம்,
பாளையங்கோட்டை-627 001.
முதற்பதிப்பு மே 2000.
- தனஞ்செயன், ஆ. - சங்க இலக்கியமும்
பண்பாட்டுச் சூழலியலும்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை-600 098.
முதற் பதிப்பு ஜூலை 2010.
- தாமோதரம் பிள்ளை, சி.வை. - வீரசோழியம்
(ப.ஆ) உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை-600 013.
மறுபதிப்பு 2008.
- நச்சினார்க்கினியர் (உ.ஆ) - கலித்தொகை
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம்,
சென்னை-600 001.
முதற்பதிப்பு 1943.
- - நற்றிணைச் சொற்பொழிவுகள்
கழக வெளியீடு,
சென்னை-600 001.
மூன்றாம் பதிப்பு டிசம்பர் 1957.

- நாகராசன், வி. (உ.ஆ) - பத்துப்பாட்டு (இரண்டாம் பகுதி)
மூலமும் உரையும்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை-600 098.
முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 2004.
- நாகு, இரா.கு. - சங்க இலக்கியத்தில்
பாலைத்திணை
அணியகம்,
சென்னை-600 030.
முதற்பதிப்பு 1981.
- ✓ பவானந்தம் பிள்ளை (ப.ஆ)- இறையனார் அகப்பொருள்
(நக்கீரனார் உரை)
மூல்லைநிலையம்,
சென்னை-600 017.
முதற்பதிப்பு 2006.
- பழனிவேலு, கே. - சங்க இலக்கியம்
பாட்டு மரபும் எழுத்து மரபும்
நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ்,
சென்னை-600 098.
முதற்பதிப்பு ஜூன் 2010.
- பாண்டிரங்கன், அ. - தொகை இயல்
தமிழரங்கம்,
புதுச்சேரி-605 008.
முதற்பதிப்பு ஜூன் 2008.

- பாலகிருட்டிணன், நா. - தொல்காப்பியப் பொருளதிகார
வழி நற்றிணை-ஓர் ஆய்வு
இளங்கோ பதிப்பகம்,
சென்னை-600 090.
முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 1988.
- பின்னத்தூர் நாராயணசாமி - நற்றிணை நானூறு பின்னத்தூர்
ஐயர் (உ.ஆ) நாராயணசாமி ஐயர் எழுதிய
உரையும் விளக்கமும்,
பொ.வே. சோமசுந்தரனார்
எழுதிய இலக்கணக்குறிப்பும்
ஆய்வுரையும்
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம்,
சென்னை-600 001.
மறுபதிப்பு ஜூலை 1976.
- பெருமாள் முதலியார், மு.ரா. - இன்றைய சொற்களில்
அன்றைய நற்றிணை
பழனியப்பா பிரதர்ஸ்,
சென்னை-600 014.
முதற்பதிப்பு 1986.
- மாணிக்கம், வ.சுப. - தமிழ்க்காதல்
மெய்யப்பன் பதிப்பகம்,
சிதம்பரம்-608 001.
முதற்பதிப்பு ஜூலை 2009.
- மாதையன், பெ. - அகத்திணைக் கோட்பாடும்
சங்க அகக்கவிதை மரபும்
பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ்,
சென்னை-600 014.
முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2009.

மேலது

- தமிழ்ச் செவ்வியல் படைப்புகள் கவிதையில் சமுதாயவியல் நோக்கு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600 098. முதற்பதிப்பு ஏப்ரல் 2009.

மேலது

- சங்க கால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் பாவை பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை-600 014. முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2004.

மேலது

- சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண் சமுதாயம் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600 098. இரண்டாம் பதிப்பு மார்ச்சு 2010.

மேலது

- தமிழ்ச் செவ்வியல் இலக்கியங்கள் காலமும் கருத்தும் நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை-600 098. முதற்பதிப்பு ஜூலை 2011.

முத்துக்கண்ணப்பன், தி.

- சங்க இலக்கியத்தில் நெய்தல்நிலம் அதிபத்தர் பதிப்பகம், சென்னை-600 002. முதற்பதிப்பு ஆகஸ்டு 1978.

வசந்தாள், த.

- தமிழிலக்கியத்தில் அகப்பொருள் மரபுகள் ஒரு வரலாற்றுப்பார்வை சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், பதிப்பு 1990.

வரதராசன், மு.

- பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை பாரி நிலையம், சென்னை-600 001. முதற்பதிப்பு 1964.

வித்தியானந்தன், சு.

- தமிழர் சால்பு பாரி நிலையம், சென்னை-600 001. மூன்றாம் பதிப்பு மார்ச் 1985.

வேங்கடசாமி நாட்டார், ந.மு., -
வேங்கடாசலம் பிள்ளை, ரா.
(உ.ஆ)

- அகநானூறு-களிற்றியானை நிரை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-600 001. மறுபதிப்பு 2009.

மேலது

- அகநானூறு-மணிமிடைபவளம் சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-600 001. மறுபதிப்பு 2007.

மேலது

- அகநானூறு-நித்திலக்கோவை சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை-600 001. பதிப்பு 2008.

வேலுப்பிள்ளை, ஆ.

- தமிழ் இலக்கியத்தில்
காலமும் கருத்தும்
பாரி நிலையம்,
சென்னை-600 001.
மூன்றாம் பதிப்பு மார்ச் 1985.

ராஜ் கௌதமன்

- பதிற்றுப்பத்து-ஐங்குறுநூறு
சில அவதானிப்புகள்
விடியல் பதிப்பகம்,
கோவை-641 015.
முதற்பதிப்பு டிசம்பர் 2010.

ஆய்வேடு

அமிர்தகௌரி, ஆ.

- சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல்
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.
1986.

ஆடியபாதம், ந.

- சங்க இலக்கியத்தில்
குறிஞ்சித்திணை
மாநிலக் கல்லூரி,
சென்னை-600 005.
1987.

ஆறுமுகம், நா.

- கலித்தொகை-ஓர் ஆழ்வாய்வு
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.
1981.

கந்தசாமி, ந.

- நற்றிணை-ஒரு திறனாய்வு
பி.எஸ்.சி. கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர்-14.
1977.

கல்யாணி, வி.

- சங்க இலக்கியத்தில் தலைவி
மாநிலக்கல்லூரி,
சென்னை-600 005.
1986.

சரளா, இரா.

- சங்க இலக்கியத்தில் தோழி
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை-600 005.
1980.

சாரதா கலாவதி

- சங்க இலக்கியத்தில் மலர்கள்
பச்சையப்பன் கல்லூரி,
சென்னை-600 030.
1981.

பாலகிருட்டினன், நா.

- தொல்காப்பியம்
பொருளதிகாரவழி
நற்றிணை-ஓர் ஆய்வு
மாநிலக் கல்லூரி,
சென்னை-600 005.
1983.

மாயாண்டி, இரா.

- சங்க இலக்கியத்தில் கற்பனை
பச்சையப்பன் கல்லூரி,
சென்னை-600 030.
1977.

வரதராசன், பெ.

- சங்க இலக்கியத்தில் எதிர்நிலைப்
பாத்திரங்கள்
கௌஞ்சியப்பர் அரசு கல்லூரி,
விருத்தாசலம்,
2006.

பின்னினைப்புகள்

I. நற்றிணை - பாலைத் திணைப் பாடல்கள்

வ.எண்.	பாடல் எண்.	ஆசிரியர்	கூற்று	கேட்போர்	துறை
1.	2	பெரும்பதுமனார்	கண்டோர் கூற்று	உடன்போக்கில் ஈடுபட்டோர்	உடன்போகா நின்றாரை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.
2.	3	இளங்கீரனார்	தலைவன் கூற்று	தன்னெஞ்சு	முன்பொரு காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குக் கூறியது.
3.	7	நல்வெள்ளியார்	தோழி கூற்று	தலைவி	பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன், நெட்டிடை கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய ஆற்றாளாய தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.
4.	9	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன் கூற்று	தலைவி	உடன்போகிய தலைமகன் தலைமகளுக்கு உரைத்தது.
5.	10	—	தோழி	தலைவன்	உடன்போக்குந் தோழி கையடுத்தது
6.	12	கயமனார்	தோழி	தலைவன்	தோழி உடன்போக்கு அஞ்சுவித்தது.
7.	14	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	இயற்பழித்த தோழிக்கு தலைவி இயற்பட மொழிந்தது.

8.	16	சிறைக்குடியாந்தையார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினை நெருங்கித் தலைவன் செலவழுங்கியது.
9.	18	பொய்கையார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைவியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
10.	24	கணக்காயனார்	தலைவி	தோழி	பொருட்பிரிவுக்கு உடன்பட்ட தோழியைத் தலைவி உவந்து கூறியது.
11.	26	சாத்தந்தையார்	தோழி	தலைவன்	தலைவி பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டமை சொல்லித் தோழி செலவழுங்குவித்தது.
12.	28	முதுகூற்றனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் ஆற்றாளாய் தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது.
13.	29	பூதனார்	நற்றாய்	செவிலித்தாய்	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
14.	33	இளவேட்டனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகளது குறிப்பறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.
15.	37	பேரிசாத்தனார்	தோழி	தலைவன்	வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் தோழி சொல்லியது.
16.	41	இளந்தேவனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய் தலைமகளைத் தோழி உலகியல் கூறி வற்புறுத்தியது.

17.	43	எயினந்தையார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைவனைச் செலவழங்குவித்தது.
18.	46	—	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.
19.	48	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தோழி சொல்லியது.
20.	52	பாலத்தனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தலைமகன் செலவழங்கியது.
21.	56	பெருவழுதி	தலைவி	தோழி	வரைவிடை மெலிவாற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.
22.	62	இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	முன்னொரு காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்து வந்த தலைவன், பின்னும் பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழங்குவித்தது.
23.	66	இனிசந்த நாகனார்	நற்றாய்	மனையகத்து தானே வருந்தியது	மனைமருட்சி
24.	71	வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்	தோழி	தலைவன்	தலைவனைத் தோழி செலவழங்குவித்தது.
25.	73	மூலங்கீரனார்	தலைவி	தோழி	செலவுக்குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைவி சொல்லியது.

26.	76	அம்முவனார்	தலைவன்	தலைவி	புணர்ந்துடன் போகாநின்ற தலைவன் இடைச்சுரத்துத் தலைவிக்குரைத்தது.
27.	79	கண்ணகனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
28.	84	–	தலைவி	தோழி	பிரிவிடையாற்றாளாய தலைவி, தோழிக்குச் சொல்லியது.
29.	86	நக்கீரர்	தோழி	தலைவி	குறித்த பருவத்தின் வினைமுடித்து வந்தமை கேட்ட தோழி தலைவிக்குரைத்தது.
30.	92	–	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.
31.	103	மருதனிள நாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்வயற் பிரிந்த தலைவன் இடைச்சுரத்து ஆற்றாதாகிய நெஞ்சினைக் கழறியது.
32.	105	முடத்திருமாறன்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	இடைச்சுரத்து மீளலுற்ற நெஞ்சினைத் தலைமகன் கழறியது.
33.	107	–	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைவி தோழிக்குச் சொல்லியது.
34.	109	மீளிப்பெரும்பதுமனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடையாற்றாளாய தலைமகளது நிலை கண்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

35.	110	போதனார்	நற்றாய்	மனையிடத்து தானே கூறியது	(அ) மனைமருட்சி (ஆ) மகள் நிலையுரைத்ததூஉமாம்.
36.	113	இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	இடைச்சுரத்து ஆற்றானாய் தலைவன் சொல்லியது.
37.	115	—	தோழி	தலைவி	பிரிவிடையாற்றாளாய் தலைமகளைத் தோழி, பருவங்காட்டி வற்புறுத்தியது.
38.	118	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தன் நெஞ்சு	பருவங்கண் டாற்றாளாய் தலைவி சொல்லியது.
39.	126	—	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வலித்த நெஞ்சினைத் தலைவன் நெருங்கிச் செலவழுங்கியது.
40.	137	பெருங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தலைவன் செலவழுங்கியது.
41.	141	சல்லியங்குமரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைவன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
42.	143	கண்ணகாரன் கொற்றனார்	நற்றாய்	மனையின் கண் தானே புலம்புதல்	மனைமருட்சி
43.	148	கள்ளம்பாளனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைவியைத் தோழி வற்புறீஇயது.

44.	153	தனிமகனார்	தலைவி	தானே கூறி வருந்தியது	பிரிவிடை மெலிந்த தலைவி சொல்லியது.
45.	157	இளவேட்டனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைவன், பருவமுணர்ந்த நெஞ்சிற்குரைத்தது.
46.	162	—	தலைவன்	தலைவி	உடன்போதுவலென்ற தலைவிக்குத் தலைவன் சொற்றது.
47.	164	—	தோழி	தலைவி	பொருண்முடித்து வந்தானென்பது வாயில்கள்வாய்க் கேட்ட தோழி, தலைவிக்குரைத்தது.
48.	166	—	தலைவன்	தலைவி	செலவுக் குறிப்பினால் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தலைவன் சொல்லியது.
49.	171	—	தோழி	தலைவி	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகட்குரைத்தது.
50.	174	—	தலைவி	தோழி	வினைமுற்றி வந்தெய்திய காலத்து ஆற்றாளாய தலைவியைத் தோழி வற்புறீஇ நின்றாட்கு அவள் சொல்லியது.
51.	177	—	தலைவி	தோழி	செலவுக்குறிப்பறிந்த தலைமகள் தோழிக்குரைத்தது.

52.	179	—	நற்றாய்	மனையின் கண் தலைவியை நினைத்து புலம்பியது.	மனைமருட்சி
53.	184	—	நற்றாய்	அயல்மனை மாதர்	மனைமருட்சி
54.	186	—	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.
55.	189	—	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
56.	193	—	தலைவி	வாடைக்காற்று	பிரிவிடையாற்றாளாகிய தலைமகள் சொல்லியது.
57.	197	நக்கீரர்	தோழி	தலைவி	வரைவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி ஆற்றுவித்தது.
58.	198	கயமனார்	செவிலி	கண்டார் (கண்டோர்)	பின்சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்துக் கண்டார்க்குச் சொல்லியது.
59.	202	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தலைவி	உடன்போகா நின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

60.	205	இளநாகனார்	அ. தலைவன் ஆ. தோழி	அ. தன் நெஞ்சு ஆ. தலைவன்	அ. தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவு அழுங்கியதும் ஆ. தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியதூஉமாம்.
61.	208	நொச்சி நியமங்கிழார்	தோழி	தலைவி	செலவுற்றாரது குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாய தலைமகள் உரைப்பத் தோழி சொல்லியது.
62.	212	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தோழி	தலைவி	பொருண்முடித்துத் தலைமகனோடு வந்த வாயில் கள்வாய் வரவு கேட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.
63.	214	கருவூர்க் கோசனார்	தலைவி	தானே வருந்திக் கூறியது.	உலகியலாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகன் குறித்த பருவங்கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.
64.	224	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தோழி	தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் பெயர்த்துஞ் சொற்கடாவப்பட்டு அறிவிலாதேம் என்னை சொல்லியும் பிரியாராகாரோ என்று சொல்லியது.
65.	226	கணிபுன்குன்றனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் வன்பொறை எதிர் மொழிந்தது.

66.	229	–	தோழி	தலைவன்	அ. தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகளை ஆற்றுவித்துச் செல்ல உடன்பட்டது. ஆ. செலவழுங்குவித்ததூஉமாம்.
67.	237	காரிக்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	தோழி உரைமாறுபட்டது.
68.	240	நப்பாலத்தனார்	அ. தலைவி ஆ. தலைவன்	அ. தானே பிரிவிடை புலம்பியது. ஆ. தலைவியைப் பிரிந்து தானே புலம்பியது.	அ. பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது. ஆ. நெஞ்சினாற் பொருள்வலிக்கப்பட்டு ஆற்றானாய தலைமகன் சொல்லியதூஉமாம்.
69.	241	மதுரைப் பெருமருதனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் வன்பொறை எதிரழிந்தது.
70.	243	காமக்கணிப்பசலையார்	தலைவி	(குயில்கள் கூறியது போல் தானே கூறுதல்)	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.
71.	246	காப்பியஞ்சேந்தனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
72.	252	அம்மெய்யனாகனார்	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற்பிரியுமெனக் கவன்ற தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

73.	256	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிந்தானென்று ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தலைமகன் ஆற்றியது.
74.	262	பெருந்தலைச் சாத்தனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தலைமகள் ஆற்றாக் குறிப்பறிந்து பிரிவிடை விலக்கியது.
75.	264	கருவூர்க்காவிதிகள் சாதேவனார்	தலைவன்	தலைவி	அ. உடன்போகா நின்ற தலைமகன் தலைமகளை வற்புறீஇயது. ஆ. உடன்போய் மறுத்தராநின்ற ஊர்காட்டி வற்புறீஇயதுமாம்.
76.	269	எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்	தோழி	தலைவன் விடுத்த வாயில்	அ. தோழி வாயின்மறுத்தது. ஆ. செலவழுங்குவித்ததூஉமாம்.
77.	271	—	நற்றாய்	மனையின் கண் தானே கூறியது	மனைமருண்டு சொல்லியது
78.	274	காவன்முல்லைப்பூதனார்	தோழி	தலைவி	தோழி பருவமாறுபட்டது.
79.	277	தும்பிசேர்கீரனார்	தலைவி	தும்பி	பட்டபின்றை வரையாது கிழவோன் நெட்டிடைக் கழிந்து பொருள்வயிற்பிரிய ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தும்பிக்குச் சொல்லியது.
80.	279	கயமனார்	நற்றாய்	தலைமகளை நினைத்து தானே வருந்தியது.	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

81.	281	கழார்க் கீரனெயிற்றியார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. வன்பொறை எதிரழிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழி தலைமகட்குரைத்ததூஉமாம்.
82.	284	தேய்புரிப் பழங்கயிற்றினார்	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தன் நெஞ்சிடம் அழுங்கிக் கூறியது	பொருண்முடியா நின்ற தலைமகன் ஆற்றானாகிச் சொல்லியது.
83.	286	துறைக்குறுமாவற் பாலங்கொற்றனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடைமெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
84.	293	கயமனார்	நற்றாய்	தலைவனைச் சார்ந்தோர்	அ. தாய் மனைமருண்டு சொல்லியது. ஆ. அவரிடத்தாரைக் கண்டு சொல்லியதூஉமாம்.
85.	296	குதிரைத்தறியனார்	தலைவி	தோழி	தோழியாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகள் சொல்லியது.
86.	298	விறுற்று விண்ணக்கன் தத்தனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தோழியாற் பொருள்வலிப்பித்துத் தலைமகளை எய்தி ஆற்றாதாய நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லித் தலைமகன் செலவழுங்கியது.

87.	302	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவி	(தலைவனை நினைத்து) தானே கூறியது.	பருவங்கழிந்தது கண்டு தலைமகள் சொல்லியது.
88.	305	கயமனார்	நற்றாய்	அ. தோழி ஆ. தானே தன் மனையின் கண் புலம்பியது.	அ. நற்றாய் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. மனைமருட்சியுமாம்.
89.	308	எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	நெஞ்சினாற் பொருள் வலிக்கப்பட்ட தலைமகன் தலைமகளை யெய்தி ஆற்றானாய் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
90.	312	கழார்க் கீரனெயிற்றியார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலித்த தலைமகன் நெஞ்சினை நெருங்கிச் சொல்லியது.
91.	314	முப்பேர் நாகனார்	தலைவி	தன் நெஞ்சு	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் சொல்லியது.
92.	316	இடைக்காடனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.
93.	318	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தலைமகனைத் தோழி சொல்லியது.

94.	325	மதுரைக் காருலவியங்கூத்தனார்	தோழி	தலைவன்	தோழி செலவழுங்குவித்தது.
95.	329	மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறுத்தது.
96.	333	கள்ளிக்குடிப் பூதம் புல்லனார்	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தது.
97.	337	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவன்	அ. தோழி தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிதலுற்றானது குறிப்பறிந்து விலக்கியது. ஆ. தோழி உலகியல் கூறிப் பிரிவுணர்த்தியதூஉமாம்.
98.	343	கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகள் பிரிவிடையாற்றாளாய்ச் சொல்லியது.
99.	346	எயினந்தைமகன் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் ஆற்றானாய்த் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
100.	352	மதுரைப் பள்ளி மருதங்கிழார் மகனார் சொகுத்தனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் ஆற்றானாய்த் தன்னுள்ளே சொல்லியது.
101.	362	மதுரை மருதனிள நாகனார்	தலைவன்	தலைவி	உடன்போகா நின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

102.	366	மதுரை ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	உலகியல் கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிய வலித்த நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
103.	384	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	உடன்போகா நின்றான் மலிந்து தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
104.	387	பொதும்பில் கிழார் மகனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி பருவங்காட்டி வற்புறீயது.
105.	391	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	அ. பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. ஆ. வரைவுணர்த்தியதூஉமாம்.
106.	397	அம்மூவனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றாளாகி நின்ற தலைமகளை வற்புறா நின்ற தோழிக்கு ஆற்றுவல் என்பதுபடச் சொல்லியது.

II. குறுந்தொகை - பாலைத் திணைப் பாடல்கள்

வ.எண்.	பாடல் எண்.	ஆசிரியர்	கூற்று	கேட்போர்	துறை
1.	7	பெரும்பதுமனார்	கண்டோர்	செவிலி	செலவின் கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் கூறியது.
2.	11	மாழலனார்	தலைவி	நெஞ்சிடம் கூறுவதுபோல் தோழி கேட்பக்கூறல்	தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்வாளாய்த் தோழி கேட்பச் சொல்லியது.
3.	12	ஓதலாந்தையார்	தலைவி	தோழி	ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
4.	16	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்துத் தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு தோழி கூறியது.
5.	20	கோப்பெருஞ்சோழன்	தலைவி	தோழி	செலவுணர்த்திய தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
6.	22	சேரமான்னெந்தை	தோழி	தலைவி	செலவுக்குறிப்பறிந்து ஆற்றாளாகிய கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
7.	27	வெள்ளிவீதியார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றாள் எனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.

8.	28	ஒளவையார்	தலைவி	தோழி	வரைவிடை ஆற்றாளாயாக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
9.	30	கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்	தலைவி	தோழி	தலைமகள் கனவு நலிவுரைத்தல்.
10.	37	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	தோழி கடிது வருவாரென்று ஆற்றுவித்தது.
11.	39	ஒளவையார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றல் வேண்டும் என்ற தோழிக்கு “யாங்ஙனம் ஆற்றுவேன்” எனத் தனது ஆற்றாமை மிகுதி தோன்றத் தலைமகள் கூறியது.
12.	41	அணிலாடு முன்றிலார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபாடு கண்டு கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
13.	43	ஒளவையார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த கிழத்தி சொல்லியது.
14.	44	வெள்ளி வீதியார்	செவிலித்தாய்	இடைச்சுரத்து தானே வருந்திக் கூறியது.	இடைச்சுரத்துச் செவிலித்தாய் கையற்றுச் சொல்லியது.
15.	48	பூங்கணுத்திரையார்	தோழி	தலைவி	பகற்குறிக்கட் காணும் பொழுதினும் காணாப்பொழுது பெரிதாகலின், வேறுபட்ட கிழத்தியது வேறுபாடு கண்டு தோழி சொல்லியது.

16.	56	சிறைக்குடி ஆந்தையார்	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தானே கூறியது.	தலைமகன் கொண்டு தலைப்பிரிதலை மறுத்துத் தானே போகின்ற வழி, இடைச்சுரத்தின் பொல்லாங்கு கண்டு கூறியது.
17.	59	மோசிகீரனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை அழிந்த கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
18.	63	உகாய்க்குடிகிழார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
19.	67	அள்ளூர் நன்முல்லையார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றாது தலைமகள் தோழிக்கு உரைத்தது.
20.	71	கருவூர் ஓதஞானியார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
21.	77	மதுரை மருதன் இளநாகனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.
22.	79	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தலைவி	தோழி	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகனை நினைந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
23.	84	மோசிகீரனார்	செவிலி	தனக்குள்ளே வருந்திக் கூறியது.	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.

24.	104	காவன் முல்லைப்பூதனார்	தலைவி	தோழி	அ. பிரிவின்கண் ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. சிறிய உள்ளிப் பெரிய மறக்க வேண்டாவோ? என்ற தோழிக்குக் கிழத்தி கூறியதூஉமாம்.
25.	124	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவன்	புணர்ந்துடன் போக்கினைத் தலைமகள் ஒழியப் போகலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.
26.	130	வெள்ளி வீதியார்	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. பிரிவிடை அழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. ஆ. தோழி தூதுவிடுவாளாகத் தலைமகள் தனது ஆற்றாமையாற் கூறியதுமாம்.
27.	131	ஓரேருழுவனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	வினைமுற்றிய தலைமகன் பருவ வரவின்கட் சொல்லியது.
28.	135	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	தலைவன் பிரியும் என வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
29.	137	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தலைவி	இயற்கைப் புணர்ச்சி புணர்ந்த தலைமகன் பிரிவச்சம் உணர்த்தியது.

30.	140	அள்ளூர் நன்முல்லையார்	தலைவி	தோழி	பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து, 'நீ ஆற்றுகின்றில்லை' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
31.	144	மதுரை ஆசிரியர் கோடன் கொற்றனார்	செவிலி	தன்னுள் நொந்துக் கூறியது	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
32.	147	கோப்பெருஞ்சோழன்	தலைவன்	கனாக்கண்டு தானே சொல்லியது	தலைமகன் பிரிந்தவிடத்துக் கனாக்கண்டு சொல்லியது.
33.	149	வெள்ளி வீதியார்	தலைவி	தோழி	உடன்போக்குணர்த்திய தோழிக்குத் தலைவி சொல்லியது.
34.	151	தூங்கலோசியார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
35.	154	மதுரைச் சீத்தலைச் சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகனை நினைந்து தலைமகள் தோழிக்கு உரைத்தது.
36.	168	சிறைக்குடி யாந்தையார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலிக்கும் நெஞ்சிற்குக் கிழவன் உரைத்தது.
37.	174	வெண்பூதியார்	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

38.	180	மதுரை ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்டானைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
39.	189	மதுரை இழததுப் பூதன் தேவனார்	தலைவன்	பாகன்	வினைதலை வைக்கப்பட்டவிடத்துத் தலைமகன் பாகற்கு உரைத்தது.
40.	192	கச்சிப்பேட்டு நன்னாகையார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வற்புறுத்த வன்புறை எதிரழிந்து கிழத்தி உரைத்தது.
41.	207	உறையனார்	தலைவி	தோழி	செலவுக்குறிப்பறிந்து அவர் செல்வார் என்று தோழி சொல்லக் கிழத்தி உரைத்தது.
42.	209	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தோழியிடம் கூறுவது போல் தலைவியிடம் கூறல்	பொருள் முற்றி மறுத்தரும் தலைமகன் தோழிக்கு உரைப்பானாய்க் கிழத்தியைத் தெருட்டியது.
43.	211	காவன் முல்லைப் பூதனார்	தோழி	தலைவி	இடைச்சுரத்துக் கவலுவன கண்டு, 'நம்மை ஆற்றாள்' என நினைந்து, மீள்வர் கொல்?' எனக் கவன்ற கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.
44.	213	கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனார்	தோழி	தலைவி	'நம் பெருமான் நம் பொருட்டு இடை நின்று மீள்வர்' எனக் கவன்ற தலைமகட்குத் தோழி உரைத்தது.

45.	215	மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
46.	216	கச்சிப்பேட்டுக் காஞ்சிக் கொற்றனார்	தலைவி	தோழி	பருவ வரவின் கண் ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
47.	218	கொற்றனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
48.	224	கூவன் மைந்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை இறந்துபடும்' எனக் கவன்ற தோழி கேட்பக் கிழத்தி உரைத்தது.
49.	229	மோதாசனார்	கண்டோர்	தம்முள்ளே கூறியது	இடைச்சுரத்துக் கண்டோர் தம்முள்ளே சொல்லியது.
50.	232	ஊண் பித்தையார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
51.	235	மாயெண்டனார்	தலைவன்	பாகன்	வரையாது பிரிந்து வருவான் வாடைக்கு உரைப்பானாய்ப் பாகற்கு உரைத்தது.
52.	237	அள்ளூர் நன்முல்லையார்	தலைவன்	தேர்ப்பாகன்	பொருள்முற்றி மீள்வான் தேர்ப்பாகனுக்கு உரைத்தது.
53.	250	நாமலார் மகனார் இளங்கண்ணனார்	தலைவன்	பாகன்	தலைமகன் பாகற்குரைத்தது.
54.	253	பூங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

55.	254	பார்காப்பார்	தலைவி	தோழி	பருவங்கண்டு வற்புறுத்தும் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
56.	255	கடுகு பெருந்தேவனார்	தோழி	தலைவி	'இடை நின்று மீள்வ'ரெனக் கவன்ற கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
57.	256	—	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலிக்கப்பட்ட கிழவன் செலவழுங்கியது.
58.	260	கல்லாடனார்	தோழி	தலைவி	அவர் வரவிற்கு நிமித்தமாயின கண்டு ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
59.	262	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தேழி	தலைவி	உடன்போக்கு நேர்ந்த தோழி, கிழத்திக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தியது.
60.	266	நக்கீரனார்	தலைவி	தோழி	வரையாது பிரிந்தவிடத்துத் தோழிக்குக் கிழத்தி உரைத்தது.
61.	267	காலெறி கடிகையார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பண்டைக்காலத்தும் ஆடவர் பொருட்குப் பிரிந்தாராகலின் நாமும் பொருட்குப் பிரிதும் என்னும் நெஞ்சிற்கு நாளது சின்மையும் இளமையது அருமையும் கூறிச் செலவழுங்கியது. தலைமகன் பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குக் கூறிச் செலவழுங்கியது.

62.	273	சிறைக்குடி யாந்தையார்	தோழி	தலைவி	பிரிவரெனக் கவன்ற தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
63.	274	உருத்திரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்கு கிழவன் உரைத்தது.
64.	277	ஓரிற் பிச்சையார்	தோழி	அறிவர்	தலைமகன் பிரிந்தவழி அவன் குறித்த பருவ வரவு எப்பொழுது வருமெனத் தோழி அறிவரைக் கண்டு வினாயது.
65.	278	பேரி சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் உரைத்தது.
66.	281	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்டாளைக் கண்டு தோழி வற்புறுப்பாட்குக் கிழத்தியுரைத்தது.
67.	282	நாகம் போத்தனார்	தோழி	தலைவி	தலைவன் வினைவயற் பிரிந்தவிடத்துத் தோழி கிழத்திக்கு உரைத்தது.
68.	283	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்கு, 'அவர் பிரிய ஆற்றேனாயினேன் அல்லேன்; அவர் போயின கானத்துத் தன்மையை நினைத்து வேறுபட்டேன் என்று கிழத்தி சொல்லியது.

69.	285	பூதத் தேவனார்	தலைவி	தோழி	பருவங் கண்டு வேறுபட்டவிடத்து வற்புறுத்தும் தோழிக்கு வன்புறை எதிரழிந்து தலைமகள் சொல்லியது.
70.	307	கடம்பனூர்ச் சாண்டிலியனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடைக் கடுஞ்சொற் சொல்லிய தோழிக்குக் கிழத்தி சொல்லியது.
71.	329	ஓதலாந்தையார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த கிழத்தி வற்புறுத்தும் தோழிக்கு, 'யான் ஆற்றுவல்' என்பதுபடச் சொல்லியது.
72.	331	வாடாப் பிரபந்தனார்	தோழி	தலைவி	செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
73.	338	பெருங்குன்றூர்கிழார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை தோழி வற்புறுத்தது.
74.	343	ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்	தோழி	தலைவி	கிழத்தியை உடன்போக்கு நயப்பக் கூறியது.
75.	347	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் சேந்தன் கண்ணனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலிக்கும் நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
76.	348	மாவளத்தனார்	தோழி	தலைவி	செலவுக் குறிப்பறிந்து வேறுபட்ட கிழத்தியைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
77.	350	ஆலந்தூர் கிழார்	தோழி	தலைவி	பிரிவு நேர்ந்த தலைமகள், அவனது நீக்கத்துக்கண் வேறுபட்டாளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

78.	352	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடைத் தோழிக்குக் கிழத்தி மெலிந்து கூறியது.
79.	356	கயமனார்	செவிலி	தன்னுள்ளே வருந்திக் கூறியது	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் உரைத்தது.
80.	363	செல்லூர்க் கொற்றனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி கிழவற்குச் சொல்லியது.
81.	369	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தோழி	தலைவி	தோழி கிழத்திக்கு உடன்போக்கு உணர்த்தியது.
82.	378	கயமனார்	செவிலி	தெய்வத்திடம் வேண்டியது	மகட்போக்கிய செவிலி, தெய்வத்திற்குப் பராயது.
83.	380	கருவூர்க் கதப்பிள்ளை	தோழி	தலைவி	பனிப்பருவம் குறித்துப் பிரிந்தான் தலைமகன்; பிரிதலால் பருவ வரவின்கண் வேறுபடுவாளாயினும் கதுமென ஆற்றுவிப்பது அரிதென்னும் கருத்தினளாய்க் கூதிர்பருவத்துத் தலைமகள் கேட்பத் தனது ஆற்றாமை விளங்கத் தோழி சொல்லியது.
84.	383	படுமாத்து மோசிகீரனார்	தோழி	தலைவி	உடன்போக வருந்தும் தலைமகளை நாணுக்கெடச் சொல்லியது.

85.	388	ஒளவையார்	தோழி	தலைவன்	தலைமகள் உடன்போக்கு நேர்ந்தமை உணர்ந்த தலைமகள் சுரத்து வெம்மையும் தலைமகள் மேன்மையும் குறித்துச் செலவழுங்கலுறுவானைத், தோழி அழுங்காமற் கூறியது.
86.	390	உறையூர் முதுகொற்றனார்	கண்டோர்	புணர்ந்துடன் போயினோர் (தலைவன் தலைவி)	புணர்ந்துடன் போயினாரை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் பொழுது செலவும் பகையுங்காட்டிச் செலவழுங்கியது.
87.	395	—	தலைவி	தோழி	வரைவிடை வைத்துப் பிரிய ஆற்றாளாகிய கிழத்தி நாம் ஆண்டுச் சேருமெனத் தோழிக்கு உரைத்தது.
88.	396	கயமனார்	செவிலி	தானே இரங்கிக் கூறியது.	மகட்போக்கிய தாய் உரைத்தது.
89.	398	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்த்திய தோழி, தலைமகள் பிரிந்து வினைமுடித்து வருந்துணையும் ஆற்றியுளராவரென்று உலகின் மேல் வைத்து, உரைத்தாட்குத் தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரச் சொல்லியது.

III. ஜங்குறுநூறு - பாலைத் திணைப் பாடல்கள்

வ.எண்.	பாடல் எண்.	ஆசிரியர்	கூற்று	கேட்போர்	துறை
31. செலவழுங்குவித்த பத்து					
1.	301	ஓதலாந்தை	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.
2.	302	”	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் பிரிவுடன்படுத்த வேண்டுமென்றானாக அவற்குத் தோழி சொல்லியது.
3.	303	”	தோழி	தலைவன்	சுரத்தருமை கூறி உடன் செலவு மறுக்கும் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.
4.	304	”	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற் பரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.
5.	305	”	தோழி	தலைவன்	உடன்போக்கொழித்துத் தனித்துச்செல்வலென்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.
6.	306	”	தோழி	தலைவன்	பிரியுந் தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள் பிரிவாற்றாமை கூறியது.

7.	307	”	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் அதன் சிறப்புக் கூறியவழித் தோழி அதனை இழித்துக் கூறியது.
8.	308	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவல் என்ற தலைமகற்குத் தோழி 'பிரியாதொழியப்பெறின் நன்று பிரிவையாயின் இப்பருவத்து இம்மாலை எங்களை விட்டுப் பிரிந்தாற் பிரி' எனச் சொல்லியது.
9.	309	”	தோழி	தலைவன்	'பொருள்வயிற் பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.
10.	310	”	தோழி	தலைவன்	பிரிகின்ற தலைமகற்குத் தோழி, 'நீ நினைக்கின்ற கருமம் முடித்தாயாயினும் இவள் நலம் மீட்டற்கு அரிது எனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.
32. செலவுப் பத்து					
11.	311	”	தலைவி	தோழி	ஆற்றாது அருமை நினைந்து நீ ஆற்றாயாதல் வேண்டா, அவர் அவ்வழி முடியச் சென்றார் என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

12.	312	”	தலைவி	தோழி	உடன்போயின தலைமகள் மீண்டுவந்துழி, 'நின் ஐயன்மார் பின்துரந்து வந்தவிடத்து நிகழ்ந்தது என்னை? என்ற தோழிக்கு நிகழ்ந்தது கூறித் தலைமகன் மறைதற்கு உதவி செய்த மலையை வாழ்த்தியது.
13.	313	”	நற்றாய்	செவிலி	தலைமகள் புணர்ந்துடன் போகியவழிச் செவிலியாற்றாமை கண்ட நற்றாய் அவட்குச் சொல்லியது.
14.	314	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிந்துழி அவனுடன்போய் மீண்டார் வழியதருமை தங்களிற் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
15.	315	”	தோழி	தலைவி	சொல்லாது தலைமகன் பிரிந்துழித் தலைமகள் வேறுபாடு கண்ட தோழி இரங்கிச் சொல்லியது.
16.	316	”	தோழி	தலைவி	தலைமகள் மெலிவற்கு நொந்து, தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி கூறியது.

17.	317	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிந்து நீட்டித்துழி, நெஞ்சினைத் தூதுவிட்ட தலைமகள் அது வாராது தாழ்த்துழித் தோழிக்கு சொல்லியது.
18.	318	”	தலைவி		நம்மைப் பிரியார் என்று கருதியிருந்த தலைமகள் அவன் பிரிந்துழி இரங்கிச் சொல்லியது.
19.	319	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிந்துழி அவன் உணர்த்தாது பிரிந்தமை கூறிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
20.	320	”	தலைவி		தலைமகன் பிரிந்துழிச் சுரத்துவெம்மை நினைந்து தலைமகள் சொல்லியது.
33. இடைச்சுரப்பத்து					
21.	321	”	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தலைமகளை நினைந்து தானே கூறல்	பிரிந்து போகா நின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகள் குணம் நினைந்து இரங்கிச் சொல்லியது.
22.	322	”	தலைவன்	”	இடைச்சுரத்தின்கண் தலைமகன் தலைமகள் குணம் நினைத்தலில் தனக்குற்ற வெம்மை நீங்கியது கண்டு சொல்லியது.

23.	323	”	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தன் நெஞ்சு	இடைச்சுரத்துத் தலைமகள் குணம் நினைந்த தலைமகன், 'அவள் பண்பு வந்தன' என உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
24.		”	தலைவன்	தோழி	பிரிந்துவந்த தலைமகன் தலைமகளை நலம் பாராட்டக் கண்ட தோழி 'இவள் குணத்தினை மறந்து அமைந்தவாறு யாது' என வினவினாட்கு அவன் சொல்லியது.
25.	325	”	தலைவன்	தோழி	பிரிந்துவந்த தலைமகன் 'சுரத்தின் வெம்மை எங்ஙனமாற்றினீர்'? என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.
26.	326	”	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தலைமகள் குணம் நினைந்து கூறல்	இடைச்சுரத்து வெம்மை ஆற்றானாகிய தலைமகன் தலைமகள் குணம் நினைந்து நொந்து சொல்லியது.
27.	327	”	தலைவன்	”	பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தலைமகள் குணம் நினைந்து இரங்கிச் சொல்லியது.

28.	328	”	தலைவன்	உழையர்	மழைவீழ்தலாற் சுரம் தண்ணென்றது, இனி வருத்தமின்றிப் போகலாம் என்ற உழையர்க்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
29.	329	”	தலைவன்	உழைவர்	இடைச்சுரத்தின்கண் மீளலுறும் நெஞ்சினை நொந்து தலைமகன் உழையர்க்குச் சொல்லியது.
30.	330	”	தலைவன்	இடைச்சுரத்து தன் நெஞ்சு	பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
31.	331	”	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிந்துழி, 'செல்லும்வழியிடத்து மலையின் உளதாகிய நாற்றத்தால் நம்மை நினைத்து முடியச் செல்லார், மீள்வரோ' எனக்கேட்ட தலைவிக்கு 'அவர் முடியச் சென்றார் என்பதறிந்து இரங்கித் தோழி கூறியது'.
32.	332	”	தலைவி	தோழி	பிரிந்த தலைமகன் சுரத்திடைக் கழியச் சென்றான் என்பது கேட்ட தலைமகள் அங்குள்ள மாக்களை நொந்து தோழிக்குச் சொல்லியது. புட்களை நொந்து சொல்லியது.

33.	333	”	தலைவி	தானே பறவைகளில் கூறல்	பிரிவாற்றாத தலைவி தலைவன் சென்ற வழியில் வாழும் பறவைகளை நொந்து சொல்லியது.
34.	334	”	தலைவி	தோழி	பிரிவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
35.	335	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் சென்ற சுரத்தினிடத்துக் கொடுமை பிறர் கூறக் கேட்ட தலைமகள் ஆற்றாது தோழிக்குச் சொல்லியது.
36.	336	”	தலைவி	தோழி	பிரிவதற்கு முன்பு தங்களுடன் அவனொழுகிய திறம் நினைந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
37.	337	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்துழித் தன்முயக்கினும் அவற்குப் பிற்காலத்துப் பொருள் சிறந்ததெனத் தலைவி இரங்கித் தோழிக்குச் சொல்லியது.
38.	338	”	தலைவி		தலைமகன் பிரிந்துழி ‘இக்காலத்தே பிரிந்தார்’ எனத் தலைமகள் இரங்கிச் சொல்லியது.

39.	339	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் குறித்த பருவவரவின் கண் மலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
40.	340	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிந்துழி, 'கடிதின் வருவர்' என ஆற்றியிருந்த தலைவி அவன் நீட்டித்துழி ஆற்றாது தோழிக்குச் சொல்லியது.
35. இளவேனிற் பத்து					
41.	341	”	தலைவி	பருவம் குறித்துத் தானே கூறல்	தலைமகன் பிரிந்துழி குறித்த பருவம் வரக்கண்ட தலைமகள் சொல்லியது.
42.	342	”	”	”	”
43.	343	”	”	”	”
44.	344	”	”	”	”
45.	345	”	”	”	”
46.	346	”	”	”	”
47.	347	”	”	”	”
48.	348	”	”	”	”
49.	349	”	”	”	”
50.	350	”	”	”	”

36. வரவுரைத்த பத்து					
51.	351	”	தோழி	தலைவி	பிரிந்த தலைமகன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.
52.	352	”	தோழி	தலைவி	இதுவுமது.
53.	353	”	தோழி	தலைவி	இதுவுமது.
54.	354	”	தோழி	தலைவி	இதுவுமது.
55.	355	”	தலைவன்	தலைவி	நினைந்த எல்லையளவும் பொருண்முற்றி நில்லாது பெற்ற பொருள் கொண்டு தலைவியை நினைந்து மீண்ட தலைமகன் அவட்குச் சொல்லியது.
56.	356	”	தலைவன்	தலைவி	வினைமுற்றி மீண்டு வந்த தலைமகன் தலைவிக்கு அவள் குணம் புகழ்ந்து கூறியது.
57.	357	”	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற்பிரிந்து ஆண்டுறைகின்ற தலைமகன் குறித்த பருவ வரவு கண்டு கடிதின் மீண்டு வந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.
58.	358	”	தோழி	தலைவி	தலைமகள் ஆற்றாமை கண்டு, பிரிந்த தலைமகன் வந்தனனாகத் தோழி சொல்லியது.

59.	359	”	தலைவன்	தலைவி	மீண்டுவந்த தலைமகன் அவளைப் பிரிகின்ற காலத்துச் சுரத்துச் சேய்மையும் வருகின்ற காலத்து அதன் அணிமையுங் கூறியது.
60.	360	”	தலைவன்	தலைவி	வினைமுற்றி மீண்டு வந்த தலைமகன் ‘சுரத்தருமை நோக்காது வந்தவாறு என்னை?’ என வினவிய தலைமகட்குச் சொல்லியது.
37. முன்னிலைப் பத்து					
61.	361	”	தலைவி	தலைவன்	புணர்ந்துடன் போகிய தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் விளையாட்டு வகையாற் பூத்தொடுக்கின்ற தலைமகளைக் கண்டு புகழ் அவள் அதற்கு நாணிக் கண் புதைத்த வழிச் சொல்லியது.
62.	362	”	தோழி	தலைவன்	சேணிடைப் பிரிந்த தலைமகன் இடைநிலத்துத் தங்காது இரவின்கண் வந்துழித் தோழி சொல்லியது.
63.	363	”	தலைவன்	தலைவி	புணர்ந்துடன் செல்கின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகளை நலம் பாராட்டியது.

64.	364	”	தோழி		உடன்போக்கு நயந்த தலைமகன் அதனைத் தோழிக்குணர்த்த அவள் முடிப்பாளாய்ச் சொல்லியது.
65.	365	”	தலைவன்		வரைவிடை வைத்துப் பரிந்து மீள்கின்றான் இடைச்சுரத்துக் குழைத்த மாவின்றளர்கண்டு சொல்லியது.
66.	366	”	தோழி	செவிலி	தலைமகளை நோக்கி, இவ்வேறுபாடு எற்றினானாயிற்று’ என்று வினவிய செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.
67.	367	”	தோழி	செவிலி	நொதுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.
68.	368	”	தோழி	தலைவன்	‘வேனிற்காலத்து நும்மொடு விளையாட்டு ங்கர வருவல்’ என்று பருவங்குறித்துப் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.
69.	369	”	தலைவி	தலைவன்	பரத்தையொருத்தியுடன் பொழிலகத்துத் தங்கிவந்த தலைமகன் தலைமகள் வினாயவழி, ‘யாரையும் அறியேன்’ என்றானாக அவள் கூறியது.

70.	370	”	தலைவி	தலைவன்	பரத்தையொருத்திக்குப் பூவணிந்தானென்பது கேட்ட தலைமகள், ‘அஃதில்லை’ என்று மறைக்குந் தலைமகற்குக் கூறியது.
38. மகட்போக்கிய வழி தாயிரங்கு பத்து					
71.	371	”	நற்றாய்		தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டு கழிந்த கொடுமை நினைத்து நற்றாய் சொல்லியது.
72.	372	”	”		”
73.	373	”	”		”
74.	374	”	தாய்		தலைமகள் உடன்போய வழி அவள் இளமை நினைந்து இரங்கித் தாய் கூறியது.
75.	375	”	தாய்	தேடிச் சென்றோர்	சேரியும் அயலும் தேடிக் காணாது வந்தாரைக் கண்டு தலைமகள் தாய் சொல்லியது.
76.	376	”	நற்றாய்		தலைமகள் போயவழி நற்றாய் விதியை வெகுண்டு சொல்லியது.
77.	377	”	நற்றாய்		தலைமகள் உடன் போயவழி அவள் பந்து முதலாகிய கண்ட நற்றாய் கலங்கிச் சொல்லியது.

78.	378	”	நற்றாய்	தோழி	தலைமகள் உடன் போய வழி அவள் தோழியாற்றாமை கண்ட நற்றாய் சொல்லியது.
79.	379	”	நற்றாய்	தோழி	புணர்ந்துடன் போகியவழித் தோழி அறத்தொடு நிற்பக் கேட்ட நற்றாய், அதனை முன்னேயறிவித்து நாம் மணம்புணர்த்த ஒழுகாது போயினள்’ என நொந்து சொல்லியது.
80.	380	”	செவிலி		தலைமகள் உடன்போகியவழித் தெருட்டுவார்க்குச் செவிலித்தாய் சொல்லியது.
39. உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்துரைத்த பத்து					
81.	381	”	கண்டோர்		உடன்போக்கின் கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.
82.	382	”	கண்டோர்		தலைமகள் இடைச்சுரத்தினது ஊரின்கண் எல்லிடைத் தங்கிய வழி அவ்வூர்ப்பெண்டிர் பார்த்து இரங்குதல் கண்டார் சொல்லியது.

83.	383	”	கண்டார்		உடன்போகிய தலைமகள் தலைமகன் வளைத்த கொம்பிற் பூக்கொண்டு தனக்கும் பாவைக்கும் வகுக்கக் கண்டார் கூறியது.
84.	384	”	தலைவி	அந்தணர்	உடன்போகிய தலைமகள் ஆண்டு எதிர்வரும் அந்தணர்க்குச் சொல்லியது.
85.	385	”	தலைவி	கண்டார்	வரைவு மறுத்துழி உடன்போய தலைமகள் இடைச்சுரத்துக் கண்டாரை, 'யான் போகின்றபடியை யாய்க்கு நீர் கூறவேண்டும்' எனச் சொல்லியது.
86.	386	”	கண்டார்	தாய்	புணர்ந்துடன் போகிய தலைமகளை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் அவள் தாய்க்குச் சென்று கூறியது.
87.	387	”	அந்தணர்	செவிலி	பின்சென்ற செவிலியால் வினாவப்பட்ட அந்தணர் அவட்குச் சொல்லியது.
88.	388	”	கண்டார்	செவிலி	தேடிச்சென்ற செவிலிக்கு இடைச்சுரத்துக் கண்டார் அவளைக் கண்டதிறம் கூறியது.

89.	389	”	கண்டார்	செவிலி	பின்சென்ற செவிலித்தாய், வினவப்பட்டோர் ‘கண்டோம்’ என்புழிச் சொல்லியது.
90.	390	”	கண்டார்	செவிலி	பின்சென்ற செவிலித்தாய் பலரையும் வினாவக் கண்டோம் தாம் கண்டவாறு அவட்குக் கூறியது.
40. மறுதரவுப்பத்து					
91.	391	”	தாய்	காகம்	உடன்போகிய தலைமகள் மீட்டொருபட்டுத் தாய் காகத்திற்கு பராய்க்கடன் உரைத்தது.
92.	392	”	தலைவி	தோழி	உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைமகள், வழிவரல் வருத்தங்கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குச் சொல்லியது.
93.	393	”	அயலோர்	தாய்	உடன்போய்த் தலைமகள் மீண்டுவந்துழி அயலோர் அவள் தாய்க்குச் சொல்லியது.
94.	394	”	தாய்	சுற்றத்தார்	உடன்போய்த் தலைமகள் வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குச் சொல்லியது.
95.	395	”	தலைவன்	தலைவி	உடன்போய் மீள்கின்ற தலைமகன் தலைமகட்குச் சொல்லியது.
96.	396	”			இதுவுமது.

97.	397	”	தலைவி	கண்டார்	உடன்போய் மீள்கின்ற தலைமகள் தன்னுர்க்குச் செல்கின்றாரைக் கண்டு கூறியது.
98.	398	”	தோழி	தலைவி	தலைமகன் மீண்டு வந்துழி அவட்குத் தோழி கூறியது.
99.	399	”	நற்றாய்		உடன்கொண்டு போன தலைமகன் மீண்டு தலைவியைத் தன் இல்லத்துக்கொண்டு புக்குழி அவன் தாய் அவட்குச் சிலம்புகழி நோன்பு செய்கின்றாளெனக் கேட்ட நற்றாய் ஆண்டு நின்றும் வந்தார்க்குச் சொல்லியது.
100.	400	”	செவிலி	நற்றாய்	உடன்போய் வதுவையயரப்பட்ட தலைவி, 'தலைவனோடு இன்றுவரும்' எனக் கேட்ட செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது.

IV. கலித்தொகை பாலைத்திணைப் பாடல்கள்

வ.எண்.	பாடல் எண்.	ஆசிரியர்	கூற்று	கேட்போர்	துறை
1.	2	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	“ஒன்றாத் தமரினும்” என்னும் சூத்திரத்து “நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந் தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியு மின்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியு மன்பின தகலமு மகற்சிய தருமையு மொன்றாப் பொருள்வயி னூக்கிய பாலினும்” என்பதனுள் இன்மையது இளிவு கூறி இவ்வாழ்க்கை நெறி ஆற்றுதற்குப் பொருள் வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத், தலைமகளது இயல்பு கூறி, இப்பெற்றியாளைப் பிரியாமையே பொருளாவதெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை தோழி தலைமகட்கு வந்து சொல்லியது.

2.	3	”	தோழி	தலைவன்	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகட்கு அஃது உரைத்து அவளது ஆற்றாமையின் வகை தலைமகற்கு உணர்த்தவும், பின்னும் பிரிவின் மேற்சென்ற உள்ளத்தனாயினானை, நீர் செல்லும் கானமே நும்மை இடிக்குங் கேளிர் போல விலக்குமென, அவன் செலவழுங்கும் வகை அவள் கூறியது.
3.	4	”	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற் பிரிவேனென்ற தலைமகற்குத் தோழி, தலைவி செலவுக் குறிப்பு அறிந்தவாறும், அவளது ஆற்றாமையும் உணர்த்திச், செலவு ஒழிவாயாகவெனக் கூறியது.
4.	5	”	தோழி	தலைவன்	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிவெனக் கேட்ட தோழி தான் ஆற்றாளாய் நீர் செய்யும் பொருளினும் யாம் உமக்குச் சிறந்தே மென்பது நும் உள்ளத்து உளதெனின் நும்மை நாளும் புள்ளும் விலக்கு மெனவும், இவள் பிரிந்திருப்பார் இருக்குமாறு இருப்பாளல்லள், பிரிந்த அன்றே இறந்து படுவளெனவுஞ் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தது.

5.	6	”	தலைவி	தலைவன்	தலைவன் செலவுக்குறிப்பறிந்து நீர் செல்லுங் கடுஞ்சுரத்துத் துன்பத்திற்குத் துணையாக எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினெனத் தலைவி கூறியது.
6.	7	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்கு நீர் பிரிகின்றீரென்று யான் கூறத் தலைவி கேட்பின் அவட்கு அக்காலத்து நிகழ்வனவற்றை நும்மோடு ஆராய்வதுடையேன்; நீர் செய்யும் பொருள் இவள் உயிரையுந் தருகிற்குமோ எனச் செலவழங்கக் கூறியது.
7.	8	”	தோழி	தலைவன்	சொல்லாது பிரியலுற்ற தலைவன் குறிப்பறிந்து தோழி பொருளது நிலையாமை கூறி அவளோடு கூடிச் செல்கின்ற இவ்வாழ்க்கைச் செலவே பொருளென அவன் செலவழங்கக் கூறியது.

8.	9	”	முக்கோற்பகவர்	செவிலி	உடன்போய தலைவி பின் சென்ற செவிலி இடைச்சுரத்து முக்கோற் பகவரைக் கண்டு இவ்வகைப்பட்டாரை ஆண்டுக் காணீரோவென வினவியாட்கு, அவரைக் கண்டு அஃதறமெனவே கருதிப் போந்தேம் நீரும் அவர் திறத்து எவ்வம்பட வேண்டாவென எடுத்துக்காட்டி அவர் தெருட்டியது.
9.	10	”	தோழி	தலைவி	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, இவ்வகைப்பட்ட சுரத்தைப் பொருள் காரணமாகப் பிரிகின்றீரெனக் கேட்பின் இவ்வகை யாகற்பால ளெனச் சொல்லிச் செலவழுங்குவித்தமை, தலைமகட்குச்சொல்லியது.
10.	11	”	தலைவி	தோழி	தலைவி, மூன்றன் பகுதி தலைவன் கூறிப் பொருள்வயிற் பிரிகின்ற காலத்துக் காடு கடியவாயினும் இவ்வகைப் பட்டனவும் உளவென்று கூறினார். அவை காண்டலின் வருவரெனத் தோழிக்குக் கூறி அதற்கு நிமித்தமுங் கூறி ஆற்றுவித்தது.

11.	12	”	தோழி	தலைவன்	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி காட்டது கடுமையுந் தலைவியது மென்மையும் “நாளது சின்மையும் இளமைய தருமையுந், தாளாண்பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும், அன்பின தகலமும் அகற்சிய தருமையும்” கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.
12.	13	”	தோழி	தலைவி	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைமகள், யான் நும்மோடு போதுவல் என்றாட்குத், தலைவன் அவளது மென்மையுங் காட்டின் கடுமையுங் கூறி உடம்படானாக, ஆற்றாளாய தலைவியைத் தோழி, அவர் நம்மோடு நகையாடிச் சொன்னார் பிரிவரல்லரென வற்புறுத்தியது.
13.	14	”	தோழி	தலைவன்	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி, தலைமகற்கு முன்னையிற் சிறப்ப எம்மை இற் பாராட்டியதெல்லாம் எம்வயிற் பிறந்த வெறுப்பென்பது இப்பொழுதறிந்தேன், இவ்வகைப்பட்ட போக்கு நினக்கு எவ்வகையான் வந்ததென, அவன் செலவழுங்கச் சொல்லியது.

14.	15	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத், தோழி தலைமகளது ஆற்றாமையும் இளமைய தருமையும் கூறி, நீர் பிரிந்து செய்யக் கருதியவை எக்காலத்துஞ் செய்யலாம்; பொருளாற், கழிந்த இளமை மீட்கலாமோவெனக் கூறியது.
15.	16	”	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்த இடத்து அவன் போகிய காட்டது கடுமை நினைந்து ஆற்றாளாகிய தலைமகள் அவர் பொருட்டாக நாம் இவ்வகைப்பட்ட தெய்வங்களைப் பரவுதல் நங்கற்புக்கு இயைவதோவெனக், கேட்ட தோழி அவற்றானே மீண்டனர் நீ கவல வேண்டாவெனக் கூறியது.
16.	17	”	தோழி	தலைவன்	பகைவர் திறை தந்த நாடு காத்தற்கு (தலைவன்) பிரிகின்றமை யுணர்ந்து தலைவி வேறுபட்டமை கண்டு தோழி அவனை எதிர்ப்பட்டு அவளது ஆற்றாமையும் இளமைய தருமையுங் கூறிச் செலவழங்கு வித்தமை தலைமகட்குக் கூறியது.

17.	18	”	தோழி	தலைவன்	“ஒன்றாத் தமரினும்” என்னுஞ் சூத்திரத்திலே “நாளது சின்மையு மிளமைய தருமையுந் தாளாண் பக்கமுந் தகுதிய தமைதியும் – இன்மைய திளிவு முடைமைய துயர்ச்சியும் – அன்பின தகலமும் மகற்சிய தருமையும்” எனக் கூறிய எட்டினையுந் தலைவன் கூறக்கேட்ட தோழி அவற்றை “நிகழ்ந்தது கூறி நிலையலுந் திணையே” என்னும் விதியாற் தலைவற்குக் கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.
18.	19	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி செலவு விலக்கவும் பிரிவின் மேற் சென்ற உள்ளத்தனாயினானை நீ பிரியின் இவள் இறந்துபடுமெனச் சொல்லிய வாய்பாடான் மறுத்தது.
19.	20	”	தலைவி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைவற்குத் தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றாட்கு அவன் கானின் கடுமையுந் தலைவி மென்மையுங் கூறுவது கேட்ட தலைவி, நாளது சின்மையும் இளமைய தருமையுங் கூறி, எம்மையும் உடன் கொண்டு சென்மினென்றது.

20.	21	”	தோழி	தலைவன்	தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அவனை நெருங்கிக் களவுக்காலத்தொழுக்கம் எடுத்துக்காட்டலாற் றெளிவுபட மொழிந்ததூஉம் பொருளது நிலையின்மையும் அவளது ஆற்றாமையுங் கூறிச் செலவு மறுத்தது.
21.	22	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி அதற்கு உடம்படாது தலைமகனை நெருங்கிக் களவுகாலத் தொழுக்கம் எடுத்துக் காட்டி ஆற்றாவித்து உடம்பட்ட வாய்பாட்டான் மறுத்தது.
22.	23	”	தலைவி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்டு ஆற்றாளாய தலைவி எம்மையும் உடன்கொண்டு சென்மினென்றாட்கு உடன்படாது அவன் பிரியலுறத் தனது இறந்துபாடு தோன்றக் கூறியது.
23.	24	”	தலைவி	தோழி	தலைமகன் குறிப்புக் கண்டு பிரிவனென ஐயுற்றுச் செல்கின்ற தலைவி அக்காலத்துத் தலைவன் கனவின் அரற்றினமை கேட்டுப் பொருள்வயிற் பிரிகின்றா னெனத் துணிந்து ஆற்றானாய்த் தோழிக்குச் சொல்லியது.

24.	25	”	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி நீ பிரிந்தாற் பீடிலார் தொடர்பு போல நும்மை அலர் தூற்றுவன இவ்வகைப்பட்டன சிலவுளவெனத் தலைவி யாற்றாமை கூறிச் செலவழுங்குவித்தது.
25.	26	”	தோழி	தலைவி	“மேவிய சிறப்பின்” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் பகைமேற் சென்ற அரசன் திறை பெற்ற நாடு காத்து அதன்கண் தன் நெறி முறைமை அடிப்படுத்துவதற்குப் பிரிவ னென்றலின், பிரிவின்கண் தலைவன் இளவேனிற் காலத்துப் பிரிய, அக்காலவரவின்கண் தலைவி ஆற்றாளாய் அவர் நமக்கு அருளுங் காலையில் அருளார் காணென்றாட்குத், தோழி, அவர் வரவிற்கு இக்காலந்தூதாயன்றே வந்தது, நீ ஆற்றுவாயாக வென வற்புறுத்தியது.

26.	27	”	தோழி	தலைவி	தலைவன் குறித்துப் பிரிந்த இளவேனில் வரவின் கண் எம்மையோ மறக்க, இக்காலத்து இவ்வூரின் கட் டாம் விளையாடும் விளையாட்டும் மறந்தாரோ வெனச் சொல்லி ஆற்றாளாய் தலைவிக்குத் தோழி தலைவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.
27.	28	”	தோழி	தலைவி	இளவேனில் வரவின் கண் ஆற்றாத தலைவி தூதுவிடக் கருதித், தோழி அவர் பிரிந்திருத்தலை நம்மினுந் தாம் வல்லரல்ல ரெனச் சொல்லி வற்புறுத்தியது.
28.	29	”	தோழி	தலைவி	பருவ வரவின் கண் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வற்புறுப்ப, வன்புறை யெதிரழிந்தாட்குத், தோழி, அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.
29.	30	”	பாணன்	தலைவன்	பருவ வரவின் கண் ஆற்றாத தலைமகள் இறந்தது சிந்தித்து நம்மாட்டு அன்பிலராயினும் இக்காலத்து இவ்வூரின் கட் பண்டு தாம் விளையாடினவாறு நினைந்து வருவர். இக்கால வரவு சொல்லுவார் உளராயினெனக் கேட்ட பாணன் பாசறைக்கட் சென்று தலைவனைக் கண்டு கூறியது.

30.	31	”	தோழி	தலைவி	இளவேனிற் காலத்து வருவல், அத்துணையும் ஆற்றியிருவென்று மண் நசையால் வேந்தன் சென்றவழி, முன்பனிக்காலமும் பின்பனிக்காலமும் வந்து வருத்தலின் ஆற்றாத தலைவியைத் தோழி வருவரென வற்புறுப்பவும், வன்புறை எதிரழிந்தவழித் தலைவன் யாங் குறித்த பருவம் வருந்துணையும் ஆற்றியிராளெனப் பின்பனிக்காலத்து வருகின்ற வரவுணர்ந்து தோழி கழியுவகையாற் கூறியது.
31.	32	”	தோழி	தலைவி	காலவரவு கண்டு ஆற்றாளாயினவிடத்துத் தோழி காலத்தை நோக்கி அழகிதாகச் செய்தாய் வந்தெனச் சொல்லித், தலைவிக்கு நங் காதலர் வருகின்றாரெனச் சொல்லிவந்த தூதுகாண் இது, நாம் விருந்தயர்கமெனச் சொல்லியது.

32.	33	”	தோழி	தலைவி	பருவவரவின் கண் வன்புறையெதிரழிந்து ஆற்றாளாயினானைத் தோழி தலைவனது வரவுணர்ந்து கூறி ஆற்றுவித்தது.
33.	34	”	தோழி	தலைவி	பருவங்கண்டு வன்புறை யெதிரழிந்து ஆற்றாளாய் தலைவிக்குத் தோழி அவன் வரவுணர்ந்து கழியுவகையாற் கூறியது.
34.	35	”	தோழி	தலைவி	வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைவி இக்காலம் அல்லவோ அவர் வருதுமெனச் சொன்ன காலமென வன்புறை யெதிரழிந்தானை, நீ துனிகொள்ளல் அவர் வந்தாரெனத் தலைவன் வரவுணர்ந்து தோழி ஆற்றுவித்தது.
35.	36	”	தோழி	தலைவி	காலங்கண்டு ஆற்றாத தலைவியது நிலைமை கண்டு, ஆற்றாத தோழி தான் ஆற்றாளாய் அவட்குக் கூறியது.

V. அகநானூறு பாலைத் திணைப் பாடல்கள் - களிற்றியானை நிறை

வ.எண்.	பாடல் எண்.	ஆசிரியர்	கூற்று	கோட்போர்	துறை
1.	1	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை யாற்றாளாய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
2.	3	எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	முன்னொரு காலத்து நெஞ்சினாற் பொருள் வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்து இடைச்சுரத்தினிற் அவள் நலம் நயந்து மீளமுற்ற நெஞ்சினைக் கழறிப் போய் பொருள் முடித்து வந்த தலைமகன், பின்னும் பொருள் வலிக்கப்பட்ட நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
3.	5	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் தன்நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
4.	7	கயமனார்	செவிலி	பிணாக்கண்டு சொல்லியது	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சுரத்திடைப் பின்சென்று நவ்விப் பிணாக்கண்டு சொல்லியது.
5.	9	கல்லாடனார்	தலைவன்	தேர்ப்பாகன்	வினைமுற்றி தலைமகன் தேர்ப்பாகன் கேட்பச் சொல்லியது.

6.	11	ஒளவையார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாளாய தலைமகள் வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றுவல் என்பது படச் சொல்லியது.
7.	13	பெருந்தலைச் சாத்தனார்	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகனைத் தோழி செலவழுங்குவித்தது உடம்பட்ட தூமாம்.
8.	15	மாமூலனார்	தாய்		மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
9.	17	கயமனார்	செவிலி		மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
10.	19	பொருந்தில் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	நெஞ்சினாற் பொருள் வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் தலைமகள் நலன் நயந்து உள்ளிய நெஞ்சினைக் கழறியது.
11.	21	காவன் முல்லைப் பூதனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் வலிக்கப்பட்டுப் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்து நின்று மீளலுற்ற நெஞ்சினைக் கழறியது.
12.	23	ஓரோடாகத்துக் கந்தரத்தனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

13.	25	ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன்	தோழி	தலைவி	பருவங்கண்டழிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
14.	27	மதுரைக் கணக்காயனார்	தோழி	தலைவி	செலவுணர்ந்து வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
15.	29	வெள்ளாடியனார்	தலைவன்	தலைவி	வினைமுற்றி மீண்ட தலைமகன் எம்மையும் நினைத்தறிதீரோ என்ற தலைமகட்குச் சொல்லியது.
16.	31	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றளாயினாளென்று பிறர் சொல்லக் கேட்டு வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது.
17.	33	மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
18.	35	அம்மூவனார்	நற்றாய்	தெய்வத்திடம் கூறல்	மகட்போக்கிய நற்றாய் தெய்வத்திற்குப் பராஅயது.
19.	37	விறுற்று மூதெயினனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. தலைமகள் தோழிக்கு வன்புறை எதிரழிந்து சொல்லியது. ஆ. பிரிவுணர்த்திய தோழி சொல்லியதூஉமாம்.
20.	39	மதுரைச் செங்கண்ணனார்	தலைவன்	தலைவி	பொருள் முற்றிய தலைமகன் தலைமகளைக் கண்டு சொல்லியது.

21.	41	குன்றியனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து கிழத்தியை நினைந்து சொல்லியது.
22.	43	மதுரையாசிரியர் நல்லந்துவனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
23.	45	வெள்ளிவீதியார்	தலைவி	தோழி	வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
24.	47	ஆலம்பேரிச் சாத்தனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்து அழிந்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
25.	49	வண்ணப்புறக் கந்தரத்தனார்	செவிலி	மனையின் கண் வருந்தியது	உடன்போயின தலைமகளை நினைந்து செவிலித்தாய் மனையின்கண் வருந்தியது.
26.	51	பெருந்தேவனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிவு கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
27.	53	சீத்தலைச் சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	வற்புறுக்கும் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
28.	55	மாழலனார்	தாய்	அயலிலாட்டியர்	புணர்ந்துடன் போன தலைமகட்கு இரங்கிய தாய் தெருட்டும் அயலிலாட்டியர்க்கு உரைத்தது.

29.	57	நக்கீரனார்	தலைவன்	கிழத்தியை நினைந்து கூறல் (தன் நெஞ்சு)	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் கிழத்தியை நினைந்து சொல்லியது.
30.	59	மதுரை மருதனிள நாகன்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் வேறுபட்ட கிழத்திக்குத் தோழி சொல்லியது.
31.	61	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
32.	63	கருவூர்க் கண்ணம்புல்லனார்	செவிலி	தன் மகள் (தோழி)	தலைமகள் புணர்ந்துடன் செல்லச் செவிலி தன் மகளுக்குச் சொல்லியது.
33.	65	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தலைமகன் உடன்போக்கு வலித்தமை தோழி சொல்லியது.
34.	67	நோய்பாடியார்	தலைவி	தோழி	பொருள்வயிற் பிரிந்தவழி வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
35.	69	உமட்டுர்கிழார் மகனார் பரங்கொற்றனார்	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிந்து நீட்டித்தான் தலைமகன் எனக் கவன்ற தலைமகட்கு வருவர் என்பதுபடச் சொல்லித் தோழி ஆற்றுவித்தது.

36.	71	அந்தி யிளங்கீரனார்	தோழி	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிந்தவிடத்து ஆற்றாளாய தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
37.	73	எருமை வெளியனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பொருள்வயிற் பிரிகின்றான்; குறித்த பருவ வரவு கண்டு அழிந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
38.	75	மதுரைப் போத்தனார்	தலைவன்	தலைவி	பொருள்வயிற் பிரிவரென வேறுபட்ட தலைமகட்குப் பிரியேனெனத் தலைமகன் சொல்லியது.
39.	77	மருதனிள நாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் பிரியக் கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவு அழுங்குவித்தது.
40.	79	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தலைவன்	(இடைச்சுரத்து) தன்நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
41.	81	ஆலம்பேரி சாத்தனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து வந்து சொல்லியது.
42.	83	கல்லாடனார்	தலைவன்	(இடைச்சுரத்து) தன்நெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

43.	85	காட்டுர் கிழார் மகனார் கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிய வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
44.	87	மதுரைப் பேராலவாயார்	தலைவன்	(இடைச்சுரத்து) தன்நெஞ்சு	வினைமுற்றி மீளுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
45.	89	மதுரைக் காஞ்சிப்புலவர்	செவிலி		மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
46.	91	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
47.	93	கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	வினைமுற்றி மீளலுறுந் தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
48.	95	ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்	தலைவி	தோழி	போக்குடன்பட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
49.	97	மாமூலனார்	தலைவன்	தோழி	வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
50.	99	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தலைவி	உடன்போகிய தலைமகளைத் தலைமகன் மருட்டிச் சொல்லியது.
51.	101	மாமூலனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்தி தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. தோழி கிழத்திக்குச் சொல்லியதூஉமாம்.

52.	103	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
53.	105	தாயங்கண்ணனார்	தாய்		மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
54.	107	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்	தோழி	தலைவன்	தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து வந்து தலைமகற்குச் சொல்லியது.
55.	109	கடுந்தொடைக் காவினார்	தலைவன்	(இடைச்சுரத்து) தன் நெஞ்சு	இடைச்சுரத்துத் தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
56.	111	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகளை யாற்றுவித்தது.
57.	113	கல்லாடனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
58.	115	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
59.	117	–	செவிலி		மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
60.	119	குடவாயிற் கீரத்தனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொற்றது. ஆ. தோழி தலைமகட்குச் சொற்றதூஉமாம்.

மணிமிடை பவளம்					
61.	121	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தோழியால் தலைமகளை உன்வருமெனக் கேட்ட தலைமகன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
62.	123	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
63.	125	பரணர்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் வினைமுற்றி மீண்டமையுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.
64.	127	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை ஆற்றாளாகிய தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
65.	129	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்கு தோழி சொல்லியது.
66.	131	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
67.	133	உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை யாற்றாளாயினாளெனக் கவன்ற தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றுவலென்பது படச் சொல்லியது.

68.	135	பரணர்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றது.
69.	137	உறையூர் முதுகூத்தனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரியுமெனக் கருதி வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
70.	139	இடைக்காடனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை மெலிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
71.	141	நக்கீரர்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை ஆற்றாளெனக் கவன்ற தோழிக்குக் கிழத்தி யுரைத்தது.
72.	143	ஆலம்பேரி சாத்தனார்	தோழி	தலைவன்	பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகனைத் தோழி தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு செலவழுங்குவித்தது.
73.	145	கயமனார்	தாய்	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
74.	147	ஒளவையார்	தலைவி	தோழி	செலவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
75.	149	எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவழுங்கியது.
76.	151	காவன் முல்லைப் பூதரத்தனார்	தலைவி		தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

77.	153	சேரமான் இளங்குட்டுவன்	தாய்	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
78.	155	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி		தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் சொல்லியது.
79.	157	வேம்பற்றூர்க் குமரனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
80.	159	ஆழூர்க் கவுதமன் சாதேவனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
81.	161	மதுரைப் புல்லங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தோழி, தலைமகனது வேறுபாடு கண்டு முன்னமே உணர்ந்தாள் நம்பெருமாட்டியென்று தலைமகனைச் செலவு விலக்கியது.
82.	163	கழார்க்கீர் னையிற்றியார்	தலைவி	தோழி	பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமை மீதுரச் சொல்லியது.
83.	165	—	கண்டார்		மகட்போக்கிய தாயது நிலைமை கண்டார் சொல்லியது.
84.	167	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	தலைமகன் பொருள்கடைக்கூட்டி நெஞ்சிற்குச் சொல்லிச் செலவு அழுங்கியது.

85.	169	தொண்டி ஆழார்ச்சாத்தனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
86.	171	கல்லாடனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
87.	173	முள்ளியூர்ப் பூதியார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
88.	175	ஆலம்பேரி சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவின்கண் வற்புறுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொற்றதூஉமாம்.
89.	177	செயலூர் இளம்பொன் சாத்தன் கொற்றனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
90.	179	கொடிமங்கலத்து வாதுளி நற்சேந்தனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவு அழுங்கச் சொல்லியது.
91.	181	பரணர்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	இடைச்சுரத்து ஒழியக் கருதிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
92.	183	கருவூர்க் கலிங்கத்தூர்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் குறித்த பருவவரவு கண்டு தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

93.	185	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
94.	187	மாமூலனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. ஆ. தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியதூஉமாம்.
95.	189	கயமனார்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.	மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.
96.	191	ஒரோடோகத்துக் கந்தரத்தனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லி செலவழுங்கியது.
97.	193	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பொருள் வலித்த நெஞ்சிற்குச் சொல்லித் தலைமகன் செலவு அழுங்கியது.
98.	195	கயமனார்	நற்றாய்	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய நற்றாய் சொல்லியது.
99.	197	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
100.	199	கல்லாடனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

101	201	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
102.	203	கபிலர்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.	மகட்போக்கிய தாய் (செவிலி) சொல்லியது.
103.	205	நக்கீரர்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைவி வற்புறுக்கும் தோழிக்குச் சொல்லியது.
104.	207	மதுரை எழுத்தாளன் சேந்தம்பூதனார்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய (செவிலி) தாய் சொல்லியது.
105.	209	கல்லாடனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
106.	211	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு தோழி சொல்லியது.
107.	213	தாயங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
108.	215	இறங்குகுடிக் குன்ற நாடன்	தோழி	தலைவன்	செலவுணர்த்திய தோழி தலைமகள் குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழங்குவித்தது.
109.	217	கழார்க் கீரனெயிற்றியார்	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரச் சொல்லியது.

110.	219	கயமனார்	தாய்		மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
111.	221	கயமனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகற்குப் போக்குடன் பட்ட தோழி, தலைமகட்குப் போக்குடன்படச் சொல்லியது.
112.	223	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
113.	225	எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
114.	227	நக்கீரர்	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது. ஆ. பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதுஉமாம்.
115.	229	மதுரைக் கூலவாணிகள் சீத்தலைச்சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் வன்புறை யெதிரழிந்து சொல்லியது.
116.	231	மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

117.	233	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
118.	235	கழார்க் கீரனையிற்றியார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.
119.	237	தாயங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
120.	239	எயினந்தை மக னிளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
121.	241	காவன் முல்லைப் பூதனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள், வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.
122.	243	கொடியூர்க்கிழார் மகனார் நெய்தற்றத்தனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் ஆற்றேன் என்பதுபடச் சொல்லியது.
123.	245	மதுரை மருதனிள நாகனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறித் தலைமகன் சொல்லிச் செவவழுங்கியது.

124.	247	மதுரை மருதங்கிழார் மகனார் பெருங்கண்ணனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
125.	249	நக்கீரனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
126.	251	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு தோழி சொல்லியது.
127.	253	நக்கீரர்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
128.	255	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகன் ஆற்றாமை மீதுரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.
129.	257	உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்	தலைவன்	தலைவி	உடன்போகா நின்ற தலைமகட்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
130.	259	கயமனார்	தோழி	தலைவி	உடன்போக்கு நேர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

131.	261	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தோழி	புணர்ந்துடன் போயினகாலை இடைச்சுரத்துப் பட்டதனை மீண்டு வந்த காலத்துத் தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
132.	263	கருவூர்க் கண்ணம்பாளனார்	தாய்		மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
133.	265	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் ஆற்றாமை மீதூரத் தோழிக்குச் சொல்லியது.
134.	267	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது ஆற்றாமை கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
135.	269	மதுரை மருதனிள நாகனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
136.	271	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துச் செங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவன்	செலவுணர்த்திய தோழி தலைமகளது குறிப்பறிந்து தலைமகனைச் செலவழுங்கச் சொல்லியது.
137.	273	ஒளவையார்	தலைவி	அறிவு மயங்கிக் கூறல்	பிரிவின்கண் தலைமகள் அறிவு மயங்கிச் சொல்லியது.

138.	275	கயமனார்	செவிலி		மகட்போக்கிய தாய் (செவிலி) சொல்லியது.
139.	277	கருவூர் நன்மார்பனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குப் பருவங்கண்டழிந்து சொல்லியது.
140.	279	இருங்கோன் ஒல்லையான் செங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன் நெஞ்சு	பொருள்வயற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
141.	281	மாழலனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
142.	283	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தோழி	தலைவன்	உடன்போக்கு வலித்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.
143.	285	காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	உடன்போக்குடன் படுவித்த தோழி, தலைமகட்குச் சொல்லியது.
144.	287	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்து நின்று தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
145.	289	எயினந்தை மகன் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

146.	291	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்வயிற் போகா நின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
147.	293	காவன்முல்லைப் பூதனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. பொருள்வயிற் பிரியக் கருதிய தலைமகன் குறிப்பறிந்து தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. தலைமகனாற் பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதுஉமாம்.
148.	295	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
149.	297	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்வயிற் போகா நின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
150.	299	எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	இடைச்சுரத்துப் போகா நின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
நித்திலக்கோவை					
151.	301	அதியன் விண்ணத்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுத்துந் தோழிக்குச் சொல்லியது.

152.	303	ஒளவையார்	தலைவி	தன்னெஞ்சு	தலைமகன் பிரிவின்கண் வேட்கை மீதூர்ந்த தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
153.	305	வடமவண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார்	அ. தலைவி ஆ. தோழி	அ. தோழி ஆ. தலைவி	அ. பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. ஆ. தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியதூஉமாம்.
154.	307	மதுரை ஈழத்துப் பூதன்றேவனார்	தோழி	தலைவன்	பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகனைச் செலவு விலக்கியது.
	309	கருவூர் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளது வேறுபாடு கண்டு வேறுபட்ட தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
155.	311	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
156.	313	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது. (இப்பாட்டினுள் நீவி என்பது பை)
157.	315	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தாய்	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.

158.	317	வடமோதங்கிழார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.
159.	319	எருக்காட்டுர்த் தாயங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவன்	செலவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி செலவழுங்கச் சொல்லியது.
160.	321	கயமனார்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.
161.	323	புறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவின்கண் வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
162.	325	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	கொண்டு நீங்கக்கருதி யொழிந்த தலைமகன் பிரிவின் கட்டலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
163.	327	மருங்கூர்ப்பாகைச் சாத்தன் பூதனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறியது.
164.	329	உறையூர் முதுகூத்தனார்	தலைவி	தோழி	அ. பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. ஆ. பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியதூஉமாம்.
165.	331	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (இப்பாட்டிற்கு பழையர் மகளிரென்பது வேட்டுவிச்சியரையும் உழுத்தியரையும்)

166.	333	கல்லாடனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
167.	335	மதுரைத் தத்தங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் பொருள்கடைக் கூட்டிய நெஞ்சினைக் கழறிச் செவவழுங்கியது.
168.	337	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	முன்னொரு காலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள் கடைக் கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
169.	339	நரைமுடி நெட்டையார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
170.	341	ஆவூர் மூலங்கிழார்	தலைவி	தோழி	பிரிவின்கட் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
171.	343	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	தலைமகன் இடைச்சுரத்து மீளக்கருதிய நெஞ்சினைக் கழறிப் போயது.
172.	345	குடவாயிற் கீரத்தனார்	தலைவி	தோழி	தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
173.	347	மாமூலனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

174.	349	மாழலனார்	தலைவி	தோழி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
175.	351	பொருந்திலிளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருண்முற்றி மறுத்தராநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
176.	353	மதுரை அளக்கர்ஞாழலார் மகனார் மள்ளனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	முன்னொருகாலத்துப் பொருள்வயிற் பிரிந்த தலைமகன் பொருண்முற்றி வந்திருந்த காலத்து மீண்டும்பொருள்கடாவின நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
177.	355	தங்காற் பொற்கொல்லனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவுணர்த்திய தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
178.	357	எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.
179.	359	மாழலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
180.	361	எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்நெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.

181.	363	மதுரைப் பொன் செய்கொல்லன் வெண்ணாகனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.
182.	365	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தலைவன்	இடைச்சுரத்து (தன்னெஞ்சு)	தலைமகன் இடைச்சுரத்து நின்று சொல்லியது.
183.	367	பரணர்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்குச் சொல்லியது.
184.	369	நக்கீரர்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய செவிலி சொல்லியது.
185.	371	எயினந்தை மகனிளங்கீரனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பொருள்வயிற் பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
186.	373	பாண்டியனேனாதி நெடுங்கண்ணனார்	தலைவன்	இடைச்சுரத்து (தன்னெஞ்சு)	பிரிந்து போகாநின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
187.	375	இடையன் சேந்தங்கொற்றனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
188.	377	மாறோக்கத்துக் காமக்கணி நப்பாலத்தனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	பொருள்கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

189.	379	பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	முன்பொரு காலத்துப் பொருண் முற்றி வந்த தலைமகன் பின்னும் பொருள் கடைக்கூட்டிய நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
190.	381	மதுரை இளங்கெளசிகனார்	தலைவன்	இடைச்சுரத்து (தன்னெஞ்சு)	தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.
191.	383	கயமனார்	தாய்	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய தாய் சொல்லியது.
192.	385	குடவாயிற் கீரத்தனார்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
193.	387	மதுரை மருதனிளநாகனார்	தோழி	தலைவன்	தலைமகளது குறிப்பறிந்து தோழி தலைமகனைச் செலவழுங்கச் சொல்லியது.
194.	389	நக்கீரனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகள் வற்புறுக்குந் தோழிக்குச் சொல்லியது.
195.	391	காவன்முல்லைப் பூதனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடை வற்புறுத்துந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
196.	393	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
197.	395	எயினந்தைமகனார் இளங்கீரனார்	தலைவி	தோழி	பிரிவிடைத் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

198.	397	கயமனார்	செவிலி	நெஞ்சிற்குச் சொல்லியது.	மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியது.
199.	399	எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்	தோழி	தலைவி	தலைமகன் பிரிவின்கண் தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.
200.	393	மாமூலனார்	தோழி	தலைவி	பிரிவிடை வேறுபட்ட தலைமகளைத் தோழி வற்புறுத்தியது.

VI. பட்டினப்பாலை

	1.	கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	தலைவன்	தன்னெஞ்சு	வேற்றுநாட் டகல்வயின் விழுமத்துத் தலைவன் செலவழுங்கியது.
--	----	--------------------------------	--------	-----------	--

PT 329
NEL